

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2016/1627 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 302/2009 1
- ★ Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES ⁽¹⁾ 53

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2016/1629 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, spremembi Direktive 2009/100/ES in razveljavitvi Direktive 2006/87/ES 118

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/1627 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. septembra 2016

o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 302/2009

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj skupne ribiške politike (SRP), kakor je določen v Uredbi (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, je zagotoviti tako izkoriščanje živih vodnih virov, da bodo zagotovljeni trajnostni gospodarski, okoljski in socialni pogoji.
- (2) Unija je pogodbenica Mednarodne konvencije za ohranitev tunov v Atlantiku ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).
- (3) Mednarodna komisija za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT), ustanovljena s Konvencijo, je na 15. posebnem zasedanju leta 2006 sprejela Priporočilo 06-05 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, ki se izteče leta 2022 (v nadaljnjem besedilu: načrt za obnovo staleža). Navedeno priporočilo je začelo veljati 13. junija 2007.
- (4) Načrt za obnovo staleža upošteva posebnosti različnih vrst orodja in ribolovnih tehnik. Pri njegovem izvajanju bi si morale Unija in države članice prizadevati za spodbujanje dejavnosti priobalnega ribolova ter uporabe ribolovnega orodja in tehnik, ki so selektivni in imajo manjši vpliv na okolje, vključno z orodji in tehnikami, ki se uporabljajo pri tradicionalnem in obrtniškem ribolovu, s čimer bi pripomogle k primernemu življenjskemu standardu lokalnih gospodarstev.

⁽¹⁾ UL C 383, 17.11.2015, str. 100.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. junija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. julija 2016.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

⁽⁴⁾ Mednarodna konvencija za ohranitev tunov v Atlantiku (UL L 162, 18.6.1986, str. 34).

- (5) Priporočilo ICCAT 06-05 je bilo v pravu Unije izvedeno z Uredbo Sveta (ES) št. 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) ICCAT je na 16. posebnem zasedanju leta 2008 sprejela Priporočilo 08-05 o spremembi Priporočila 06-05. V Priporočilu 08-05 so za obnovo staleža modroplavutega tuna določeni postopno znižanje ravni celotnega dovoljenega ulova med letoma 2007 in 2011, omejitve ribolova na nekaterih območjih in v časovnih obdobjih, nova najmanjša velikost za modroplavutega tuna, ukrepi v zvezi s športnimi in rekreacijskimi ribolovnimi aktivnostmi, ukrepi v zvezi z zmogljivostjo gojenja in ribolovno zmogljivostjo ter okrepljeno izvajanje programa ICCAT za skupni mednarodni inšpekcijski nadzor.
- (7) Priporočilo ICCAT 08-05 je bilo v pravu Unije izvedeno z Uredbo Sveta (ES) št. 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) ICCAT je na 17. posebnem zasedanju leta 2010 sprejela Priporočilo 10-04 o spremembi Priporočila 08-05. V Priporočilu 10-04 so za obnovo staleža modroplavutega tuna določeni dodatno zmanjšanje celotnega dovoljenega ulova in ribolovne zmogljivosti ter strožji nadzorni ukrepi, zlasti v zvezi s postopki prenosa in reje v mrežasti kletki. V njem je bilo tudi določeno, da mora Stalni odbor za raziskave in statistiko ICCAT leta 2012 pripraviti dodatno mnenje o ugotavljanju drstišč in oblikovanju zaščiteneh območij.
- (9) Za izvedbo revidiranih mednarodnih ohranitvenih ukrepov, določenih v Priporočilu 10-04, v pravu Unije je bila Uredba (ES) št. 302/2009 spremenjena z Uredbo (EU) št. 500/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (10) ICCAT je na 18. posebnem zasedanju leta 2012 sprejela Priporočilo 12-03 o spremembi Priporočila 10-04. S Priporočilom 12-03 so bili za krepitev uspešnosti načrta za obnovo staleža vzpostavljeni tehnični ukrepi za dejavnosti prenosa in reje živega modroplavutega tuna v mrežasti kletki, določene nove zahteve za poročanje o ulovu, uvedeno izvajanje regionalnega opazovalnega programa ICCAT in spremenjene ribolovne sezone. S tem poročilom je bila okrepljena tudi vloga Stalnega odbora za raziskave in statistiko pri ocenjevanju staleža modroplavutega tuna.
- (11) ICCAT je na 23. rednem zasedanju leta 2013 sprejela Priporočilo 13-07 o spremembi Priporočila 12-03 in z njim v manjši meri spremenila ribolovne sezone, ki ne vplivajo na floto Unije. Sprejela je tudi Priporočilo 13-08, ki dopolnjuje načrt o obnovi staleža. V Priporočilu 13-08 je določen skupen postopek za uporabo sistemov stereoskopskih kamer za oceno količine modroplavutega tuna v času reje v mrežasti kletki, uvaja pa tudi fleksibilen datum odprtja ribolovne sezone za plovila za prevoz vabe in plovila, ki lovijo s panulo, v vzhodnem Atlantiku.
- (12) Za izvajanje bistvenih ukrepov, kot so ukrepi v zvezi z ribolovnimi sezonami iz priporočil 12-03 in 13-08, v pravu Unije je bila Uredba (ES) št. 302/2009 dodatno spremenjena z Uredbo (EU) št. 544/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (13) ICCAT je na 19. posebnem zasedanju leta 2014 sprejela Priporočilo 14-04 o spremembi Priporočila 13-07 in razveljavitvi Priporočila 13-08. Racionalizirane so bile nekatere obstoječe določbe v zvezi z nadzorom in podrobneje opredeljeni postopki za uporabo stereoskopskih kamer v času reje v mrežasti kletki, v načrt za obnovo staleža pa uvedeni ukrepi v zvezi s postopki izpusta in ravnanjem z mrtvimi ribami.
- (14) Priporočilo 14-04 je za Unijo zavezujoče.
- (15) V pravu Unije bi bilo treba izvesti vse spremembe načrta za obnovo staleža, ki jih je ICCAT sprejela v letih 2012, 2013 in 2014 in ki še niso bile izvedene. Glede na to, da ta izvedba zadeva načrt, katerega cilje in ukrepe je opredelila ICCAT, ta uredba ne zajema celotne vsebine večletnih načrtov, kakor so določeni v členih 9 in 10 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1559/2007 z dne 17. decembra 2007 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju in spremembah Uredbe (ES) št. 520/2007 (UL L 340, 22.12.2007, str. 8).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 302/2009 z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, spremembah Uredbe (ES) št. 43/2009 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1559/2007 (UL L 96, 15.4.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 500/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 302/2009 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju (UL L 157, 16.6.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 544/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 302/2009 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju (UL L 163, 29.5.2014, str. 7).

- (16) Z Uredbo (EU) št. 1380/2013 je uveden koncept najmanjše referenčne velikosti ohranjanja. Zaradi doslednosti bi bilo treba koncept najmanjših velikosti, ki ga je določila ICCAT, prenesti v pravo Unije kot najmanjše referenčne velikosti ohranjanja. Sklicevanja na najmanjše velikosti modroplavutega tuna iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/98 ⁽¹⁾ bi bilo zato treba razumeti kot sklicevanja na najmanjše referenčne velikosti ohranjanja iz te uredbe.
- (17) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe v zvezi z dejavnostmi prenosa, dejavnostmi reje v mrežasti kletki, evidentiranjem ribolova s pastmi in dejavnosti plovil ter poročanjem o njih bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (18) Nekatere določbe Uredbe (ES) št. 302/2009 so postale zastarele, zlasti ker so zdaj zajete v drugih aktih Unije. Druge določbe bi bilo treba posodobiti, da bodo odražale spremembe v zakonodaji, zlasti tiste, ki so posledica sprejetja Uredbe (EU) št. 1380/2013.
- (19) Zlasti Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽³⁾ vzpostavlja sistem Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje z globalnim in celostnim pristopom, da bi se tako zagotovila skladnost z vsemi pravili SRP, Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 404/2011 ⁽⁴⁾ pa določa podrobna pravila za izvajanje Uredbe (ES) št. 1224/2009. Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 ⁽⁵⁾ vzpostavlja sistem Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje. Navedeni akti zdaj zajemajo nekatere zadeve iz Uredbe (ES) št. 302/2009 ter zlasti člen 33 navedene uredbe o izvršilnih ukrepih in Prilogo VIII o posredovanju sporočil sistema za spremljanje plovil (v nadaljnjem besedilu: sistem VMS). Zato teh določb ni treba vključiti v to uredbo.
- (20) V skladu z Izvedbeno uredbo (EU) št. 404/2011 se pretvorbeni količniki, ki jih je sprejel Stalni odbor za raziskave in statistiko, uporabljajo za izračun ekvivalentne zaokrožene teže predelanega modroplavutega tuna, med drugim tudi za namen te uredbe.
- (21) Poleg tega je bil v skladu s členom 95 Uredbe (ES) št. 1224/2009 sprejet Izvedbeni sklep Komisije 2014/156/EU ⁽⁶⁾. Navedeni izvedbeni sklep med drugim določa ciljna referenčna merila in cilje za nadzor ribolova modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
- (22) Priporočilo ICCAT 06-07 vzpostavlja program vzorčenja za oceno števila modroplavutega tuna po velikosti v okviru dejavnosti gojenja. Navedena določba je bila izvedena s členom 10 Uredbe (ES) št. 302/2009. Ni potrebe, da bi s to uredbo posebej določili program vzorčenja, saj so potrebe navedenega programa vzorčenja zdaj v celoti zajete v programih, določenih v odstavku 83 Priporočila 14-04, ki bo izveden s to uredbo.
- (23) Zaradi jasnosti, poenostavitve in pravne varnosti bi bilo treba Uredbo (ES) št. 302/2009 razveljaviti.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/98 z dne 18. novembra 2014 o izvajanju mednarodnih obveznosti Unije iz člena 15(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v okviru Mednarodne konvencije za ohranitev tunov v Atlantiku in Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištva severozahodnega Atlantika (UL L 16, 23.1.2015, str. 23).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Unije za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 404/2011 z dne 8. aprila 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (UL L 112, 30.4.2011, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvracanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2004 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999 (UL L 286, 29.10.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/156/EU z dne 19. marca 2014 o oblikovanju posebnega programa nadzora in inšpekcijskih pregledov za ribolov, ki izkorišča staleže modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, mečarice v Sredozemskem morju, in za ribolov, ki izkorišča staleže sardele in sardona v severnem Jadranskem morju (UL L 85, 21.3.2014, str. 15).

- (24) Za namen spoštovanja mednarodnih obveznosti Unije, ki izhajajo iz Konvencije, Delegirana uredba (EU) 2015/98 določa odstopanja od obveznosti iztovarjanja modroplavutega tuna iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013. Delegirana uredba (EU) 2015/98 izvaja nekatere določbe Priporočila ICCAT 13-07, ki za plovila in pasti, s katerimi se lovi modroplavuti tun v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, v nekaterih primerih uvaja obveznost zavržka. Teh obveznosti v zvezi z zavržkom in obveznostjo izpusta zato ni treba vključiti v to uredbo in ta uredba zato ne bo vplivala na ustrezne določbe iz Delegirane uredbe (EU) 2015/98 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa splošna pravila za uporabo načrta za obnovo staleža, kakor je opredeljen v točki 1 člena 3, s strani Unije.
2. Ta uredba se uporablja za modroplavutega tuna (*Thunnus thynnus*) v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.

Člen 2

Cilj

V skladu z načrtom za obnovo staleža, kakor je opredeljen v točki 1 člena 3, je cilj te uredbe do leta 2022 doseči biomaso modroplavutega tuna, ki ustreza največjemu trajnostnemu donosu z najmanj 60-odstotno verjetnostjo, da bo dosežen navedeni cilj.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „načrt za obnovo staleža“ pomeni večletni načrt za obnovo staleža modroplavutega tuna, ki se uporablja od leta 2007 do leta 2022 in ki ga je priporočila ICCAT;
2. „ribiško plovilo“ pomeni vsako motorno plovilo, ki se uporablja ali je namenjeno za gospodarsko izkoriščanje virov modroplavutega tuna, vključno s plovili za ulov, plovili za predelavo, podpornimi plovili, vlačilci, plovili, ki opravljajo pretovarjanje, ter plovili za prevoz, opremljenimi za prevoz proizvodov iz tuna, in pomožnimi plovili, razen kontejnerskih plovil;
3. „plovilo za ulov“ pomeni plovilo, ki se uporablja za gospodarski ribolov na vire modroplavutega tuna;
4. „plovilo za predelavo“ pomeni plovilo, na krovu katerega so ribiški proizvodi pred pakiranjem obdelani po enem ali več od naslednjih postopkov: filetiranje ali rezanje na kose, zamrzovanje in/ali predelava;
5. „pomožno plovilo“ pomeni vsako plovilo za prevoz mrtvega modroplavutega tuna (nepredelanega) iz mrežaste kletke za prenos/gojenje, mreže zaporne plavarice ali pasti v določeno pristanišče in/ali na plovilo za predelavo;
6. „vlačilec“ pomeni vsako plovilo za vlečenje mrežastih kletk;
7. „podporno plovilo“ pomeni vsako drugo ribiško plovilo iz točke 2;
8. „aktivni ribolov“ pomeni, da katero koli plovilo za ulov ali past lovi modroplavutega tuna med določeno ribolovno sezono;

9. „skupna ribolovna dejavnost“ pomeni vsako dejavnost med dvema ali več plovili z zaporno plavarico, kjer se ulov enega plovila z zaporno plavarico pripiše drugemu plovilu ali več drugim plovilom z zaporno plavarico na podlagi ključa za dodelitev;
10. „dejavnosti prenosa“ pomeni:
 - (i) vsak prenos živega modroplavutega tuna iz mreže plovila za ulov v mrežasto kletko za prenos;
 - (ii) vsak prenos živega modroplavutega tuna iz mrežaste kletke za prenos v drugo mrežasto kletko za prenos;
 - (iii) vsak prenos mrežaste kletke z modroplavutim tunom z vlačilca na drug vlačilec;
 - (iv) vsak prenos živega modroplavutega tuna iz ene ribogojnice v drugo;
 - (v) vsak prenos živega modroplavutega tuna iz pasti v mrežasto kletko za prenos;
11. „kontrolni prenos“ pomeni vsak dodatni prenos, ki se izvede na zahtevo izvajalcev ribolova/gojenja ali nadzornih organov zaradi preverjanja števila prenesenih rib;
12. „past“ pomeni ribolovno orodje, pritrjeno na dno, ki običajno vključuje vlečno mrežo, ki modroplavutega tuna usmerja v ograjen prostor ali več ograjenih prostorov, kjer ostane do nabiranja;
13. „reja v mrežasti kletki“ pomeni prenos živega modroplavutega tuna iz mrežaste kletke za prenos ali pasti v mrežaste kletke za gojenje;
14. „gojenje“ pomeni rejo modroplavutega tuna v mrežasti kletki v ribogojnicah in njegovo pitanje, da se poveča njegova skupna biomasa;
15. „ribogojnica“ pomeni obrat, ki se uporablja za gojenje modroplavutega tuna, ulovljenega s pastmi in/ali zapornimi plavaricami;
16. „nabiranje“ pomeni usmrnitev modroplavutega tuna v ribogojnicah ali pasteh;
17. „pretovarjanje“ pomeni razkladanje vseh ali nekaterih rib s krova ribiškega plovila na drugo ribiško plovilo. Razkladanje mrtvega modroplavutega tuna iz mreže zaporne plavarice ali z vlačilcev na pomožno plovilo ne šteje kot pretovarjanje;
18. „športni ribolov“ pomeni nekomercialni ribolov, katerega udeleženci so člani nacionalne športne organizacije ali imajo nacionalno športno dovoljenje;
19. „rekreacijski ribolov“ pomeni nekomercialni ribolov, katerega udeleženci niso člani nacionalne športne organizacije in nimajo nacionalnega športnega dovoljenja;
20. „stereoskopska kamera“ pomeni kamero z dvema objektivoma ali več objektiv in z ločenim tipalom ali filmskim trakom za vsak objektiv, s katerim se lahko posnamejo tridimenzionalne slike;
21. „kontrolna kamera“ pomeni stereoskopsko kamero in/ali konvencionalno video kamero za namen nadzora, predvidenega v tej uredbi;
22. „BCD“ ali „elektronski BCD“ pomeni dokument o ulovu modroplavutega tuna za modroplavutega tuna. Kot je ustrezno, se sklic na „BCD“ nadomesti z „eBCD“;
23. „pristojna država članica“ ali „država članica, ki je pristojna“ pomeni državo članico zastave ali državo članico, pristojno za območje, na katerem je past ali ribogojnica, ali, če je ribogojnica ali past na odprtem morju, državo članico, v kateri ima upravljavec pasti ali ribogojnice sedež;
24. „naloga II“ pomeni nalogo II, kot jo je opredelila ICCAT v „Operativnem priročniku za statistiko in vzorčenje tuna in tunu podobnih vrst v Atlantskem oceanu“ (tretja izdaja, ICCAT, 1990);
25. „pogodbenice Konvencije“ pomeni pogodbenice Konvencije in sodelujoče nepogodbenice ter ribolovne in druge subjekte;
26. „območje Konvencije“ pomeni geografsko območje, na katerem veljajo ukrepi ICCAT, kakor so določeni v členu 1 Konvencije.

Člen 4

Dolžina plovil

Dolžine plovil iz te uredbe pomenijo skupno dolžino.

POGLAVJE II

UPRAVLJALNI UKREPI

Člen 5

Pogoji, povezani z upravljalnimi ukrepi

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da je ribolovni napor njenih plovil za ulov in pasti sorazmeren z ribolovnimi možnostmi za modroplavutega tuna, ki so tej državi članici na voljo v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
2. Prepove se vsak prenos neizkoriščenih kvot.
3. Prepove se zakup ribiških plovil Unije za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.

Člen 6

Predložitev letnih ribolovnih načrtov, načrtov upravljanja ribolovne zmogljivosti in načrtov upravljanja gojenja

1. Vsaka država članica s kvoto za modroplavutega tuna vsako leto do 31. januarja Komisiji pošlje:
 - (a) letni ribolovni načrt za plovila za ulov in pasti, ki lovijo modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju;
 - (b) letni načrt upravljanja ribolovne zmogljivosti, ki zagotavlja, da je ribolovna zmogljivost države članice sorazmerna dodeljeni kvoti tej državi.
2. Komisija zbere načrte iz odstavka 1 in jih vključi v načrt upravljanja ribolova in ribolovne zmogljivosti Unije. Komisija vsako leto do 15. februarja pošlje ta načrt sekretariatu ICCAT v razpravo in odobritev.
3. Vsaka država članica, ki namerava spremeniti veljavni načrt ICCAT za zmogljivost gojenja, vsako leto do 15. aprila pošlje letni načrt za upravljanje gojenja Komisiji, ta pa ga nato pošlje sekretariatu ICCAT.

Člen 7

Letni ribolovni načrti

1. V letnem ribolovnem načrtu, ki ga predloži vsaka država članica s kvoto za modroplavutega tuna, so določene kvote, dodeljene vsaki skupini ribolovnega orodja iz členov 11 in 12, vključno z naslednjimi informacijami:
 - (a) za plovila za ulov, daljša od 24 metrov in vključena na seznam plovil iz točke (a) člena 20(1): individualne kvote, dodeljene tem plovilom, ter ukrepi, vzpostavljeni za zagotavljanje skladnosti z individualnimi kvotami in pravicami do prilova;
 - (b) za plovila za ulov, krajša od 24 metrov, in pasti: vsaj kvota, dodeljena organizacijam proizvajalcev ali skupinam plovil, ki lovijo s podobno vrsto ribolovnega orodja.

2. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 1 se posamezna kvota, dodeljena vsakemu plovilu za ulov, daljšemu od 24 metrov, lahko predloži najpozneje 30 dni pred odprtjem ribolovne sezone, ki velja za vsako tako plovilo.
3. Zadevna država članica pošlje Komisiji vse naknadne spremembe letnega ribolovnega načrta ali individualnih kvot, dodeljenih plovilom za ulov, daljšim od 24 metrov in vključenim na seznam iz točke (a) člena 20(1), vsaj tri dni pred začetkom izvajanja dejavnosti, na katero se ta sprememba nanaša. Komisija tako spremembo posreduje sekretariatu ICCAT vsaj 48 ur pred začetkom izvajanja dejavnosti, na katero se sprememba nanaša.

Člen 8

Dodelitev ribolovnih možnosti

Države članice v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1380/2013 pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti uporabljajo pregledna in objektivna merila, tudi okoljska, socialna in ekonomska, ter si prizadevajo tudi za pravično porazdelitev nacionalnih kvot med posamezne segmente flote, pri čemer pozornost namenjajo tradicionalnemu in obrtniškem ribolovu, poleg tega pa skrbijo za spodbude ribiškimi plovilom Unije, ki uporabljajo selektivno ribolovno orodje ali ribolovne tehnike z manjšim vplivom na okolje.

Člen 9

Načrti upravljanja ribolovne zmogljivosti

1. Letni načrt upravljanja ribolovne zmogljivosti, ki ga predloži vsaka država članica s kvoto za modroplavutega tuna, je skladen s pogoji iz tega člena.
2. Največje število pasti, registriranih v državi članici, in ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo države članice in ki lahko lovijo, zadržujejo na krovu, pretovarjajo, prevažajo ali iztovarjajo modroplavutega tuna, se določi v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU) in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
3. Največje število in ustrezna bruto tonaža ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo države članice in lovijo modroplavutega tuna, je omejeno na število in skupno ustrezno bruto tonažo ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo navedene države članice in so lovila, zadrževala na krovu, pretovarjala, prevažala ali iztovarjala modroplavutega tuna od 1. januarja 2007 do 1. julija 2008. Ta omejitve se pri plovilih za ulov uporablja glede na vrsto ribolovnega orodja.
4. Za plovila, ki imajo na podlagi odstopanja iz člena 14(2) dovoljenje za ribolov modroplavutega tuna, so v Prilogi I določeni dodatni pogoji za določanje največjega števila ribiških plovil.
5. Največje število pasti države članice, ki lovi modroplavutega tuna, je omejeno na število pasti, za katere je navedena država članica izdala dovoljenja do 1. julija 2008.
6. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 5 tega člena lahko država članica za leti 2016 in 2017 odloči, da bo v svoje letne ribolovne načrte iz člena 7 vključila večje število plovil in pasti, kadar lahko dokaže, da njena ribolovna zmogljivost morda ne dovoljuje porabe celotne kvote, ki ji je bila dodeljena.
7. Vsaka država članica za leti 2016 in 2017 omeji število svojih plovil z zaporno plavarico na število plovil z zaporno plavarico, ki jih je dovolila v letu 2013 ali 2014. To ne velja za plovila z zaporno plavarico, za katera velja odstopanje iz točke (b) člena 14(2).
8. Pri sestavljanju načrtov upravljanja ribolovne zmogljivosti izračun ribolovne zmogljivosti za vsako državo članico temelji na oceni največjih količin ulova za plovilo in orodje, ki jo je podal Stalni odbor za raziskave in statistiko v svojem poročilu za leto 2009, ICCAT pa jo je leta 2010 potrdila na medkonferenčnem zasedanju odbora ICCAT za izvajanje⁽¹⁾. Vsakič, ko Stalni odbor za raziskave in statistiko spremeni te količine ulova, države članice vedno uporabljajo najnovejše količine ulova, ki jih je potrdila ICCAT.

⁽¹⁾ Poročilo z medkonferenčnega zasedanja odbora za izvajanje (Madrid, Španija, 24.–26. februar 2010), točka 5 in Dodatek 3 k Prilogi 4.2.

Člen 10

Načrti upravljanja gojenja

1. Načrt letnega upravljanja gojenja, ki ga predloži vsaka država članica, je skladen s pogoji iz tega člena.
2. Največja zmogljivost gojenja in pitanja modroplavutega tuna za vsako državo članico in največji vnos divjega ulovljenega modroplavutega tuna, ki ga lahko dodeli vsaka država članica, se določita v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
3. Največja zmogljivost gojenja in pitanja modroplavutega tuna v državi članici je omejena na zmogljivost gojenja in pitanja modroplavutega tuna ribogojnic navedene države članice, ki so dne 1. julija 2008 registrirane na seznamu ICCAT o zmogljivosti ribogojnic ali odobrene s strani ICCAT in prijavljene ICCAT.
4. Največji vnos divjega ulovljenega modroplavutega tuna v ribogojnico države članice je omejen na količino vnosa, registrirano pri ICCAT za ribogojnice te države članice v letu 2005, 2006, 2007 ali 2008.
5. Vsaka država članica dodeli svojim ribogojnicam največje dovoljene letne količine vnosa divjega ulovljenega modroplavutega tuna iz odstavka 4.

POGLAVJE III

TEHNIČNI UKREPI

ODDELEK 1

Ribolovne sezone

Člen 11

Parangali, zaporne plavarice, pelagične vlečne mreže, pasti ter športni in rekreacijski ribolov

1. Ribolov modroplavutega tuna s plovili za pelagični ribolov s parangali, daljšimi od 24 metrov, se v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju dovoli od 1. januarja do 31. maja, razen na območju, razmejenem z 10° zahodne zemljepisne dolžine in 42° severne zemljepisne širine, ter v norveški izključni ekonomski coni, kjer se tak ribolov dovoli v obdobju od 1. avgusta do 31. januarja.
2. Ribolov modroplavutega tuna z zaporno plavarico se v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju dovoli od 26. maja do 24. junija, razen v norveški izključni ekonomski coni, kjer se tak ribolov dovoli od 25. junija do 31. oktobra.
3. Ribolov modroplavutega tuna s plovili s pelagičnimi vlečnimi mrežami se v vzhodnem Atlantiku dovoli od 16. junija do 14. oktobra.
4. Športni in rekreacijski ribolov modroplavutega tuna se v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju dovolita od 16. junija do 14. oktobra.
5. Ribolov modroplavutega tuna z ribolovnimi orodji, ki niso navedena v odstavkih 1 do 4 tega člena in členu 12, vključno s pastmi, se v skladu z ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi ICCAT dovoli vse leto.

Člen 12

Plovila za prevoz vabe in plovila, ki lovijo s panulo

1. Ribolov modroplavutega tuna s plovili za prevoz vabe in plovili, ki lovijo s panulo, se v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju dovoli od 1. julija do 31. oktobra.

2. Če to ne vpliva na zaščito drstišč in če ribolovna sezona navedenega ribolova skupaj ni daljša od štirih mesecev, lahko vsaka država članica določi drug začetni datum za plovila za prevoz vabe in plovila, ki lovijo s panulo, ki plujejo in lovijo pod njeno zastavo v vzhodnem Atlantiku.
3. Vsaka država članica v svojem letnem ribolovnem načrtu iz člena 7 navede, ali so bili začetni datumi za navedeni ribolov spremenjeni, in koordinate zadevnih območij.

ODDELEK 2

Najmanjša referenčna velikost ohranjanja, naključni ulov, prilov

Člen 13

Obveznost iztovarjanja

Določbe iz tega oddelka ne posegajo v člen 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013, vključno z vsemi veljavnimi odstopanji od navedenega člena.

Člen 14

Najmanjša referenčna velikost ohranjanja

1. Najmanjša referenčna velikost ohranjanja modroplavutega tuna, ulovljenega v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, je 30 kg ali 115 cm od razcepa repne plavuti.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se najmanjša referenčna velikost ohranjanja modroplavutega tuna, tj. 8 kg ali 75 cm od razcepa repne plavuti, uporablja v naslednjih primerih:
 - (a) modroplavuti tun je ulovljen v vzhodnem Atlantiku s plovili za prevoz vabe in plovili, ki lovijo s panulo;
 - (b) modroplavuti tun je ulovljen v Jadranskem morju za namene gojenja;
 - (c) modroplavutega tuna v Sredozemskem morju ulovijo obalni in obrtniški ribiči, ki lovijo sveže ribe s plovili za prevoz vabe, parangali in plovili z ročnimi ribiškimi vrvicami.
3. Posebni pogoji, ki se uporabljajo za odstopanja iz odstavka 2, so določeni v Prilogi I.
4. Zadevne države članice izdajo plovilom posebna dovoljenja za ribolov v skladu z odstopanjem iz odstavka 2 tega člena. Zadevna plovila so navedena na seznamu plovil za ulov iz točke (a) člena 20(1). V ta namen se uporabljajo določbe iz členov 20 in 21.

Člen 15

Naključni ulov

1. Brez poseganja v člen 14(1) se največ 5 % naključnega ulova modroplavutega tuna, ki tehta med 8 in 30 kg ali je dolg med 75 in 115 cm od razcepa repne plavuti, dovoli za vsa plovila za ulov in pasti, ki aktivno lovijo modroplavutega tuna.
2. Petodstotni delež iz odstavka 1 se izračuna na podlagi skupnega ulova modroplavutega tuna v številu rib, ki so zadržane na krovu plovila ali znotraj pasti kadar koli po vsaki ribolovni dejavnosti.
3. Naključni ulov se odšteje od kvote države članice, ki je pristojna za plovila za ulov ali past.

4. Za naključni ulov modroplavutega tuna se uporabljajo členi 25, 30, 31 in 32.

Člen 16

Prilov

1. Vsaka država članica v svoji kvoti določi prilov modroplavutega tuna in o tem obvesti Komisijo, ko ji pošlje svoj ribolovni načrt. Taka določba zagotovi, da se vse mrtve ribe odštejejo od kvote.
2. Ribolovna plovila Unije, ki ne lovijo aktivno modroplavutega tuna, zagotovijo, da prilov modroplavutega tuna med ribolovno dejavnosti nikoli ne preseže 5 % skupnega ulova na krovu po teži ali številu rib. Izračun tega deleža po številu rib se uporablja le za tuna in tunu podobne vrste, ki jih upravlja ICCAT. Vsaka država članica od svoje kvote odšteje vse mrtve ribe v prilovu.
3. Pri državah članicah brez kvote za modroplavutega tuna se zadevni prilov odšteje od posebne kvote Unije za prilov modroplavutega tuna, določene v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
4. Če je bila kvota, dodeljena državi članici zadevnega plovila za ulov ali past, že izčrpana, se prepreči nadaljnji ulov modroplavutega tuna. Mrtvi modroplavuti tun se iztovori cel in nepredelan ter se zapleni in sprejmejo se ustrezni nadaljnji ukrepi. V skladu s členom 29 vsaka država članica informacije o količini takšnega mrtvega modroplavutega tuna vsako leto pošlje Komisiji in ta jih posreduje sekretariatu ICCAT.
5. Za prilov se uporabljajo postopki iz členov 27, 30, 31, 32 in 56.

ODDELEK 3

Uporaba zračnih sredstev

Člen 17

Uporaba zračnih sredstev

Uporaba kakršnih koli zračnih sredstev, vključno z zrakoplovi, helikopterji ali kakršnimi koli brezпилotnimi zračnimi vozili, za iskanje modroplavutega tuna je prepovedana.

POGLAVJE IV

ŠPORTNI IN REKREACIJSKI RIBOLOV

Člen 18

Posebna kvota za športni in rekreacijski ribolov

Vsaka država članica s kvoto za modroplavutega tuna ureja športni in rekreacijski ribolov tako, da jima dodeli posebno kvoto ter o tem obvesti Komisijo, ko ji pošlje svoj ribolovni načrt.

Člen 19

Športni in rekreacijski ribolov

1. Vsaka država članica s kvoto za modroplavutega tuna ureja športni in rekreacijski ribolov z izdajanjem dovoljenj za ribolov plovilom za športni in rekreacijski ribolov.

2. Pri športnem in rekreacijskem ribolovu se lahko dnevno ulovi le en modroplavuti tun na plovilo.
3. Vsak iztovorjeni modroplavuti tun je cel, očiščen in/ali brez drobovja. Vsaka država članica sprejme ukrepe, potrebne za čim boljše zagotovitev izpusta modroplavutega tuna, zlasti nedoraslih organizmov, ulovljenega živega, v okviru športnega in rekreacijskega ribolova.
4. Trženje modroplavutega tuna, ulovljenega pri športnem in rekreacijskem ribolovu, je prepovedano.
5. Vsaka država članica evidentira podatke o ulovu, vključno s težo in dolžino vsakega modroplavutega tuna, ulovljenega pri športnem in rekreacijskem ribolovu, ter jih za predhodno leto vsako leto pošlje Komisiji do 30. junija. Te informacije Komisija pošlje naprej Stalnemu odboru za raziskave in statistiko.
6. Vsaka država članica ulov mrtvih rib pri športnem in rekreacijskem ribolovu všteje h kvoti, dodeljeni v skladu s členom 7(1) in členom 18.

POGLAVJE V

NADZORNI UKREPI

ODDELEK 1

Evidence plovil in pasti

Člen 20

Evidence plovil

1. Vsaka država članica vsako leto v elektronski obliki Komisiji en mesec pred začetkom ribolovnih sezon iz členov 11 in 12, kjer je to ustrezno, ali v drugih primerih en mesec pred začetkom veljavnosti dovoljenja pošlje:
 - (a) seznam vseh plovil za ulov, ki plujejo pod njeno zastavo in smejo na podlagi izdanega dovoljenja za ribolov aktivno opravljati ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju;
 - (b) seznam vseh drugih ribiških plovil, razen plovil za ulov, ki plujejo pod njeno zastavo in imajo dovoljenje za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
2. Oba seznama se pripravita v obliki, določeni v Smernicah ICCAT za predložitev zahtevanih podatkov in informacij.
3. Med koledarskim letom je ribiško plovilo lahko vključeno na oba seznama iz odstavka 1, pod pogojem, da ni na oba seznama vključeno istočasno.
4. Seznama iz odstavka 1 tega člena vsebujeta ime plovila in številko registra flote Unije (CFR), kakor je opredeljena v Prilogi I k Uredbi Komisije (ES) št. 26/2004 ⁽¹⁾.
5. Naknadna predložitev ni dovoljena. Naknadne spremembe seznamov iz odstavka 1 se med koledarskim letom sprejmejo le, če priglašeno ribiško plovilo ni moglo sodelovati zaradi upravičenih operativnih razlogov ali višje sile. V takih primerih zadevna država članica o tem takoj obvesti Komisijo, pri čemer:
 - (a) navede vse podatke o ribiškem(-ih) plovilu(-ih), ki naj bi nadomestilo(-a) plovilo, vključeno na seznama iz odstavka 1, ter
 - (b) podrobno opiše razloge, ki utemeljujejo nadomestitev, in predloži vsa ustrezna dokazila ali sklicevanja.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 26/2004 z dne 30. decembra 2003 o registru ribolovne flote Skupnosti (UL L 5, 9.1.2004, str. 25).

6. Komisija sekretariatu ICCAT pošlje informacije iz odstavkov 1 in 2, da se ta plovila lahko vnesejo v evidenco ICCAT plovil za ulov z dovoljenjem za aktivni ribolov modroplavutega tuna ali v evidenco ICCAT drugih ribiških plovil (razen plovil za ulov) z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna.
7. Člen 8a(2), (6), (7) in (8) Uredbe Sveta (ES) št. 1936/2001 ⁽¹⁾ se uporablja s potrebnimi spremembami.

Člen 21

Odnos z Uredbo (ES) št. 1224/2009

Nadzorni ukrepi iz tega poglavja se uporabljajo poleg ukrepov iz Uredbe (ES) št. 1224/2009, razen kadar je v tem poglavju določeno drugače.

Člen 22

Dovoljenje za ribolov za plovila

1. Brez poseganja v člen 16 ribiškim plovilom Unije, ki niso v evidenci ICCAT iz člena 20(1), ni dovoljeno loviti, zadrževati na krovu, pretovarjati, prevažati, prenašati, predelovati ali iztovarjati modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
2. Ko se šteje, da je individualna kvota izčrpana, država članica zastave prekliče dovoljenje za ribolov modroplavutega tuna in sme zahtevati, da plovilo nemudoma odpluje v pristanišče, ki ga določi.

Člen 23

Evidenca pasti, odobrenih za ribolov modroplavutega tuna

1. Vsaka država članica vsako leto do 15. februarja v elektronski obliki pošlje Komisiji seznam pasti, ki se smejo na podlagi izdanega dovoljenja za ribolov uporabljati za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju. Na seznamu, ki se pripravi v obliki, določeni v Smernicah ICCAT za predložitev zahtevanih podatkov in informacij, sta navedena ime in registrska števila pasti.
2. Komisija pošlje seznam sekretariatu ICCAT, da se lahko te pasti uvrstijo v evidenco pasti ICCAT, odobrenih za ribolov modroplavutega tuna.
3. S pastmi Unije, ki niso v evidenci ICCAT, ni dovoljeno loviti, zadrževati, pretovarjati, prenašati, gojiti v mrežastih kletkah ali iztovarjati modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
4. Člen 8a(2), (4), (6), (7) in (8) Uredbe (ES) št. 1936/2001 se uporablja s potrebnimi spremembami.

Člen 24

Skupna ribolovna dejavnost

1. Katera koli skupna ribolovna dejavnost za modroplavutega tuna se dovoli samo s soglasjem zadevne(-ih) države(-) članice(-) zastave. Vsako plovilo z zaporno plavarico mora biti opremljeno za ribolov modroplavutega tuna in imeti individualno kvoto, da pridobi dovoljenje. Skupne ribolovne dejavnosti z drugimi pogodbenicami Konvencije niso dovoljene.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1936/2001 z dne 27. septembra 2001 o nadzornih ukrepih za ribolov določenih staležev izrazito selivskih vrst rib (UL L 263, 3.10.2001, str. 1).

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da od svojih ribiških plovil, ki prosijo za dovoljenje za sodelovanje pri skupni ribolovni dejavnosti, dobi naslednje informacije:

- (a) trajanje;
- (b) identiteto zadevnih udeležencev;
- (c) kvote posameznih plovil;
- (d) ključ za dodelitev zadevnih ulovov med ribiška plovila in
- (e) podatke o namembnih ribogojnicah.

3. Vsaj 15 dni pred začetkom dejavnosti vsaka država članica pošlje Komisiji informacije iz odstavka 2 v obliki, določeni v Prilogi VI. Komisija te informacije najmanj 10 dni pred začetkom skupne ribolovne dejavnosti pošlje sekretariatu ICCAT in državi zastave drugih ribiških plovil, ki sodelujejo pri tej dejavnosti.

4. V primeru višje sile se rok iz odstavka 3 ne uporablja za informacije, zahtevane v točki (e) odstavka 2. V takem primeru lahko države članice Komisiji takoj, ko je mogoče, pošljejo posodobljene informacije, skupaj z opisom višje sile. Komisija te informacije pošlje sekretariatu ICCAT.

ODDELEK 2

Ulovi

Člen 25

Zahteve glede evidentiranja

1. Kapitan plovila za ulov Unije izpolnjuje zahteve iz členov 14, 15, 23 in 24 Uredbe (ES) št. 1224/2009 ter, kjer je to ustrezno, v ladijski dnevnik zabeleži informacije, navedene v delu A Priloge II k tej uredbi.
2. Kapitani vlačilcev, pomožnih plovil in plovil za predelavo Unije evidentirajo svoje dejavnosti v skladu z zahtevami, navedenimi v delih B, C in D Priloge II.

Člen 26

Poročila o ulovu, ki jih predložijo kapitani plovil in upravljavci pasti

1. Kapitani plovil, ki aktivno lovijo modroplavutega tuna, pošiljajo organom države članice zastave dnevne informacije iz ladijskih dnevnikov, vključno z registrsko številko ICCAT, imenom plovila, datumom začetka in prenehanja veljavnosti dovoljenja, datumom, časom, lokacijo (zemljepisno širino in dolžino), težo in številom modroplavutega tuna, ulovljenega na območju Konvencije. Navedene informacije v celotnem obdobju veljavnosti dovoljenja za ribolov modroplavutega tuna za to plovilo pošiljajo v elektronski obliki, določeni v Prilogi V.
2. Kapitani plovil z zapornimi plavaricami pripravljajo dnevna poročila o ribolovni dejavnosti iz odstavka 1, glede na ribolovno dejavnost, in sicer tudi v primeru dejavnosti z ničelnim ulovom.
3. Gospodarski subjekt organom svoje države članice zastave dnevno pošilja poročila iz odstavkov 1 in 2, in sicer za plovila z zaporno plavarico in plovila, daljša od 24 metrov, do 9. ure po greenwiškem srednjem času za prejšnji dan, za druga plovila za ulov pa do ponedeljka do polnoči za predhodni teden, ki se je končal v nedeljo ob polnoči po greenwiškem srednjem času.

4. Upravljalci pasti, ki aktivno lovijo modroplavutega tuna, pošljejo dnevno poročilo o ulovu, ki vsebuje registrsko številko ICCAT, datum, čas ter ulov (težo in število rib), vključno z ničelnimi ulovi. Navedene informacije v celotnem obdobju veljavnosti dovoljenja za ribolov modroplavutega tuna v 48 urah in elektronski obliki, določeni v Prilogi V, pošljejo organom svoje države članice.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila za evidentiranje dejavnosti plovil in ribolova s pastmi ter poročanje o njih iz odstavkov 1 do 4 tega člena in Priloge V. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(2).

Člen 27

Tedenska in mesečna poročila o ulovu, ki jih predložijo države članice

1. Takoj ko vsaka država članica prejme poročila o ulovu iz člena 26, jih v elektronski obliki posreduje Komisiji in ji hitro posreduje tedenska poročila o ulovu za vsa plovila za ulov in pasti v obliki, določeni v Prilogi V. Komisija navedene informacije tedensko pošilja sekretariatu ICCAT v obliki, določeni v Smernicah ICCAT za predložitev zahtevanih podatkov in informacij.

2. Vsaka država članica pred 15. dnevom vsakega meseca obvesti Komisijo o količinah modroplavutega tuna, ulovljenega v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, ki so jih plovila ali pasti, ki plujejo pod njeno zastavo ali so registrirana v tej državi članici, v predhodnem mesecu iztovorila, pretovorila, ulovila v pasti ali dala v mrežasto kletko. Informacije se predložijo glede na vrsto ribolovnega orodja, in sicer tudi v primeru prilova, ulova pri športnem in rekreativnem ribolovu ter ničelnega ulova. Komisija navedene informacije takoj pošlje sekretariatu ICCAT.

Člen 28

Informacije o izčrpanosti kvot

1. Vsaka država članica obvesti Komisijo v skladu z določbami člena 34 Uredbe (ES) št. 1224/2009, pa tudi, ko se izčrpa 80 % kvote, dodeljene skupini ribolovnega orodja iz člena 11 ali člena 12 te uredbe.

2. Vsaka država članica obvešča Komisijo v skladu z določbami člena 35 Uredbe (ES) št. 1224/2009, pa tudi, ko se izčrpa kvota, dodeljena skupini ribolovnega orodja iz člena 11 ali člena 12 te uredbe ali skupni ribolovni dejavnosti ali plovilu z zaporno plavarico.

3. Skupaj z informacijami iz odstavka 2 se predloži uradna dokumentacija, ki dokazuje prekinitev ribolova ali vrnitev v pristanišče in jo je država članica izdala za ribolovno floto, skupino ribolovnih orodij, skupno ribolovno dejavnost ali plovila z individualno kvoto, pri čemer sta v njej jasno navedena datum in čas prekinitve.

Člen 29

Letno poročanje držav članic o ulovu

1. Vsako leto do 15. marca vsaka država članica Komisiji predloži podrobne informacije o vsakem ulovu modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju v predhodnem ribolovnem letu. Te informacije vključujejo:

(a) ime in številko ICCAT vsakega plovila za ulov;

(b) obdobje veljavnosti dovoljenj(-a) vsakega plovila za ulov;

(c) skupni ulov vsakega plovila za ulov v obdobju veljavnosti dovoljenj(-a), tudi v primeru ničelnega ulova;

- (d) skupno število dni, ko je posamezno plovilo za ulov lovilo v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju v obdobju veljavnosti dovoljenj(-a), ter
- (e) skupni ulov vsakega plovila za ulov v obdobju, za katerega ni bilo izdano dovoljenje (prilov), tudi v primeru ničelnega ulova.
2. Za plovila, ki nimajo dovoljenja za aktivni ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, vendar so ulovila modroplavutega tuna kot prilov, informacije, ki se uradno sporočijo Komisiji na datum iz odstavka 1, vključujejo:
- (a) ime in številko ICCAT plovila ali številko iz nacionalnega registra, če ni registrirano pri ICCAT, ter
- (b) skupni ulov modroplavutega tuna.
3. Vsaka država članica uradno sporoči Komisiji vse informacije o plovilih, ki niso zajeta v odstavkih 1 in 2, vendar je zanje znano ali se domneva, da so lovila modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju.
4. Komisija sekretariatu ICCAT pošlje informacije, ki jih je prejela v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

ODDELEK 3

Iztovarjanje in pretovarjanje

Člen 30

Določena pristanišča

1. Vsaka država članica določi pristanišča ali kraje blizu obale (v nadaljnjem besedilu: določena pristanišča), kjer je dovoljeno iztovarjanje ali pretovarjanje modroplavutega tuna.
2. Da je pristanišče opredeljeno kot določeno pristanišče, država članica pristanišča določi čas, ko sta dovoljena iztovarjanje in pretovarjanje, in kraj, kjer sta dovoljena.
3. Vsaka država članica vsako leto do 15. februarja posreduje seznam določenih pristanišč Komisiji, ki te informacije pošlje sekretariatu ICCAT.
4. Prepove se iztovarjanje na kopno ali pretovarjanje z ribiških plovil katere koli količine modroplavutega tuna, ulovljenega v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, na katerem koli kraju, ki ni pristanišče ali kraj blizu obale, ki so ga določile pogodbenice Konvencije in države članice v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 31

Iztovarjanje

1. Za kapitane ribiških plovil Unije, katerih skupna dolžina je 12 metrov ali več in so vključena na seznam plovil iz člena 20 te uredbe, se uporablja člen 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009. V skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009 kapitani pred predvidenim prihodom obvestijo pristojni organ države članice (vključno z državo članico zastave) ali pogodbenice Konvencije, katere pristanišča ali sredstva za iztovarjanje želijo uporabiti.
2. Kapitani ribiških plovil Unije, ki so krajša od 12 metrov in vključena na seznam plovil iz člena 20, vsaj štiri ure pred predvidenim časom prihoda v pristanišče uradno obvestijo pristojni organ države članice (vključno z državo članico zastave) ali pogodbenico Konvencije, katere pristanišča ali sredstva za iztovarjanje želijo uporabiti, o:
- (a) predvidenem času prihoda;
- (b) predvideni količini modroplavutega tuna, zadržanega na krovu, ter
- (c) informacijah o geografskem območju ulova.

3. Kadar lahko države članice v skladu z veljavno zakonodajo Unije uporabljajo krajši rok za obveščanje, kot je rok, določen v odstavkih 1 in 2, se lahko ocenjene količine modroplavutega tuna, zadržanega na krovu, prigrasijo v tako veljavnem roku pred prihodom. Kadar so ribolovna območja od pristanišča oddaljena manj kot štiri ure, se ocenjene količine modroplavutega tuna, zadržanega na krovu, lahko kadar koli pred prihodom v pristanišče spremenijo.
4. Organi države članice pristanišča vodijo evidenco vseh predhodnih obvestil za tekoče leto.
5. Zadevni nadzorni organi države članice pristanišča nadzorujejo vsa iztovarjanja v skladu s členom 55(2) in preverjajo odstotek na podlagi sistema ocenjevanja tveganja, ki zajema kvoto, velikost flote in ribolovni napor. Vse informacije o takem nadzornem sistemu, ki ga je sprejela vsaka država članica, so podrobno opisane v letnem načrtu inšpekcijskih pregledov iz člena 53. Ta nadzorni sistem se uporablja tudi za dejavnosti nabiranja.
6. Poleg člena 23(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009 kapitani plovila za ulov Unije po vsaki vožnji in ne glede na dolžino plovila predložijo deklaracijo o iztovarjanju pristojnim organom države članice zastave in, če je bilo iztovarjanje opravljeno v pristanišču druge države članice ali pogodbenice Konvencije, pristojnim organom zadevne države članice pristanišča ali pogodbenice Konvencije.
7. Ves iztovorjeni ulov se stehta.

Člen 32

Pretovarjanje

1. Pretovarjanje modroplavutega tuna na morju na območju Konvencije se v vsakem primeru prepove.
2. Ribiška plovila ulov modroplavutega tuna pretovorijo le v določenih pristaniščih in v skladu s pogoji iz člena 30.
3. Država članica pristanišča med vsemi obdobji pretovarjanja in na vseh krajih pretovarjanja zagotovi popolno pokritost z inšpekcijskimi pregledi.
4. Kapitani ali zastopniki prejemnih ribiških plovil najmanj 48 ur pred predvidenim časom prihoda v katero koli pristanišče pristojne organe države članice ali pogodbenice Konvencije, katere pristanišče želijo uporabiti, obvestijo o:
 - (a) predvidenem datumu in času prihoda ter pristanišču prihoda;
 - (b) predvideni količini modroplavutega tuna, zadržanega na krovu, in geografskem območju ulova;
 - (c) imenu ribiškega plovila, s katerega bo potekalo pretovarjanje, in njegovi številki v evidenci ICCAT plovil za ulov z dovoljenjem za aktivni ribolov modroplavutega tuna ali v evidenci ICCAT drugih ribiških plovil z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju;
 - (d) imenu prejemnega ribiškega plovila in njegovi številki v evidenci ICCAT plovil za ulov z dovoljenjem za aktivni ribolov modroplavutega tuna ali v evidenci ICCAT drugih ribiških plovil z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju; ter
 - (e) tonaži in geografskem območju ulova modroplavutega tuna, ki se bo pretovarjal.
5. Ribiškim plovilom ni dovoljeno pretovarjanje, razen če so predhodno pridobila dovoljenje države zastave.
6. Kapitani ribiških plovil, s katerih bo potekalo pretovarjanje, pred začetkom pretovarjanja obvestijo državo zastave o:
 - (a) količinah modroplavutega tuna, ki se bodo pretovarjale;
 - (b) datumu in pristanišču pretovarjanja;

- (c) imenu, registrski številki in zastavi prejemnega ribiškega plovila ter njegovi številki v evidenci ICCAT plovil za ulov z dovoljenjem za aktivni ribolov modroplavutega tuna ali v evidenci ICCAT drugih ribiških plovil z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju ter
- (d) geografskem območju ulova modroplavutega tuna.
7. Pristojni organi države članice opravijo inšpekcijske preglede vseh pretovarjanj v določenem pristanišču. Ti organi:
- (a) opravijo inšpekcijski pregled prejemnega ribiškega plovila ob prihodu ter preverijo tovor in dokumentacijo o pretovarjanju;
- (b) v petih dneh po koncu pretovarjanja organu države zastave ribiškega plovila, s katerega je potekalo pretovarjanje, pošlje evidenco o pretovarjanju.
8. Z odstopanjem od členov 21 in 22 Uredbe (ES) št. 1224/2009 kapitani ribiških plovil Unije ne glede na dolžino plovila izpolnijo deklaracijo ICCAT o pretovarjanju in jo pošljejo pristojnim organom države članice, pod zastavo katere pluje ribiško plovilo. Deklaracija se pošlje najpozneje 48 ur po datumu pretovarjanja v pristanišču v skladu z obliko iz Priloge III k tej uredbi.

ODDELEK 4

Dejavnosti prenosa

Člen 33

Dovoljenje za prenos

1. Kapitan plovila za ulov ali vlačilca ali upravljavec ribogojnice ali pasti, od koder zadevni prenos izvira, pred vsako dejavnostjo prenosa pristojnim organom zadevne države članice pošlje predhodno uradno obvestilo o prenosu, v katerem so navedeni:
- (a) ime in registrska številka ICCAT plovila za ulov, vlačilca, ribogojnice ali pasti;
- (b) predvideni čas prenosa;
- (c) predvidena količina modroplavutega tuna za prenos;
- (d) informacije o lokaciji (zemljepisna širina/dolžina), kjer se bo prenos izvajal, in prepoznavne številke mrežastih kletk;
- (e) ime prejemnega vlačilca, število prenesenih mrežastih kletk in po potrebi registrska številka ICCAT;
- (f) namembno pristanišče, ribogojnica ali mrežasta kletka za modroplavutega tuna.
2. Za namen iz odstavka 1 se vsaki mrežasti kletki dodeli enotna številka mrežaste kletke. Za dodelitev številke se uporablja sistem enotnega številčenja, ki je sestavljen iz najmanj tričrkovne kode, ki označuje zastavo vlačilca, nato tej kodi sledijo tri številke.
3. Plovilom za ulov, vlačilcem, ribogojnicam ali pastem ni dovoljen prenos, razen če so predhodno pridobili dovoljenje zadevne države članice. Organi te države članice se za vsako dejavnost prenosa odločijo, ali jo bodo dovolili. Za ta namen se za vsako dejavnost prenosa določi enotna identifikacijska številka, ki se sporoči kapitanu ribiškega plovila ali upravljavcu pasti ali ribogojnice, kot je ustrezno. Številka podeljenega dovoljenja je sestavljena iz tričrkovne kode države članice, štirih števil, ki označujejo leto, ter treh črk „AUT“ (dovoljenje), ki jim sledijo zaporedne številke. Številka zavrženega dovoljenja je sestavljena iz tričrkovne kode države članice, štirih števil, ki označujejo leto, ter treh črk „NEG“ (zavrnitev dovoljenja), ki jim sledijo zaporedne številke.

4. Kadar riba umre med dejavnostjo prenosa, zadevne države članice in upravljavci, ki so sodelovali pri prenosu, ravnajo v skladu s Prilogo XII.
5. Država članica, pristojna za plovilo za ulov, vlačilec, ribogojnico ali past, v 48 urah po predložitvi predhodnega uradnega obvestila o prenosu odobri ali zavrne dovoljenje za prenos, kot je ustrezno.
6. Dovoljenje za prenos zadevne države članice ne posega v dovoljenje za dejavnost reje v mrežasti kletki.

Člen 34

Zavrnitev dovoljenja za prenos

1. Država članica, pristojna za plovilo, past ali ribogojnico, ne odobri prenosa, če ob prejemu predhodnega uradnega obvestila o prenosu meni, da:
 - (a) plovilo za ulov ali past, za katero je navedeno, da je ulovila ribe, nima zadostne kvote;
 - (b) plovilo za ulov ali upravljavec pasti ni ustrezno sporočil količine rib, ni imel dovoljenja za prenos v mrežasto kletko ali pa se količina rib ni upoštevala pri porabi morebitne veljavne kvote;
 - (c) plovilo za ulov ali past, za katero je navedeno, da je ulovila ribe, nima dovoljenja za ribolov modroplavutega tuna ali
 - (d) vlačilec iz točke (b) člena 20(1), za katerega je navedeno, da prejme prenos rib, ni registriran v evidenci ICCAT drugih ribiških plovil (razen plovil za ulov) z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna ali ni opremljen s sistemom VMS.
2. Če prenos ni odobren:
 - (a) država članica, pristojna za plovilo za ulov ali past, kapitanu plovila za ulov ali upravljavcu pasti ali ribogojnice, kot je ustrezno, izda nalog za izpust ter ga obvesti, da prenos ni odobren in da je treba ribe izpustiti v morje;
 - (b) kapitan plovila za ulov ali upravljavec ribogojnice ali pasti, kot je ustrezno, izpusti ribe v morje;
 - (c) se izpust modroplavutega tuna izvede v skladu s postopki iz Priloge XI.

Člen 35

Spremljanje s kamero

1. Kapitan plovila za ulov, vlačilca ali upravljavec ribogojnice ali pasti, ki prenese modroplavutega tuna, zagotovi, da se dejavnosti prenosa spremljajo s kamero v vodi, da se preveri število rib, ki se prenesejo. Minimalni standardi in postopki za snemanje s kamero so skladni s Prilogo IX.
2. Vsaka država članica, pristojna za plovilo, past ali ribogojnico, zagotovi, da so videoposnetki iz odstavka 1 na voljo inšpektorjem in regionalnim opazovalcem ICCAT.
3. Vsaka država članica, pristojna za plovilo, past ali ribogojnico, zagotovi, da so videoposnetki iz odstavka 1 na voljo inšpektorjem Unije in nacionalnim opazovalcem.
4. Vsaka država članica, pristojna za plovilo, past ali ribogojnico, sprejme ukrepe, potrebne za preprečitev kakršne koli nadomestitve, montaže ali manipulacije izvirnega videoposnetka.

Člen 36

Preverjanje s strani regionalnih opazovalcev ICCAT ter začetek in izvajanje preiskave

1. Regionalni opazovalci ICCAT, ki so prisotni na krovu plovila za ulov ali ob pasti, kakor je določeno v členu 51 in Prilogi VII, evidentirajo izvedene dejavnosti prenosa ter o njih poročajo, opazujejo in ocenjujejo prenesen ulov ter preverjajo vnose v predhodnem uradnem obvestilu o prenosu iz člena 33 in deklaraciji ICCAT o prenosu iz člena 38.
2. Če se ocena ulova regionalnega opazovalca ICCAT, pristojnih nadzornih organov in/ali kapitana plovila za ulov ali zastopnika pasti razlikuje za več kot 10 % po številu ali kadar zaradi kakovosti in jasnosti videoposnetka ocene ni mogoče izvesti, država članica, pristojna za plovilo za ulov, ribogojnico ali past, začne preiskavo, ki se zaključi pred prenosom v mrežasto kletko v ribogojnici ali v vsakem primeru v 96 urah po začetku. Dokler niso znani izsledki preiskave, se prenos v mrežaste kletke ne odobri, oddelek o ulovu v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna pa ne potrdi.
3. Kadar pa je kakovost ali jasnost videoposnetka preslaba, da bi se lahko izvedla ocena števila, lahko upravljavec zaprosi za dovoljenje organe države zastave, pristojne za plovilo, past ali ribogojnico, da izvede nov prenos in regionalnemu opazovalcu ICCAT predloži ustrezen videoposnetek.
4. Brez poseganja v preverjanja, ki jih izvede inšpektor, regionalni opazovalci ICCAT podpišejo deklaracijo ICCAT o prenosu le, če so njihova opažanja v skladu z ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi ICCAT, informacije iz deklaracije o prenosu pa skladne z njihovimi opažanji, vključno z videoposnetkom, kakor je zahtevan s členom 35(1). Deklaracijo podpišejo z jasno izpisanim imenom in številko ICCAT.
5. Regionalni opazovalci ICCAT tudi preverijo, da je bila deklaracija ICCAT o prenosu poslana kapitanu vlačilca ali zastopniku ribogojnice ali pasti.

Člen 37

Ukrepi za ocenjevanje števila in teže modroplavutega tuna, ki se daje v mrežasto kletko

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za nadaljnje raziskovanje metodologij za izboljšanje ocene števila in teže modroplavutega tuna ob ulovu in reji v mrežasti kletki. Vsaka država članica vsako leto do 22. avgusta poroča Komisiji o sprejetih ukrepih, Komisija pa navedena poročila pošlje Stalnemu odboru za raziskave in statistiko.

Člen 38

Deklaracija o prenosu

1. Kapitani plovil za ulov ali vlačilcev in upravljavci pasti ali ribogojnic po končani dejavnosti prenosa izpolnijo deklaracijo ICCAT o prenosu in jo v obliki, določeni v Prilogi IV, pošljejo pristojnim organom njihove države članice.
2. Pristojni organi države članice, pristojne za plovila, ribogojnice ali pasti, od koder prenos izvira, oštevilčijo obrazce deklaracije o prenosu. Sistem številčenja je sestavljen iz tričrkovne kode države članice, ki ji sledijo štiri številke, ki označujejo leto, in tri zaporedne številke, ki jim sledijo tri črke „ITD“ (MS-20**/xxx/ITD).
3. Prenosu rib je priložena izvirna deklaracija o prenosu. Izvod deklaracije obdrži kapitan plovila za ulov, upravljavec pasti, kapitan vlačilca ali upravljavec ribogojnice.
4. Kapitani plovil, ki izvajajo dejavnosti prenosa (vključno z vlačilci), poročajo o svojih dejavnostih v skladu z zahtevami iz Priloge II.

Člen 39

Izvedbeni akti

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila za dejavnosti prenosa v skladu s členi 33 do 38 ter prilogami iz navedenih členov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(2).

ODDELEK 5

Dejavnosti reje v mrežasti kletki

Člen 40

Dovoljenje za dajanje v mrežasto kletko

1. Pred vsakim začetkom dejavnosti dajanja v mrežasto kletko je transportne mrežaste kletke prepovedano pritrjevati na dno v radiju 0,5 navtične milje od ribogojnic.
2. Pristojni organ države članice, pristojne za ribogojnico, pred vsako dejavnostjo reje v mrežasti kletki obvesti državo članico ali pogodbenico Konvencije, pristojno za plovilo za ulov ali past, o količinah rib, ki jih ulovi to plovilo za ulov ali past, in zaprosi za dovoljenje za rejo v mrežasti kletki.
3. Dejavnost reje v mrežasti kletki se ne začne brez predhodnega dovoljenja:
 - (a) države članice ali pogodbenice Konvencije, pristojne za plovilo za ulov ali past, ali
 - (b) države članice ali pogodbenice Konvencije, pristojne za ribogojnico, če je bilo tako dogovorjeno med vpletenimi državami članicami ali z vpleteno pogodbenico Konvencije, ki je država zastave.
4. Dovoljenje za rejo v mrežasti kletki odobri ali zavrne država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za plovilo za ulov, past ali, če je ustrezno, ribogojnico, v enem delovnem dnevu po prošnji in predložitvi informacij iz odstavka 2. Če država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za plovilo za ulov ali past, v enem delovnem dnevu ne da odgovora, lahko država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za ribogojnico, odobri rejo v mrežasti kletki.
5. Modroplavuti tun se prenese v kletko pred 15. avgustom, razen če država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za ribogojnico, ki prejme ribe, poda ustrezno utemeljene razloge. Ti razlogi se predložijo skupaj s poročilom o reji v mrežasti kletki.

Člen 41

Zavrnitev dovoljenja za dajanje v mrežasto kletko

1. Država članica, pristojna za plovilo za ulov, past ali, če je ustrezno, ribogojnico, zavrne dovoljenje za dajanje v mrežasto kletko, če po prejemu informacij iz člena 40(2) meni, da:
 - (a) plovilo za ulov ali past, za katero je navedeno, da je ulovila ribe, ni imela zadostne kvote za modroplavutega tuna, prenesenega v mrežasto kletko;
 - (b) plovilo za ulov ali past ni ustrezno sporočila količine rib ali pa se količina ni upoštevala pri izračunu veljavne kvote; ali
 - (c) plovilo za ulov ali past, za katero je navedeno, da je ulovila ribe, nima dovoljenja za ribolov modroplavutega tuna.

2. Če se reja v mrežasti kletki ne odobri, država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za plovilo za ulov, zaprosi državo članico ali pogodbenico Konvencije, pristojno za ribogojnico, naj zaseže ulov in ribe izpusti na podlagi izdaje naloga za izpust.
3. Po prejemu naloga za izpust upravljavec ribogojnice opravi izpuste v skladu s Prilogo XI.

Člen 42

Dokumentacija o ulovu modroplavutega tuna

Države članice, pristojne za ribogojnice, prepovejo vsakršno dajanje modroplavutega tuna v mrežaste kletke za namen gojenja, ki ga ne spremlja dokumentacija, ki jo zahteva ICCAT ter ni v skladu z Uredbo (EU) št. 640/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Dokumentacija mora biti točna in popolna, potrditi in odobriti pa jo morajo organi države članice ali pogodbenice Konvencije, pristojne za plovila za ulov ali pasti.

Člen 43

Inšpekcijski pregledi

Države članice, pristojne za ribogojnice, sprejmejo ustrezne ukrepe za inšpekcijo vsake dejavnosti reje v mrežasti kletki v ribogojnicah.

Člen 44

Spremljanje s kamero

1. Vsaka država članica, ki je pristojna za ribogojnico, zagotovi, da se dejavnosti reje v mrežasti kletki spremljajo s kamero v vodi. Za vsako dejavnost reje v mrežasti kletki se posname videoposnetek v skladu s Prilogo IX.
2. Vsaka država članica, pristojna za ribogojnico, zagotovi, da so videoposnetki iz odstavka 1 na voljo inšpektorjem in regionalnim opazovalcem ICCAT.
3. Vsaka država članica, pristojna za ribogojnico, zagotovi, da so videoposnetki iz odstavka 1 na voljo inšpektorjem Unije in nacionalnim opazovalcem.
4. Vsaka država članica, pristojna za ribogojnico, sprejme ukrepe, ki so potrebni za preprečitev kakršne koli nadomestitve, montaže ali manipulacije izvirnega videoposnetka.

Člen 45

Začetek in izvajanje preiskav

1. Kadar se ocene števila modroplavutega tuna regionalnega opazovalca ICCAT, pristojnih nadzornih organov zadevne države članice ali upravljavca ribogojnice razlikujejo za več kot 10 %, država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za ribogojnico, v sodelovanju z državo članico, pristojno za plovilo za ulov ali past, začne preiskavo.
2. Dokler niso znani izsledki preiskave, se nabiranje ne izvaja, oddelek o gojenju v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna pa ne potrdi.
3. Države članice, pristojne za ribogojnico in plovilo za ulov ali past, ki izvajajo preiskave, lahko za zaključek preiskave uporabijo druge razpoložljive informacije, vključno z rezultati programov iz člena 46.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 640/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uvedbi programa za dokumentacijo o ulovu modroplavutih tunov *Thunnus thynnus* in o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1984/2003 (UL L 194, 24.7.2010, str. 1).

Člen 46

Ukrepi in programi za ocenjevanje števila in teže modroplavutega tuna, ki se daje v mrežasto kletko

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe iz člena 37.
2. Program, ki uporablja sisteme stereoskopskih kamer ali nadomestne tehnike, ki zagotavljajo enako natančnost, zajema 100 % dejavnosti reje v mrežastih kletkah, da se čim bolj točno določita število in teža rib pri vsaki dejavnosti reje v mrežasti kletki.
3. Navedeni program se izvede v skladu s postopki iz oddelka B Priloge X.
4. Država članica ali pogodbenica Konvencije, pristojna za ribogojnico, v skladu z oddelkom B Priloge X sporoči rezultate tega programa državi članici, pristojni za plovilo za ulov ali past, in Komisiji. Komisija jih posreduje sekretariatu ICCAT, ta pa jih posreduje regionalnemu opazovalcu ICCAT.
5. Ko rezultati programa pokažejo, da se količine modroplavutega tuna v mrežastih kletkah razlikujejo od količin iz poročil o ulovu in prenosu, država članica, pristojna za ribogojnico, v sodelovanju z državo članico ali pogodbenico Konvencije, pristojno za plovilo za ulov ali past, začne preiskavo. Če se preiskava ne konča v desetih delovnih dneh po tem, ko se sporočijo rezultati iz odstavka 4 tega člena, ali če izsledki preiskave kažejo, da število ali povprečna teža modroplavutega tuna presega število ali povprečno težo iz poročil o ulovu in prenosu, država članica, ki je država zastave, ali organi pogodbenice Konvencije, pristojne za plovilo za ulov ali past, izdajo nalog za izpust, ki mora biti izdan v skladu s postopki iz Priloge XI.
6. V skladu s postopki iz točke 3 oddelka B Priloge X in po izpustu se po potrebi količine, pridobljene iz programa, uporabijo za:
 - (a) določitev končnih števil o ulovu, ki jih je treba odšteti od nacionalne kvote;
 - (b) vpis teh števil v deklaracije o dajanju v mrežasto kletko in zadevne oddelke v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna.
7. Vsaka država članica, pristojna za ribogojnico, vsako leto do 30. avgusta sporoči Komisiji rezultate teh programov, Komisija pa navedena poročila predloži Stalnemu odboru za raziskave in statistiko.
8. Prenos živega modroplavutega tuna iz ene mrežaste kletke za rejo v drugo se ne izvede brez dovoljenja in prisotnosti nadzornih organov države, pristojne za ribogojnico.
9. Razlika med količinama iz poročil o ulovu modroplavutega tuna s plovilom za ulov ali pastjo in količinami, ugotovljenimi z nadzornimi kamerami, kakor je navedeno v odstavku 5 tega člena in členu 45, ki znaša 10 % ali več, pomeni morebitno neskladnost zadevnega plovila za ulov ali pasti in države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznih nadaljnjih ukrepov.

Člen 47

Poročilo o dajanju v mrežasto kletko

1. Država članica, pristojna za ribogojnico, v enem tednu po zaključku dejavnosti reje v mrežasti kletki predloži državi članici ali pogodbenici Konvencije, katere plovila in pasti so ulovila modroplavutega tuna, in Komisiji poročilo o reji v mrežasti kletki, ki vsebuje elemente iz oddelka B Priloge X. To poročilo vsebuje tudi informacije iz deklaracije o reji v mrežasti kletki, kakor je določeno v členu 4b in Prilogi Ia k Uredbi (ES) št. 1936/2001. Komisija poročilo posreduje sekretariatu ICCAT.
2. Za namene odstavka 1 se dejavnost reje v mrežasti kletki ne šteje za dokončano, dokler ni zaključena vsakršna preiskava, ki je bila začeta, ali, če je ustrezno, dokler niso dokončane vse dejavnosti izpusta, ki so bile naročene.

Člen 48

Izvedbeni akti

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobna pravila za dejavnosti dajanja v mrežasto kletko iz členov 40 do 47 ter prilog iz navedenih členov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(2).

ODDELEK 6

Spremljanje in nadzor

Člen 49

Sistem za spremljanje plovil

1. Z odstopanjem od člena 9(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009 se obveznost v zvezi s sistemom VMS uporablja za vsa vlečna plovila, vključena v evidenco plovil ICCAT iz člena 20(6) te uredbe, ne glede na njihovo dolžino.
2. Ribiška plovila, ki so daljša od 15 metrov in vključena na seznam plovil iz točke (a) člena 20(1) ali na seznam plovil iz točke (b) člena 20(1), začnejo ICCAT posredovati podatke sistema VMS vsaj 15 dni pred odprtjem ribolovne sezone in nadaljujejo posredovanje teh podatkov vsaj 15 dni po zaprtju ribolovne sezone, razen če je bil Komisiji predhodno poslan zahtevek za umik plovil iz evidence plovil ICCAT.
3. Za namene nadzora se prenos podatkov sistema VMS s plovil za ulov z dovoljenjem za aktivni ribolov modroplavutega tuna ne prekine, ko so plovila v pristanišču.
4. Države članice zagotovijo, da njihovi centri za spremljanje ribištva Komisiji in organu, ki ga ta določi, v realnem času in v obliki „https data feed“ posredujejo sporočila sistema VMS, ki so jih dobili od ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo. Komisija pošlje ta sporočila v elektronski obliki sekretariatu ICCAT.
5. Države članice zagotovijo, da:
 - (a) se sporočila sistema VMS, prejeta z ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo, Komisiji pošljejo vsaj vsaki dve uri;
 - (b) se v primeru tehnične okvare sistema VMS nadomestna sporočila, prejeta v skladu s členom 25(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 404/2011 z ribiških plovil, ki plujejo pod njihovo zastavo, Komisiji pošljejo v 24 urah po tem, ko so jih prejeli njihovi centri za spremljanje ribištva;
 - (c) so sporočila, posredovana Komisiji, oštevilčena z zaporednimi številkami (z enotno identifikacijsko oznako), da se prepreči podvajanje;
 - (d) so sporočila, ki se posredujejo Komisiji, skladna s členom 24(3) Izvedbene uredbe (EU) št. 404/2011.
6. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da se vsa sporočila, ki so na voljo njenim inšpekcijskim plovilom, obravnavajo zaupno in se uporabljajo samo za inšpekcijske preglede na morju.

Člen 50

Nacionalni opazovalni program

1. Države članice za plovila, ki lovijo modroplavutega tuna, zagotovijo prisotnost nacionalnih opazovalcev vsaj za:
 - (a) 20 % njihovih plovil s pelagičnimi vlečnimi mrežami (daljših od 15 metrov);

- (b) 20 % njihovih plovil s parangali (daljših od 15 metrov);
 - (c) 20 % njihovih plovil za prevoz vabe (daljših od 15 metrov);
 - (d) 100 % vlačilcev;
 - (e) 100 % dejavnosti nabiranja iz pasti.
2. Države članice nacionalnim opazovalcem izdajo uradni identifikacijski dokument.
3. Naloge nacionalnega opazovalca so zlasti:
- (a) spremljanje skladnosti ribiških plovil in pasti s to uredbo;
 - (b) evidentiranje ribolovne dejavnosti in poročanje o njej, med drugim o:
 - (i) količini ulova (vključno s prilovom) z opisom ravnanja z vrsto, na primer, ali je bila zadržana na krovu ali zavržena mrtva ali živa;
 - (ii) območju ulova, opredeljenim z zemljepisno dolžino in širino;
 - (iii) merilu napora (npr. število nizov, število trnkov itd.), kot je opredeljeno v operativnem priročniku ICCAT za različna ribolovna orodja;
 - (iv) datumu ulova;
 - (c) opazovanje in ocenjevanje ulova ter potrjevanje vnosov v ladijski dnevnik;
 - (d) opazovanje in evidentiranje plovil, ki morda izvajajo ribolov v nasprotju z ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi ICCAT.
4. Nacionalni opazovalci opravljajo tudi znanstveno delo, kot je zbiranje podatkov naloge II, ki jih je opredelil ICCAT, kadar to zahteva ICCAT na podlagi navodil Stalnega odbora za raziskave in statistiko.
5. Za namene odstavkov 1 do 4 vsaka država članica tudi zagotovi:
- (a) reprezentativno časovno in prostorsko prisotnost nacionalnih opazovalcev na svojih plovilih in pasteh za zagotovitev, da Komisija prejme ustrezne in primerne podatke in informacije o ulovu, naporu ter drugih znanstvenih in upravljalnih vidikih, pri čemer se upoštevajo značilnosti flote in ribolova;
 - (b) zanesljive protokole za zbiranje podatkov;
 - (c) ustrezno usposobljenost nacionalnih opazovalcev pred napotitvijo in njihovo odobritev;
 - (d) čim manjše oviranje dejavnosti ribiških plovil in pasti, ki lovijo na območju Konvencije, če je to mogoče.
6. Podatki in informacije, ki jih vsaka država članica zbere v okviru svojega opazovalnega programa, se vsako leto sporočijo Komisiji do 15. julija. Komisija posreduje navedene podatke in informacije Stalnemu odboru za raziskave in statistiko in sekretariatu ICCAT, kot je ustrezno.

Člen 51

Regionalni opazovalni program ICCAT

1. V Uniji se uporablja regionalni opazovalni program ICCAT, kakor je določen v odstavkih 2 do 6 tega člena in podrobneje določen v Prilogi VII.

2. Države članice zagotovijo, da je regionalni opazovalec ICCAT prisoten:
 - (a) na vseh plovilih z zapornimi plavaricami z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna;
 - (b) pri vseh prenosih modroplavutega tuna s plovil z zapornimi plavaricami;
 - (c) pri vseh prenosih modroplavutega tuna iz pasti v mrežaste kletke za prenos;
 - (d) med vsakim prenosom iz ene ribogojnice v drugo;
 - (e) pri vseh dejavnostih reje modroplavutega tuna v mrežasti kletki v ribogojnicah;
 - (f) pri vsakem nabiranju modroplavutega tuna v ribogojnicah.
3. Plovila z zapornimi plavaricami brez regionalnega opazovalca ICCAT ne smejo loviti modroplavutega tuna ali delovati na območju ribolova modroplavutega tuna.
4. Države članice, pristojne za ribogojnice, zagotovijo, da je regionalni opazovalec ICCAT prisoten pri vseh dejavnostih reje modroplavutega tuna v mrežasti kletki in nabiranju rib v teh ribogojnicah.
5. Naloge regionalnih opazovalcev ICCAT so zlasti:
 - (a) opazovanje in spremljanje ribolova in gojenja v skladu z ustreznimi ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi ICCAT;
 - (b) podpisovanje deklaracij ICCAT o prenosu iz člena 38, poročil o dajanju v mrežasto kletko iz člena 47 ter dokumentov o ulovu modroplavutega tuna, kadar se strinjajo, da so informacije, ki jih vsebujejo, skladne z njihovimi opažanji;
 - (c) opravljanje znanstvenega dela na podlagi smernic Stalnega odbora za raziskave in statistiko, na primer zbiranje vzorcev, kot to zahteva ICCAT.
6. Država članica zastave zagotovi, da kapitani, posadka, ribogojnice, pasti in lastniki plovil ne ovirajo regionalnih opazovalcev ICCAT pri opravljanju nalog ter jih ne ustrahujejo, ne posegajo v njihove naloge, nanje ne vplivajo, jih ne podkupujejo ali jih ne skušajo podkupiti.

ODDELEK 7

Inšpekcijski pregledi in navzkrižna preverjanja

Člen 52

Program ICCAT za skupni mednarodni inšpekcijski nadzor

1. V Uniji se uporablja program ICCAT za skupni mednarodni inšpekcijski nadzor (v nadaljnjem besedilu: program ICCAT), kakor je določen v Prilogi VIII.
2. Države članice, katerih ribiška plovila imajo dovoljenje za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, določijo inšpektorje in izvajajo inšpekcijske preglede na morju v skladu s programom ICCAT.
3. Če več kot 15 ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo države članice, izvaja dejavnosti ribolova modroplavutega tuna na območju Konvencije, navedena država članica napoti inšpekcijsko plovilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov in nadzora na morju na območje Konvencije za celotno obdobje, ko so navedena plovila na območju. Ta obveznost se šteje za izpolnjeno, če države članice sodelujejo pri napotitvi inšpekcijskega plovila ali če se na območje Konvencije napoti inšpekcijsko plovilo Unije.
4. Komisija ali organ, ki ga določi, lahko programu ICCAT dodeli inšpektorje Unije.
5. Komisija ali organ, ki ga določi, usklajuje dejavnosti nadzora in inšpekcijskih pregledov za Unijo. Komisija lahko v sodelovanju z zadevnimi državami članicami oblikuje skupne programe inšpekcijskih pregledov, ki bodo Uniji omogočili, da izpolni obveznosti iz programa ICCAT. Države članice, katerih ribiška plovila lovijo modroplavutega tuna, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za lažje izvajanje teh programov, zlasti v zvezi s potrebnimi človeškimi in materialnimi viri ter obdobji in geografskimi območji uporabe teh virov.

6. Države članice vsako leto do 1. aprila sporočijo Komisiji imena inšpektorjev in inšpekcijskih plovil, ki jih nameravajo dodeliti programu ICCAT med letom. Na podlagi teh informacij Komisija v sodelovanju z državami članicami oblikuje načrt za sodelovanje Unije v programu ICCAT za vsako posamezno leto, ki ga pošlje sekretariatu ICCAT in državam članicam.

Člen 53

Pošiljanje načrtov inšpekcijskih pregledov

1. Države članice vsako leto do 31. januarja Komisiji pošljejo končne načrte inšpekcijskih pregledov. Načrti inšpekcijskih pregledov se pripravijo v skladu s:
 - (a) cilji, prednostnimi nalogami in postopki ter referenčnimi merili za dejavnosti inšpekcijskih pregledov, določenimi v posebnemu programu nadzora in inšpekcijskih pregledov za modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, vzpostavljenim v skladu s členom 95 Uredbe (ES) št. 1224/2009;
 - (b) nacionalnim programom nadzora za modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, vzpostavljenim v skladu s členom 46 Uredbe (ES) št. 1224/2009.
2. Komisija zbere nacionalne načrte inšpekcijskih pregledov in jih vključi v načrt inšpekcijskih pregledov Unije. Komisija pošlje ta načrt skupaj z načrti iz člena 6(1) sekretariatu ICCAT v odobritev.

Člen 54

Inšpekcijski pregledi v primeru kršitev

1. Država članica zastave sprejme ukrepe iz odstavka 2 tega člena, če plovilo, ki pluje pod njeno zastavo:
 - (a) ni izpolnilo obveznosti poročanja iz členov 25 in 26 ali
 - (b) je kršilo določbe iz te uredbe, členov 89 do 93 Uredbe (ES) št. 1224/2009 ali poglavja IX Uredbe (ES) št. 1005/2008.
2. Država članica zastave zagotovi, da se v njenih pristaniščih izvede fizični inšpekcijski pregled pod njenim nadzorom ali da ga opravi druga oseba, ki jo imenuje država članica zastave, če plovilo ni v njenem pristanišču.

Člen 55

Navzkrižno preverjanje

1. Vsaka država članica v skladu s členom 109 Uredbe (ES) št. 1224/2009 preveri predložitev ladijskih dnevnikov in pomembnih informacij, evidentiranih v ladijskih dnevnikih njenih ribiških plovil, dokumentih o prenosu ali pretovarjanju in dokumentih o ulovu modroplavutega tuna, med drugim tudi z uporabo inšpekcijskih poročil, poročil o opazovanju in podatkov sistema VMS.
2. Vsaka država članica v skladu s členom 109 Uredbe (ES) št. 1224/2009 izvede navzkrižna preverjanja vseh iztovarjanj, vseh pretovarjanj ali dajanj v mrežasto kletko med količino rib po vrstah, evidentirano v ladijskem dnevniku ribiških plovil, ali količino rib po vrstah, evidentirano v deklaraciji o prenosu ali pretovarjanju, in količino, evidentirano v deklaraciji o iztovarjanju ali deklaraciji o dajanju v mrežasto kletko ali katerem koli drugem ustreznem dokumentu, kot sta račun in/ali potrdilo o prodaji.

ODDELEK 8

Trženje

Člen 56

Tržni ukrepi

1. Brez poseganja v uredbi (ES) št. 1224/2009 in (ES) št. 1005/2008 ter Uredbo (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ so v Uniji prepovedani trgovina, iztovarjanje, uvoz, izvoz, dajanje v mrežaste kletke za pitanje ali gojenje, ponovni izvoz in pretovarjanje modroplavutega tuna, ki mu ni priložena točna, popolna in potrjena dokumentacija, kakor je določeno v tej uredbi, Uredbi (EU) št. 640/2010 in členu 4b Uredbe (ES) št. 1936/2001.
2. V Uniji so prepovedani trgovina, uvoz, iztovarjanje, dajanje v mrežaste kletke za pitanje ali gojenje, predelava, izvoz, ponovni izvoz in pretovarjanje modroplavutega tuna, če:
 - (a) modroplavutega tuna ulovijo ribiška plovila ali pasti države zastave, ki nima določene kvote, omejitve ulova ali dodeljenega ribolovnega napora za modroplavutega tuna iz vzhodnega Atlantika in Sredozemskega morja v skladu s pogoji ohranitvenih in upravljalnih ukrepov ICCAT, ali
 - (b) modroplavutega tuna ulovijo ribiška plovila ali pasti, katerih individualna kvota je bila v trenutku ulova izčrpana oziroma so bile izčrpane ribolovne možnosti njihove države.
3. Brez poseganja v uredbi (ES) št. 1224/2009, (ES) št. 1005/2008 in (EU) št. 1379/2013 so v Uniji prepovedani trgovina, uvoz, iztovarjanje, predelava in izvoz modroplavutega tuna iz ribogojnic za pitanje ali ribogojnic za gojenje, ki niso skladne z uredbami iz odstavka 1.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 57

Vrednotenje

Države članice vsako leto do 15. septembra predložijo Komisiji podrobno poročilo o izvajanju te uredbe. Komisija na podlagi informacij, ki jih prejme od držav članic, vsako leto do 15. oktobra predloži sekretariatu ICCAT podrobno poročilo o izvajanju Priporočila ICCAT 14-04.

Člen 58

Financiranje

V Uredbi (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se večletni načrt za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju šteje za večletni načrt za obnovo staleža v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

*Člen 59***Izvajanje**

1. Komisiji pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo, ustanovljen s členom 47 Uredbe (EU) št. 1380/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

*Člen 60***Razveljavitev**

1. Uredba (ES) št. 302/2009 se razveljavi.
2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIII.

*Člen 61***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. septembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

PRILOGA I

Posebni pogoji, ki se uporabljajo za ribolov iz člena 14(2)

1. Poleg določb iz člena 9(3) je največje število plovil za prevoz vabe in plovil, ki lovijo s panulo, z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku pod posebnimi pogoji, ki se uporabljajo za odstopanje iz točke (a) člena 14(2), enako številu plovil za ulov Unije, ki so leta 2006 izvajala usmerjeni ribolov modroplavutega tuna.
2. Poleg določb iz člena 9(3) je največje število plovil za ulov z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v Jadranskem morju za namene gojenja pod posebnimi pogoji, ki se uporabljajo za odstopanje iz točke (b) člena 14(2), enako številu plovil za ulov Unije, ki so leta 2008 izvajala usmerjeni ribolov modroplavutega tuna. Pri tem se upošteva število hrvaških plovil za ulov, ki so leta 2008 izvajala usmerjeni ribolov modroplavutega tuna.
3. Poleg določb iz člena 9(3) je največje število plovil za prevoz vabe, parangalov in plovil z ročnimi ribiškimi vrvicami z dovoljenjem za ribolov modroplavutega tuna v Sredozemskem morju pod posebnimi pogoji, ki se uporabljajo za odstopanje iz točke (c) člena 14(2), enako številu plovil za ulov Unije, ki so leta 2008 izvajala usmerjeni ribolov modroplavutega tuna.
4. Največje število plovil za ulov, določeno v skladu s točkami 1, 2 in 3 te priloge, se dodeli državam članicam v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
5. Plovilom za ulov z dovoljenjem iz točke (a) člena 14(2) in točke 1 te priloge se dodeli največ 7 % kvote Unije za modroplavutega tuna med 8 kg ali 75 cm in 30 kg ali 115 cm. Navedena kvota se dodeli državam članicam v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
6. Z odstopanjem od točke (a) člena 14(2) lahko v okviru kvote 7 % iz točke 5 te priloge največ 100 ton modroplavutega tuna, ki tehta vsaj 6,4 kg ali meri 70 cm, ulovijo plovila za prevoz vabe, katerih celotna dolžina je manjša od 17 metrov.
7. Največja dodelitev kvote Unije državam članicam za ribolov pod posebnimi pogoji, ki se uporabljajo za odstopanje iz točke (b) člena 14(2) in točke 2 te priloge, se določi v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
8. Plovilom za ulov z dovoljenjem iz točke (c) člena 14(2) in točke 3 te priloge se dodelita največ 2 % kvote Unije za modroplavutega tuna med 8 kg ali 75 cm in 30 kg ali 115 cm. Ta kvota Unije se dodeli državam članicam v skladu s PDEU in členom 16 Uredbe (EU) št. 1380/2013.
9. Vsaka država članica, katere plovila za prevoz vabe, parangali, plovila z ročnimi ribiškimi vrvicami in plovila, ki lovijo s panulo, imajo dovoljenje za ribolov modroplavutega tuna v skladu s členom 14(2) in to prilogo, določi naslednje zahteve za označevanje repov:
 - (a) oznake so pritrjene na rep vsakega modroplavutega tuna takoj po raztovarjanju;
 - (b) vsaka oznaka na repu ima enotno identifikacijsko številko, ki je navedena v statističnih dokumentih o modroplavutem tunu in je zapisana na zunanji strani kakršne koli embalaže za tuna.

PRILOGA II

Zahteve v zvezi z ladijskimi dnevniki

A. PLOVILA ZA ULOV

Minimalne specifikacije za ribolovne ladijske dnevnike:

1. Posamezni listi ladijskega dnevnika so oštevilčeni.
2. Ladijski dnevnik se izpolni vsak dan (polnoč) ali pred prihodom v pristanišče.
3. V primeru inšpekcijskih pregledov na morju je ladijski dnevnik izpolnjen.
4. En izvod posameznega lista ostane pritrjen v ladijskem dnevniku.
5. Na krovu se hrani ladijski dnevnik, ki zajema dejavnosti v enem letu.

Minimalne običajne informacije v ribolovnih ladijskih dnevnikih:

1. Ime in naslov kapitana.
2. Datumi in pristanišča odhoda, datumi in pristanišča prihoda.
3. Ime plovila, registrska številka, številka ICCAT, mednarodni radijski klicni znak in številka IMO (če je na voljo).
4. Ribolovno orodje:
 - (a) koda FAO vrste plovila;
 - (b) mere (npr. dolžina, velikost mrežnih očes, število trnkov).
5. Dejavnosti na morju z (najmanj) enim parangalom na dan potovanja z določitvijo:
 - (a) dejavnosti (npr. ribolov, termična obdelava s paro);
 - (b) lokacija: točne dnevne lokacije (v stopinjah in minutah), zabeležene za vsako ribolovno dejavnost, ali lokacija opoldne, če se tega dne ribolov ni izvajal;
 - (c) evidence ulova, vključno s:
 - (1) kodo FAO;
 - (2) zaokroženo težo (RWT) v kg na dan;
 - (3) številom kosov na dan.

Za plovila z zapornimi plavaricami bi bilo treba to zabeležiti za vsako ribolovno dejavnost, vključno z ničelnim ulovom.
6. Podpis kapitana.
7. Načini tehtanja: ocena, tehtanje na krovu.
8. Ladijski dnevnik se vodi v ekvivalentu žive teže rib in navaja pretvorbene faktorje, ki se uporabljajo za oceno.

Minimalne informacije v ribolovnih ladijskih dnevnikih za iztovarjanje ali pretovarjanje:

1. Datumi in pristanišče iztovarjanja/pretovarjanja.
2. Proizvodi:
 - (a) vrste in predstavitev s kodo FAO;
 - (b) število rib ali zabojev in količina v kg.

3. Podpis kapitana ali zastopnika plovila.
4. Za pretovarjanje: ime, zastava in številka ICCAT prejemnega plovila.

Minimalne informacije v ribolovnih ladijskih dnevnikih za prenos v mrežaste kletke:

1. Datum, čas in lokacija (zemljepisna širina/dolžina) prenosa.
2. Proizvodi:
 - (a) identifikacija vrst s kodo FAO;
 - (b) število rib in količina v kg, prenesena v mrežaste kletke.
3. Ime, zastava in številka ICCAT vlačilca.
4. Ime in številka ICCAT namembne ribogojnice.
5. V primeru skupne ribolovne dejavnosti kapitan poleg informacij iz točk 1 do 4 v ladijski dnevnik zabeleži:
 - (a) za plovilo za ulov, ki prenaša ribe v mrežaste kletke:
 - količino ulova, prenesenega na krov,
 - količino ulova, ki se všteje v njegovo individualno kvoto,
 - imena drugih plovil, ki sodelujejo pri skupni ribolovni dejavnosti;
 - (b) za druga plovila za ulov pri isti skupni ribolovni dejavnosti, ki niso vključena v prenos rib:
 - ime, mednarodni radijski klicni znak in številko ICCAT navedenih plovil,
 - da ulov ni bil prenesen na krov ali v mrežaste kletke,
 - količino ulova, ki se všteje v njihove individualne kvote,
 - ime in številko ICCAT plovila za ulov iz točke (a).

B. VLAČILCI

1. Kapitan vlačilca v dnevni ladijski dnevnik zabeleži datum, čas in lokacijo prenosa, prenesene količine (število rib in količino v kg), številko mrežaste kletke, ime, zastavo in številko ICCAT plovila za ulov, ime in številko ICCAT drugih udeleženih plovil, namembno ribogojnico in njeno številko ICCAT ter številko deklaracije ICCAT o prenosu.
2. Zabeležijo se tudi nadaljnji prenosi na pomožna plovila ali druge vlačilce, vključno z informacijami iz točke 1 ter imenom, zastavo in številko ICCAT pomožnega plovila ali vlačilca in številko deklaracije ICCAT o prenosu.
3. Dnevni ladijski dnevnik vsebuje podatke o vseh prenosih, ki se izvajajo v ribolovni sezoni. Hrani se na krovu in je vedno dostopen za namene nadzora.

C. POMOŽNA PLOVILA

1. Kapitan pomožnega plovila v ladijski dnevnik dnevno beleži dejavnosti, vključno z datumom, časom in lokacijami, količinami modroplavutega tuna, prenesenimi na krov, ter imenom ribiškega plovila ali ribogojnice, s katero sodeluje, ali pasti, ki jo uporablja.
2. Dnevni ladijski dnevnik vsebuje podatke o vseh dejavnostih, ki se izvajajo v ribolovni sezoni. Hrani se na krovu in je vedno dostopen za namene nadzora.

D. PLOVILA ZA PREDELAVO

1. Kapitan plovila za predelavo v dnevni ladijski dnevnik zabeleži datum, čas in lokacijo dejavnosti in pretovorjene količine ter, kjer je primerno, število in težo modroplavutega tuna iz ribogojnic, pasti ali plovil za ulov. Kapitan bi moral zabeležiti tudi imena in številke ICCAT navedenih ribogojnic, pasti ali plovil za ulov.

2. Kapitan plovila za predelavo vodi dnevni ladijski dnevnik o predelavi, v katerega zabeleži zaokroženo težo in število prenesenih ali pretovorjenih rib, uporabljen pretvorbeni količnik ter teže in količine za vsako predstavitev proizvoda.
 3. Kapitan plovila za predelavo vodi načrt za natovarjanje, iz katerega so razvidne lokacija in količine vsake vrste in predstavitve.
 4. Dnevni ladijski dnevnik vsebuje podatke o vseh pretovarjanjih, opravljenih v ribolovni sezoni. Dnevni ladijski dnevnik, ladijski dnevnik o predelavi, načrt za natovarjanje in izvorniki deklaracij ICCAT o pretovarjanju se hranijo na krovu in so vedno dostopni za namene nadzora.
-

Deklaracija ICCAT o pretovarjanju

Št. dokumenta

Transportno plovilo	Ribiško plovilo	Končni cilj
Ime plovila in radijski klicni znak:	Ime plovila in radijski klicni znak:	Pristanišče:
Zastava:	Zastava:	Dežela:
Št. dovoljenja države zastave:	Št. dovoljenja države zastave:	Država:
Nacionalna registrska št.:	Nacionalna registrska št.:	
Registrska št. ICCAT:	Registrska št. ICCAT:	
Št. IMO:	Zunanja identifikacija:	
	Št. lista ribolovnega ladijskega dnevnika:	

	Dan	Mesec	Ura	Leto	2_ 0_ _ _	Ime kapitana ribiškega plovila:	Ime kapitana transportnega plovila:
Odhod	_ _	_ _	_ _	iz:	_ _ _ _		
Prihod	_ _	_ _	_ _	v:	_ _ _ _	Podpis:	Podpis:
Pretovarjanje	_ _	_ _	_ _	_ _	_ _ _ _		

Za pretovarjanje: navedite težo v kilogramih ali uporabljenih enotah (npr. zabojih, košarah) in iztovorjeno težo enote v kilogramih: |_|_| kilogramov.

KRAJ PRETOVARJANJA

Pristanišče	Morje		Vrsta	Število enot rib	Vrsta proizvoda, živega	Vrsta proizvoda, celega	Vrsta proizvoda, brez drobovja	Vrsta proizvoda, brez glave	Vrsta proizvoda, filetiranega	Vrsta proizvoda	Nadaljnja pretovarjanja
	Zem. širina	Zem. dolžina									
											Datum: _____ Kraj/lokacija: _____ Št. dovoljenja države pogodbenice: Podpis kapitana plovila za prenos:
											Ime prejemnega plovila: Zastava: Registrska št. ICCAT: Št. IMO: Podpis kapitana:
											Datum: _____ Kraj/lokacija: _____ Št. dovoljenja države pogodbenice: Podpis kapitana plovila za prenos:
											Ime prejemnega plovila: Zastava: Registrska št. ICCAT: Št. IMO: Podpis kapitana:

Obveznosti pri pretovarjanju:

1. Izvirnik deklaracije o pretovarjanju se predloži prejemnemu plovilu (plovilu za predelavo/transportnemu plovilu).
2. Ustrezno plovilo za ulov ali past hrani izvod deklaracije o pretovarjanju.
3. Nadaljnja pretovarjanja odobri ustrezna pogodbenica Konvencije, ki je plovilu izdala dovoljenje za ribolov.
4. Prejemno plovilo, ki je prevzelo ribe, mora imeti izvirnik deklaracije o pretovarjanju do kraja iztovarjanja.
5. Pretovarjanje se evidentira v ladijskem dnevniku vseh plovil, ki sodelujejo pri tej dejavnosti.

PRILOGA IV

Št. dokumenta	Deklaracija ICCAT o prenosu		
1. PRENOS ŽIVEGA MODROPLAVUTEGA TUNA, NAMENJENEGA GOJENJU			
Ime ribiškega plovila: Klicni znak: Zastava: Št. dovoljenja države zastave za prenos: Registrska št. ICCAT: Zunanja identifikacija: Št. ribolovnega ladijskega dnevnika: Št. skupne ribolovne dejavnosti:	Ime pasti: Registrska št. ICCAT:	Ime vlačilca: Klicni znak: Zastava: Registrska št. ICCAT: Zunanja identifikacija:	Ime namembne ribogojnice: Registrska št. ICCAT: Številka mrežaste kletke:
2. PODATKI O PRENOSU			
Datum: __ / __ / ____	Kraj ali lokacija:	Pristanišče:	Zem. širina: Zem. dolžina:
Število posameznih rib:		Vrsta:	Teža:
Vrsta proizvoda: živ ☐ cel ☐ brez drobovja ☐ drugo (navedite):			
Ime in podpis kapitana ribiškega plovila/upravljavca pasti/upravljavca ribogojnice:	Ime in podpis kapitana prejemnega plovila (vlačilca, plovila za predelavo, transportnega plovila):	Ime opazovalca, številka ICCAT in podpis:	
3. NADALJNI PRENOSI			
Datum: __ / __ / ____	Kraj ali lokacija:	Pristanišče:	Zem. širina: Zem. dolžina:
Ime vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:
Št. dovoljenja države ribogojnice za prenos:	Zunanja identifikacija:	Ime in podpis kapitana prejemnega plovila:	

16.9.2016

SL

Uradni list Evropske unije

L 252/35

Datum: __ / __ / ____	Kraj ali lokacija:	Pristanišče:	Zem. širina:	Zem. dolžina:
Ime vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	
Št. dovoljenja države ribogojnice za prenos:	Zunanja identifikacija:	Ime in podpis kapitana prejemnega plovila:		
Datum: __ / __ / ____	Kraj ali lokacija:	Pristanišče:	Zem. širina:	Zem. dolžina:
Ime vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	
Št. dovoljenja države ribogojnice za prenos:	Zunanja identifikacija:	Ime in podpis kapitana prejemnega plovila:		
4. LOČENE MREŽASTE KLETKE				
Št. oddajne kletke:	Kg:	Število rib:		
Ime oddajnega vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	
Št. prejemne kletke:	Kg:	Število rib:		
Ime prejemnega vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	
Št. prejemne kletke:	Kg:	Število rib:		
Ime prejemnega vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	
Št. prejemne kletke:	Kg:	Število rib:		
Ime prejemnega vlačilca:	Klicni znak:	Zastava:	Registrska št. ICCAT:	

PRILOGA V

Obrazec za prijavo ulova

Zastava	Številka ICCAT	Ime plovila	Datum začetka poročila	Datum zaključka poročila	Trajanje poročila (d)	Datum ulova	Lokacija ulova		Ulov			Dodeljena teža pri skupni ribolovni dejavnosti (kg)
							Zem. širina	Zem. dolžina	Teža (kg)	Število kosov	Povprečna teža (kg)	

PRILOGA VI

Skupna ribolovna dejavnost								
Država zastave	Ime plovila	Št. ICCAT	Trajanje dejavnosti	Imena udeležencev	Individualna kvota plovila	Ključ za dodelitev na plovilo	Namembna ribogojnica za pitanje ali gojenje	
							Pogodbenica Konvencije	Št. ICCAT

Datum ...

Potrditev s strani države zastave ...

PRILOGA VII

Program ICCAT za regionalno opazovanje

DODELITEV REGIONALNIH OPAZOVALCEV ICCAT

1. Da lahko regionalni opazovalci ICCAT izpolnijo svoje naloge, imajo:

- (a) dovolj izkušenj za prepoznavanje vrst rib in ribolovnega orodja;
- (b) zadovoljivo znanje o ohranitvenih in upravljalnih ukrepih ICCAT, ki ustreza smernicam ICCAT za usposabljanje in je dokazano s potrdilom držav članic;
- (c) sposobnost natančnega opazovanja in beleženja;
- (d) zadovoljivo znanje jezika države zastave opazovanega plovila ali ribogojnice.

OBVEZNOSTI REGIONALNEGA OPAZOVALCA ICCAT

2. Regionalni opazovalci ICCAT:

- (a) so v skladu s smernicami ICCAT opravili tehnično usposabljanje;
- (b) so državljani ene od držav članic, vendar po možnosti ne države ribogojnice ali pasti ali države zastave plovila z zaporno plavarico. Če pa se modroplavuti tun nabira iz mrežastih kletk in se z njim trguje kot s svežim proizvodom, je lahko regionalni opazovalec ICCAT, ki opazuje nabiranje, državljan države članice, ki je pristojna za ribogojnico;
- (c) so sposobni opravljati naloge iz točke 3;
- (d) so na seznamu regionalnih opazovalcev ICCAT, ki ga vodi ICCAT;
- (e) trenutno nimajo finančnega interesa za ribolov modroplavutega tuna ali koristi od njega.

NALOGE REGIONALNEGA OPAZOVALCA ICCAT

3. Naloge regionalnih opazovalcev ICCAT so zlasti, da:

- (a) za opazovalce na plovilih z zaporno plavarico: spremlja, ali plovilo z zaporno plavarico upošteva ustrezne ohranitvene in upravljalne ukrepe, ki jih je sprejela ICCAT. Regionalni opazovalec zlasti:
 - (1) nemudoma sporoči družbi, pristojni za izvajanje programa ICCAT za regionalno opazovanje, morebitno neskladnost s priporočili ICCAT, ki jo je opazil, pri čemer družba to informacijo nemudoma pošlje organom države zastave plovila za ulov;
 - (2) evidentira opravljene ribiške dejavnosti in o njih poroča;
 - (3) opazuje in ocenjuje ulov ter potrjuje vnose v ladijski dnevnik;
 - (4) izdaja dnevno poročilo o dejavnostih prenosa plovila z zaporno plavarico;
 - (5) opazuje in evidentira plovila, ki morda opravljajo ribolov v nasprotju z ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi ICCAT;
 - (6) evidentira opravljene dejavnosti prenosa in o njih poroča;
 - (7) preverja lokacijo plovila, ko slednje opravlja prenos;

- (8) opazuje in ocenjuje prenesene proizvode, med drugim s pregledovanjem videoposnetkov;
 - (9) preveri in zabeleži ime zadevnega ribiškega plovila ter njegovo številko ICCAT;
 - (10) na podlagi smernic Stalnega odbora za raziskave in statistiko opravlja znanstveno delo, kot je zbiranje podatkov v okviru naloge II, kadar to zahteva ICCAT Komisija;
- (b) za regionalne opazovalce ICCAT v ribogojnicah in pasteh: spremlja, ali ribogojnica ali past upošteva ustrezne ohranitvene in upravljalne ukrepe, ki jih je sprejela ICCAT. Regionalni opazovalec ICCAT zlasti:
- (1) preverja podatke v deklaraciji o prenosu, deklaraciji o dajanju v mrežasto kletko in dokumentu o ulovu modroplavutega tuna, med drugim s pregledovanjem videoposnetkov;
 - (2) potrjuje podatke v deklaraciji o prenosu, deklaraciji o dajanju v mrežasto kletko in dokumentih o ulovu modroplavutega tuna;
 - (3) izdaja dnevno poročilo o dejavnostih prenosa ribogojnice in pasti;
 - (4) sopodpiše deklaracijo o prenosu, deklaracijo o dajanju v mrežasto kletko in dokumente o ulovu modroplavutega tuna le, če se strinja, da so informacije v njih skladne z njegovimi opažanji, vključno s skladnim videoposnetkom, kot to zahtevata člen 35(1) in člen 44(1);
 - (5) na podlagi smernic Stalnega odbora za raziskave in statistiko opravlja znanstveno delo, kot je zbiranje vzorcev, kot to zahteva Komisija;
 - (6) registrira in preverja prisotnost kakršne koli vrste oznak, vključno z naravnimi oznakami, in poroča o vseh znakih nedavne odstranitve oznak;
- (c) pripravlja splošna poročila z informacijami, zbranimi v skladu s to točko, pri čemer kapitanu in upravljavcu ribogojnice omogoči, da vanje vključita vse pomembne informacije;
- (d) sekretariatu v 20 dneh po koncu obdobja opazovanj predloži splošno poročilo iz točke (c);
- (e) opravlja vse druge naloge, ki jih določi Komisija ICCAT.
4. Regionalni opazovalec ICCAT obravnava vse informacije v zvezi z ribolovnimi dejavnostmi in dejavnostmi prenosa plovil z zapornimi plavaricami ter ribogojnic kot zaupne, pri čemer to zahtevo pisno prizna kot pogoj, da je lahko imenovan za regionalnega opazovalca ICCAT.
5. Regionalni opazovalec ICCAT ravna v skladu z zahtevami iz zakonov in drugih predpisov države zastave ali države ribogojnice, ki je pristojna za plovilo ali ribogojnico, ki ji je regionalni opazovalec ICCAT dodeljen.
6. Regionalni opazovalec ICCAT spoštuje hierarhijo in splošna pravila ravnanja, ki veljajo za vso osebje na plovilu in v ribogojnici, pod pogojem, da ta pravila niso v nasprotju z nalogami regionalnega opazovalca ICCAT na podlagi tega programa ter obveznostmi osebja na plovilu in v ribogojnici iz točke 7 te priloge in člena 51(6).

OBVEZNOSTI DRŽAV ČLANIC ZASTAVE DO REGIONALNIH OPAZOVALCEV ICCAT

7. Države članice, pristojne za plovilo z zaporno plavarico, ribogojnico ali past, poskrbijo, da se regionalnim opazovalcem ICCAT zagotovi:
- (a) dostop do osebja na plovilu, v ribogojnici in pri pasti ter do orodja, kletk in opreme;
 - (b) na zahtevo dostop do naslednje opreme, če je na plovilih, ki so jim dodeljeni, da bi lažje opravljali svoje naloge iz točke 3 te priloge:
 - (1) satelitske navigacijske opreme;
 - (2) zaslonov radarja, kadar je v uporabi;
 - (3) elektronskih sredstev obveščanja;

- (c) nastanitev, vključno s prenočiščem, hrano in ustreznimi sanitarnimi prostori, ki je enaka nastanitvi častnikov;
- (d) ustrezen prostor na poveljniškem mostu ali v krmarnici za pisarniško delo ter primeren prostor na krovu za opravljanje opazovalnih nalog.

STROŠKI PROGRAMA ICCAT ZA REGIONALNO OPAZOVANJE

8. Vse stroške dejavnosti regionalnih opazovalcev ICCAT krije posamezni upravljavec ribogojnice ali lastnik plovil z zapornimi plavaricami.
-

PRILOGA VIII

Program ICCAT za skupni mednarodni inšpekcijski nadzor

ICCAT se je na četrtem rednem zasedanju (Madrid, november 1975) in letnem zasedanju leta 2008 v Marakešu dogovorila, da:

Komisija ICCAT v skladu z odstavkom 3 člena IX Konvencije priporoča, da se na naslednji način uredi mednarodni nadzor zunaj voda pod nacionalno pristojnostjo, da se zagotovi uporaba Konvencije in veljavnih ukrepov iz Konvencije:

I. HUDE KRŠITVE

1. Za namene teh postopkov huda kršitev pomeni naslednje kršitve določb ohranitvenih in upravljalnih ukrepov ICCAT, ki jih je sprejela Komisija ICCAT:
 - (a) ribolov brez licence, dovoljenja ali odobritve, ki jo izda pogodbenica Konvencije zastave;
 - (b) neizpolnjevanje obveznosti vodenja zadostnih evidenc o ulovu in podatkih v zvezi z ulovom v skladu z zahtevami Komisije ICCAT za poročanje ali znatno napačno poročanje o takšnih ulovih in/ali podatkih v zvezi z ulovom;
 - (c) ribolov na zaprtem območju;
 - (d) ribolov med zaprto sezono;
 - (e) namerno jemanje ali zadrževanje vrst v nasprotju z veljavnimi ohranitvenimi in upravljalnimi ukrepi, ki jih je sprejela ICCAT;
 - (f) obsežno kršitev omejitev ulova ali kvot, veljavnih na podlagi predpisov ICCAT;
 - (g) uporabo prepovedanega ribolovnega orodja;
 - (h) ponarejanje ali namerno prikrivanje oznak, identitete ali registracije ribiškega plovila;
 - (i) prikrivanje, nedovoljeno spreminjanje ali uničevanje dokazov, povezanih s preiskavo o kršitvi;
 - (j) številne kršitve, ki skupaj pomenijo hujše neupoštevanje ukrepov, ki jih je uvedla ICCAT;
 - (k) napad, upiranje, ustrahovanje, spolno nadlegovanje, motenje ali neupravičeno oviranje ali zadrževanje pooblaščenega inšpektorja ali opazovalca;
 - (l) namerno nedovoljeno spreminjanje ali onesposabljanje sistema VMS;
 - (m) druge kršitve, ki jih lahko določi ICCAT, potem ko so bile vključene v revidirano različico teh postopkov in objavljene;
 - (n) ribolov s pomočjo izvidniških letal;
 - (o) motenje satelitskega sistema za spremljanje in/ali delovanja plovila brez sistema VMS;
 - (p) prenos brez deklaracije o prenosu;
 - (q) pretovarjanje na morju.
2. Če pooblaščen inšpektor med vkrcavanjem in inšpekcijskim pregledom ribiškega plovila ugotovi dejavnost ali okoliščine, ki bi pomenile hudo kršitev, kakor je opredeljena v točki 1, organi države zastave inšpekcijskega plovila takoj neposredno in prek sekretariata ICCAT obvestijo državo zastave ribiškega plovila. V takih primerih inšpektor obvesti tudi vsako inšpekcijsko plovilo države zastave ribiškega plovila, za katero je znano, da je v bližini.
3. Inšpektor ICCAT v ladijski dnevnik ribiškega plovila zabeleži izvedene inšpekcijske preglede in vse ugotovljene kršitve.

4. Država članica zastave zagotovi, da zadevno ribiško plovilo po inšpekcijskem pregledu iz točke 2 preneha z vsemi ribolovnimi dejavnostmi. Država članica zastave zahteva, da ribiško plovilo v 72 urah odpluje v pristanišče, ki ga je določila in v katerem se bo začela preiskava.
5. Če plovilu ni treba odpluti v pristanišče, država članica zastave pravočasno pošlje ustrezno utemeljitev Evropski komisiji, ki informacije pošlje sekretariatu ICCAT, ta pa jih na zahtevo pošlje drugim pogodbenicam.

II. IZVAJANJE INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV

6. Inšpekcijske preglede izvajajo inšpektorji, ki jih določijo pogodbenice. Imena pooblaščenih vladnih agencij in vsakega inšpektorja, ki ga za ta namen določijo zadevne vlade, se uradno sporočijo Komisiji ICCAT.
7. Ladje, ki izvajajo mednarodne postopke vkrcavanja in inšpekcijske preglede v skladu s to prilogo, plujejo pod posebno zastavo ali zastavico, ki jo odobri Komisija ICCAT in izda sekretariat ICCAT. Imena ladij, ki se uporabljajo za ta namen, se sporočijo sekretariatu ICCAT takoj, ko je to izvedljivo, in pred začetkom inšpekcijskih dejavnosti. Sekretariat ICCAT da informacije o določenih inšpekcijskih plovilih na voljo vsem pogodbenicam Konvencije, med drugim tudi tako, da jih objavi na svojem spletnem mestu, ki je zaščiten z geslom.
8. Vsak inšpektor ima ustrezen identifikacijski dokument, ki ga izdajo organi države zastave in ima obliko iz točke 21 te priloge.
9. V skladu z ureditvijo, dogovorjeno na podlagi točke 16, se plovilo, ki pluje pod zastavo pogodbenice in lovi tuna ali tunu podobne vrste rib na območju Konvencije zunaj voda v nacionalni pristojnosti, ustavi, kadar mu ladja, ki pluje pod zastavico ICCAT, opisano v točki 7, in na kateri je inšpektor, da ustrezen signal po mednarodnem kodeksu signalov, razen če dejansko izvaja ribolovne dejavnosti, pri čemer se v takšnem primeru ustavi takoj po koncu takšne dejavnosti. Kapitan plovila inšpekcijski skupini, kot je določena v točki 10, dovoli vkrcanje na plovilo in zagotovi lestev za vkrcanje. Kapitan inšpekcijski skupini omogoči, da preveri opremo, ulov ali orodje in vse zadevne dokumente, ki se zdijo inšpektorju potrebni za potrditev skladnosti s priporočili Komisije ICCAT, veljavnimi za državo zastave plovila, ki se pregleduje. Poleg tega lahko inšpektor zahteva tudi potrebne pojasnitve.
10. Poveljujoči častnik inšpekcijskega plovila velikost inšpekcijske skupine določi ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin. Inšpekcijska skupina je čim manjša, da lahko varno in zanesljivo opravi naloge iz te priloge.
11. Inšpektor po vkrcanju na plovilo predloži identifikacijski dokument, opisan v točki 8. Inšpektor upošteva splošno priznane mednarodne predpise, postopke in prakse, ki se nanašajo na varnost plovila, ki se pregleduje, in posadke, čim bolj zmanjša motenje ribolovnih dejavnosti ali natovarjanja proizvoda ter se, kolikor je to izvedljivo, izogiba ukrepom, ki bi negativno vplivali na kakovost ulova na krovu.

Vsak inšpektor omeji poizvedbe na ugotavljanje, ali so priporočila Komisije ICCAT, ki veljajo za državo zastave zadevnega plovila, upoštevana. Inšpektor lahko med inšpekcijskim pregledom prosi kapitana ribiškega plovila za potrebno pomoč. Inšpektor pripravi poročilo o inšpekcijskem pregledu v obliki, ki jo je odobrila Komisija ICCAT. Inšpektor podpiše poročilo v prisotnosti kapitana plovila, ki je upravičen, da poročilu priloži ugotovitve, ki se mu zdijo primerne, in jih podpiše.

12. Izvod poročila se izroči kapitanu plovila in vladi inšpekcijske skupine, ki predloži izvod ustreznim organom države zastave plovila, ki se pregleduje, in Komisiji ICCAT. Če se ugotovi kakršna koli kršitev priporočil ICCAT, inšpektor, kadar je mogoče, obvesti tudi vsako inšpekcijsko plovilo države zastave ribiškega plovila, za katero je znano, da je v bližini.
13. Upiranje inšpektorju ali neupoštevanje njegovih navodil država zastave plovila, ki se pregleduje, obravnava podobno kot tako ravnanje do nacionalnega inšpektorja.
14. Inšpektor opravlja svoje dolžnosti, določene s to ureditvijo, v skladu s predpisi iz te uredbe, vendar ostanejo pod operativnim nadzorom nacionalnih organov in jim odgovarjajo.

15. Pogodbenice inšpekcijska poročila, obrazce z informacijami o opažanjih v skladu s Priporočilom 94-09 in izjave, ki izhajajo iz inšpekcijskih pregledov dokumentacije s strani tujih inšpektorjev, preučijo ter glede njih sprejmejo ukrepe, določene s to ureditvijo, podobno kot pri poročilih nacionalnih inšpektorjev v skladu z nacionalno zakonodajo. Določbe iz te točke ne nalagajo nobene obveznosti pogodbenici, da poročilu tujega inšpektorja pripiše večjo dokazno vrednost, kot bi jo imelo v državi inšpektorja. Pogodbenice sodelujejo, da bi omogočile sodne ali druge postopke, ki so posledica poročila inšpektorja v skladu s to ureditvijo.
16. (a) Pogodbenice obvestijo Komisijo ICCAT do 15. februarja vsako leto o začasnih načrtih za izvajanje inšpekcijskih dejavnosti v tekočem koledarskem letu v skladu s to uredbo, Komisija ICCAT pa lahko da pogodbenicam predloge za uskladitev nacionalnih dejavnosti na tem področju, vključno s številom inšpektorjev in plovil za prevoz inšpektorjev.
- (b) Ureditev iz te uredbe in načrti za sodelovanje se uporabljajo med pogodbenicami, razen če se dogovorijo drugače, Komisija ICCAT pa je o takem dogovoru uradno obveščena. Izvajanje programa med katerima koli pogodbenicama se do sprejetja takega dogovora prekine, če je katera od njiju o tem obvestila Komisijo ICCAT.
17. (a) Ribiško orodje se pregleda v skladu z veljavnimi uredbami za podobmočje, na katerem se izvaja inšpekcijski pregled. Inšpektor v inšpekcijskem poročilu o pregledu navede podobmočje, za katero je bil izveden inšpekcijski pregled, in opiše vse ugotovljene kršitve.
- (b) Inšpektor ima pravico, da pregleda vse ribolovno orodje, ki se uporablja, in ribolovno orodje na krovu.
18. Inšpektor pritrди identifikacijsko oznako, ki jo odobri Komisija ICCAT, na vsako pregledano ribolovno orodje, za katero se zdi, da je v nasprotju s priporočili Komisije ICCAT, veljavnimi za državo zastave zadevnega plovila, in to zabeleži v inšpekcijsko poročilo.
19. Inšpektor lahko posname fotografije orodja, opreme, dokumentacije in katerega koli drugega potrebnega elementa tako, da razkrivajo elemente, ki po njegovem mnenju niso v skladu z veljavno uredbo; v tem primeru se fotografirani predmeti navedejo v poročilu, kopije fotografij pa se priložijo izvodu poročila za državo zastave.
20. Inšpektor po potrebi pregleda ves ulov na krovu, da ugotovi skladnost s priporočili ICCAT.
21. Službena izkaznica inšpektorjev ima naslednjo obliko:

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date:</p> <p>Valid five years</p> <p>Photograph</p>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
---	---

PRILOGA IX

Minimalni standardi za postopke za snemanje s kamero**Dejavnosti prenosa**

1. Elektronska pomnilniška naprava, ki vsebuje izvorni videoposnetek, se takoj, ko je to mogoče, po končani dejavnosti prenosa zagotovi regionalnemu opazovalcu ICCAT, ki jo takoj označi z inicialkami in tako prepreči morebitno manipulacijo.
2. Izvirni videoposnetek se celotno obdobje veljavnosti dovoljenja hrani na krovu plovila za ulov ali pa ga hrani upravljavec ribogojnice ali pasti, kadar je to primerno.
3. Za vsak videoposnetek se naredita dve kopiji. Ena kopija se pošlje prisotnemu regionalnemu opazovalcu ICCAT na krovu plovila z zaporno plavarico, druga pa nacionalnemu opazovalcu na krovu vlačilca, pri čemer slednja kopija spremlja deklaracijo o prenosu in zadevni ulov, na katerega se nanaša. Ta postopek se uporablja le za nacionalne opazovalce v primeru prenosov med vlačilci.
4. Na začetku in/ali koncu vsakega videoposnetka je prikazana številka dovoljenja ICCAT za prenos.
5. Ves čas posnetka sta prikazana čas in datum videoposnetka.
6. Pred začetkom prenosa videoposnetek prikazuje, kako se odpira(-jo) in zapira(-jo) mreža/vrata ter ali sprejemne in oddajne mrežaste kletke že vsebujejo modroplavutega tuna.
7. Videoposnetek je neprekinjen, tj. brez kakršnih koli prekinitev in rezov, ter zajema celotno dejavnost prenosa.
8. Videoposnetek je dovolj kakovosten, da se lahko oceni število modroplavutih tunov, ki se prenašajo.
9. Če videoposnetek ni dovolj kakovosten, da se lahko oceni število modroplavutih tunov, ki se prenašajo, nadzorni organi zahtevajo nov prenos. Novi prenos vključuje prenos vseh modroplavutih tunov v sprejemni mrežasti kletki v drugo mrežasto kletko, ki mora biti prazna.

Dejavnosti dajanja v mrežasto kletko

1. Elektronska pomnilniška naprava, ki vsebuje izvorni videoposnetek, se takoj, ko je to mogoče, po končani dejavnosti dajanja v mrežasto kletko zagotovi regionalnemu opazovalcu ICCAT, ki jo takoj označi z inicialkami in tako prepreči morebitno manipulacijo.
2. Izvirni videoposnetek celotno obdobje veljavnosti dovoljenja hrani upravljavec ribogojnice, kadar je to primerno.
3. Za vsak videoposnetek se naredita dve kopiji. Ena kopija se pošlje regionalnemu opazovalcu ICCAT v ribogojnici.
4. Na začetku in/ali koncu vsakega videoposnetka je prikazana številka dovoljenja ICCAT za dajanje v mrežasto kletko.
5. Ves čas posnetka sta prikazana čas in datum videoposnetka.
6. Pred začetkom dajanja v mrežasto kletko videoposnetek prikazuje, kako se odpira(-jo) in zapira(-jo) mreža/vrata ter ali sprejemne in oddajne mrežaste kletke že vsebujejo modroplavutega tuna.
7. Videoposnetek je neprekinjen, tj. brez kakršnih koli prekinitev in rezov, ter zajema celotno dejavnost dajanja v mrežasto kletko.
8. Videoposnetek je dovolj kakovosten, da se lahko oceni število modroplavutih tunov, ki se prenašajo.
9. Če videoposnetek ni dovolj kakovosten, da se lahko oceni število modroplavutih tunov, ki se prenašajo, nadzorni organi zahtevajo novo dejavnost dajanja v mrežasto kletko. Nova dejavnost dajanja v mrežasto kletko vključuje prenos vseh modroplavutih tunov v sprejemni mrežasti kletki za gojenje v drugo mrežasto kletko za gojenje, ki je prazna.

PRILOGA X

Standardi in postopki za programe ter obveznosti poročanja iz člena 46(2) do (7) in člena 47(1)**A. Uporaba sistemov stereoskopskih kamer**

Uporaba sistemov stereoskopskih kamer se pri dejavnostih dajanja v mrežasto kletko, kot določa člen 46 te uredbe, izvaja v skladu z naslednjim:

1. Intenzivnost vzorčenja živih rib ni manjša od 20 % vseh rib v kletkah. Kadar je to tehnično izvedljivo, je vzorčenje živih rib zaporedno, tako da se izmeri vsak peti primerek; takšen vzorec sestavljajo ribe, izmerjene na razdalji med 2 in 8 metri od kamere.
2. Zapornica za prenos, ki povezuje oddajno in prejemno kletko, meri največ 10 metrov v širino in največ 10 metrov v višino.
3. Kadar meritve dolžine rib pokažejo večmodalno porazdelitev (dve ali več skupin različnih velikosti), se omogoči uporaba več kot enega pretvorbene algoritma za isto dejavnost dajanja v mrežasto kletko; najnovejši algoritmi, ki jih določi Stalni odbor za raziskave in statistiko, se uporabljajo za pretvorbo dolžine ribe do razcepa repne plavuti v skupno težo glede na kategorijo velikosti rib, izmerjenih med dejavnostmi dajanja v mrežaste kletke.
4. Preverjanje stereoskopskih meritev dolžine se izvede pred vsako dejavnostjo dajanja v mrežasto kletko z uporabo merilne lestvice na razdalji med 2 in 8 metri.
5. Pri sporočanju rezultatov stereoskopskega programa se v informacijah navede dovoljeno odstopanje, ki je značilno za tehnične specifikacije sistema stereoskopske kamere in ni večje od ± 5 %.
6. Poročilo o rezultatih stereoskopskega programa vključuje podatke o vseh zgoraj navedenih tehničnih specifikacijah, vključno z intenzivnostjo vzorčenja, metodologijo vzorčenja, razdaljo od kamere, merami zapornice za prenos in algoritmi (razmerje med dolžino-težo). Stalni odbor za raziskave in statistiko pregleda te specifikacije in po potrebi zagotovi priporočila za njihovo spremembo.
7. V primerih, ko posnetki stereoskopskih kamer niso dovolj kakovostni za oceno teže modroplavutega tuna v kletkah, organi države članice, pristojne za plovilo za ulov, past ali ribogojnico, določijo novo dejavnost dajanja v mrežasto kletko.

B. Predstavitev in uporaba rezultatov programov

1. Odločitve glede razlik med poročilom o ulovu in rezultati programa stereoskopskih sistemov se sprejmejo na ravni skupne ribolovne dejavnosti ali skupnega ulova iz pasti, in sicer za ulove skupne ribolovne dejavnosti in iz pasti, namenjene za ribogojnico, ki vključuje eno samo pogodbenico Konvencije in/ali državo članico. Odločitev glede razlik med poročilom o ulovu in rezultati programa stereoskopskih sistemov se sprejme na ravni dejavnosti dajanja v mrežasto kletko za skupne ribolovne dejavnosti, ki vključujejo več kot eno pogodbenico Konvencije in/ali državo članico, razen če ni drugače dogovorjeno z vsemi organi pogodbenice Konvencije in/ali države članice, pod zastavo katere plujejo plovila za ulov, ki sodelujejo v skupni ribolovni dejavnosti.
2. Država članica, ki je pristojna za ribogojnico, državi članici ali pogodbenici Konvencije, pristojni za plovilo za ulov ali past, in Komisiji predloži poročilo ter naslednje dokumente:
 - (a) tehnično poročilo stereoskopskega sistema, ki vsebuje:
 - splošne informacije: vrsta, kraj, kletka, datum, algoritem,
 - statistične podatke o velikosti: povprečna teža in dolžina, najmanjša teža in dolžina, največja teža in dolžina, število vzorčenih rib, porazdelitev teže, porazdelitev velikosti;
 - (b) podrobne rezultate programa, vključno z velikostjo in težo vsake vzorčene ribe;
 - (c) poročilo o dajanju v mrežasto kletko, ki vsebuje:
 - splošne informacije o dejavnosti: številka dejavnosti dajanja v mrežasto kletko, ime ribogojnice, številka mrežaste kletke, številka dokumenta o ulovu modroplavutega tuna, številka ITD, ime in zastava plovila za ulov ali pasti, ime in zastava vlačilca, datum dejavnosti stereoskopskih sistemov ter ime datoteke s posnetkom,

- algoritem za pretvorbo dolžine v težo,
 - primerjavo med količinami, prijavljenimi v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna, in količinami, ugotovljenimi s stereoskopskim sistemom, glede na število rib, povprečno težo in skupno težo (enačba za izračun razlike je: (stereoskopski sistem – dokument o ulovu modroplavutega tuna) / stereoskopski sistem * 100),
 - dovoljeno odstopanje sistema,
 - za poročila o dajanju v mrežasto kletko, ki se nanašajo na kletke skupne ribolovne dejavnosti/pasti, vsebuje zadnje poročilo o dajanju v mrežasto kletko tudi povzetek vseh informacij iz prejšnjih poročil o dajanju v mrežasto kletko.
3. Ob prejemu poročila o dajanju v mrežasto kletko organi države članice plovila za ulov ali pasti sprejmejo vse potrebne ukrepe, kadar:
- (a) je skupna teža, ki jo je v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna prijavilo plovilo za ulov ali past, znotraj razpona rezultatov stereoskopskega sistema:
 - izpust se ne odredi,
 - v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna se spremenita število (uporabi se število rib, pridobljeno z uporabo nadzornih kamer ali nadomestnih tehnik) in povprečna teža, skupna teža pa se ne spremeni;
 - (b) je skupna teža, ki jo je v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna prijavilo plovilo za ulov ali past, pod najnižjo vrednostjo razpona rezultatov stereoskopskega sistema:
 - odredi se izpust in uporabi se najnižja vrednost razpona rezultatov stereoskopskega sistema,
 - dejavnosti izpusta se izvedejo v skladu s postopki iz člena 34(2) in Priloge XI,
 - po izvedbi dejavnosti izpusta se v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna spremenita število (uporabi se število rib, pridobljeno z uporabo nadzornih kamer, zmanjšano za število izpuščenih rib) in povprečna teža, skupna teža pa se ne spremeni;
 - (c) skupna teža, ki jo je v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna prijavilo plovilo za ulov ali past, presega najvišjo vrednost razpona rezultatov stereoskopskega sistema:
 - izpust se ne odredi,
 - v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna se ustrezno spremenijo skupna teža (uporabi se najvišja vrednost v razponu rezultatov stereoskopskega sistema), število rib (uporabijo se rezultati nadzornih kamer) in povprečna teža.
4. Pri kakršni koli pomembni spremembi dokumenta o ulovu modroplavutega tuna so vrednosti (število in teža) v oddelku 2 skladne s tistimi v oddelku 6, vrednosti v oddelkih 3, 4 in 6 pa niso višje od tistih v oddelku 2.
5. V primeru nadomestila za razlike, ugotovljene v posameznih poročilih o dajanju v mrežasto kletko med vsemi dejavnostmi dajanja v mrežasto kletko iz skupne ribolovne dejavnosti/pasti, ne glede na to, ali je bil odrejen izpust, je treba vse ustrezne dokumente o ulovu modroplavutega tuna spremeniti na podlagi najnižjega razpona rezultatov stereoskopskega sistema. Dokumenti o ulovu modroplavutega tuna, ki se nanašajo na izpuščene količine modroplavutega tuna, se prav tako spremenijo, da bodo odražali težo/število izpusta. Dokumenti o ulovu modroplavutega tuna, ki se nanašajo na modroplavutega tuna, ki ni bil izpuščen, vendar se rezultati stereoskopskih sistemov ali nadomestnih tehnik zanj razlikujejo od rezultatov iz poročil o ulovu in prenosu, se prav tako spremenijo, da odražajo te razlike.

Dokumenti o ulovu modroplavutega tuna, ki se nanašajo na ulove, pri katerih so bile ribe izpuščene, se prav tako spremenijo tako, da bo upoštevana teža/število izpustov.

PRILOGA XI

Protokol o izpustu

1. Izpust modroplavutega tuna iz mrežastih kletk za gojenje v morje se posname s kamero v prisotnosti regionalnega opazovalca ICCAT, ki sestavi poročilo in ga skupaj z videoposnetkom predloži sekretariatu ICCAT.
 2. Ko se izda nalog za izpust, upravljavec ribogojnice zahteva napotitev regionalnega opazovalca ICCAT.
 3. Izpust modroplavutega tuna iz kletk za prenos ali pasti v morje opazuje nacionalni opazovalec države članice, pristojne za vlačilca ali kletko, ki sestavi poročilo in ga predloži pristojnim nadzornim organom države članice.
 4. Pred izpustom lahko nadzorni organi države članice odredijo kontrolni prenos z uporabo standardnih in/ali stereoskopskih kamer za oceno števila in teže rib, ki jih je treba sprostiti.
 5. Organi držav članic lahko izvajajo kakršne koli dodatne ukrepe, ki se jim zdijo potrebni, da bi se izpusti izvajali ob najprimernejšem času in na najprimernejšem kraju ter da bi se povečala verjetnost, da se bodo ribe vrnile k svojemu staležu. Upravljavec je odgovoren za preživetje rib do izpusta. Ta izpust se izvede v treh tednih po zaključku dejavnosti dajanja v mrežasto kletko.
 6. Po zaključku dejavnosti nabiranja se ribe, ki ostanejo v ribogojnici in ki niso zajete v dokumentu o ulovu modroplavutega tuna, izpustijo v skladu s postopki iz člena 34(2) in iz te priloge.
-

PRILOGA XII

Ravnanje z mrtvimi ribami

Med ribolovnimi dejavnostmi s plovili z zaporno plavarico se količine rib, ki so bile najdene mrtve v zaporni plavarici, vpišejo v dnevnik ribiškega plovila in se ustrezno odštejejo od kvot države članice.

Evidentiranje mrtvih rib med prvim prenosom in ravnanje z njimi

1. Upravljavcu vlačilca se predloži dokument o ulovu modroplavutega tuna z izpolnjenim oddelkom 2 (skupni ulov), oddelkom 3 (trgovina z živimi ribami) in oddelkom 4 (prenos – vključno z „mrtvimi“ ribami).

Skupne količine, navedene v oddelkih 3 in 4, so enake količinam, navedenim v oddelku 2. Dokumentu o ulovu modroplavutega tuna je priložen izvirnik deklaracije ICCAT o prenosu (ITD) v skladu z določbami te uredbe. Količine, sporočene v ITD (prenesene žive), so enake količinam, ki so navedene v oddelku 3 v pripadajočem dokumentu o ulovu modroplavutega tuna.

2. Kopija dokumenta o ulovu modroplavutega tuna z oddelkom 8 (informacije o trgovanju) se izpolni in preda upravljavcu pomožnega plovila, ki prevaža mrtvega modroplavutega tuna na kopno (ali zadrži na plovilu za ulov, če to iztovarja neposredno na kopno). Tem mrtvim ribam in kopiji dokumenta o ulovu modroplavutega tuna se priloži izvod ITD.
3. Količine mrtvih rib se zabeležijo v dokument o ulovu modroplavutega tuna plovila za ulov, ki je ulov opravilo, ali, v primeru skupne ribolovne dejavnosti, v dokument o ulovu modroplavutega tuna plovil za ulov ali plovila, ki pluje pod drugo zastavo in je udeleženo v skupni ribolovni dejavnosti.

—

PRILOGA XIII

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 302/2009	Ta uredba
Člen 1	Člena 1 in 2
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 4
Člen 4(1)	Člen 5(1)
Člen 4(2)	Člen 6(1)(a)
Člen 4(3) in (5)	Člen 7
Člen 4(4), drugi pododstavek	Člen 6(1)(a) in (2)
Člen 4(6)(a), (b) in drugi pododstavek	Člen 54
Člen 4(6), tretji pododstavek	Člen 20(2)
Člen 4(7) do (12)	—
Člen 4(13)	Člen 5(3)
Člen 4(15)	Člen 17
Člen 5(1)	Člen 6(1)(b)
Člen 5(2) do (6)	Člen 9(1) do (6)
Člen 5(7), (8) in prvi pododstavek odstavka 9	—
Člen 5(9), drugi pododstavek	Člen 6(2)
Člen 6	Člen 10
Člen 7	Člena 11 in 12
Člen 8	Člen 17
Člen 9(1) in (2)	Člen 14(1) in (2)
Člen 9(3), (4), (5) in (7) do (10)	Priloga I
Člen 9(6)	—
Člen 9(11)	Člen 14(3)
Člen 9(12) do (15)	Člen 15
Člen 10	—
Člen 11	Člen 16(2), (3) in (5)
Člen 12(1) do (4)	Člen 19
Člen 12(5)	—
Člen 13(1), (2) in (3)	Člen 19
Člen 13(4)	—
Člen 14(1), (2), (3) in (5)	Člen 20
Člen 14(4)	Člen 22(1)
Člen 15	Člen 23
Člen 16	Člen 29(1), (3) in (4)
Člen 17	Člen 30

Uredba (ES) št. 302/2009	Ta uredba
Člen 18(1)	Člen 25
Člen 18(2)	Priloga II
Člen 19	Člen 24(1), (2) in (3)
Člen 20(1) in (2)	Člen 26(1), (2) in (3)
Člen 20(3) in (4)	Člen 27
Člen 21	Člen 31(1) do (4) in (6)
Člen 22(1) in prvi pododstavek odstavka 2	Člen 33(1), (3) in (5)
Člen 22(2), drugi pododstavek	Člen 34(1)
Člen 22(3)	Člen 34(2)
Člen 22(4)	Člen 38(1), (2) in (3)
Člen 22(5)	Priloga II
Člen 22(6)	Člen 33(6)
Člen 22(7)	Člen 35(1) in Priloga IX
Člen 22(8) in prvi pododstavek odstavka 9	Člen 36
Člen 22(9), drugi pododstavek	—
Člen 22(10)	Člen 39
Člen 23	Člen 32
Člen 24(1)	Člen 47(1)
Člen 24(2), (4) in (6)	Člen 40(2) do (5)
Člen 24(3)	Člen 41(1) in (2)
Člen 24(5)	Člen 42
Člen 24(7)	Člen 44(1) in Priloga IX
Člen 24(8), prvi pododstavek	Člen 45(1) in (2)
Člen 24(9)	—
Člen 24(10)	Člen 48
Člen 24a	Priloga X
Člen 25	Člen 49
Člen 26(1)	Člen 26(4)
Člen 26(2)	Člen 27(1)
Člen 26(3)	Člen 26(5)
Člen 27(1)	Člen 31(5)
Člen 27(2)	Člen 41
Člen 27(3)	Člen 3, točka 24
Člen 28	Člen 55
Člen 29	Člen 52
Člen 30	Člen 50
Člen 31(1) in (2)(a), (b), (c) in (h)	Člen 51(2) do (6)
Člen 31(2)(d) do (g)	Priloga VII
Člen 31(3) in (4)	Priloga VII

Uredba (ES) št. 302/2009	Ta uredba
Člen 32	Člen 35(2), (3) in (4) Člen 44(2), (3) in (4)
Člen 33	—
Člen 33a	Člen 53
Člen 34	Člen 56
Člen 35	—
Člen 36	—
Člen 37	Člen 57
Člen 38	Člen 58
Člen 38a	Člen 59(1) in (2)
Člen 39	Člen 60
Člen 40	—
Člen 41	Člen 61

UREDBA (EU) 2016/1628 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 14. septembra 2016****o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem mora biti zagotovljen prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. V ta namen so bili z Direktivo 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določeni ukrepi za zmanjšanje onesnaževanja zraka iz motorjev, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo. Treba si je prizadevati za razvoj in delovanje notranjega trga Unije.
- (2) Notranji trg bi moral temeljiti na preglednih, enostavnih in doslednih pravilih, ki zagotavljajo pravno varnost in jasnost, kar lahko koristi tako podjetjem kot potrošnikom.
- (3) Zaradi poenostavitve in pospešitve sprejetja zakonodaje Unije o homologaciji motorjev in je bil v zvezi s tako zakonodajo uveden nov regulativni pristop. V skladu s tem pristopom zakonodajalec določi temeljna pravila in načela, za sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov o dodatnih tehničnih podrobnostih pa pooblasti Komisijo. Kar zadeva bistvene zahteve, bi bilo zato treba v tej uredbi določiti le temeljne določbe o emisijah plinastih in trdnih onesnaževal ter homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, Komisijo pa bi bilo treba pooblastiti za določitev tehničnih specifikacij v delegiranih in izvedbenih aktih.
- (4) Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je vzpostavila regulativni okvir za odobritev in tržni nadzor kmetijskih in gozdarskih vozil. Glede na podobnost področij in pozitivne izkušnje pri uporabi Uredbe (EU) št. 167/2013 bi bilo treba številne pravice in obveznosti, ki jih je vzpostavila navedena uredba, upoštevati pri necestni mobilni mehanizaciji. Vendar je bistveno, da se sprejme ločen sklop pravil, s čimer bodo v celoti upoštevane posebne zahteve, povezane z motorji za necestno mobilno mehanizacijo.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. februarja 2015 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. julija 2016.

⁽³⁾ Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (UL L 59, 27.2.1998, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

- (5) Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa bistvene zdravstvene in varnostne zahteve pri zasnovi in izdelavi za izboljšanje varnosti mehanizacije, dane na trg. Vendar pa navedena direktiva ne določa zahtev v zvezi z emisijami plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za necestno mobilno mehanizacijo. Zato bi bilo treba določiti nekatere posebne obveznosti za proizvajalce necestne mobilne mehanizacije, s čimer bi zagotovili, da se namestitve motorjev v tako mehanizacijo izvede na način, ki ne vpliva negativno na zmogljivost motorja, kar zadeva emisije plinastih in trdnih onesnaževal. Potrebne so tudi nekatere obveznosti v zvezi z vidiki, povezanimi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za necestno mobilno mehanizacijo, da se zagotovi učinkovitost mejnih vrednosti emisij za motorje, določenih v tej uredbi.
- (6) Ta uredba bi morala vsebovati bistvene zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij in postopki za EU-homologacijo za motorje za necestno mobilno mehanizacijo. Glavni elementi zadevnih zahtev iz te uredbe temeljijo na rezultatih ocene učinka z dne 20. novembra 2013, ki jo je izvedla Komisija in ki zajema analizo različnih možnosti ter navaja možne prednosti in slabosti z gospodarskega, okoljskega varnostnega in družbenega vidika ter z vidika zdravstvenih posledic. V to analizo so bili vključeni tako kvalitativni kot kvantitativni vidiki.
- (7) S to uredbo bi bilo treba določiti harmonizirana pravila za EU-homologacijo motorjev za necestno mobilno mehanizacijo, da se zagotovi delovanje notranjega trga. Zato bi bilo treba določiti nove mejne vrednosti emisij, ki bi morale veljati za motorje za necestno mobilno mehanizacijo in tudi za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo, s katerimi bi upoštevali tehnološki napredek in zagotovili zблиževanje s politikami Unije v cestnem sektorju. Te nove mejne vrednosti emisij bi bilo treba določiti, da se dosežejo cilji Unije v zvezi s kakovostjo zraka in zmanjšajo emisije necestne mobilne mehanizacije ter kmetijskih in gozdarskih vozil, s tem pa zmanjšanje deleža emisij necestne mobilne mehanizacije v primerjavi z emisijami cestnih vozil. V skladu s tem bi bilo treba razširiti področje uporabe zakonodaje Unije na tem področju, da se izboljša harmonizacija trga na ravni Unije in mednarodni ravni ter zmanjša tveganje izkrivljanja trga in zdravju škodljivih učinkov.
- (8) Cilj te uredbe je poleg širitve področja uporabe zakonodaje Unije na področju harmonizacije trga in zmanjšanja tveganja izkrivljanja trga tudi poenostaviti veljavni pravni okvir, vključno z določitvijo ukrepov za poenostavitev upravnih postopkov, ter izboljšati splošne pogoje za izvrševanje take zakonodaje, zlasti s krepitvijo pravil o tržnem nadzoru.
- (9) V Beli knjigi Komisije z dne 28. marca 2011 z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“ je poudarjena posebna vloga železnic in prevoza po celinskih plovnihih poteh pri doseganju podnebnih ciljev. Zaradi pomanjkljivega napredka teh prevoznih sredstev z vidika njihovega prispevka h kakovosti zraka v primerjavi z drugimi sektorji bi morala Komisija in organi držav članic v okviru svojih pristojnosti zagotoviti različne možnosti za spodbujanje inovacij na področju tehnologije za preprečevanje emisij, da bi nadaljnja preusmeritev prevoza vse večjih količin tovora na železnice in celinske plovne poti prinesla tudi izboljšanje kakovosti zraka v Evropi.
- (10) Zahteve v zvezi z motorji za necestno mobilno mehanizacijo bi morale biti skladne z načeli iz sporočila Komisije z dne 5. junija 2002 z naslovom „Akcijski načrt – Poenostavitev in izboljšanje regulativnega okolja“.
- (11) Sedmi splošni okoljski akcijski program Unije, kot je bil sprejet s Sklepom št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, opozarja na dogovor Unije, da bo dosegla ravni kakovosti zraka, ki nimajo znatnega negativnega vpliva na človekovo zdravje in okolje ter ne predstavljajo znatnih tveganj zanj. V zakonodaji Unije so določene ustrezne mejne vrednosti emisij, povezane s kakovostjo zunanega zraka, za varovanje zdravja ljudi,

⁽¹⁾ Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (UL L 157, 9.6.2006, str. 24).

⁽²⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

še zlasti občutljivejših posameznikov, ter nacionalne zgornje meje emisij ⁽¹⁾. Komisija je po svojem sporočilu z dne 4. maja 2001, s katerim je bil vzpostavljen program „Čist zrak za Evropo“ (CAFE), 21. septembra 2005 sprejela še eno sporočilo z naslovom „Tematska strategija o onesnaževanju zraka“. Eden od sklepov te tematske strategije je, da je za doseganje ciljev Unije glede kakovosti zraka potrebno nadaljnje zmanjšanje emisij v prometnem sektorju (zračnem, pomorskem in kopenskem prevozu), gospodinjstvih ter v energetskem, kmetijskem in industrijskem sektorju. V tem smislu bi bilo treba k cilju zmanjšanja emisij motorjev za necestno mobilno mehanizacijo, pristopiti v okviru splošne strategije. Nove mejne vrednosti emisij, imenovane „stopnja V“, spadajo med ukrepe, namenjene zmanjšanju sedanjih emisij onesnaževal zraka med uporabo mehanizacije, kot so trdna onesnaževala, in predhodnikov ozona, kot so dušikovi oksidi (NO_x) in ogljikovodiki.

- (12) Svetovna zdravstvena organizacija je 12. junija 2012 v okviru svoje Mednarodne agencije za raziskave raka emisije izpušnih plinov iz dizelskih motorjev uvrstila med „rakotvorne snovi za človeka“ (skupina 1), in sicer na podlagi zadostnih dokazov, da je izpostavljenost tem plinom povezana z večjim tveganjem za pljučnega raka.
- (13) Da bi do leta 2020 in po njem dosegli izboljšanje kakovosti zraka v Uniji in trajno dosegli njene cilje glede zaščite zraka, si je treba nenehno prizadevati za zmanjšanje emisij iz različnih tipov motorjev. Proizvajalci bi zato morali prejeti jasne in izčrpne informacije o bodočih mejnih vrednostih emisij ter dovolj časa, da zagotovijo njihovo spoštovanje in potreben tehnični razvoj.
- (14) Pri določanju mejnih vrednosti emisij je pomembno upoštevati njihov vpliv na konkurenčnost trgov in proizvajalcev, neposredne in posredne stroške za podjetja ter koristi, ki iz tega izhajajo, kot so spodbujanje inovacij, izboljšanje kakovosti zraka, nižji stroški zdravstva in podaljšanje življenjske dobe.
- (15) Za trajno zmanjšanje emisij iz motorjev je treba nenehno krepitev neposredno sodelovanje med proizvajalci in sorodnimi podjetji na eni strani ter uveljavljenimi znanstvenoraziskovalnimi ustanovami na drugi. Takšno sodelovanje ima pomembno vlogo pri razvoju novih proizvodov in tehnologij, ki pozitivno prispevajo k izboljšanju kakovosti zraka.
- (16) Emisije iz motorjev za necestno mobilno mehanizacijo pomenijo znaten delež skupnih emisij nekaterih škodljivih onesnaževal zraka, ki jih povzroča človek. Za motorje, ki povzročajo znaten delež onesnaževanja zraka z dušikovimi oksidi in trdnimi delci, bi bilo treba uporabljati nove mejne vrednosti emisij.
- (17) Da bi zagotovili kar najvišjo stopnjo zaščite delavcev v bližini mehanizacije in kar najbolj omejili skupno izpostavljenost delavcev v bližini več različnih naprav mobilne mehanizacije in opreme, je treba uporabiti trenutno razpoložljivo tehnologijo, da bi emisije zmanjšali na najnižjo možno raven.
- (18) Komisija bi morala spremljati emisije, ki še niso zakonsko urejene in ki so posledica širše uporabe novih sestav goriva, tehnologij motorjev in sistemov za uravnavanje emisij. Po potrebi bi morala predložiti predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za ureditev takšnih emisij.
- (19) Spodbujati je treba uvedbo motorjev na alternativna goriva, ki imajo lahko nizke emisije dušikovih oksidov in trdnih onesnaževal. Zato bi bilo treba prilagoditi mejne vrednosti skupnih ogljikovodikov, da se upoštevajo nemetanski ogljikovodiki in emisije metana.
- (20) Ta uredba ne posega v pravico držav članic, da ob spoštovanju Pogodb določijo zahteve, za katere menijo, da so potrebne za zagotovitev zaščite vseh oseb in delavcev pri vsakokratni uporabi necestne mehanizacije iz te uredbe, pod pogojem, da te zahteve ne vplivajo na dajanje na trg motorjev za tako mehanizacijo.

⁽¹⁾ Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti (UL L 242, 10.9.2002, str. 1); Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L 152, 11.6.2008, str. 1).

- (21) Da se zagotovi uravnavanje emisij izredno majhnih delcev trdnih onesnaževal (velikosti 0,1 μm in manj), bi morala biti Komisija pooblaščenca za sprejetje pristopa v zvezi z emisijami delcev trdnih onesnaževal, ki bo poleg trenutno uporabljenega pristopa na podlagi mase delcev temeljil tudi na njihovem številu. Pri pristopu, ki temelji na številu trdnih delcev, bi se morali opreti na rezultate programa za merjenje trdnih delcev Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (v nadaljnjem besedilu: UN/ECE), skladen pa bi moral biti z obstoječimi visoko zastavljenimi cilji varovanja okolja.
- (22) Da bi se ti okoljski cilji dosegli, je primerno, da bodo mejne vrednosti števila trdnih delcev, določene v tej uredbi, verjetno izražale najvišje stopnje učinkovitosti, ki jih je trenutno mogoče doseči s filtri za zaščito pred delci ob uporabi najboljše razpoložljive tehnologije.
- (23) Glede na dolgo življenjsko dobo necestne mobilne mehanizacije je primerno razmisliti o naknadnem opremljanju motorjev, ki so že v uporabi. Takšno naknadno opremljanje bi bilo treba izvesti zlasti na gosto naseljenih urbanih območjih, kar bi bilo državam članicam v pomoč pri zagotavljanju spoštovanja zakonodaje Unije glede kakovosti zraka. Za zagotovitev primerljive in visoko zastavljene ravni naknadnega opremljanja bi morale države članice upoštevati načela Pravilnika UN/ECE št. 132.
- (24) Po potrebi in v primeru medsebojno povezanih tehnologij bi bilo treba poiskati sinergije med zmanjševanjem emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za necestno mobilno mehanizacijo, in mejnimi vrednostmi emisij, ki veljajo za težka gospodarska vozila. Na ta način bi lahko pripomogli k povečanju ekonomije obsega in izboljšanju kakovosti zraka.
- (25) Komisija bi morala pri preskusnih postopkih, ki so podlaga predpisov o emisijah pri podeljevanju EU-homologacije, sprejeti na svetovni ravni harmonizirane preskusne cikle. Pri spremljanju dejanskih emisij med uporabo mehanizacije bi bilo treba preučiti tudi možnost uporabe prenosnih sistemov za merjenje emisij.
- (26) Kot odziv na dejanske emisije med uporabo mehanizacije in da bi pripravili postopek skladnosti med obratovanjem, bi bilo treba v primernem časovnem okviru sprejeti metodologijo preskušanja za spremljanje izpolnjevanja zahtev glede vrednosti emisij, ki bi temeljila na uporabi prenosnih sistemov za merjenje emisij.
- (27) Ustrezno delovanje sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov, zlasti v primeru dušikovih oksidov, je bistveno za spoštovanje predpisanih mejnih vrednosti za emisije onesnaževal. Zato bi bilo treba uvesti ukrepe, s katerimi bi zagotovili ustrezno delovanje sistemov za naknadno obdelavo izpušnih plinov, ki temeljijo na uporabi katerega koli potrošnega reagenta ali reagenta, ki ga ni mogoče obnoviti.
- (28) Prenosne gasilske črpalke so bistvene v določenih izrednih razmerah, v katerih vodni dovod ni na voljo. Z vgradnjo sistemov za naknadno obdelavo izpušnih plinov v motorje tovrstne mehanizacije pa bi njeno težo in obratovalne temperature povečali v tolikšnem obsegu, da bi postala nevarna za upravljavca in da je ne bi bilo mogoče upravljati ročno. Prenosne gasilske črpalke bi bilo treba zato izvzeti s področja uporabe te uredbe.
- (29) Spremembe motorja, kot so izključitev sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov ali povečanje njegove moči, bi lahko resno vplivale na vrednosti in trajnost emisij motorja. Pravne osebe, ki te spremembe opravijo, bi zato morale biti odgovorne za zagotavljanje spoštovanja ustreznih mejnih vrednosti emisij.
- (30) Dovoliti bi bilo treba, da se motorji, ki so zajeti in skladni z novimi pravili o mejnih vrednostih emisij in postopki EU-homologacije iz te uredbe, dajo na trg v državah članicah. Za take motorje ne bi smele veljati nobene druge nacionalne zahteve glede emisij, kar zadeva njihovo dajanje na trg. S tem ne bi smeli posegati v pravico držav članic, da spodbujajo ali omejujejo uporabo motorjev, ki so že bili dani na trg, pod pogojem, da merila, ki se pri tem uporabljajo, niso diskriminatorna in so objektivno utemeljena. Države članice, ki podeljujejo EU-homologacije, bi morale sprejeti ukrepe za preverjanje, da se zagotovi, da je mogoče identificirati motorje, proizvedene na podlagi postopkov EU-homologacije.
- (31) Za motorje, namenjene za izvoz in za uporabo v oboroženih silah, ne bi smele veljati mejne vrednosti emisij, določene v tej uredbi. Kljub temu bi bilo treba v nekaterih primerih predpisati oznake za razlikovanje med takimi motorji in motorji, za katere veljajo zadevne mejne vrednosti emisij.

- (32) Da bi upoštevali omejitve v zvezi z logistično dobavo in omogočili proizvodnjo „ob pravem času“ in da bi se izognili nepotrebnim stroškom in upravnim bremenom, bi morale biti proizvajalcu dovoljeno, da s soglasjem proizvajalca originalne opreme motor dobavi ločeno od sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov.
- (33) Nekatere vrste necestne mobilne mehanizacije delujejo v ekstremnih pogojih, v katerih so prisotna tveganja za življenje ali zdravje, ali pa zanje veljajo zelo visoke tehnične zahteve. Zaradi teh posebnih okoliščin in ob razmeroma majhnem številu motorjev za necestno mobilno mehanizacijo bi bilo treba določiti nekatere izjeme glede zahtev o mejnih vrednostih emisij iz te uredbe v zvezi z motorji, namenjenimi uporabi v potencialno eksplozivnih atmosferah in v nosilnih vozilih za rešilne čolne.
- (34) Da bi omogočili dejavnosti preskušanja na terenu, ki jih izvajajo proizvajalci in so del procesa razvoja motorja, bi bilo treba dovoliti, da se motorji, ki v tej fazi še niso pridobili EU-homologacije, začasno dajo na trg. Dovoljene bi morale biti tudi izjeme, ki bi omogočile začasno dajanje na trg motorjev za namen preskušanja prototipov na terenu.
- (35) Da bi upoštevali dolgoročne projekte v železniškem sektorju, pri katerih so potrebne velike naložbe, bi bilo treba v skladu z Direktivo 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določiti izjemo za motorje, vključene v projekte, ki so se začeli pred datumom začetka uporabe te uredbe in so v poznejši fazi razvoja.
- (36) Bistveno je, da se tehničnih inovacij glede emisijskih vrednosti motorjev za necestno mobilno mehanizacijo ne ovira z zahtevami, ki zaenkrat niso določene v obstoječih upravnih postopkih za homologacijo. Zato je treba določiti nekatere izjeme in pravila v zvezi z motorji, zasnovanimi z novimi tehnologijami ali novimi tehničnimi rešitvami.
- (37) Proizvajalci originalne opreme, ki proizvedejo omejeno število enot na leto, se soočajo z velikimi izzivi pri preoblikovanju svojih proizvodov v standardnem prehodnem obdobju. Ti proizvajalci so običajno mala in srednja podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP) z omejenimi inženirskimi zmogljivostmi, ki so z informacijami o motorjih prihodnjih stopenj pogosto seznanjeni pozneje kot drugi proizvajalci originalne opreme. To velja zlasti za proizvajalce kmetijske mehanizacije, ki proizvedejo omejeno število enot na leto in bi bili soočeni z resnim strukturnim izzivom pri prehodu na mejne vrednosti emisij stopnje V. V zvezi s takimi primeri je zato treba določiti posebna pravila.
- (38) Dovoliti bi bilo treba dajanje na trg motorjev, katerih namen je nadomestiti motorje, ki so že vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo in ki spoštujejo mejne vrednosti emisij, ki so manj stroge od mejnih vrednosti emisij, določenih v tej uredbi, da bi proizvajalci lahko izpolnili svoje garancijske obveznosti in zagotovili zadostno razpoložljivost takih motorjev na trgu.
- (39) Po trenutnih ocenah bo treba med letoma 2016 in 2025 zamenjati več lokomotiv, ki obratujejo na širokotirnih omrežjih. Lokomotive z motorji visoke zmogljivosti, primerne za omrežje s tirno širino 1 520 mm, niso na voljo na trgu Unije. Z rešitvami po meri bi znatno povečali stroške novih lokomotiv, železniške upravljavce pa odvrčali od posodobitve njihovih vozniških parkov. Tehnične in gospodarske omejitve železniškega omrežja s tirno širino 1 520 mm bi morali upoštevati v okviru postopkov EU-homologacije. Da bi olajšali in pospešili vzpostavitev okolju prijaznejšega železniškega sektorja v prizadetih državah članicah ter spodbudili uporabo najboljših trenutno razpoložljivih tehnologij na trgu, bi bilo treba odobriti začasno izjemo glede nekaterih zahtev za zadevne lokomotive v železniškem omrežju. S tako izjemo bi lahko zmanjšali vpliv železniškega prometa na okolje.
- (40) Pridelava bombaža je v Uniji omejena na peščico držav članic. Zaradi visokih stroškov nove mehanizacije za obiranje bombaža in da bi preprečili naložitev dodatnega finančnega bremena za sektor pridelave bombaža, ki bi še bolj ogrozilo njegovo sposobnost ekonomskega preživetja, bi morali subjektom zagotoviti dostop do široke ponudbe rabljene mehanizacije za obiranje bombaža. Države članice bi zato morale imeti možnost, da za motorje, vgrajene v tako mehanizacijo, v omejenem časovnem obdobju uporabljajo nacionalno zakonodajo.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti (UL L 191, 18.7.2008, str. 1).

- (41) V zvezi s tržnim nadzorom bi ta uredba morala določati obveznosti nacionalnih organov, ki so bolj specifične kot ustrezne obveznosti iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (42) Da bi zagotovili pravilno izvajanje in ustrezno delovanje postopka za spremljanje skladnosti proizvodnje, ki je eden od temeljev sistema za EU-homologacijo, bi moral imenovani pristojni organ ali ustrezno usposobljena tehnična služba, imenovana v ta namen, redno preverjati proizvajalce.
- (43) Unija je pogodbenica Sporazuma UN/ECE o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov (v nadaljnjem besedilu: revidirani sporazum iz leta 1958). Zato je treba homologacije, dodeljene na podlagi pravilnikov UN/ECE in njihovih sprememb, za katere je Unija glasovala ali h katerim je Unija pristopila v skladu s Sklepom Sveta 97/836/ES ⁽²⁾, priznati za enakovredne EU-homologacijam, dodeljenim na podlagi te uredbe. V skladu z navedenim ter da se zagotovi skladnost in prilagajanje med zakonodajo Unije in zakonodajo UN/ECE, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov, da se določi, kateri pravilniki UN/ECE se uporabljajo za EU-homologacije.
- (44) Da bi to uredbo dopolnili z nadaljnjimi tehničnimi podrobnostmi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremljanjem emisij motorjev med obratovanjem, tehničnimi preskusnimi postopki in postopki merjenja, skladnostjo proizvodnje, ločeno dostavo sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov, motorji za preskušanje na terenu, motorji za uporabo v eksplozivnih atmosferah, enakovrednostjo EU-homologacij motorjev, informacijami za proizvajalce originalne opreme in končne uporabnike ter standardi in ocenami tehničnih služb. Nadvse pomembno je, da Komisija med pripravljalnim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov, in da ta posvetovanja potekajo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽³⁾. Da bi zlasti lahko vsi enakopravno sodelovali pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente istočasno kot strokovnjaki držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko udeležujejo vseh sej strokovnih skupin Komisije, na katerih se pripravljajo delegirani akti.
- (45) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (46) Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti njihovo izvajanje. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (47) Da bi se upošteval stalni tehnični napredek in najnoveše ugotovitve na področju raziskav in inovacij, bi bilo treba opredeliti nadaljnji potencial motorjev, vgrajenih v necestno mobilno mehanizacijo, za zmanjšanje emisij onesnaževal. Ocene bi morale biti osredotočene na take kategorije motorjev, ki prvič spadajo na področje uporabe te uredbe in na tiste, glede katerih ostanejo mejne vrednosti emisij v okviru te uredbe nespremenjene.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

⁽²⁾ Sklep Sveta 97/836/ES z dne 27. novembra 1997 v pričakovanju pristopa Evropske skupnosti k Sporazumu Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo o sprejetju enotnih tehničnih predpisov za cestna vozila, opremo in dele, ki se lahko vgradijo v cestna vozila in/ali uporabijo na njih, in o pogojih za vzajemno priznanje homologacij, dodeljenih na podlagi teh predpisov („Revidirani sporazum iz leta 1958“) (UL L 346, 17.12.1997, str. 78).

⁽³⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (48) Posebne mejne vrednosti, preskusni postopki in zahteve za emisije onesnaževal iz te uredbe bi morali veljati tudi za stroje v kmetijskih in gozdarskih traktorjih, ki jih zajema Uredba (EU) št. 167/2013. Glede na skupni učinek odložitve stopnje IV za kmetijske traktorje kategorij T2, T4.1 in C2 ter datumov uporabe stopnje V, bi stopnja IV za motorje v razponu moči 56–130 kW veljala zelo kratek čas. V izogib neučinkovitosti in nepotrebnemu bremenu bi bilo treba datum obvezne EU-homologacije za stopnjo IV odložiti za eno leto in ustrezno povečati stopnjo prožnosti. Poleg tega bi morale prehodne klavzule iz te uredbe v zvezi z zahtevami za izvajanje stopnje V veljati tudi za motorje stopnje IIIB. Uredbo (EU) št. 167/2013 in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/96 ⁽¹⁾ bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (49) Zaradi jasnosti, predvidljivosti, racionalnosti in poenostavitve ter zato, da bi zmanjšali breme za proizvajalce motorjev in necestne mobilne mehanizacije, bi morala ta uredba vsebovati le omejeno število izvedbenih faz, kar zadeva uvedbo novih ravni emisij in postopkov EU-homologacije. Pravočasna opredelitev zahtev je bistvena, da se proizvajalcem zagotovi dovolj časa, da razvijejo, preskusijo in uveljavijo tehnične rešitve za serijsko izdelane motorje, ter da proizvajalci in homologacijski organi vzpostavijo potrebne upravne sisteme.
- (50) Direktiva 97/68/ES je bila večkrat bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti, predvidljivosti, racionalnosti in poenostavitve bi bilo navedeno direktivo treba razveljaviti in nadomestiti z uredbo ter majhnim številom delegiranih in izvedbenih aktov. Sprejetje uredbe zagotavlja, da se njene določbe neposredno uporabljajo, zlasti za proizvajalce, homologacijske organe in tehnične službe, ter da jih je mogoče veliko hitreje in učinkoviteje spremeniti ter tako bolje prilagoditi tehničnemu napredku.
- (51) Direktivo 97/68/ES bi bilo zato treba razveljaviti z učinkom od datuma, ki bi industriji omogočil dovolj časa, da se prilagodi tej uredbi ter tehničnim specifikacijam in upravnim določbam iz delegiranih in izvedbenih aktov, sprejetih na njeni podlagi.
- (52) Direktiva 97/68/ES ne določa odstopanja za motorje za necestno mobilno mehanizacijo, ki se uporablja v potencialno eksplozivnih atmosferah. Zaradi spoštovanja strogih tehničnih zahtev, ki so bistvene za varno obratovanje teh motorjev, bi bilo treba spremeniti Direktivo 97/68/ES, da se omogočijo odstopanja za takšne motorje, dokler se navedena direktiva ne razveljavi.
- (53) Izmenjavo podatkov in informacij v zvezi z EU-homologacijami je treba izboljšati, da bi se ta uredba lahko hitro in učinkovito začela uporabljati. Zato bi morali nacionalni organi učinkovito sodelovati med seboj in s Komisijo ter si prek informacijskega sistema za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: sistem IMI – Internal Market Information System), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, izmenjevati podatke in informacije v zvezi z EU-homologacijami. Za zagotovitev lažjega izvajanja te uredbe bi bilo treba vzpostaviti modul sistema IMI, ki bi bila posebej prilagojena necestni mobilni mehanizaciji. Prav tako bi bilo treba omogočiti proizvajalcem in tehničnim službam, da sistem IMI uporabljajo za izmenjavo podatkov in informacij o motorjih za necestno mobilno mehanizacijo.
- (54) Ker ciljev te uredbe, in sicer določitve harmoniziranih pravil o upravnih in tehničnih zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij in postopki EU-homologacije za motorje za necestno mobilno mehanizacijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/96 z dne 1. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljske značilnosti in zmogljivost pogonskega sistema kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 16, 23.1.2015, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa za vse motorje iz člena 2(1) mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal ter upravne in tehnične zahteve v zvezi z EU-homologacijo.

Ta uredba določa tudi nekatere obveznosti v zvezi z necestno mobilno mehanizacijo, v katero se vgrajuje ali je vgrajen motor iz člena 2(1), kar zadeva mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz takih motorjev.

2. Ta uredba določa tudi zahteve za tržni nadzor motorjev iz člena 2(1), ki so ali naj bi bili vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo in ki so predmet EU-homologacije.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vse motorje, ki spadajo v kategorije iz člena 4(1), ki so ali naj bi bili vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo, in – kar zadeva mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz teh motorjev – za takšno necestno mobilno mehanizacijo.

2. Ta uredba se ne uporablja za motorje za:

- (a) pogon vozil iz člena 2(1) Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (b) pogon kmetijskih in gozdarskih traktorjev, kakor so opredeljeni v točki 8 člena 3 Uredbe (EU) št. 167/2013;
- (c) pogon vozil iz člena 2(1) Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (d) nepremično mehanizacijo;
- (e) morska plovila, za katera je potrebno veljavno dovoljenje za morsko plovbo ali varnostno spričevalo;
- (f) plovne objekte, kakor so opredeljeni v Direktivi (EU) 2016/1629 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in ki ne spadajo v njeno področje uporabe;
- (g) pogon ali pomožne namene plovil, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, z izhodno močjo manj kot 19 kW;
- (h) plovila, kakor so opredeljena v točki (1) člena 3 Direktive 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2016/1629 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, spremembi Direktive 2009/100/ES in razveljavitvi Direktive 2006/87/ES (glej stran 118 tega Uradnega lista).

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o plovilih za rekreacijo in osebnih plovilih ter razveljavitvi Direktive 94/25/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 90).

- (i) zrakoplove, kakor so opredeljeni v točki (a) člena 2 Uredbe Komisije (EU) št. 1321/2014 ⁽¹⁾;
- (j) vozila za rekreacijo razen motornih sani, terenska vozila in štiri- ali večkolesnike z vzporedno nameščenimi sedeži;
- (k) vozila in mehanizacijo, ki se izključno uporablja ali je namenjena izključno za tekmovalno uporabo;
- (l) prenosne gasilske črpalke, ki so opredeljene in navedene v evropskem standardu za prenosne gasilske črpalke ⁽²⁾;
- (m) pomanjšane modele ali pomanjšane kopije vozil ali mehanizacij, ki so izdelani v manjšem merilu kot original in v rekreativne namene, z izhodno močjo manj kot 19 kW.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „necestna mobilna mehanizacija“ pomeni kateri koli premični stroj, prenosno opremo ali vozilo z nadgradnjo ali brez nje ali s kolesi ali brez njih, ki ni namenjeno prevozu potnikov ali blaga po cesti in vključuje mehanizacijo, nameščeno na podvozje vozil, namenjenih prevozu potnikov ali blaga po cesti;
2. „EU-homologacija“ pomeni postopek, s katerim homologacijski organ potrdi, da tip motorja ali družina motorjev izpolnjuje ustrezne upravne določbe in tehnične zahteve iz te uredbe;
3. „plinasta onesnaževala“ pomenijo naslednja onesnaževala v njihovem plinastem stanju, ki jih oddaja motor: ogljikov monoksid (CO), skupni ogljikovodiki (HC) ter dušikovi oksidi (NO_x), in sicer dušikov oksid (NO) in dušikov dioksid (NO₂), izraženo z ekvivalentom dušikovega dioksida (NO₂);
4. „delci“ ali „PM“ (particulate matter) pomenijo maso vsake snovi v plinu, ki ga motor oddaja, zbrano na določenem filtrskem mediju po razredčenju plina s čistim filtriranim zrakom, tako da temperatura ne preseže 325 K (52 °C);
5. „število delcev“ ali „PN“ (particle number) pomeni število trdnih delcev, ki jih motor oddaja, s premerom, večjim od 23 nm;
6. „trdna onesnaževala“ pomeni vse snovi, ki jih oddaja motor in se izmerijo kot PM ali kot PN;
7. „motor z notranjim izgorevanjem“ ali „motor“ pomeni pretvornik energije razen turbine na plin, zasnovan za pretvarjanje kemične energije (vnosna moč) v mehansko energijo (izhodna moč) v procesu notranjega izgorevanja; vključuje – če so vgrajeni – sistem za uravnavanje emisij in komunikacijski vmesnik (strojna oprema in sporočila) med elektronsko krmilno enoto oziroma enotami motorja in katero koli drugo krmilno enoto pogonskega sistema ali necestne mobilne mehanizacije, potrebno za skladnost s poglavjema II in III;
8. „tip motorja“ pomeni skupino motorjev, ki se ne razlikujejo v bistvenih lastnostih motorja;
9. „družina motorjev“ pomeni proizvajalčevo razvrstitev tipov motorjev, ki imajo po svoji zasnovi podobne lastnosti glede emisij izpušnih plinov in spoštujejo veljavne mejne vrednosti emisij;
10. „osnovni motor“ pomeni tip motorja, ki je bil izbran iz družine motorjev na tak način, da so njegove emisijske lastnosti reprezentativne za navedeno družino motorjev;
11. „nadomestni motor“ pomeni motor, ki:
 - (a) se uporablja izključno za nadomestitev motorja, ki je že dan na trg in vgrajen v necestno mobilno mehanizacijo, in
 - (b) je v skladu s stopnjo emisij, nižjo od stopnje, ki velja na datum zamenjave motorja;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1321/2014 z dne 26. novembra 2014 o stalni plovnosti zrakoplovov in letalskih izdelkov, delov in naprav ter o potrjevanju organizacij in osebja, ki se ukvarjajo s temi nalogami (UL L 362, 17.12.2014, str. 1).

⁽²⁾ Evropski standard EN-14466+ A1: 2009 (Gasilske črpalke – Prenosne črpalke – Zahteve za varnost in obnašanje v uporabi, preskusi).

12. „motor med obratovanjem“ pomeni motor, ki obratuje v necestni mobilni mehanizaciji v okviru običajnih obratovalnih vzorcev, pogojev in zmogljivosti ter se uporablja za opravljanje testov pri spremljanju emisij iz člena 19;
13. „motor CI“ (compression ignition) pomeni motor, ki deluje po načelu kompresijskega vžiga;
14. „motor SI“ (spark ignition) pomeni motor, ki deluje po načelu prisilnega vžiga;
15. „motor na prisilni vžig za ročne stroje“ ali „motor SI za ročne stroje“ pomeni motor na prisilni vžig z referenčno močjo manj kot 19 kW, ki se uporablja v delu opreme, ki izpolnjuje vsaj enega od naslednjih pogojev:
 - (a) upravljaivec jo ves čas opravljanja njene predvidene funkcije oziroma funkcij nosi;
 - (b) za opravljanje svoje predvidene funkcije oziroma funkcij mora delovati v več položajih, na primer od zgoraj navzdol ali vstran;
 - (c) njena suha masa skupaj z motorjem je manjša od 20 kg in oprema izpolnjuje vsaj enega od naslednjih pogojev:
 - (i) upravljaivec opremo ves čas opravljanja njene predvidene funkcije oziroma funkcij fizično drži ali jo nosi;
 - (ii) upravljaivec opremo ves čas opravljanja njene predvidene funkcije oziroma funkcij fizično drži ali jo upravlja;
 - (iii) uporablja se v generatorju ali črpalki;
16. „tekoče gorivo“ pomeni gorivo, ki je v standardnih okoljskih pogojih (298K, absolutni zračni tlak 101,3 kPa) v tekočem stanju;
17. „plinasto gorivo“ pomeni vsako gorivo, ki je v standardnih okoljskih pogojih (298K, absolutni zračni tlak 101,3 kPa) v popolnoma plinastem stanju;
18. „motor na kombinirano gorivo“, pomeni motor, zasnovan za istočasno obratovanje na tekoče in plinasto gorivo, pri čemer se gorivi merita ločeno, razmerje med porabljeno količino enega in drugega goriva pa je lahko različno glede na obratovanje motorja;
19. „motor na eno gorivo“ pomeni motor, ki ni motor na kombinirano gorivo;
20. „GER (Gas Energy Ratio) – razmerje energije iz plina“ pomeni pri motorju na kombinirano gorivo razmerje med energijsko vsebnostjo plinastega goriva in energijsko vsebnostjo obeh goriv; pri motorjih na eno gorivo je razmerje energije iz plina opredeljeno kot 1 ali 0 glede na vrsto goriva;
21. „motor s stalno vrtilno frekvenco“ pomeni motor, katerega EU-homologacija je omejena na obratovanje s stalno vrtilno frekvenco, razen motorjev, pri katerih je funkcija regulatorja stalne vrtilne frekvence odstranjena ali izključena; opremljen je lahko z vrtilno frekvenco v prostem teku, ki se lahko uporabi med zagonom ali izklopom, in z regulatorjem, ki se ga pri ustavljenem motorju lahko nastavi na drugo vrtilno frekvenco;
22. „motor s spremenljivo vrtilno frekvenco“ pomeni motor, ki ni motor s stalno vrtilno frekvenco;
23. „obratovanje s stalno vrtilno frekvenco“ pomeni obratovanje motorja z regulatorjem, ki samodejno nadzoruje zahtevo upravljalca po ohranjanju vrtilne frekvence motorja, tudi pri spreminjanju obremenitve;
24. „pomožni motor“ pomeni motor, ki je ali naj bi bil vgrajen v necestno mobilno mehanizacijo, ki neposredno ali posredno ne zagotavlja zagona;
25. „izhodna moč“ pomeni moč, izraženo v kW, ki jo motor doseže na preskusni napravi na koncu ročične gredi ali enakovrednega dela in je izmerjena v skladu z metodo za merjenje moči motorjev z notranjim izgorevanjem, določeno v pravilniku UN/ECE št. 120, pri čemer se uporablja referenčno gorivo ali kombinacija goriv iz člena 25(2);
26. „referenčna moč“ pomeni izhodno moč, ki se uporabi pri določanju veljavnih mejnih vrednosti emisij za motor;

27. „nazivna izhodna moč“ pomeni izhodno moč, izraženo v kW, ki jo je proizvajalec motorja navedel pri nazivni vrtilni frekvenci;
28. „največja izhodna moč“ pomeni najvišjo vrednost izhodne moči na krivulji nominalne moči pri polni obremenitvi za tip motorja;
29. „nazivna vrtilna frekvenca“ pomeni največjo frekvenco pri polni obremenitvi, ki jo motorjev regulator, kakor ga je proizvajalec zasnoval, omogoča, ali – če regulatorja ni – frekvenco, pri kateri motor doseže največjo izhodno moč, ki jo je proizvajalec navedel;
30. „datum izdelave motorja“ pomeni datum, izražen z mesecem in letom, ko motor prestane končni pregled, potem ko zapusti proizvodno linijo, in je pripravljen na dobavo ali skladiščenje;
31. „prehodno obdobje“ pomeni prvih 24 mesecev po datumu, ki je v Prilogi III določen za dajanje na trg motorjev stopnje V;
32. „prehodni motor“ pomeni motor z datumom izdelave pred datumom, ki je v Prilogi III določen za dajanje na trg motorjev in ki:
 - (a) je v skladu z najnovejšimi veljavnimi mejnimi vrednostmi emisij, določenimi v zadevni zakonodaji, ki se uporablja na dan 5. oktobra 2016; ali
 - (b) spada v razpon moči ali se uporablja oziroma naj bi se uporabljal za namene, za katere dne 5. oktobra 2016 niso veljale omejitve emisij onesnaževal in ni bila potrebna homologacija na ravni Unije;
33. „datum izdelave necestnega mobilnega stroja“ pomeni mesec in leto, navedena na predpisani oznaki stroja ali, če predpisane oznake ni, mesec in leto, ko je stroj prestal končni pregled, potem ko je zapustil proizvodno linijo;
34. „plovilo, ki pluje po celinskih plovni poteh“, pomeni plovni objekt, ki spada na področje uporabe Direktive (EU) 2016/1629;
35. „generatorski agregat“ pomeni neodvisen necestni mobilni stroj, ki ni del pogonskega sistema in je prvotno namenjen proizvodnji električne energije;
36. „nepremična mehanizacija“ pomeni mehanizacijo, namenjeno trajni vgradnji na eno lokacijo pred prvo uporabo, ki ni namenjena prestavljanju na drugo lokacijo, po cesti ali kako drugače, razen med prevozom z mesta proizvodnje na mesto prve vgradnje;
37. „trajna vgradnja“ pomeni, da je mehanizacija privita ali kako drugače učinkovito pritrjena, tako da je ni mogoče odstraniti brez orodja ali opreme, na temelje ali drugo podlago, ki naj bi zagotovila, da deluje na enem samem mestu v stavbi, strukturi, objektu ali obratu;
38. „motorne sani“ pomenijo stroj na lasten pogon, ki je namenjen terenski vožnji zlasti po snegu, poganjajo ga gosenice, ki so v stiku s snegom, usmerja pa se s smučjo ali smučmi, ki so v stiku s snegom; največja masa neobremenjenega vozila, pripravljenega za vožnjo, je 454 kg (vključno s standardno opremo, hladilnim sredstvom, mazivom, gorivom in orodjem, vendar brez dodatne opreme in voznika);
39. „terensko vozilo“ ali „ATV“ (all terrain vehicle) pomeni motorno vozilo, ki ga poganja motor in je namenjeno zlasti vožnji po netlakovanih površinah na najmanj štirih kolesih z nizkotlačnimi pnevmatikami, zgolj z enim sedežem, ki je v obliki sedla in namenjen vozniku, ali s sedežem, ki je v obliki sedla ter namenjen vozniku, in sedežem za največ enega sopotnika ter krmilom za upravljanje;
40. „štiri- ali večkolesnik z vzporedno nameščenimi sedeži“ ali „SbS“ (side-by-side vehicle) pomeni nezgibno vozilo na lasten pogon, s katerim upravlja voznik, ki je namenjeno zlasti vožnji po netlakovanih površinah na štirih ali več kolesih, največja masa neobremenjenega vozila, pripravljenega za vožnjo, je 300 kg (vključno s standardno opremo, hladilnim sredstvom, mazivom, gorivom in orodjem, vendar brez dodatne opreme in voznika), največja konstrukcijsko določena hitrost pa je 25 km/h ali več; tako vozilo je namenjeno tudi prevozu oseb in/ali tovora in/ali vlečenju in potiskanju opreme, upravlja se drugače kot s krmilom, zasnovano pa je v rekreativne namene ali za prevoz blaga in lahko prevaža največ šest potnikov, vključno z voznikom, ki sedijo vzporedno na enem ali več sedežev, ki niso v obliki sedla;
41. „železniško vozilo“ pomeni necestno mobilno mehanizacijo, ki obratuje izključno na železniških tirih;

42. „lokomotiva“ pomeni železniško vozilo, ki je zasnovano tako, da neposredno z lastnimi kolesi ali posredno prek koles drugih železniških vozil zagotavlja pogonsko moč za lasten pogon in pogon drugih železniških vozil, ki so zasnovana za prevoz tovora, potnikov in druge opreme, samo vozilo pa ni zasnovano ali namenjeno za prevoz tovora ali potnikov (razen tistih, ki upravljajo lokomotivo);
43. „železniško motorno vozilo“ pomeni železniško vozilo, ki je zasnovano tako, da neposredno z lastnimi kolesi ali posredno prek koles drugih železniških vozil zagotavlja pogonsko moč za lasten pogon, ter je posebej zasnovano za prevoz blaga ali potnikov ali blaga in potnikov in ni lokomotiva;
44. „pomožno železniško vozilo“ pomeni železniško vozilo, ki ni železniško motorno vozilo ali lokomotiva in ki med drugim vključuje železniško vozilo, posebej zasnovano za izvajanje vzdrževalnih ali gradbenih del ali dvigov, povezanih s tiri ali drugo železniško infrastrukturo;
45. „premični žerjav“ pomeni pomolni žerjav na lasten pogon, ki se lahko premika po cesti ali terenu oziroma obojem ter je zaradi težnosti stabilen, nameščen pa je na pnevmatikah, gosenicah ali drugi premični napravi;
46. „snežna freza“ pomeni stroj na lasten pogon, zasnovan izključno za odmetavanje snega s tlakovanih površin, ki pobira kupe snega in jih odmetava v močnih sunkih;
47. „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni vsako dobavo motorja ali necestne mobilne mehanizacije za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru trgovske dejavnosti, bodisi v zameno za plačilo bodisi brezplačno;
48. „dajanje na trg“ pomeni, da je prvič omogočena dostopnost motorja ali necestne mobilne mehanizacije na trgu Unije;
49. „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je pred homologacijskim organom odgovorna za vse vidike EU-homologacije ali postopka odobritve motorja in za zagotavljanje skladnosti proizvodnje motorjev ter za vprašanja tržnega nadzora nad proizvedenimi motorji, ne glede na to, ali je neposredno vključena v vse faze zasnove in proizvodnje motorja, za katerega se uporablja postopek EU-homologacije;
50. „zastopnik proizvajalca“ ali „zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo proizvajalec s pisnim pooblastilom uradno imenuje, da ga zastopa pri zadevah, povezanih s homologacijskim organom ali organom za tržni nadzor, in ukrepa v njegovem imenu glede zadev, ki jih ureja ta uredba;
51. „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da na trg motor iz tretje države, ne glede na to, ali je motor že vgrajen v necestno mobilno mehanizacijo ali ne;
52. „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, razen proizvajalca ali uvoznika, ki omogoči dostopnost motorja na trgu;
53. „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, zastopnika proizvajalca, uvoznika ali distributerja;
54. „proizvajalec originalne opreme“ ali „OEM“ (original equipment manufacturer) pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja necestno mobilno mehanizacijo;
55. „homologacijski organ“ pomeni organ v državi članici, ki ga je država članica ustanovila ali imenovala in ga priglasila Komisiji ter ki je pristojen za:
 - (a) vse vidike EU-homologacije tipa motorja ali družine motorjev;
 - (b) postopek izdaje dovoljenja;
 - (c) podelitev in, kadar je potrebno, odvzem ali zavrnitev EU-homologacije in izdajo certifikatov o EU-homologaciji;
 - (d) vlogo kontaktne točke v stikih s homologacijskimi organi drugih držav članic;

- (e) imenovanje tehničnih služb in
- (f) zagotavljanje, da proizvajalec izpolnjuje obveznosti glede skladnosti proizvodnje;
56. „tehnična služba“ pomeni organizacijo ali organ, ki ga homologacijski organ imenuje bodisi za preskuševalni laboratorij za izvajanje preskusov bodisi za organ za ugotavljanje skladnosti, ki opravi začetno oceno in druge preskuse ali preglede v imenu homologacijskega organa, ali pa pomeni sam homologacijski organ, kadar sam opravlja te naloge;
57. „tržni nadzor“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo nacionalni organi, in ukrepe, ki jih ti organi sprejmejo, za zagotovitev, da so motorji, katerih dostopnost je omogočena na trgu, skladni z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije;
58. „organ za tržni nadzor“ pomeni organ države članice, ki je odgovoren za tržni nadzor na svojem ozemlju;
59. „nacionalni organ“ pomeni homologacijski organ ali kateri koli drug organ, ki opravlja ali je odgovoren za tržni nadzor, mejni nadzor ali dajanje na trg v državi članici motorjev za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ali necestne mobilne mehanizacije, v katero so motorji vgrajeni;
60. „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo razen proizvajalca, proizvajalca originalne opreme, uvoznika ali distributerja, ki je odgovorna za obratovanje motorja, vgrajenega v necestno mobilno mehanizacijo;
61. „strategija za uravnavanje emisij“ pomeni element ali sklop elementov zasnove, ki je vključen v celotno zasnovo motorja ali v necestno mobilno mehanizacijo, v katero je vgrajen motor, in se uporablja pri uravnavanju emisij;
62. „sistem za uravnavanje emisij“ pomeni vsako napravo, sistem ali element zasnove, ki uravnava ali zmanjšuje emisije;
63. „odklopna strategija“ pomeni strategijo za uravnavanje emisij, ki zmanjšuje učinkovitost sistema za uravnavanje emisij v okoljskih pogojih ali pogojih obratovanja motorja, ki nastanejo bodisi pri normalnem delovanju stroja ali izven preskusnih postopkov v okviru EU-homologacije;
64. „elektronska krmilna enota“ pomeni elektronsko napravo motorja, ki je del sistema za uravnavanje emisij in uporablja podatke iz tipal motorja za nadzor parametrov motorja;
65. „vračanje izpušnih plinov v valj“ ali „EGR“ (exhaust gas recirculation) pomeni tehnološko napravo, ki je del sistema za uravnavanje emisij in zmanjšuje emisije tako, da izpušne pline iz zgorevalne komore oziroma komor usmerja nazaj v motor, da se pred ali med zgorevanjem mešajo z vhodnim zrakom, razen uporabe krmilnih časov ventilov za povečanje količine preostalega izpušnega plina v zgorevalni komori oziroma komorah, ki se meša z vhodnim zrakom pred ali med zgorevanjem;
66. „sistem za naknadno obdelavo izpušnih plinov“ pomeni katalizator, filter za delce, sistem za deNOx, kombinirani filter za delce in deNOx ali katero koli drugo napravo za zmanjševanje emisij, razen vračanja izpušnih plinov v valj in turbopihal, ki je del sistema za uravnavanje emisij, nameščena pa je za izpušnimi ventili motorja;
67. „nedovoljen poseg“ pomeni izključitev, prilagoditev ali spremembo sistema za uravnavanje emisij, vključno z vso programsko opremo ali drugimi elementi nadzorne logike v takem sistemu, katerega načrtovani ali nenačrtovani učinek je povečanje emisij motorja;
68. „preskusni cikel“ pomeni zaporedje preskusnih točk, od katerih ima vsaka določeno vrtilno frekvenco in navor, ki jim mora motor slediti pri preskušanju v ustaljenem stanju ali v prehodnih pogojih obratovanja;
69. „preskusni cikel v ustaljenem stanju“ pomeni preskusni cikel, pri katerem se vrtilna frekvenca in navor motorja ohranjata v končni postavitvi nazivno stalnih vrednosti. Preskusi v ustaljenem načinu so preskusi z ločenimi fazami ali preskusi z rampami med fazami;
70. „preskusni cikel prehodnega stanja“ pomeni preskusni cikel z zaporedjem normiranih vrednosti vrtilne frekvence in navora, ki se iz sekunde v sekundo spreminjajo s časom;
71. „okrov ročične gredi“ pomeni zaprte prostore v motorju ali zunaj njega, ki so z notranjimi ali zunanji kanali povezani z oljnim koritom in skozi katere lahko uhajajo plini in hlapi;

72. „regeneracija“ pomeni dogodek, med katerim se ravni emisij spremenijo, pri čemer se z zasnovo obnovi zmogljivost sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov, in sicer je lahko regeneracija stalna ali nepogosta (periodična);
73. „čas trajnosti emisij“ ali „EDP“ pomeni število ur ali, kjer je primerno, razdaljo, ki se uporablja za določanje faktorjev poslabšanja;
74. „faktorji poslabšanja“ pomenijo sklop faktorjev, ki prikazujejo razmerje med emisijami na začetku in ob koncu časa trajnosti emisij;
75. „virtualno preskušanje“ pomeni računalniške simulacije, vključno z izračuni, ki prikazujejo raven učinkovitosti motorja in so v pomoč pri odločanju, ne da bi bilo treba uporabiti dejanski motor.

Člen 4

Kategorije motorjev

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje kategorije motorjev, razdeljene na podkategorije iz Priloge I:
 1. „kategorija NRE“:
 - (a) motorji za necestno mobilno mehanizacijo, namenjeno ali primerno za premikanje, ali tako, ki se lahko premika po cesti ali zunaj nje, ki niso izključeni na podlagi člena 2(2) in niso vključeni v katero koli drugo kategorijo iz točk 2 do 10 tega odstavka;
 - (b) motorji z referenčno močjo, manjšo od 560 kW, ki se uporabljajo namesto motorjev stopnje V kategorij IWP, IWA, RLL ali RLR;
 2. „kategorija NRG“: motorji z referenčno močjo, večjo od 560 kW, ki se uporabljajo izključno v generatorskih agregatih; motorji za generatorske agregate, ki nimajo teh lastnosti, so glede na lastnosti vključeni v kategorijo NRE ali NRS;
 3. „kategorija NRSh“: motorji na prisilni vžig za ročne stroje z referenčno močjo, manjšo od 19 kW, ki se uporabljajo izključno v ročni mehanizaciji;
 4. „kategorija NRS“: motorji na prisilni vžig z referenčno močjo, manjšo od 56 kW, ki niso vključeni v kategorijo NRSh;
 5. „kategorija IWP“:
 - (a) motorji z referenčno močjo, večjo ali enako 19 kW, ki se uporabljajo ali so namenjeni za neposredni ali posredni pogon izključno v plovilih, ki plujejo po celinskih plovnih poteh;
 - (b) motorji, ki se uporabljajo namesto motorjev kategorije IWA, če so skladni s členoma 24(8);
 6. „kategorija IWA“: pomožni motorji z referenčno močjo, večjo ali enako 19 kW in ki se uporabljajo izključno v plovilih, ki plujejo po celinskih plovnih poteh;
 7. „kategorija RLL“: motorji, ki se uporabljajo ali so namenjeni izključno za pogon v lokomotivah;
 8. „kategorija RLR“:
 - (a) motorji, ki se uporabljajo ali so namenjeni izključno za pogon v železniških motornih vozilih;
 - (b) motorji, ki se uporabljajo namesto motorjev stopnje V kategorije RLL;
 9. „kategorija SMB“: motorji na prisilni vžig, ki se uporabljajo izključno v motornih saneh; motorji za motorne sani, razen motorjev na prisilni vžig, so vključeni v kategorijo NRE;
 10. „kategorija ATS“: motorji na prisilni vžig, ki se uporabljajo izključno v terenskih vozilih in štiri- ali večkolesnikih z vzporedno nameščenimi sedeži (ATV in SbS); motorji za terenska vozila in štiri- ali večkolesnike z vzporedno nameščenimi sedeži, razen motorjev na prisilni vžig, so vključeni v kategorijo NRE.

2. Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco določene kategorije se lahko uporabi namesto motorja iste kategorije s stalno vrtilno frekvenco.

Motorji s spremenljivo vrtilno frekvenco kategorije IWP, ki se uporabljajo pri obratovanju s stalno vrtilno frekvenco, so skladni tudi s členom 24(7) ali 24(8), kakor je primerno.

3. Motorji za pomožna železniška vozila in pomožni motorji za železniška motorna vozila in lokomotive so glede na lastnosti vključeni v kategorijo NRE ali NRS.

POGLAVJE II

SPLOŠNE OBVEZNOSTI

Člen 5

Obveznosti držav članic

1. Države članice ustanovijo ali imenujejo homologacijske organe in organe za tržni nadzor v skladu s to uredbo.
2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o ustanovitvi in imenovanju homologacijskih organov in organov za tržni nadzor iz odstavka 1, vključno z njihovimi imeni, poštnimi in elektronskimi naslovi ter področji pristojnosti. Komisija objavi seznam in podrobnosti o homologacijskih organih na svojem spletnem mestu.
3. Države članice dovolijo dajanje na trg samo:
 - (a) motorjev, ki imajo veljavno EU-homologacijo, podeljeno v skladu s to uredbo, ne glede na to, ali so že vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo; in
 - (b) necestne mobilne mehanizacije, v katero so vgrajeni motorji iz točke (a).
4. Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg:
 - (a) motorjev iz razlogov, povezanih z vidiki njihove izdelave in delovanja, ki jih zajema ta uredba, kadar ti motorji izpolnjujejo zahteve te uredbe;
 - (b) necestne mobilne mehanizacije iz razlogov, povezanih z emisijami plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev, vgrajenih v tako mehanizacijo, kadar ti motorji spadajo na področje uporabe in izpolnjujejo zahteve te uredbe.
5. Države članice v skladu s poglavjem III Uredbe (ES) št. 765/2008 organizirajo in izvajajo tržni nadzor ter preverjanje motorjev na trgu.

Člen 6

Obveznosti homologacijskih organov

1. Homologacijski organi zagotovijo, da proizvajalci, ki vložijo vlogo za EU-homologacijo, ravnajo v skladu s to uredbo.
2. Homologacijski organi EU-homologacijo podelijo le tipom motorjev ali družinam motorjev, ki so skladni s to uredbo.
3. Homologacijski organi z uporabo sistema IMI objavijo register vseh tipov motorjev in družin motorjev, za katere so bile podeljene, razširjene ali odvzete EU-homologacije ali v zvezi s katerimi so bile vloge za EU-homologacijo zavrnjene.

Ta register vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov proizvajalca ter naziv podjetja, če se razlikuje;
- (b) trgovsko (-a) ime (-na) ali blagovno(-e) znamko(-e), ki pripada(-jo) proizvajalcu;
- (c) poimenovanje tipov motorjev, ki so zajeti z EU-homologacijo tipa motorja, oziroma kjer je ustrezno, z EU-homologacijo družine motorjev;
- (d) kategorijo motorja;
- (e) številko EU-homologacije, vključno s številko razširitve;
- (f) datum podelitve, razširitve, zavrnitve ali odvzema EU-homologacije in
- (g) vsebino oddelkov „splošni podatki o motorju“ in „končni rezultat emisij“ iz poročila o preskusih iz člena 24(12).

Člen 7

Obveznosti organov za tržni nadzor

1. Organi za tržni nadzor v ustreznem obsegu in na podlagi ustreznih vzorcev izvajajo pregled dokumentacije ter po potrebi fizične in laboratorijske preglede motorjev. Pri tem upoštevajo uveljavljena načela ocenjevanja tveganja, morebitne pritožbe in druge ustrezne informacije.
2. Organi za tržni nadzor lahko od gospodarskih subjektov zahtevajo, da dajo na razpolago dokumentacijo in informacije, za katere menijo, da so potrebne za izvajanje dejavnosti organov.

Člen 8

Splošne obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci zagotovijo, da so motorji pri dajanju na trg izdelani in homologirani v skladu s to uredbo.
2. Kadar proizvajalci motor, ki je predmet EU-homologacije, spremenijo tako, da se zaradi tega uvrsti v drugo kategorijo ali podkategorijo, so odgovorni za zagotavljanje skladnosti tega motorja z zahtevami, ki se uporabljajo za zadevno kategorijo ali podkategorijo.

Kadar pravna oseba motor spremeni tako, da zadevni motor ne izpolnjuje več mejnih vrednosti emisij, ki veljajo zanj glede na njegovo kategorijo ali podkategorijo, velja, da je ta oseba odgovorna za ponovno vzpostavitev skladnosti z zadevnimi mejnimi vrednostmi emisij.

3. Proizvajalci odgovarjajo homologacijskemu organu za vse vidike postopka EU-homologacije in za zagotavljanje skladnosti proizvodnje, ne glede na to, ali so neposredno vključeni v vse stopnje izdelave motorja.
4. Proizvajalci zagotovijo uvedbo postopkov za zagotavljanje skladnosti serijske proizvodnje s homologiranim tipom in za spremljanje emisij motorjev med obratovanjem v skladu s členom 19.

V skladu s poglavjem VI se upoštevajo spremembe v zasnovi ali značilnostih tipa motorja in spremembe zahtev, ki naj bi jih izpolnjeval tip motorja.

5. Proizvajalci poleg predpisane oznake iz člena 32, na motorjih, ki so jih proizvedli in jih dajo na trg, navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov v Uniji, na katerem so dosegljivi, kadar to ni mogoče, pa te podatke navedejo na spremni listini motorja.

6. Proizvajalci na utemeljeno zahtevo proizvajalcu originalne opreme posredujejo dvojnik predpisane oznake iz člena 15(4).
7. Proizvajalci zagotovijo, da v času, ko odgovarjajo za motor, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti motorja s tem poglavjem in poglavjem III.
8. Proizvajalci hranijo certifikat o EU-homologaciji in njegove priloge iz člena 23(1) ter po potrebi izvod izjave o skladnosti iz člena 31, tako da je homologacijskim organom na voljo za vpogled za obdobje 10 let po tem, ko je bil motor dan na trg.
9. Proizvajalci na utemeljeno zahtevo in prek homologacijskega organa nacionalnim organom predložijo izvod certifikata o EU-homologaciji za motor. Ta izvod je v jeziku, ki ga nacionalni organ, ki je predložil zahtevo, brez težav razume.
10. Proizvajalci s sedežem zunaj Unije za namene EU-homologacije motorjev imenujejo enega samega zastopnika s sedežem v Uniji, ki jih zastopa pri homologacijskem organu.
11. Za namene tržnega nadzora proizvajalci s sedežem zunaj Unije imenujejo enega samega zastopnika s sedežem v Uniji, ki je lahko zastopnik iz odstavka 10.

Člen 9

Obveznosti proizvajalcev v zvezi z neskladnimi motorji

1. Proizvajalec, ki utemeljeno domneva ali meni, da eden izmed njegovih motorjev, ki je bil dan na trg, ni skladen s to uredbo, nemudoma opravijo preiskavo glede narave domnevne neskladnosti in stopnjo verjetnosti njenega nastanka.

Proizvajalci na podlagi rezultatov preiskave sprejmejo korektivne ukrepe, da pravočasno zagotovijo skladnost motorjev v proizvodnji s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev.

Proizvajalec o preiskavi nemudoma obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, in navede zlasti podrobnosti o neskladnosti in vseh sprejetih popravnihih ukrepih.

2. Proizvajalcem ne glede na odstavek 1 ni treba sprejeti popravnihih ukrepov za motor, ki s to uredbo ni skladen zaradi sprememb, ki so bile narejene po tem, ko je bil motor dan na trg in ki jih proizvajalec ni odobril.

Člen 10

Obveznosti zastopnikov proizvajalcev za tržni nadzor

Zastopniki proizvajalcev za tržni nadzor opravljajo najmanj naslednje naloge v skladu s pisnim pooblastilom, ki ga prejmejo od proizvajalca:

- (a) zagotovijo, da je certifikat o EU-homologaciji skupaj s prilogami iz člena 23(1) ter po potrebi izvod izjave o skladnosti iz člena 31 na voljo homologacijskim organom za obdobje deset let po tem, ko je bil motor dan na trg;
- (b) na utemeljeno zahtevo homologacijskemu organu predložijo vse informacije in dokumentacijo, potrebno za dokazovanje skladnosti proizvodnje motorja;
- (c) na zahtevo homologacijskega organa in organa za tržni nadzor sodelujejo v zvezi z vsemi ukrepi, sprejetimi na podlagi pooblastila.

*Člen 11***Splošne obveznosti uvoznikov**

1. Uvozniki dajo na trg le skladne motorje, ki so pridobili EU-homologacijo.
2. Uvozniki pred dajanjem na trg motorja, ki je pridobil EU-homologacijo, zagotovijo, da je:
 - (a) na voljo certifikat o EU-homologaciji skupaj s prilogami iz člena 23(1);
 - (b) motor opremljen s predpisano oznako iz člena 32;
 - (c) motor v skladu s členom 8(5).
3. Uvozniki po potrebi hranijo izvod izjave o skladnosti iz člena 31, tako da je homologacijskemu organu in organom za tržni nadzor na voljo za vpogled za obdobje deset let po tem, ko je bil motor dan na trg, in zagotovijo, da je certifikat o EU-homologaciji skupaj s prilogami iz člena 23(1) na voljo navedenim organom na njihovo zahtevo.
4. Uvozniki na motorju navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi, ali, kadar to ni mogoče, te podatke navedejo na spremni listini motorja.
5. Uvozniki zagotovijo, da so motorju priložene informacije in navodila iz člena 43.
6. Proizvajalci zagotovijo, da v času, ko odgovarjajo za motor, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti motorja s tem poglavjem ali poglavjem III.
7. Uvozniki nacionalnemu organu, ki predloži utemeljeno zahtevo, posredujejo vse potrebne informacije in dokumentacijo za dokazovanje skladnosti motorja. Te informacije in dokumentacija so v jeziku, ki ga nacionalni organ, ki je predložil zahtevo, brez težav razume.

*Člen 12***Obveznosti uvoznikov v zvezi z neskladnimi motorji**

1. Uvoznik, ki utemeljeno domneva ali meni, da motor ni skladen s to uredbo in zlasti z ustrezno EU-homologacijo, motorja ne da na trg, dokler se ne zagotovi njegova skladnost.

Uvoznik o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo proizvajalca, organe za tržni nadzor in homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo.

2. Uvoznik, ki utemeljeno domneva ali meni, da motor, ki ga je dal na trg, ni skladen s to uredbo, nemudoma opravi preiskavo glede narave domnevne neskladnosti in verjetnosti njenega nastanka.

Uvoznik na podlagi rezultatov preiskave sprejme popravne ukrepe in o tem obvesti proizvajalca, da pravočasno zagotovijo skladnost motorjev v proizvodnji s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev.

*Člen 13***Splošne obveznosti distributerjev**

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti motorja na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.

2. Distributerji, preden omogočijo dostopnost motorja na trgu, preverijo, ali:
 - (a) proizvajalec spoštuje člen 8(5);
 - (b) kadar je to ustrezno, uvoznik spoštuje člen 11(2) in (4);
 - (c) je motor opremljen z predpisano oznako iz člena 32;
 - (d) so informacije in navodila iz člena 43 na voljo v jeziku, ki ga proizvajalec originalne opreme brez težav razume.
3. Distributerji zagotovijo, da v času, ko odgovarjajo za motor, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti motorja s tem poglavjem ali poglavjem III.
4. Distributerji na utemeljeno zahtevo nacionalnega organa zagotovijo, da proizvajalec navedenemu nacionalnemu organu predloži dokumentacijo iz člena 8(8) ali da mu uvoznik predloži dokumentacijo iz člena 11(3).

Člen 14

Obveznosti distributerjev v zvezi z njihovimi neskladnimi motorji

1. Distributer, ki utemeljeno domneva ali meni, da motor ni skladen s to uredbo, ne sme omogočiti dostopnosti tega motorja na trgu, dokler se ne zagotovi njegova skladnost.
2. Če distributer utemeljeno domneva ali meni, da motor, katerega dostopnost je omogočil na trgu, ni skladen s to uredbo, o tem obvesti proizvajalca ali njegovega zastopnika, da zagotovijo, da se v skladu s členom 9 ali 12 sprejmejo popravni ukrepi, ki so potrebni za vzpostavitev skladnosti motorjev v proizvodnji s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev.

Člen 15

Obveznosti proizvajalcev originalne opreme v zvezi z vgradnjo motorjev

1. Proizvajalci originalne vgradijo motorje z EU-homologacijo v necestno mobilno mehanizacijo v skladu z navodili, ki jih predloži proizvajalec v skladu s členom 43(2), in na način, ki ne vpliva negativno na zmogljivost motorja, kar zadeva emisije plinastih in trdnih onesnaževal.
2. Kadar proizvajalec originalne opreme ne upošteva navodil iz odstavka 1 tega člena ali spreminja motor med vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo na način, ki negativno vpliva na zmogljivost motorja, kar zadeva emisije plinastih in trdnih onesnaževal, se zadevni proizvajalec originalne opreme za namene te uredbe obravnava kot proizvajalec, zlasti pa zanj veljajo obveznosti iz členov 8 in 9.
3. Proizvajalci originalne opreme vgradijo motorje z EU-homologacijo v necestno mobilno mehanizacijo samo v skladu z vrstami izključne uporabe iz člena 4.
4. Če predpisana oznaka motorja iz člena 32 ni vidna, ne da bi bilo treba odstraniti nekatere dele, proizvajalec originalne opreme na necestno mobilno mehanizacijo na viden način namesti dvojnik oznake iz navedenega člena in zadevnega izvedbenega akta, ki ju zagotovi proizvajalec.
5. Če je necestna mobilna mehanizacija, v katero je vgrajen prehodni motor, dana na trg v skladu s členom 58(5), proizvajalci originalne opreme navedejo datum proizvodnje necestnega mobilnega stroja kot del oznake na stroju.
6. Če proizvajalec dobavi proizvajalcu originalne opreme motor ločeno od sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov v skladu s členom 34(3), proizvajalec originalne opreme po potrebi proizvajalcu predloži informacije, ki se nanašajo na sestavo motorja in sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov.

Člen 16

Veljavnost obveznosti proizvajalcev za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer, ki omogoči dostopnost motorja na trgu pod svojim imenom ali blagovno znamko ali ki takšen motor spremeni tako, da to lahko vpliva na njegovo skladnost z veljavnimi zahtevami, se za namene te uredbe obravnava kot proizvajalec, zlasti pa zanj veljajo obveznosti iz členov 8 in 9.

Člen 17

Obveznost uradne obvestitve za gospodarske subjekte in proizvajalce originalne opreme

Gospodarski subjekti in proizvajalci originalne opreme na zahtevo homologacijskih organov in organov za tržni nadzor v obdobju petih let od dajanja na trg navedene organe uradno obvestijo o:

- (a) vsakem gospodarskem subjektu, ki jim je dobavil motor;
- (b) vsakem gospodarskem subjektu ali proizvajalcu originalne opreme, če ga je mogoče identificirati, ki so mu dobavili motor.

POGLAVJE III

BISTVENE ZAHTEVE

Člen 18

Zahteve glede emisij izpušnih plinov za EU-homologacijo

1. Proizvajalci zagotovijo, da so tipi motorjev in družine motorjev zasnovani, izdelani in sestavljeni tako, da so skladni z zahtevami iz poglavja II in tega poglavja.
2. Od datumov za dajanje motorjev na trg, ki so določeni v Prilogi III, tipi motorjev in družine motorjev ne smejo preseči emisij izpušnih plinov, imenovanih „stopnja V“, ki so določeni v Prilogi II.

Kadar posamezna družina motorjev v skladu s parametri za opredelitev družine motorjev iz ustreznega izvedbenega akta vključuje več kot eno kategorijo moči, osnovni motor (za namene EU-homologacije) in vsi tipi motorjev iz iste družine (za namene skladnosti proizvodnje) v zvezi z veljavnimi kategorijami moči:

- (a) izpolnjujejo najstrožje mejne vrednosti emisij;
 - (b) preskušajo se s preskusnimi cikli, ki ustrezajo najstrožjim mejnim vrednostim emisij;
 - (c) zanje veljajo najzgodnejši veljavni datumi za EU-homologacijo in dajanje na trg iz Priloge III.
3. Emisije izpušnih plinov tipov motorjev in družin motorjev se merijo na podlagi preskusnih ciklov iz člena 24 in v skladu s členom 25.
 4. Tipi motorjev in družine motorjev so zasnovani in opremljeni s strategijami za uravnavanje emisij tako, da se, kolikor je mogoče, preprečijo nedovoljeni posegi. Uporaba odklopnih strategij je prepovedana.
 5. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo podrobnosti v zvezi s parametri, uporabljenimi za opredelitev tipov motorjev in družin motorjev, vključno z njihovimi načini obratovanja, ter tehnične podrobnosti za preprečevanje nedovoljenih posegov iz odstavka 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 19

Spremljanje emisij motorjev med obratovanjem

1. Emisije plinastih onesnaževal iz motorjev, ki spadajo med tipe motorjev ali družine motorjev emisijske stopnje V, ki so homologirani v skladu s to uredbo, se spremljajo tako, da se motorji, ki so vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo in delujejo v svojem običajnem obratovalnem ciklu delovanja, preskušajo med obratovanjem. Navedeno preskušanje se v okviru odgovornosti proizvajalca in skladno z zahtevami homologacijskega organa izvaja na motorjih, ki so bili ustrezno vzdrževani, in je v skladu z določbami o izboru motorjev, preskusnih postopkih in poročanju o rezultatih za različne kategorije motorjev.

Komisija izvede pilotne programe, da se razvijejo ustrezni preskusni postopki za kategorije in podkategorije motorjev, glede katerih ustrezni preskusni postopki še niso vzpostavljeni.

Komisija izvaja programe spremljanja za vsako kategorijo motorja, da bi ugotovila, v kakšnem obsegu emisije, izmerjene v preskusnem ciklu, ustrezajo emisijam, izmerjenim pri dejanskem delovanju. Ti programi in njihovi rezultati se na letni osnovi predstavijo državam članicam in nato sporočijo javnosti.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55 zaradi dopolnitve te uredbe s podrobno ureditvijo izbora motorjev, preskusnih postopkov in poročanja o rezultatih iz odstavka 1 tega člena. Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

POGLAVJE IV

POSTOPKI EU-HOMOLOGACIJE

Člen 20

Vloga za EU-homologacijo

1. Proizvajalci predložijo homologacijskemu organu države članice ločeno vlogo za EU-homologacijo za vsak tip motorja ali družino motorjev, vsaki vlogi pa je priložena opisna mapa iz člena 21. Za posamezen tip motorja oziroma družino motorjev se vloži samo ena vloga in samo enemu homologacijskemu organu.

2. Proizvajalci dajo tehnični službi, pristojni za izvajanje preskusov za EU-homologacijo, na voljo motor, ki ustreza lastnostim tipa motorja ali, v primeru družine motorjev, lastnostim osnovnega motorja, ki so opisane v opisni mapi iz člena 21.

3. Če homologacijski organ pri vlogi za EU-homologacijo družine motorjev ugotovi, da predložena vloga glede na izbrani osnovni motor iz odstavka 2 tega člena ne predstavlja v celoti družine motorjev, opisane v opisni mapi iz člena 21, proizvajalec da na voljo drug in po potrebi še dodaten osnovni motor, ki po mnenju homologacijskega organa predstavlja družino motorjev.

4. Proizvajalci homologacijskemu organu, ki je podelil EU-homologacijo za navedeni tip motorja oziroma družino motorjev, v enem mesecu od začetka proizvodnje homologiranega tipa motorja ali družine motorjev predložijo prvotni načrt za spremljanje motorjev med obratovanjem.

Člen 21

Opisna mapa

1. Vlagatelj homologacijskemu organu predloži opisno mapo, ki obsega:

(a) opisni list, vključno s seznamom referenčnih goriv in, če tako zahteva proizvajalec, vseh drugih opredeljenih goriv, mešanic goriva ali emulzij goriva iz člena 25(2) in opisanih v skladu z delegiranimi akti iz člena 25(4) (v nadaljnjem besedilu: opisni list);

- (b) vse ustrezne podatke, risbe, fotografije in druge informacije glede tipa motorja oziroma osnovnega motorja;
 - (c) vse dodatne informacije, ki jih homologacijski organ zahteva v okviru postopka predložitve vloge za EU-homologacijo.
2. Opisna mapa se lahko predloži v papirni ali elektronski obliki, ki jo sprejemata tehnična služba in homologacijski organ.
3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo predloge opisnega lista in opisne mape. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016, v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

POGLAVJE V

IZVAJANJE POSTOPKOV EU-HOMOLOGACIJE

Člen 22

Splošne določbe

1. Homologacijski organ, ki prejme vlogo, podeli EU-homologacijo za vse tipe motorjev ali družine motorjev, ki ustrezajo:
- (a) podatkom v opisni mapi;
 - (b) zahtevam iz te uredbe, in zlasti določbam glede skladnosti proizvodnje iz člena 26.
2. Kadar motor izpolnjuje zahteve iz te uredbe, homologacijski organi ne določijo drugih zahtev za EU-homologacijo v zvezi z emisijami izpušnih plinov za necestno mobilno mehanizacijo, v katero je vgrajen tak motor.
3. Po datumih za EU-homologacijo motorjev, ki so za vsako podkategorijo motorjev določeni v Prilogi III, homologacijski organi ne podelijo EU-homologacije tipu motorja ali družini motorjev, ki ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe.
4. Certifikati o EU-homologaciji se oštevilčijo po harmoniziranem sistemu, kot ga določi Komisija.
5. Homologacijski organ prek sistema IML:
- (a) homologacijskim organom drugih držav članic v enem mesecu po podelitvi ustreznega certifikata o EU-homologaciji da na voljo seznam EU-homologacij, ki jih je podelil oziroma podaljšal;
 - (b) homologacijskim organom drugih držav članic brez odlašanja da na voljo seznam EU-homologacij, katerih podelitev je zavrnil ali jih je odvzel, skupaj z razlogi za svojo odločitev;
 - (c) v enem mesecu po prejetju zahteve homologacijskega organa druge države članice pošlje temu homologacijskemu organu izvod certifikata o EU-homologaciji za tip motorja ali družino motorjev, če ta certifikat obstaja, skupaj z opisno dokumentacijo iz odstavka 6 za vsak tip motorja ali družino motorjev, za katerega je podelil ali zavrnil EU-homologacijo oziroma jo odvzel.
6. Homologacijski organ pripravi opisno dokumentacijo, ki jo sestavljajo opisna mapa s priloženim poročilom o preskusih in drugimi dokumenti, ki jih opisni mapi priloži tehnična služba ali homologacijski organ pri opravljanju svojih nalog (v nadaljnjem besedilu: opisna dokumentacija).

Opisna dokumentacija vsebuje seznam njene vsebine, ki je ustrezno oštevilčena ali drugače označena, da se jasno prepoznajo vse strani in oblika vsakega dokumenta, da se prikaže evidenca zaporednih korakov upravljanja EU-homologacije, zlasti datumi pregledov in dopolnitev.

Homologacijski organ zagotovi, da so informacije iz opisne dokumentacije na voljo za obdobje vsaj 25 let po koncu veljavnosti zadevne EU-homologacije.

7. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo:

- (a) metodo za vzpostavitev harmoniziranega sistema številčenja iz odstavka 4;
- (b) predloge in strukturo podatkov za izmenjavo podatkov iz odstavka 5.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 23

Posebne določbe o certifikatu o EU-homologaciji

1. Certifikat o EU-homologaciji vsebuje naslednje priloge:

- (a) opisna dokumentacija;
- (b) kadar je to ustrezno, imena in vzorci podpisov oseb, pooblaščenih za podpisovanje izjave o skladnosti iz člena 31, ter navedba njihovega položaja v podjetju.

2. Komisija določi predlogo za certifikat o EU-homologaciji.

3. Homologacijski organ za vsak posamezen homologiran tip motorja ali družino motorjev:

- (a) izpolni vse ustrezne dele certifikata o EU-homologaciji in priloži poročilo o preskusih;
- (b) sestavi seznam opisne dokumentacije;
- (c) vlagatelju brez odlašanja izda izpolnjen certifikat skupaj s prilogami.

4. Kadar so bile za EU-homologacijo v skladu s členom 35 uvedene omejitve glede veljavnosti ali je bil tip motorja ali družina motorjev izvzeta iz nekaterih zahtev te uredbe, se navedene omejitve ali izjeme navedejo v certifikatu o EU-homologaciji.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo predlogo za certifikat o EU-homologaciji iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 24

Zahtevani preskusi za EU-homologacijo

1. Skladnost s tehničnimi določbami iz te uredbe se dokazuje z ustreznimi preskusi, ki jih opravijo imenovane tehnične službe. Postopki merjenja in preskusni postopki ter posebna oprema in orodja za izvedbo navedenih preskusov so določeni v členu 25.

2. Proizvajalec da homologacijskemu organu na voljo toliko motorjev, kolikor jih je v skladu z ustreznimi delegiranimi akti potrebnih za izvedbo zahtevanih preskusov.

3. Zahtevani preskusi se izvedejo na motorjih, ki so reprezentativni za tip motorja oziroma za osnovni motor družine motorjev v postopku homologacije.

Proizvajalec lahko ne glede na prvi pododstavek v dogovoru s homologacijskim organom izbere motor, ki združuje številne najmanj ugodne lastnosti glede na zahtevano raven delovanja, čeprav ni reprezentativen za tip motorja oziroma za osnovni motor družine motorjev v postopku homologacije. V pomoč pri sprejemanju odločitev se lahko pri izbirnem postopku uporabijo virtualne preskusne metode.

4. Za namene izvajanja preskusov za EU-homologacijo so preizkusni cikli, ki se uporabljajo, določeni v Prilogi IV. Preskusni cikli, ki se uporabljajo za posamezen tip motorja, vključen v EU-homologacijo, se navedejo v opisnem listu.
5. Motor, ki je reprezentativen za tip motorja oziroma za osnovni motor družine motorjev, ali motor, izbran v skladu z drugim pododstavkom odstavka 3, se preskuša na dinamometru ob uporabi veljavnega necestnega preskusnega cikla v ustaljenem stanju, opredeljenega v preglednicah od IV-1 do IV-10 Priloge IV. Proizvajalec se lahko odloči, ali se bo ta preskus izvajal s preskusno metodo z ločenimi fazami ali z rampami med fazami. Motorjev s spremenljivo vrtilno frekvenco določene kategorije, ki se uporabijo pri obratovanju s stalno vrtilno frekvenco iste kategorije, razen v primerih iz odstavkov 7 in 8, ni treba preskušati z uporabo veljavnega preskusnega cikla v ustaljenem stanju pri stalni vrtilni frekvenci.
6. Pri motorju s stalno vrtilno frekvenco z regulatorjem, ki se lahko nastavi na drugo vrtilno frekvenco, so zahteve iz odstavka 5 izpolnjene pri vsaki veljavni stalni vrtilni frekvenci, na opisnem listu pa se navedejo vrtilne hitrosti, ki veljajo za posamezen tip motorja.
7. Pri motorju kategorije IWP, ki naj bi se uporabljal pri obratovanju s spremenljivo in stalno vrtilno frekvenco, so zahteve iz odstavka 5 izpolnjene pri vsakem posameznem veljavnem preskusnem ciklu v ustaljenem stanju, na opisnem listu pa se navede vsak posamezen preskusni cikel v ustaljenem stanju, glede katerega so bile ta zahteve izpolnjene.
8. Pri motorju kategorije IWP, ki je namenjen za uporabo namesto motorja kategorije IWA v skladu s členom 4(2), so zahteve iz odstavka 5 tega člena izpolnjene pri vsakem posameznem veljavnem preskusnem ciklu v ustaljenem stanju, navedenem v preglednicah IV-5 in IV-6 Priloge IV, na opisnem listu pa se navede vsak posamezen preskusni cikel v ustaljenem stanju, glede katerega so bile te zahteve izpolnjene.
9. Motorji s spremenljivo vrtilno frekvenco kategorije NRE z nazivno močjo, ki je večja ali enaka 19 kW in največ 560 kW, razen motorjev, homologiranih v skladu s členom 34(5) in (6), izpolnjujejo zahteve iz odstavka 5 tega člena in se poleg tega preskušajo na dinamometru z uporabo preskusnega cikla prehodnega stanja, opredeljenega v preglednici IV-11 Priloge IV.
10. Motorji podkategorij NRS-v-2b in NRS-v-3 z največjo vrtilno frekvenco nižjo ali enako 3 400 vrtljajev na minuto izpolnjujejo zahteve iz odstavka 5 in se poleg tega preskušajo na dinamometru z uporabo preskusnega cikla prehodnega stanja, opredeljenega v preglednici IV-12 Priloge IV.
11. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo z določitvijo podrobnih tehničnih specifikacij in lastnosti preskusnih ciklov v ustaljenem stanju in preskusnih ciklov prehodnega stanja iz tega člena, vključno z ustrežno metodo za ugotavljanje nastavitve obremenitve in vrtilne frekvence motorja. Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.
12. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo enotno obliko poročila o preskusih, potrebnih za EU-homologacijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 25

Izvajanje meritev in preskusov za EU-homologacijo

1. Končni rezultati preskusov emisij izpušnih plinov za motorje, za katere se uporablja ta uredba, se izračunajo tako, da se pri rezultatih laboratorijskih preskusov upoštevajo:
 - (a) emisije plinov iz okrova ročične gredi, kadar je to zahtevano v odstavku 3 in če ni že vključeno v laboratorijsko meritev;
 - (b) vsi potrebni prilagoditveni faktorji, kadar je to zahtevano v odstavku 3 in če motor vključuje regeneracijski izpušni sistem za naknadno obdelavo;
 - (c) za vse motorje, faktorji poslabšanja, ki ustrezajo časom trajnosti emisij iz Priloge V.

2. Preizkus tipa motorja ali družine motorjev za ugotovitev, ali izpolnjuje mejne vrednosti emisij iz te uredbe, se izvede z ustrezno uporabo naslednjih referenčnih goriv ali kombinacije goriv:

- (a) dizelsko gorivo,
- (b) bencin,
- (c) mešanica bencina in olja pri dvotaktnih motorjih na prisilni vžig,
- (d) zemeljski plin/biometan,
- (e) utekočinjeni naftni plin (UNP),
- (f) etanol.

Tip motorja ali družina motorjev mora poleg tega izpolnjevati mejne vrednosti emisij izpušnih plinov iz te uredbe glede vseh drugih opredeljenih goriva, mešanic goriva ali emulzij goriva, ki jih je proizvajalec vključil v vlogo za EU-homologacijo in opisal v opisni mapi.

3. Za izvajanje meritev in preskusov morajo biti izpolnjene tehnične zahteve glede:

- (a) opreme in postopkov za izvajanje preskusov;
- (b) opreme in postopkov za merjenje in vzorčenje emisij;
- (c) metod za vrednotenje podatkov in izračune;
- (d) metod za določanje faktorjev poslabšanja;
- (e) v zvezi z motorji v kategorijah NRE, NRG, IWP, IWA, RLR, NRS, NRSh, SMB in ATS, ki so v skladu z mejnimi vrednostmi emisij stopnje V iz Priloge II, glede:
 - (i) metod za obračunavanje emisij plinov iz okrova ročične gredi;
 - (ii) metod za določanje in obračunavanje stalne ali nepogoste regeneracije sistemov za naknadno obdelavo izpušnih plinov;
- (f) v zvezi z elektronsko krmiljenimi motorji v kategorijah NRE, NRG, IWP, IWA, RLL in RLR, ki so v skladu z mejnimi vrednostmi emisij stopnje V iz Priloge II ter imajo elektronski nadzor za določitev količine in časovne krivulje vbrizgavanja goriva ali elektronski nadzor za aktivacijo, deaktivacijo ali prilagoditev sistema za uravnavanje emisij, ki se uporablja za zmanjšanje emisij dušikovih oksidov, glede:
 - (i) strategij za uravnavanje emisij in morajo vključevati dokumentacijo, potrebno za prikaz navedenih strategij;
 - (ii) ukrepov za uravnavanje emisij dušikovih oksidov in morajo vključevati metodo, ki je bila uporabljena za prikaz navedenih ukrepov za uravnavanje;
 - (iii) območja, povezanega z zadevnim necestnim preskusnim ciklom v ustaljenem stanju, v katerem se nadzoruje količina, za katero lahko emisije presežejo mejne vrednosti emisij iz Priloge II;
 - (iv) dodatnimi merilnimi točkami, ki jih tehnična služba izbere na kontrolnem območju med preskušanjem emisij na napravi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo, tako da določajo:

- (a) metodologijo za prilagoditev rezultatov laboratorijskih preskusov emisij, da se vključijo faktorji poslabšanja iz točke (c) odstavka 1;
- (b) tehnične značilnosti referenčnih goriv iz odstavka 2 in, kjer je to ustrezno, zahteve za opis vseh drugih opredeljenih goriv, mešanic goriva ali emulzij goriva, opisanih v opisni mapi;
- (c) podrobne tehnične zahteve in lastnosti za izvajanje meritev in preskusov iz odstavka 3;

- (d) metodo, uporabljeno za merjenje števila delcev ob upoštevanju specifikacij iz sprememb 06 Pravilnika UN/ECE št. 49;
- (e) podrobne tehnične zahteve, ki veljajo za preskušanje motorjev na kombinirano gorivo ali motorjev na eno – to je plinasto – gorivo, navedene v Prilogi II.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

Člen 26

Skladnost proizvodnje

1. Homologacijski organ, ki podeli EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe v zvezi z navedeno EU-homologacijo, po potrebi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da preveri, ali so bili sprejeti ustrezni ukrepi za zagotovitev, da bodo motorji v proizvodnji skladni s homologiranim tipom glede na zahteve iz te uredbe.
2. Homologacijski organ, ki podeli EU-homologacijo, z ustreznimi ukrepi v zvezi z navedeno EU-homologacijo preveri, ali so izjave o skladnosti, ki jih je izdal proizvajalec, skladne s členom 31.
3. Homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe v zvezi z navedeno EU-homologacijo, po potrebi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da preveri, ali so ukrepi iz odstavka 1 tega člena še vedno ustrezni, tako da so motorji v proizvodnji še naprej skladni s homologiranim tipom in izjave o skladnosti, kadar je to ustrezno, še naprej skladne s členom 31.
4. Da preveri skladnost motorja s homologiranim tipom, lahko homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, opravi katero koli preverjanje ali preskus, potreben za EU-homologacijo, na vzorcih, vzetih v prostorih proizvajalca, vključno s proizvodnimi obrati proizvajalca.
5. Kadar homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, ugotovi, da se ukrepi iz odstavka 1 ne izvajajo, bistveno odstopajo od dogovorjenih ukrepov iz odstavka 1, se ne izvajajo več ali niso več ustrezni, čeprav se proizvodnja nadaljuje, navedeni organ bodisi sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi pravilno izvajanje postopka za nadzor skladnosti proizvodnje, ali odvzame EU-homologacijo.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo z določitvijo podrobnih ukrepov, ki jih morajo homologacijski organi sprejeti, in postopkov, ki jih morajo upoštevati, da zagotovijo skladnost motorjev v proizvodnji s homologiranim tipom. Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

POGLAVJE VI

SPREMEMBE IN VELJAVNOST EU-HOMOLOGACIJ

Člen 27

Splošne določbe

1. Proizvajalec brez odlašanja obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, o vsaki spremembi podatkov v opisni dokumentaciji.

V primeru take spremembe ta homologacijski organ odloči, kateri postopek iz člena 28 je treba uporabiti.

Po potrebi lahko homologacijski organ po posvetovanju s proizvajalcem odloči, da se podeli nova EU-homologacija.

2. Vloga za spremembo EU-homologacije se lahko vloži le pri homologacijskemu organu, ki je podelil prvotno EU-homologacijo.

3. Če homologacijski organ ugotovi, da je treba zaradi spremembe ponoviti preglede ali preskuse, o tem obvesti proizvajalca.

Postopki, določeni v členu 28, se uporabljajo le, če homologacijski organ na podlagi navedenih pregledov ali preskusov ugotovi, da se zahteve za EU-homologacijo še vedno izpolnjujejo.

Člen 28

Popravki in razširitve EU-homologacij

1. Če so bili podatki v opisni dokumentaciji spremenjeni, pregledov ali preskusov pa ni bilo treba ponoviti, se taka sprememba označi kot „popravek“.

V primeru takega popravka homologacijski organ brez neupravičenega odlašanja ustrezno popravi relevantne strani opisne dokumentacije, pri čemer vsako od njih označi tako, da sta jasno vidna narava spremembe in datum popravka ter popravljeni seznam vključi v opisno dokumentacijo. Za izdajo konsolidirane posodobljene različice opisne dokumentacije z izčrpnim opisom sprememb se šteje, da izpolnjuje zahtevo iz tega odstavka.

2. Sprememba iz odstavka 1 se označi kot „razširitev“, če so bili podatki v opisni dokumentaciji spremenjeni ter če:

- (a) so potrebni dodatni pregledi ali preskusi;
- (b) so bili spremenjeni kateri koli podatki, vključeni v certifikat o EU-homologaciji, razen njegovih prilog;
- (c) se za homologiran tip motorja ali družino motorjev začne uporabljati nova zahteva iz te uredbe ali iz delegiranih ali izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.

V primeru razširitve homologacijski organ pripravi posodobljen certifikat o EU-homologaciji, označen s številko razširitve, ki je za eno večja od številke zadnje prej podeljene razširitve. Na certifikatu o EU-homologaciji sta jasno navedena razlog za razširitev in datum razširitve.

3. Ob vsaki pripravi popravljenih strani ali prečiščene posodobljene različice opisne dokumentacije se vedno ustrezno spremeni tudi seznam opisne dokumentacije, ki je priložen certifikatu o EU-homologaciji, tako da je na njem naveden datum zadnje razširitve ali popravka ali datum zadnje prečiščene posodobljene različice.

4. Če nova zahteva iz točke (c) odstavka 2 s tehničnega vidika ni pomembna za emisijsko učinkovitost tega tipa motorja ali družine motorjev, EU-homologacije tipa motorja ali družine motorjev ni treba spreminjati.

Člen 29

Izdaja sprememb in obveščanje o spremembah

1. Pri popravku EU-homologacije homologacijski organ vlagatelju brez neupravičenega odlašanja izda popravljene dokumente oziroma konsolidirano posodobljeno različico, vključno s popravljenim seznamom opisne dokumentacije, kot je navedeno v drugem pododstavku člena 28(1).

2. Pri razširitvi EU-homologacije homologacijski organ vlagatelju brez neupravičenega odlašanja izda posodobljeni certifikat o EU-homologaciji iz drugega pododstavka člena 28(2), vključno z njegovimi prilogami, in seznam opisne dokumentacije.

3. V skladu s členom 22(5) homologacijski organ o vseh spremembah EU-homologacij prek sistema IMI obvesti homologacijske organe drugih držav članic.

Člen 30

Veljavnost EU-homologacije

1. EU-homologacije se izdajo za neomejen čas.
2. EU-homologacija za motor preneha veljati v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) če nove zahteve, ki se uporabljajo za homologirani tip motorja oziroma družino motorjev, postanejo obvezne za dajanje na trg, EU-homologacije pa ni mogoče ustrezno razširiti ali popraviti;
 - (b) če je proizvodnja homologiranega motorja ali družine motorjev prostovoljno in popolnoma prenehala;
 - (c) če EU-homologaciji poteče veljavnost na podlagi omejitve v skladu s členom 35(3);
 - (d) če se EU-homologacija odvzame v skladu s členi 26(5), 39(1) ali 40(3).
3. Če niso več izpolnjeni pogoji za veljavnost EU-homologacije za samo en tip motorja iz družine motorjev, EU-homologacija zadevne družine motorjev preneha veljati le za ta posamezen tip motorja.
4. Če je proizvodnja nekega tipa motorja oziroma družine motorjev popolnoma prenehala, proizvajalec o tem prenehanju obvesti homologacijski organ, ki je podelil zadevno EU-homologacijo.

Homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo za tip motorja ali družino motorjev, v enem mesecu od prejema navedenega obvestila ustrezno obvesti homologacijske organe drugih držav članic.

5. Brez poseganja v odstavek 4, kadar bo EU-homologacije za tip motorja oziroma družino motorjev prenehala veljati, proizvajalec obvesti homologacijski organ, ki je podelil zadevno EU-homologacijo.

V takih primerih homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, brez odlašanja sporoči vse ustrezne informacije homologacijskim organom drugih držav članic.

V tem sporočilu se navedeta zlasti datum proizvodnje in identifikacijska številka zadnjega izdelanega motorja.

6. Zahteve glede obvestitve iz odstavkov 4 in 5 veljajo za izpolnjene, ko so ustrezne informacije naložene v sistem IMI.

POGLAVJE VII

IZJAVA O SKLADNOSTI IN OZNAKE

Člen 31

Izjava o skladnosti

1. Proizvajalec kot imetnik EU-homologacije za tip motorja ali družino motorjev predloži izjavo o skladnosti (v nadaljnjem besedilu: izjava o skladnosti), ki se priloži motorjem, danim na trg na podlagi:
 - (a) izjeme iz člena 34(2), (4), (5), (6), (7) ali (8) ter člena 35(4); ali
 - (b) prehodne določbe iz člena 58(9), (10) ali (11).

V tej izjavi o skladnosti so opredeljene posebne lastnosti in omejitve, ki veljajo za motor, izda pa se brezplačno skupaj z motorjem in se, kjer je potrebno, priloži necestnemu mobilnemu stroju, v katerega je motor vgrajen. Njena izdaja ni odvisna od izrecne zahteve ali predložitve dodatnih informacij proizvajalcu. Izjava o skladnosti je lahko tudi v obliki varne elektronske datoteke.

Proizvajalec na zahtevo končnega uporabnika v obdobju 10 let po datumu proizvodnje motorja izda dvojniki izjave o skladnosti proti plačilu zneska, ki ne presega stroškov njegove izdaje. Na vsakem takem dvojniki izjave o skladnosti je jasno viden zapis „dvojniki“.

2. Izjava o skladnosti se sestavi vsaj v enem izmed uradnih jezikov institucij Unije.

Vsaka država članica lahko od proizvajalca zahteva, da se izjava o skladnosti prevede v njen uradni jezik ali jezike.

3. Osebe, pooblašene za podpisovanje izjav o skladnosti, pripadajo organizaciji proizvajalca in jih vodstvo te organizacije ustrezno pooblasti za celotno izvajanje pravne odgovornosti proizvajalca glede zasnove in izdelave ali skladnosti proizvodnje motorja.

4. Izjava o skladnosti se v celoti izpolni in ne vsebuje nobenih omejitev glede uporabe motorja, razen tistih, ki so določene v tej uredbi.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo predlogo za izjavo o skladnosti, vključno z značilnostmi, s katerimi se želi preprečiti ponarejanje in omogočiti preverjanje varnost elektronske datoteke. V ta namen se v izvedbenih aktih določijo varnostni elementi za zaščito izjave o skladnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 32

Predpisano označevanje motorjev

1. Proizvajalec vsak motor, proizveden v skladu s homologiranim tipom, označi z oznako (v nadaljnjem besedilu: predpisana oznaka).

2. Za naslednje motorje predpisana oznaka vsebuje dodatne informacije, ki potrjujejo, da za motor velja ustrezna izjema ali prehodna določba:

- (a) motorji, namenjeni za izvoz v tretje države v skladu s členom 34(1), ki so proizvedeni v Uniji ali zunaj Unije in potem vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo v Uniji;
- (b) motorji, dani na trg v skladu s členom 34(2), (5), (6) ali (8);
- (c) motorji, začasno dani na trg v skladu s členom 34(4);
- (d) prehodni motorji, dani na trg v skladu s členom 58(5);
- (e) nadomestni motorji, dani na trg v skladu s členom 34(7), členom 58(10) ali (11).

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo predlogo za predpisano oznako [...], vključno z obveznimi bistvenimi informacijami, ki se zahtevajo, ko motor zapusti proizvodno linijo, obveznimi bistvenimi informacijami, ki se zahtevajo, preden je motor dan na trg, in po potrebi dodatnimi informacijami iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 33

Začasno označevanje motorjev

1. Proizvajalec namesti začasno oznako na vsak motor, ki je izdelan v skladu s homologiranim tipom in se da na trg na podlagi člena 34(3).
2. Motor, ki še ni v skladu s homologiranim tipom in se dobavi proizvajalcu tega motorja, je opremljen le z začasno oznako.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti sprejme predlogo za začasne oznake iz odstavkov 1 in 2 tega člena, vključno z obveznimi bistvenimi informacijami, ki morajo biti navedene na teh oznakah. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

POGLAVJE VIII

IZJEME

Člen 34

Splošne izjeme

1. Razen točke (a) člena 32(2), ta uredba ne velja za motorje, namenjene izvozu v tretje države.
2. Razen točke (b) člena 32(2), ta uredba ne velja za motorje, namenjene uporabi v oboroženih silah.

Za namen tega odstavka gasilske službe, službe civilne zaščite, enote za ohranjanje javnega reda in miru ter službe nujne medicinske pomoči ne veljajo za del oboroženih sil.

3. Brez poseganja v člen 32 in s soglasjem proizvajalca originalne opreme lahko proizvajalec temu proizvajalcu originalne opreme motor dobavi ločeno od sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov.
4. Ne glede na člen 5(3) države članice za namen preskušanja na terenu odobrijo začasno dajanje na trg motorjev, ki niso bili EU-homologirani v skladu s to uredbo.
5. Ne glede na člena 18(2) in 22(3) države članice podelijo EU-homologacijo in odobrijo dajanje na trg motorjev, ki izpolnjujejo mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za posebne namene iz Priloge VI, pod pogojem, da so motorji namenjeni za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo, ki naj bi se uporabila v potencialno eksplozivnih atmosferah, kakor je opredeljena v točki (5) člena 2 Direktive 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
6. Ne glede na člena 18(2) in 22(3) lahko države članice na zahtevo podelijo EU-homologacijo in odobrijo dajanje na trg motorjev, ki izpolnjujejo mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za posebne namene iz Priloge VI, pod pogojem, da so motorji namenjeni za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo, ki se izključno uporablja za spuščanje in dviganje rešilnih čolnov, ki jih upravlja nacionalna reševalna služba.
7. Ne glede na člena 5(3) in 18(2) lahko države članice v zvezi z motorji iz kategorij RLL ali RLR, ki so bili dani na trg Unije 31. decembra 2011 ali pred tem datumom, odobrijo dajanje na trg nadomestnih motorjev, če homologacijski organ po pregledu odkrije in ugotovi, da bo vgradnja motorja, ki izpolnjuje veljavne mejne vrednosti emisij iz preglednic II-7 in II-8 Priloge II, povzročila znatne tehnične težave. V takem primeru nadomestni motorji izpolnjujejo bodisi mejne vrednosti emisij, ki bi jih morali izpolnjevati, da bi bili lahko dani na trg Unije 31. decembra 2011, ali pa izpolnjujejo strožje mejne vrednosti emisij.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (UL L 96, 29.3.2014, str. 309).

Glede motorjev iz kategorij RLL in RLR, ki so bili dani na trg Unije po 31. decembru 2011, lahko države članice odobrijo dajanje na trg nadomestnih motorjev, ki izpolnjujejo mejne vrednosti emisij, ki so jih morali izpolnjevati nadomeščeni motorji, ko so bili prvotno dani na trg Unije.

8. Glede motorjev iz kategoriji RLL ali RLR, lahko države članice odobrijo dajanje na trg motorjev, ki izpolnjujejo najnovejše veljavne mejne vrednosti emisij, opredeljene v zadevni zakonodaji, ki se uporablja na dan 5. oktobra 2016, pod pogojem, da:

- (a) so ti motorji del projekta, ki je v poznejši fazi razvoja na dan 6. oktobra 2016, kakor je opredeljeno v Direktivi 2008/57/ES, ter
- (b) bo uporaba motorjev, ki izpolnjujejo veljavne mejne vrednosti emisij iz preglednic II-7 ali II-8 v Prilogi II povzročila nesorazmerne stroške.

Do 17. septembra 2017 vsaka država članica Komisiji pošlje seznam tovrstnih projektov.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55 zaradi dopolnitve te uredbe s podrobnimi tehničnimi specifikacijami in pogoji za:

- (a) dobavo motorja ločeno od sistema za naknadno obdelavo izpušnih plinov, in sicer s strani proizvajalca proizvajalcu originalne opreme, kakor je navedeno v odstavku 3;
- (b) začasno dajanje na trg motorjev za namene preskušanja na terenu, ki niso bili EU-homologirani v skladu s to uredbo, kakor je navedeno v odstavku 4;
- (c) podelitev EU-homologacije za motorje, ki izpolnjujejo mejne vrednosti emisij plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev za posebne namene iz Priloge VI, in odobritev njihovega dajanja na trg, kakor je navedeno v odstavkih 5 in 6.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

Člen 35

Izjeme za nove tehnologije ali nove tehnične rešitve

1. Proizvajalec lahko poda vlogo za EU-homologacijo tipa motorja ali družine motorjev, ki vključujejo nove tehnologije ali nove tehnične rešitve in ki so zaradi teh novih tehnologij ali novih tehničnih rešitev nezdržljivi z eno ali več zahtevami iz te uredbe.

2. Homologacijski organ podeli EU-homologacijo iz odstavka 1, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) v vlogi so navedeni razlogi, zaradi katerih nove tehnologije ali nove tehnične rešitve onemogočajo tipu motorja ali družini motorjev, da bi bila združljiva z eno ali več zahtevami iz te uredbe;
- (b) v vlogi so opisane okoljske posledice nove tehnologije ali nove tehnične rešitve ter sprejeti ukrepi, ki zagotavljajo raven varstva okolja, ki je najmanj enakovredna ravni, ki jo določajo zahteve iz te uredbe, v zvezi s katerimi je zaprosena izjema;
- (c) opisni so preskusi in rezultati, ki dokazujejo, da je pogoj iz točke (b) izpolnjen.

3. Za podelitev EU-homologacije iz odstavka 1 je treba pridobiti dovoljenje Komisije.

V dovoljenju Komisije je po potrebi navedeno, ali zanj veljajo kakršne koli omejitve.

Dovoljenje se izda z izvedbenim aktom.

4. Homologacijski organ lahko do pridobitve dovoljenja Komisije v skladu z odstavkom 3 izda začasno EU-homologacijo, ki velja:

- (a) le na ozemlju te države članice;
- (b) le za tip motorja ali družino motorjev, za katere je zaprosena izjema, in
- (c) najmanj 36 mesecev.

Kadar je izdana začasna EU-homologacija, homologacijski organ o tem brez odlašanja obvesti Komisijo in druge države članice, in sicer tako, da predloži dokumentacijo, ki vsebuje informacije iz odstavka 2.

Začasna narava in omejena ozemeljska veljavnost takšne začasne EU-homologacije sta razvidni iz naslova certifikata o EU-homologaciji in iz naslova ustrezne izjave o skladnosti.

5. Če se homologacijski organ odloči za sprejem začasne EU-homologacije iz odstavka 4 na svojem ozemlju, o tem pisno obvesti ustrezni homologacijski organ in Komisijo.

6. Kadar se Komisija odloči, da ne da dovoljenja iz odstavka 3, homologacijski organ nemudoma obvesti imetnika začasne EU-homologacije iz odstavka 4 o tem, da bo začasna EU-homologacija preklicana šest mesecev po datumu zavrnitve Komisije.

Motorji, ki so bili izdelani v skladu z začasno EU-homologacijo pred prenehanjem njene veljavnosti, se lahko kljub odločitvi Komisije, da ne da dovoljenja iz odstavka 3, dajo na trg v vseh državah članicah, ki so sprejele začasno EU-homologacijo.

7. Zahteve iz drugega pododstavka odstavka 4 in iz odstavka 5 veljajo za izpolnjene, ko so ustrezne informacije naložene v sistem IMI.

8. Na Komisijo lahko z izvedbenimi akti sprejme dovoljenje iz odstavka 3 tega člena. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

9. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo harmonizirane predloge za certifikat o EU-homologaciji in izjavo o skladnosti iz odstavka 4 tega člena, vključno z njunimi obveznimi bistvenimi informacijami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 36

Naknadna prilagoditev delegiranih in izvedbenih aktov

1. Kadar Komisija odobri podelitev izjeme v skladu s členom 35, nemudoma sprejme ukrepe, potrebne za prilagoditev zadevnih delegiranih ali izvedbenih aktov tehnološkemu razvoju.

Kadar se izjema, odobrena v skladu s členom 35, nanaša na zadevo, ki je urejena s pravilnikom UN/ECE, Komisija predlaga spremembo navedenega pravilnika po postopku, ki se uporablja v skladu z revidiranim sporazumom iz leta 1958.

2. Takoj ko so ustrezni delegirani ali izvedbeni akti iz odstavka 1 spremenjeni, Komisija odpravi vse omejitve, določene s sklepom o odobritvi izjeme.

Če potrebni ukrepi za prilagoditev delegiranih ali izvedbenih aktov niso sprejeti, lahko Komisija na zahtevo države članice, ki je podelila začasno EU-homologacijo, s sklepom v obliki izvedbenega akta, sprejetim v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2), tej državi članici dovoli, da to homologacijo podaljša.

POGLAVJE IX

POROČANJE O PROIZVODNJI IN PREVERJANJE*Člen 37***Obveznosti proizvajalcev glede poročanja o proizvodnji**

1. Proizvajalec predloži homologacijskemu organu, ki je podelil EU-homologacijo, seznam s številom motorjev vsakega tipa in podkategorije motorjev, ki so bili proizvedeni v skladu s to uredbo in EU-homologacijo v času od predložitve zadnjega poročila o proizvodnji ali od začetka uporabe zahtev te uredbe.

Ta seznam se predloži:

- (a) v 45 dneh po koncu vsakega koledarskega leta;
 - (b) takoj po vsakem od datumov za dajanje na trg motorjev iz Priloge III ter
 - (c) do katerega koli datuma, ki ga lahko določi homologacijski organ.
2. V seznamu iz odstavka 1 je opredeljeno, kako so identifikacijske številke povezane z ustreznimi tipi motorjev in, kadar je ustrezno, družinami motorjev ter številkami EU-homologacije, kadar te povezave niso opredeljene s šifrskimi oznakami motorjev.
3. Na seznamu iz odstavka 1 so navedeni primeri, ko proizvajalec preneha proizvajati homologirani tip motorja ali družino motorjev.
4. Proizvajalec hrani izvod seznama iz odstavka 1 najmanj 20 let po koncu veljavnosti zadevne EU-homologacije.
5. Komisijo lahko sprejme izvedbene akte, ki določajo obliko seznama iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

*Člen 38***Ukrepi preverjanja**

1. Homologacijski organ države članice, ki podeli EU-homologacijo, sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi, po potrebi v sodelovanju s homologacijskimi organi drugih držav članic, da so identifikacijske številke v zvezi s to EU-homologacijo proizvajalcem pravilno dodeljene in da jih ti pravilno uporabljajo, preden je homologiran motor dan na trg ali je omogočena njegova dostopnost na trgu.
2. Dodatno preverjanje identifikacijskih številok se lahko opravi v povezavi z nadzorom skladnosti proizvodnje, iz člena 26.
3. V zvezi s preverjanjem identifikacijskih številok proizvajalec ali njegov zastopnik pristojnemu homologacijskemu organu na zahtevo brez odlašanja zagotovi potrebne informacije glede proizvajalčevih kupcev, skupaj z identifikacijskimi številkami motorjev, v zvezi s katerimi je v poročilu navedeno, da so proizvedeni v skladu s členom 37. Kadar so motorji na voljo proizvajalcu originalne opreme, se od proizvajalca motorjev ne zahtevajo nobene dodatne informacije.
4. Če na podlagi zahteve homologacijskega organa proizvajalec ne more izkazati, da so izpolnjene zahteve glede predpisanih oznak, lahko homologacijski organ odvzame EU-homologacijo, podeljeno za ustrezen tip motorja ali družino motorjev. V skladu s členom 22(5) se homologacijski organi v enem mesecu medsebojno obvestijo o vsaki odvzeti EU-homologaciji in o razlogih za ta odvzem.

POGLAVJE X

ZAŠČITNE KLAUZULE

Člen 39

Motorji, ki niso v skladu s homologiranim tipom

1. Če motorji s predpisano oznako, ki jim je po potrebi priložena izjava o skladnosti, niso skladni s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev, homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti motorjev v proizvodnji s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev. Taki ukrepi lahko vključujejo odvzem EU-homologacije, kadar ukrepi, ki jih sprejme proizvajalec, niso ustrezni.

Zadevni homologacijski organ obvesti homologacijske organe drugih držav članic o sprejetih ukrepih.

2. Za namene odstavka 1 veljajo odstopanja od podatkov v certifikatu o EU-homologaciji ali opisni dokumentaciji, kadar ta odstopanja niso odobrena v skladu s poglavjem VI, za neskladna s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev.

3. Če homologacijski organ ugotovi, da motorji, ki so po potrebi opremljeni z izjavo o skladnosti ali imajo homologacijsko oznako iz druge države članice, niso skladni s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev, lahko od homologacijskega organa, ki je podelil EU-homologacijo, zahteva, da preveri, ali so motorji v proizvodnji še vedno skladni s homologiranim tipom motorja ali družino motorjev. Po prejemu take zahteve homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, čim prej sprejme ukrepe iz odstavka 1, najpozneje pa v treh mesecih od datuma zahteve.

4. V skladu s členom 22(5) se homologacijski organi v enem mesecu medsebojno obvestijo o vsaki odvzeti EU-homologaciji in o razlogih za ta odvzem.

5. Če homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, izpodbija neskladnost, o kateri je bil uradno obveščen, si zadevne države članice prizadevajo razrešiti spor.

Homologacijski organ o tem obvestijo Komisijo, ki po potrebi organizira ustrezna posvetovanja za rešitev spora.

Člen 40

Odpoklic motorjev

1. Če mora proizvajalec, ki mu je bila podeljena EU-homologacija, na podlagi člena 20(1) Uredbe (ES) št. 765/2008 odpoklicati motorje, ki so že bili dani na trg, ne glede na to, ali so ti motorji vgrajeni v necestno mobilno mehanizacijo ali ne, zato ker ti motorji predstavljajo resno tveganje za varstvo okolja ali javno zdravje, ta proizvajalec:

(a) nemudoma obvesti homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo; in

(b) temu homologacijskemu organu predlaga sklop ustreznih popravniških ukrepov za odpravo resnega tveganja.

2. Homologacijski organ predlagane popravne ukrepe brez odlašanja sporoči homologacijskim organom drugih držav članic in Komisiji.

Homologacijski organi zagotovijo, da se v njihovih državah članicah popravniški ukrepi učinkovito izvajajo.

3. Če homologacijski organ meni, da popravniški ukrepi niso zadostni ali se ne izvajajo dovolj hitro, o tem brez odlašanja obvestijo homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo.

Kadar proizvajalec nato ne predlaga in ne izvaja učinkovitih korektivnih ukrepov, homologacijski organ, ki je podelil EU-homologacijo, sprejme vse potrebne zaščitne ukrepe, tudi odvzem EU-homologacije.

V primeru odvzema EU-homologacije homologacijski organ v enem mesecu od tega odvzema o tem s priporočenim pismom ali v enakovredni elektronski obliki uradno obvesti proizvajalca, homologacijske organe drugih držav članic in Komisijo.

Člen 41

Obveščanje o odločitvah in pravnih sredstvih, ki so na voljo

1. V odločitvah naslednjih vrst ali namenov morajo biti navedeni razlogi, na katerih te temeljijo, in sicer v odločitvah:
 - (a) sprejetih v skladu s to uredbo;
 - (b) s katerimi se zavrne ali odvzame EU-homologacija;
 - (c) s katerimi se motor odpokliče s trga;
 - (d) s katerimi se prepove, omeji ali ovira dajanje motorja na trg; ali
 - (e) s katerimi se prepove, omeji ali ovira dajanje na trg necestne mobilne mehanizacije, v katero je vgrajen motor, ki spada v področje uporabe te uredbe.
2. Homologacijski organi zadevno stranko obvestijo:
 - (a) o vsaki odločitvi iz odstavka 1;
 - (b) o popravni ukrepih, ki so na voljo v skladu z veljavno zakonodajo v zadevni državi članici ter o rokih, ki veljajo za te popravne ukrepe.

POGLAVJE XI

MEDNARODNI PREDPISI IN ZAGOTAVLJANJE TEHNIČNIH INFORMACIJ

Člen 42

Priznavanje enakovrednih homologacij za motorje

1. Unija lahko v okviru večstranskih ali dvostranskih sporazumov med Unijo in tretjimi državami prizna enakovrednost pogojev in določb za EU-homologacijo motorjev, ki jih določa ta uredba, ter postopkov, določenih v mednarodnih predpisih ali predpisih tretjih držav.
2. Podeljene homologacije in predpisane oznake, ki so v skladu s pravilniki UN/ECE ali njihovimi spremembami, ki jih je Unija izglasovala ali h katerim je pristopila v skladu z delegiranim aktom iz točke (a) odstavka 4, se priznajo za enakovredne podeljenim EU-homologacijam in predpisanim oznakam v skladu s to uredbo.
3. EU-homologacije, podeljene na podlagi aktov Unije, ki so naštetih v delegiranem aktu, navedenem v točki (b) odstavka 4, se priznajo za enakovredne EU-homologacijam, podeljenim v skladu s to uredbo.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo, tako da določajo:
 - (a) seznam pravilnikov UN/ECE ali njihovih sprememb, vključno z vsemi v njih določenimi zahtevami glede njihove uporabe, ki jih je Unija izglasovala ali h katerim je pristopila in ki naj bi se uporabljale za EU-homologacijo tipov motorjev in družin motorjev za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo;
 - (b) seznam aktov Unije, na podlagi katerih se podeljujejo EU-homologacije, vključno z vsemi v njih določenimi zahtevami glede njihove uporabe.

Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

Člen 43

Informacije in navodila za proizvajalce originalne opreme in končne uporabnike

1. Proizvajalec proizvajalcem originalne opreme ali končnim uporabnikom ne sme dati na voljo tehničnih informacij v zvezi s podatki iz te uredbe, ki se razlikujejo od podatkov, ki jih je odobril homologacijski organ.
2. Proizvajalec da proizvajalcem originalne opreme na voljo vse ustrezne informacije in navodila, potrebna za pravilno vgradnjo motorja v necestno mobilno mehanizacijo, vključno z opisom posebnih pogojev ali omejitev, povezanih z vgradnjo ali uporabo tega motorja.
3. Proizvajalci dajo proizvajalcem originalne opreme na voljo vse ustrezne informacije in potrebna navodila, namenjena končnemu uporabniku, vključno z opisom vseh posebnih pogojev ali omejitev pri uporabi motorja.
4. Proizvajalci dajo proizvajalcem originalne opreme na voljo vrednost emisij ogljikovega dioksida (CO₂), ki je bila izmerjena med postopkom EU-homologacije, ter jim dajo navodilo, naj te informacije, skupaj z obrazložitvijo preskusnih pogojev, posredujejo končnemu uporabniku necestne mobilne mehanizacije, v katero naj bi bil motor vgrajen.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo, tako da določajo podrobnosti informacij in navodil iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena. Navedeni delegirani akti se sprejmejo do 31. decembra 2016.

Člen 44

Izmenjava podatkov in informacij prek sistema IMI

1. Izmenjava podatkov in informacij v zvezi z EU-homologacijami med nacionalnimi organi ali med nacionalnimi organi in Komisijo v okviru te uredbe poteka v elektronski obliki prek sistema IMI.
2. Vse pomembne informacije v zvezi z EU-homologacijami, podeljenimi v skladu s to uredbo, se zbirajo na enem mestu in so prek sistema IMI na voljo nacionalnim organom in Komisiji.
3. Komisija poleg tega zagotovi, da sistem IMI:
 - (a) omogoča izmenjavo podatkov in informacij med proizvajalci ali tehničnimi službami na eni strani ter nacionalnimi organi ali Komisijo na drugi strani;
 - (b) zagotavlja javni dostop do nekaterih podatkov in informacij, povezanih z rezultati homologacij in rezultati spremljanja motorjev med obratovanjem;
 - (c) kadar je ustrezno ter tehnično in ekonomsko izvedljivo ter v dogovoru z zadevnimi državami članicami, zagotavlja orodja za avtomatski prenos podatkov med obstoječimi nacionalnimi podatkovnimi zbirkami in sistemom IMI.
4. Uporaba sistema IMI, navedena v odstavku 3, je prostovoljna.
5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobne tehnične zahteve in postopke, potrebne za povezavo sistema IMI z obstoječimi nacionalnimi podatkovnimi zbirkami iz točke (c) odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo do 31. decembra 2016 v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

POGLAVJE XII

IMENOVANJE IN PRIGLASITEV TEHNIČNIH SLUŽB

Člen 45

Zahteve za tehnične službe

1. Homologacijski organ imenuje tehnično službo v skladu s členom 47, tako da izpolnjuje zahteve iz odstavkov od 2 do 9 tega člena.
2. Tehnična služba se ustanovi kot pravna oseba v skladu z nacionalno zakonodajo države članice.
3. Tehnična služba je tretji organ, neodvisen od postopkov zasnov, proizvodnje, dobave ali vzdrževanja motorja, ki ga ocenjuje.

Organ, ki je del poslovnega združenja ali strokovne zveze, ki zastopa podjetja, vključena v zasnov, proizvodnjo, dobavo, sestavljanje, vgradnjo, uporabo ali vzdrževanje motorjev, ki jih ocenjuje, preskuša ali pregleduje, lahko, če se dokažeta njegova neodvisnost in odsotnost nasprotja interesov, šteje za organ, ki izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka.

4. Tehnična služba, vključno z njenim vodstvom na najvišji ravni in osebjem, odgovornim za izvajanje kategorij dejavnosti, za katere je tehnična služba imenovana v skladu s členom 47(1), ne sme biti načrtovalec, proizvajalec, dobavitelj, monter ali vzdrževalec motorjev, ki jih ocenjuje, niti predstavnik sodelujočih strani. Ta omejitev ne izključuje uporabe ocenjenih motorjev iz odstavka 3 tega člena, potrebnih za delovanje tehnične službe, ali uporabe takih motorjev v zasebne namene.

Tehnična služba zagotovi, da dejavnosti njenih odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost kategorij dejavnosti, za katere je bila imenovana.

5. Tehnična služba izvaja tiste kategorije dejavnosti, za katere je bila imenovana, in sicer z največjo strokovno neoporečnostjo in zahtevano tehnično usposobljenostjo na določenem področju, njeno osebje pa ne sme biti izpostavljeno pritisku ali deležno spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njeno presojo ali rezultate njenih dejavnosti ocenjevanja, zlasti s strani oseb ali skupin oseb, za katere so rezultati navedenih dejavnosti pomembni.

6. Tehnična služba homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje, dokaže, da je zmožna izvajati vse kategorije dejavnosti, za katere želi biti imenovana v skladu s členom 47(1), tako da zagotovi, da ima:

- (a) osebje, ki je ustrezno usposobljeno, ima posebno tehnično znanje in je poklicno usposobljeno, ter ima zadostne in ustrezne izkušnje za opravljanje zadevnih nalog;
- (b) opise postopkov, ki se nanašajo na kategorije dejavnosti, za katere želi biti imenovana, s čimer se zagotavlja preglednost in ponovljivost teh postopkov;
- (c) postopke za izvajanje kategorij dejavnosti, za katere želi biti imenovana, ki ustrezno upoštevajo stopnjo zapletenosti tehnologije zadevnega motorja, ter podatek, ali je motor proizveden po postopku za masovno ali serijsko proizvodnjo, ter
- (d) sredstva, ki so potrebna za ustrezno opravljanje nalog, povezanih s kategorijami dejavnosti, za katere želi biti imenovana, ter dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

7. Tehnična služba, vključno z njenim vodstvom na najvišji ravni in osebjem, ki izvaja ocenjevanje, mora biti nepristranska in ne sme sodelovati pri nobenih dejavnostih, ki bi lahko bile v nasprotju z njihovo neodvisno presojo ali neoporečnostjo v zvezi s kategorijami dejavnosti, za katere je tehnična služba imenovana.

8. Tehnična služba sklene zavarovanje odgovornosti v zvezi s svojimi dejavnostmi, razen če odgovornost prevzame država članica v skladu z nacionalno zakonodajo ali če je država članica sama neposredno pristojna za ocenjevanje.

9. Osebe tehnične službe je zavezano poklicni molčečnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog v skladu s to uredbo ali katero koli izvedbeno določbo nacionalne zakonodaje.

Osebe tehnične službe ni zavezano poklicni molčečnosti iz prvega pododstavka v zvezi z izmenjavo informacij z homologacijskim organom, pristojnim za imenovanje, ali če tako izmenjavo zahteva zakonodaja Unije ali nacionalna zakonodaja.

Lastninske pravice so zaščitene.

Člen 46

Odvisne družbe in podizvajalci tehničnih služb

1. Tehnična služba lahko s soglasjem homologacijskega organa, pristojnega za njeno imenovanje, sklene pogodbo s podizvajalci za določene naloge v zvezi s kategorijami dejavnosti, za katere je bila imenovana v skladu s členom 47(1), ali izvedbo teh dejavnosti prenesejo na odvisno družbo.

V takšnih primerih tehnična služba zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 45 ter o tem ustrezno obvesti homologacijski organ, pristojen za imenovanje.

2. Tehnična služba prevzamejo polno odgovornost za naloge, ki jih izvajajo njeni podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na kraj njihovega sedeža.

3. Tehnična služba hranijo za homologacijski organ, pristojen za imenovanje, zadevne dokumente v zvezi z ocenjevanjem usposobljenosti podizvajalca ali odvisne družbe ter nalogami, ki jih izvajajo.

Člen 47

Imenovanje tehničnih služb

1. Homologacijski organi imenujejo tehnične službe v zvezi z eno ali več od naslednjih kategorij dejavnosti v skladu z njihovimi področji pristojnosti:

- (a) kategorija A: izvajanje preskusov iz te uredbe v prostorih, ki pripadajo zadevni tehnični službi;
- (b) kategorija B: nadziranje preskusov iz te uredbe, kadar se taki preskusi izvajajo v prostorih proizvajalca ali tretje osebe;
- (c) kategorija C: redno ocenjevanje in spremljanje postopkov proizvajalca za zagotavljanje skladnosti proizvodnje;
- (d) kategorija D: nadziranje ali izvajanje preskusov ali pregledov za zagotavljanje skladnosti proizvodnje.

2. Homologacijski organ lahko deluje kot tehnična služba za eno ali več kategorij dejavnosti iz odstavka 1.

3. Tehnične službe tretje države, razen tistih, ki so bile imenovane v skladu s tem členom, se lahko prijavijo na podlagi člena 50, kadar je tako priznanje tehnične službe predvideno v dvostranskem dogovoru, sklenjenem med Unijo in zadevno tretjo državo.

Vendar lahko tehnična služba, ustanovljena v skladu s členom 45(2), ustanavlja odvisne družbe v tretjih državah, pod pogojem, da sama neposredno upravlja in nadzira te odvisne družbe.

Člen 48

Postopki za standarde učinkovitosti in ocenjevanje tehničnih služb

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ki dopolnjujejo to uredbo tako, da določajo:

- (a) standarde, ki jih morajo izpolnjevati tehnične službe, in
- (b) postopek za oceno tehničnih služb, vključno z ustreznim poročilom, v skladu s členom 49.

Člen 49

Ocena usposobljenosti tehničnih služb

1. Homologacijski organ, pristojen za imenovanje, pripravi ocenjevalno poročilo, v katerem je navedeno, da je bila tehnična služba, ki kandidira, ocenjena z vidika njene skladnosti s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi na njeni podlagi. Ocenjevalno poročilo lahko vključuje certifikat o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ in potrjuje, da tehnična služba izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

Ocena, na kateri temelji ocenjevalno poročilo, se izvede v skladu z določbami delegiranega akta iz člena 48.

2. Homologacijski organ, pristojen za imenovanje, pregleda ocenjevalno poročilo vsaj enkrat vsaka tri leta.
3. Homologacijski organ, pristojen za imenovanje, predloži ocenjevalno poročilo Komisiji na njeno zahtevo. V primerih, ko ocena ne temelji na certifikatu o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ, homologacijski organ, pristojen za imenovanje, Komisiji predloži dokumentarna dokazila o:
 - (a) usposobljenosti tehnične službe;
 - (b) ukrepah, s katerimi se zagotavlja reden nadzor tehnične službe, ki ga izvaja homologacijski organ, pristojen za imenovanje; in
 - (c) tem, da tehnična služba izpolnjuje zahteve iz te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih v skladu z njo.
4. Homologacijski organ, ki naj bi deloval kot tehnična služba v skladu s členom 47(2), dokazuje svoje skladno ravnanje na podlagi ocene, ki jo opravijo ocenjevalci, neodvisni od dejavnosti, ki se ocenjuje. Ti ocenjevalci lahko pripadajo isti organizaciji, če so z vidika upravljanja ločeni od osebja, ki izvaja ocenjevano dejavnost.

Člen 50

Postopki priglasitve

1. Države članice v zvezi s tehničnimi službami, ki so jih imenovale, Komisiji priglasijo:
 - (a) ime tehnične službe;

- (b) naslov, tudi elektronski naslov;
 - (c) odgovorne osebe;
 - (d) kategorijo dejavnosti in
 - (e) vsakršne spremembe glede imenovanja iz člena 47.
2. Tehnična služba lahko v imenu homologacijskega organa izvaja dejavnosti iz člena 47(1) le, če je bila ta tehnična služba Komisiji predhodno priglašena v skladu z odstavkom 1 tega člena.
3. Isto tehnično službo lahko imenuje več homologacijskih organov, pristojnih za imenovanje, in priglasijo več držav članic, v katerih se ti homologacijski organi, pristojni za imenovanje, nahajajo, ne glede na kategorijo ali kategorije dejavnosti, ki jih mora ta tehnična služba izvajati v skladu s členom 47(1).
4. Kadar je treba z delegiranim aktom imenovati posebno organizacijo ali pristojni organ, ki izvaja dejavnost, ki ni vključena v člen 47(1), zadevna država članica opravi uradno prigrasitev Komisiji v skladu s tem členom.
5. Komisija na svojem spletnem mestu objavi seznam tehničnih služb, priglašanih v skladu s tem členom, in podrobnosti o teh službah.

Člen 51

Spremembe imenovanj

1. Kadar homologacijski organ, pristojen za imenovanje, ugotovi ali je obveščen, da tehnična služba, ki jo je imenoval, ne izpolnjuje več zahtev iz te uredbe ali ne izpolnjuje svojih obveznosti, po potrebi omeji, začasno razveljavi ali preklicke imenovanje ob upoštevanju obsega neizpolnjevanja navedenih zahtev ali nespoštovanja navedenih obveznosti.

Država članica, ki je to tehnično službo priglasila Komisiji v skladu s členom 50(1), Komisijo nemudoma obvesti o vsaki taki omejitvi, začasni razveljavitvi ali preklicu.

Komisija ustrezno spremeni objavljene informacije iz člena 50(5).

2. V primeru omejitve, začasne razveljavitve ali preklica imenovanja iz odstavka 1 ali kadar tehnična služba preneha opravljati svojo dejavnost, homologacijski organ, pristojen za imenovanje, sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da dokumentacijo navedene tehnične službe obdelata druga tehnična služba ali da so na zahtevo na voljo homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje, ali organom za tržni nadzor.

Člen 52

Spodbijanje usposobljenosti tehničnih služb

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi o usposobljenosti tehnične službe ali njenem stalnem izpolnjevanju zahtev in obveznosti, ki zanjo veljajo, ali ko je o takih dvomih obveščena.

2. Država članica homologacijskega organa, pristojnega za imenovanje, Komisiji na zahtevo predloži vse informacije v zvezi s podlago za imenovanje ali ohranitev imenovanja zadevne tehnične službe.

3. Komisija zagotovi, da se vse informacije občutljive narave, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.

4. Če Komisija ugotovi, da tehnična služba ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za imenovanje, o tem obvesti državo članico homologacijskega organa, pristojnega za imenovanje, z namenom, da v sodelovanju z državo članico določi potrebne korektivne ukrepe in od nje zahteva, da jih izvede, po potrebi s preklicem imenovanja.

Člen 53

Operativne obveznosti tehničnih služb

1. Tehnične službe izvajajo kategorije dejavnosti, za katere jih je imenoval homologacijski organ, pristojen za imenovanje, in v skladu s postopki za oceno in preskušanje iz te uredbe in njenih delegiranih in izvedbenih aktov.

Tehnične službe same nadzirajo ali izvajajo preskuse, potrebne za EU-homologacijo ali preglede iz te uredbe ali iz enega od njenih delegiranih ali izvedbenih aktov, razen če so dovoljeni alternativni postopki.

Tehnične službe ne opravljajo preskusov, ocenjevanj ali pregledov, za katere niso bile imenovane.

2. Tehnične službe vedno:

- (a) dovolijo homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje, da jih opazuje pri njihovem ocenjevanju, kolikor se zdi homologacijskemu organu to ustrezno; in
- (b) brez poseganja v člen 45(9) in člen 54 zagotavljajo homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje, zahtevane informacije o njihovih kategorijah dejavnosti, ki jih izvajajo in ki spadajo na področje uporabe te uredbe.

3. Kadar tehnična služba ugotovi, da proizvajalec ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, to sporoči homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje, ki od proizvajalca zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe.

Homologacijski organ, pristojen za imenovanje, ne izda certifikata o EU-homologaciji, dokler proizvajalec ne sprejme ustreznih korektivnih ukrepov, za katere ta homologacijski organ meni, da so zadostni.

4. Kadar tehnična služba, ki deluje v imenu homologacijskega organa, pristojnega za imenovanje, med spremljanjem skladnosti proizvodnje po izdaji certifikata o EU-homologaciji ugotovi, da tip motorja ali družina motorjev ni več skladna s to uredbo, to sporoči homologacijskemu organu, pristojnemu za imenovanje.

Homologacijski organ sprejme ustrezne ukrepe, kot je določeno v členu 26.

Člen 54

Obveznosti tehničnih služb v zvezi z obveščanjem

1. Tehnične službe obvestijo svoj homologacijski organ, pristojen za imenovanje, o vseh:

- (a) neskladnostih, v zvezi s katerimi bi lahko bila potrebna zavrnitev, omejitev, začasna razveljavitev ali odvzem EU-homologacije;
- (b) okoliščinah, ki vplivajo na področje uporabe ali pogoje njihovega imenovanja;
- (c) zahtevah po informacijah od organov za tržni nadzor v zvezi s svojimi dejavnostmi.

2. Na zahtevo homologacijskega organa, pristojnega za imenovanje, tehnične službe zagotovijo informacije o dejavnostih v okviru njihovega imenovanja ter o vseh drugih opravljenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci.

POGLAVJE XIII

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 55

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19(2), člena 24(11), člena 25(4), člena 26(6), člena 34(9), člena 42(4), člena 43(5) in člena 48 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 6. oktobra 2016.
3. Prenos pooblastila iz člena 19(2), člena 24(11), člena 25(4), člena 26(6), člena 34(9), člena 42(4), člena 43(5) in člena 48 lahko kadarkoli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo posamezne države članice, v skladu z načeli Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 19(2), členom 24(11), členom 25(4), členom 26(6), členom 34(9), členom 42(4), členom 43(5) in členom 48, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 56

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga „Tehnični odbor za motorna vozila“ (TCVM), ustanovljen s členom 40(1) Direktive 2007/46/ES. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE XIV

KONČNE DOLOČBE

Člen 57

Kazni

1. Države članice določijo kazni za gospodarske subjekte ali proizvajalce originalne opreme, ki kršijo to uredbo ter delegirane ali izvedbene akte, sprejete na podlagi te uredbe. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o navedenih določbah do 7. oktobra 2018 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo izvajanje kazni.

2. Kršitve, za katere so določene kazni, vključujejo:

- (a) dajanje lažnih izjav, zlasti med postopki EU-homologacije, postopki, ki vodijo do odpoklica, ali postopki v zvezi z izjemami;
- (b) ponarejanje rezultatov preskusa v zvezi z EU-homologacijo ali spremljanjem motorjev med obratovanjem;
- (c) nesporočanje podatkov ali tehničnih specifikacij, ki bi lahko vodili do odpoklica motorjev ali do zavrnitve ali odvzema EU-homologacije;
- (d) uporabo odklopnih strategij;
- (e) zavrnitev dostopa do informacij;
- (f) dajanje na trg motorjev, za katere je potrebna EU-homologacija, ki nimajo takšne EU-homologacije, ali ponarejanje dokumentov ali predpisanih oznak s tem namenom;
- (g) dajanje na trg prehodnih motorjev in necestne mobilne mehanizacije, v katere so takšni motorji vgrajeni ob kršitvi določb o izjemah;
- (h) kršitev omejitev iz člena 35(3) in (4);
- (i) dajanje na trg motorja, spremenjenega tako, da ta ni več skladen s specifikacijami pripadajoče EU-homologacije;
- (j) vgradnja motorja v necestno mobilno mehanizacijo za uporabo, ki ni izključna uporaba iz člena 4;
- (k) dajanje na trg motorja za posebne namene na podlagi člena 34(5) ali (6) za uporabo v necestni mobilni mehanizaciji, ki ni določena v navedenih odstavkih;
- (l) dajanje na trg motorja na podlagi člena 34(7) ali (8) in člena 58(9) (10) ali (11) za uporabo v mehanizaciji, ki ni določena v navedenih odstavkih;
- (m) dajanje na trg necestne mobilne mehanizacije, v katero so vgrajeni motorji, za katere velja EU-homologacija na podlagi te uredbe, brez takšne homologacije;
- (n) dajanje na trg necestne mobilne mehanizacije, ki krši omejitve, veljavne za necestno mobilno mehanizacijo iz člena 34(8).

Člen 58

Prehodne določbe

1. Brez poseganja v poglavji II in III ta uredba ne razveljavlja nobene EU-homologacije ali izjeme pred datumi za dajanje na trg motorjev iz Priloge III.

2. V skladu z ustrežno zakonodajo, veljavno na dan 5. oktobra 2016, lahko homologacijski organi še naprej podeljujejo EU-homologacije do predpisanih datumov za EU-homologacijo motorjev iz Priloge III in še naprej odobrijo izjeme v skladu z navedeno zakonodajo do predpisanih datumov za dajanje na trg motorjev iz Priloge III.

Države članice lahko v skladu z ustrežno zakonodajo, veljavno na dan 5. oktobra 2016, še naprej dovoljujejo dajanje na trg motorjev do predpisanih datumov za dajanje na trg motorjev iz Priloge III.

3. Z odstopanjem od te uredbe se lahko motorji, ki so pridobili EU-homologacijo v skladu z ustrezno zakonodajo, veljavno na dan 5. oktobra 2016, ali ki izpolnjujejo zahteve, ki jih določi Centralna komisija za plovbo po Renu (CCNR) in so sprejete kot stopnja II CCNR v okviru Revidirane konvencije za plovbo po Renu, še naprej dajejo na trg do datumov za dajanje na trg motorjev iz Priloge III.

V takem primeru nacionalni organi ne prepovejo, omejijo ali preprečijo dajanja na trg motorjev, ki so skladni s homologiranim tipom.

4. Motorji, za katere se dne 5. oktobra 2016 ni uporabljala Direktiva 97/68/ES, se lahko še naprej dajejo na trg na podlagi veljavnih nacionalnih pravil, če ta obstajajo, do datumov za dajanje na trg motorjev iz Priloge III.

5. Brez poseganja v člen 5(3) in člen 18(2) ter, kjer je to ustrezno, Direktivo 2008/57/ES in Uredbo Komisije (EU) št. 1302/2014 ⁽¹⁾ se lahko prehodni motorji oziroma necestna mobilna mehanizacija, v katero so vgrajeni navedeni prehodni motorji, še naprej dajejo na trg med prehodnim obdobjem pod pogojem, da datum proizvodnje mehanizacije, v katero je vgrajen prehodni motor, ni kasnejši kot 18 mesecev po začetku prehodnega obdobja.

Države članice za motorje kategorije NRE proizvajalcem originalne opreme, ki letno skupaj izdelajo manj kot 100 enot necestne mobilne mehanizacije, opremljene z motorji z notranjim izgorevanjem, odobrijo podaljšanje prehodnega obdobja in 18-mesečnega obdobja iz prvega pododstavka za dodatnih 12 mesecev. Za namene izračuna te skupne letne proizvodnje vsi proizvajalci originalne opreme pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe štejejo za enega proizvajalca originalne opreme.

Za motorje kategorij NRE, ki se uporabljajo v premičnih žerjavih, se prehodno obdobje in 18-mesečno obdobje iz prvega pododstavka podaljšata za 12 mesecev.

Za motorje kategorije NRS z močjo motorja manjšo od 19 kW, ki se uporabljajo v snežnih frezah, se prehodno obdobje in 18-mesečno obdobje iz prvega pododstavka podaljšata za 24 mesecev.

6. Ob upoštevanju odstavka 5 tega člena prehodni motorji izpolnjujejo vsaj eno od naslednjih zahtev:

- (a) ustrezajo tipom motorja ali družinam motorja, katerih EU-homologacija ni več veljavna v skladu s točko (a) člena 30(2); na dan proizvodnje motorjev se zanje uporablja veljavna EU-homologacija, ki izpolnjuje najnovejše veljavne mejne vrednosti emisij, določene z ustrezno zakonodajo, veljavno na dan 5. oktobra 2016;
- (b) spadajo v razpon moči, za katerega na dan 5. oktobra 2016 ni veljala homologacija na ravni Unije glede omejitve emisij onesnaževal ali
- (c) se uporabljajo ali so namenjeni uporabi, za katero na dan 5. oktobra 2016 ni veljala homologacija na ravni Unije glede omejitve emisij onesnaževal.

7. Obdobje dajanja prehodnih motorjev na trg je omejeno na:

- (a) 24 mesecev od datuma za dajanje motorjev na trg iz Priloge III v primeru iz prvega pododstavka odstavka 5;
- (b) 36 mesecev od datuma za dajanje motorjev na trg iz Priloge III v primeru iz drugega in tretjega pododstavka odstavka 5;
- (c) 48 mesecev od datuma za dajanje motorjev na trg iz Priloge III v primeru iz četrtega pododstavka odstavka 5.

8. Proizvajalci zagotovijo, da so prehodni motorji, dani na trg med prehodnim obdobjem, skladni z oznakami iz točke (d) člena 32(2).

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1302/2014 z dne 18. novembra 2014 o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom „tirna vozila – lokomotive in potniška tirna vozila“ železniškega sistema v Evropski uniji (UL L 356, 12.12.2014, str. 228).

9. Ne glede na člen 5(3), člen 18(2) in člen 22 lahko države članice za obdobje, ki se konča najpozneje 17. septembra 2026, odobrijo dajanje na trg motorjev kategorije RLL z največjo izhodno močjo, večjo od 2 000 kW, ki niso skladni z mejnimi vrednostmi emisij iz Priloge II, z namenom, da se vgradijo v lokomotive, ki obratujejo samo na tehnično izoliranem železniškem omrežju s tirno širino 1 520 mm. V tem obdobju izpolnjujejo motorji, ki so dani na trg, najmanj mejne vrednosti emisij, ki so jih morali izpolnjevati motorji, da so bili lahko 31. decembra 2011 dani na trg. Homologacijski organi držav članic podeljujejo EU-homologacijo in odobrijo dajanje tovrstnih motorjev na trg.

10. Ne glede na člena 5(3) in 18(2) države članice odobrijo dajanje nadomestnih motorjev na trg za obdobje največ 15 let od veljavnih datumov za dajanje motorjev stopnje V iz Priloge III na trg, pod pogojem, da ti motorji spadajo v kategorijo, ki ustreza kategoriji NRS z referenčno močjo najmanj 19 kW, ali v kategorijo, ki ustreza kategoriji NRG, če nadomestni in prvotni motor spadata v kategorijo motorjev ali razpon moči, za katera se na dan 31. decembra 2016 ni uporabljala homologacija na ravni Unije;

11. Države članice ne glede na člena 5(3) in 18(2) odobrijo dajanje nadomestnih motorjev na trg za obdobje največ 20 let od veljavnih datumov za dajanje motorjev stopnje V iz Priloge III na trg, če ti motorji:

- (a) spadajo v kategorijo NRE z referenčno močjo najmanj 19 kW in največ 560 kW ter izpolnjujejo stopnjo emisije, ki je prenehala veljati največ 20 let pred njihovim dajanjem na trg in je najmanj tako stroga, kot so mejne vrednosti emisij, ki jih je moral izpolnjevati nadomeščeni motor, ko je bil prvotno dan na trg Unije;
- (b) spadajo v kategorijo, ki ustreza kategoriji NRE, in imajo referenčno moč, večjo od 560 kW, če nadomestni in prvotni motor spadata v kategorijo motorjev ali razpon moči, za katera se na dan 31. decembra 2016 ni uporabljala homologacija na ravni Unije.

12. Države članice lahko odločijo, da se ta uredba ne uporablja za motorje, vgrajene v stroje za obiranje bombaža, v obdobju, ki se konča najpozneje na dan 17. septembra 2026.

13. Proizvajalci zagotovijo, da so nadomestni motorji skladni z oznako iz točke (e) člena 32(2).

Člen 59

Poročilo

1. Države članice do 31. decembra 2021 Komisijo obvestijo o uporabi postopkov EU-homologacije iz te uredbe.
2. Komisija na podlagi informacij iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2022 predloži poročilo o uporabi te uredbe.

Člen 60

Pregled

1. Komisija do 31. decembra 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni, ali bi bilo mogoče določiti harmonizirane ukrepe za naprave za uravnavanje emisij za naknadno vgradnjo v motorje, vgrajene v necestno mobilno mehanizacijo, ki je že bila dana na trg Unije. To poročilo se nanaša tudi na tehnične ukrepe in sheme finančnih spodbud, ki bi bili v pomoč državam članicam pri spoštovanju določb zakonodaje Unije na področju kakovosti zraka s preverjanjem možnosti ukrepanja proti onesnaževanju zraka v gosto naseljenih območjih, ob ustreznem upoštevanju predpisov Unije glede državne pomoči.

2. Komisija do 31. decembra 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o:

- (a) oceni nadaljnjega potenciala za zmanjšanje emisij onesnaževal na podlagi razpoložljivih tehnologij in analize razmerja med stroški in koristmi.

Zlasti za motorje kategorij IWP in IWA, o oceni tehnološke in ekonomske izvedljivosti:

- (i) nadaljnjega zmanjšanja mejne vrednosti emisij za število delcev (PN) in emisij NO_x;
- (ii) nadaljnjega zmanjšanja faktorja A za motorje, ki so v celoti ali delno na plinasto gorivo, v okviru podnebno nevtralnih dejavnosti v primerjavi z dizelskimi motorji; in
- (iii) vključitve mejnih vrednosti za PN za tiste kategorije motorjev, za katere take vrednosti niso določene v Prilogi II k tej uredbi;

(b) opredelitvi morebitnih pomembnih vrst onesnaževal, ki ne spadajo na področje uporabe te uredbe.

3. Komisija do 31. decembra 2025 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi določb o izjemah iz člena 34(4) in (5) ter spremljanju rezultatov preskusov emisij iz člena 19 in ugotovitvah na podlagi teh rezultatov.

Poleg tega v poročilu oceni preskuse, ki so potrebni za EU-homologacijo, kot je določeno v členih 24 in 25, pri čemer zlasti oceni, v kakšni meri ti preskusi ustrezajo dejanskim okoliščinam obratovanja motorja, in oceni tudi izvedljivost uvedbe preskusov emisij trdnih onesnaževal v okviru preskušanja med obratovanjem, kot je določeno v členu 19.

4. Poročili iz odstavkov 2 in 3:

- (a) temeljita na posvetovanjih z zadevnimi deležniki;
- (b) upoštevata veljavne standarde Unije in mednarodne standarde na tem področju ter
- (c) po potrebi pa so jima priloženi zakonodajni predlogi.

Člen 61

Spremembe Direktive 97/68/ES

Direktiva 97/68/ES se spremeni:

1. v členu 9(4a) se dodajo naslednji pododstavki:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice na zahtevo proizvajalca originalne opremeodobrijo dajanje na trg motorjev, ki izpolnjujejo mejne vrednosti emisij stopnje IIIA, pod pogojem, da so ti motorji namenjeni za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah, kakor je opredeljena v točki (5) člena 2 Direktive 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Proizvajalci homologacijskemu organu predložijo ustrezno dokazilo, da so motorji vgrajeni izključno v necestno mobilno mehanizacijo, certificirano kot skladno s temi zahtevami. Oznaka z besedilom „Motor za omejeno uporabo v mehanizaciji. Proizvajalec: ...“, čemur sledi ime proizvajalca originalne opreme, na vsakem takem motorju pa je nameščena tudi enotna navedba zadevnega odstopanja, poleg predpisane oznake motorja iz oddelka 3 Priloge I.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice podelijo EU-homologacijo inodobrijo dajanje na trg motorjev kategorije RLL z največjo izhodno močjo, večjo od 2 000 kW, ki ne izpolnjujejo mejnih vrednosti emisij iz Priloge II, z namenom, da se vgradijo v lokomotive, ki obratujejo samo na tehnično izoliranem železniškem omrežju s tirno širino 1 520 mm. Ti motorji izpolnjujejo najmanj mejne vrednosti emisij, ki so jih morali izpolnjevati motorji, da so bili lahko 31. decembra 2011 dani na trg.

(*) Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (UL L 96, 29.3.2014, str. 309).“;

2. v členu 10 se doda naslednji odstavek:

„8. Države članice lahko odločijo, da se ta direktiva ne uporablja za motorje, vgrajene v mehanizacijo za obiranje bombaža.“

Člen 62

Sprememba Uredbe (EU) št. 1024/2012

V Prilogi k Uredbi (EU) št. 1024/2012 se doda naslednja točka:

„9. Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo ter spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES (*): člen 44.

(*) UL L 252, 16.9.2016, str. 53“.

Člen 63

Sprememba Uredbe (EU) št. 167/2013

Člen 19 Uredbe (EU) št. 167/2013 se spremeni:

1. odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Uporabljajo se določbe o kategorijah motorjev, mejnih vrednosti izpušnih plinov, preskusnih ciklih, časih trajnosti emisij, zahtevah glede emisij izpušnih plinov, spremljanju emisij motorjev med obratovanjem in izvajanju meritev in preskusov ter prehodne določbe in določbe o odobritvi zgodnje EU-homologacije in dajanju motorjev stopnje V na trg, kot je za necestno mobilno mehanizacijo določeno v Uredbi (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter delegiranih in izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi navedene uredbe.

Za namene dajanja traktorjev kategorij T2, T4.1 in C2 na trg, njihove registracije ali začetka uporabe se motorji v razponu moči 56–130 KW, ki izpolnjujejo zahteve stopnje IIIB, štejejo za prehodne motorje, kot so opredeljeni v točki (32) člena 3 Uredbe (EU) 2016/1628.

(*) Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES (UL L 252, 16.9.2016, str. 53).“;

2. v odstavku 6 se doda naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od načela, določenega v drugem pododstavku, se na Komisijo prenese pooblastilo, da do 31. decembra 2016 spremeni Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/96 (*), tako da:

- (a) je za namene EU-homologacije traktorjev kategorij T2, T4.1 in C2 rok odložitve iz člena 11(4) Delegirane uredbe (EU) 2015/96 štiri leta ter
- (b) se v okviru sistema prožnosti iz člena 14 Delegirane uredbe (EU) 2015/96 prožnost, dovoljena na podlagi točke 1.1.1 Priloge V k navedeni uredbi, poveča na 150 % za traktorje kategorij T2, T4.1 in C2.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/96 z dne 1. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za okoljske značilnosti in zmogljivost pogonskega sistema kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 16, 23.1.2015, str. 1).“.

Člen 64

Razveljavitev

1. Brez poseganja v člen 58(1) do (4) te uredbe se Direktiva 97/68/ES razveljavi z učinkom od 1. januarja 2017.
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 65

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
2. Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2017, z izjemo člena 61, ki se uporablja od 6. oktobra 2016.

Po 6. oktobru 2016 homologacijski organi ne zavrnejo podelitve EU-homologacije za nov tip motorja ali družino motorjev ali prepovejo njeno dajanje na trg, če je navedeni tip motorja ali družina motorjev v skladu s poglavji II, III, IV in VIII ter delegiranimi in izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s to uredbo.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. septembra 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

I. KORČOK

PRILOGA I

Opredelitev podkategorij motorjev iz člena 4

Preglednica I-1: Podkategorije kategorije motorjev NRE, opredeljene v točki 1 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
NRE	CI	spremenljiva	$0 < P < 8$	NRE-v-1	največja izhodna moč
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	Vsi		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	stalna	$0 < P < 8$	NRE-c-1	nazivna izhodna moč
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	Vsi		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Preglednica I-2: Podkategorije kategorije motorjev NRG, opredeljene v točki 2 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
NRG	vsi	spremenljiva	$P > 560$	NRG-v-1	največja izhodna moč
		stalna	$P > 560$	NRG-c-1	nazivna izhodna moč

Preglednica I-3: Podkategorije kategorije motorjev NRSh, opredeljene v točki 3 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Gibna prostornina (cm ³)	Podkategorija	Referenčna moč
NRSh	SI	spremenljiva ali stalna	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	največja izhodna moč
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

Preglednica I-4: Podkategorije kategorije motorjev NRS, opredeljene v točki 4 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Gibna prostornina (cm ³)	Podkategorija	Referenčna moč
NRS	SI	spremenljiva $\geq 3\ 600$ vrtljajev/minuto; ali stalna	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	največja izhodna moč
				$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	
				$80 \leq SV < 225$	NRS-vi-1a	
				$SV \geq 225$	NRS-vi-1b	
		spremenljiva ali stalna	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\ 000$	NRS-v-2a	največja izhodna moč
				$SV > 1\ 000$	NRS-v-2b	
			$30 \leq P < 56$	vsi	NRS-v-3	največja izhodna moč

Za motorje < 19 kW s $SV < 80$ cm³ v mehanizaciji, ki niso ročni stroji, se uporabijo motorji kategorije NRSh.

Preglednica I-5: Podkategorije kategorije motorjev IWP, opredeljene v točki 5 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
IWP	vsi	spremenljiva	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	največja izhodna moč
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		stalna	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	nazivna izhodna moč
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Preglednica I-6: Podkategorije kategorije motorjev IWA, opredeljene v točki 6 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
IWA	vsi	spremenljiva	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	največja izhodna moč
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
		stalna	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	nazivna izhodna moč
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Preglednica I-7: Podkategorije kategorije motorjev RLL, opredeljene v točki 7 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
RLL	Vsi	spremenljiva	$P > 0$	RLL-v-1	največja izhodna moč
		stalna	$P > 0$	RLL-c-1	nazivna izhodna moč

Preglednica I-8: Podkategorije kategorije motorjev RLR, opredeljene v točki 8 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
RLR	Vsi	spremenljiva	$P > 0$	RLR-v-1	največja izhodna moč
		stalna	$P > 0$	RLR-c-1	nazivna izhodna moč

Preglednica I-9: Podkategorije kategorije motorjev SMB, opredeljene v točki 9 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
SMB	SI	spremenljiva ali stalna	$P > 0$	SMB-v-1	največja izhodna moč

Preglednica I-10: Podkategorije kategorije motorjev ATS, opredeljene v točki 10 člena 4(1)

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Referenčna moč
ATS	SI	spremenljiva ali stalna	$P > 0$	ATS-v-1	največja izhodna moč

PRILOGA II

Mejne vrednosti emisij izpušnih plinov iz člena 18(2)

Preglednica II-1: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev NRE iz točke 1 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
Stopnja V	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
Stopnja V	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Stopnja V	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Stopnja V	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	vsi	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Stopnja V	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	vsi	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Stopnja V	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	vsi	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,6 za zračno hlajene motorje z neposrednim vbrizgavanjem in na ročni zagon.

Preglednica II-2: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev NRG iz točke 2 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	vsi	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Preglednica II-3: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev NRSh iz točke 3 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Stopnja V	NRSh-v-1a	0 < P < 19	SI	805	50
Stopnja V	NRSh-v-1b			603	72

Preglednica II-4: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev NRS iz točke 4 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Stopnja V	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	SI	610	10
Stopnja V	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
Stopnja V	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
Stopnja V	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Namesto tega lahko tudi katera koli kombinacija vrednosti, ki izpolnjujejo enačbo $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$ in naslednje pogoje: $CO \leq 20,6$ g/kWh in $(HC + NO_x) \leq 2,7$ g/kWh.

Preglednica II-5: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev IWP iz točke 5 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	vsi	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Stopnja V	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	vsi	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
Stopnja V	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	vsi	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Stopnja V	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	vsi	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Preglednica II-6: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev IWA iz točke 6 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	vsi	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Stopnja V	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	vsi	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	vsi	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Stopnja V	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	vsi	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

Preglednica II-7: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev RLL iz točke 7 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	vsi	3,50	(HC + NO _x ≤ 4,00)		0,025	—	6,00

Preglednica II-8: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev RLR iz točke 8 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	Število delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Stopnja V	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	vsi	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

Preglednica II-9: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev SMB iz točke 9 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
Stopnja V	SMB-v-1	$P > 0$	SI	275	—	75

Preglednica II-10: Mejne vrednosti emisij stopnje V za kategorijo motorjev ATS iz točke 10 člena 4(1)

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Stopnja V	ATS-v-1	$P > 0$	SI	400	8

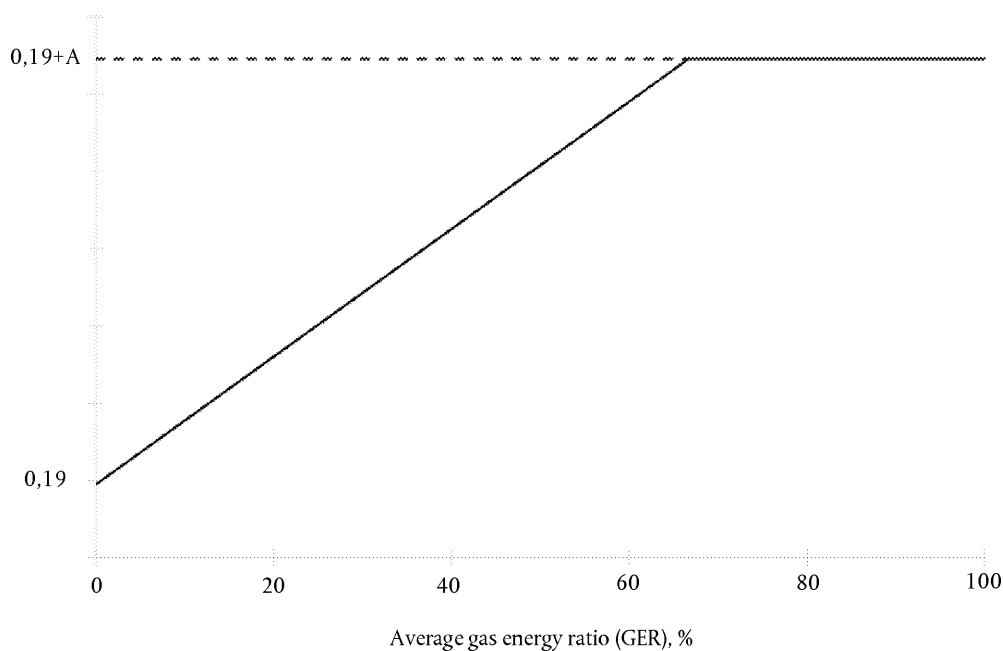
Posebne določbe o mejnih vrednostih celotnega ogljikovodika (HC) za motorje, ki v celoti ali delno delujejo na plinasto gorivo

1. Pri podkategorijah, za katere je določen faktor A, se mejna vrednost HC za motorje, ki v celoti ali delno delujejo na plinasto gorivo, navedena v preglednicah II-1 do II-10, zamenja z mejno vrednostjo, izračunano po naslednji formuli:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER),$$

kjer je GER razmerje energije iz plina med ustreznim preizkusnim ciklom. Kadar se uporabljata preskusni cikel v ustaljenem stanju in preskusni cikel prehodnega stanja, se GER določi na podlagi preskusnega cikla prehodnega stanja po vročem zagonu. Kadar se uporablja več preskusnih ciklov v ustaljenem stanju, se povprečno razmerje GER določi za vsak posamezen cikel.

Če izračunana mejna vrednost za HC presega vrednost $0,19 + A$, se mejna vrednost za HC določi na $0,19 + A$.

Slika 1. Graf, ki prikazuje mejne vrednosti emisij HC kot funkcije povprečnega razmerja GER

2. Pri podkategorijah s skupnimi mejnimi vrednostmi emisij HC in NO_x se skupna mejna vrednost za HC in NO_x zmanjša za 0,19 g/kWh in velja le za NO_x .
3. Za motorje, ki niso na plinasto gorivo, se formula ne uporablja.

PRILOGA III

Časovni načrt uporabe te uredbe za EU-homologacijo in dajanje na trg

Preglednica III-1: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev NRE

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
NRE	CI	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1. januar 2018	1. januar 2019
	CI	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	CI	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	vsi	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1. januar 2019	1. januar 2020
		$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1. januar 2018	1. januar 2019

Preglednica III-2: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev NRG

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
NRG	vsi	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1. januar 2018	1. januar 2019

Preglednica III-3: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev NRSh

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
NRSh	SI	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1. januar 2018	1. januar 2019

Preglednica III-4: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev NRS

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
NRS	SI	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1. januar 2018	1. januar 2019

Preglednica III-5: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev IWP

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
IWP	vsi	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1. januar 2019	1. januar 2020

Preglednica III-6: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev IWA

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
IWA	vsi	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1. januar 2018	1. januar 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1. januar 2019	1. januar 2020

Preglednica III-7: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev RLL

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
RLL	vsi	P > 0	RLL-v-1 RLL-c-1	1. januar 2020	1. januar 2021

Preglednica III-8: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev RLR

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
RLR	vsi	P > 0	RLR-v-1 RLR-c-1	1. januar 2020	1. januar 2021

Preglednica III-9: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev SMB

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
SMB	SI	P > 0	SMB-v-1	1. januar 2018	1. januar 2019

Preglednica III-10: Datumi uporabe te uredbe za kategorijo motorjev ATS

Kategorija	Vrsta vžiga	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	Obvezni datum uporabe te uredbe za	
				EU-homologacijo motorjev	Dajanje motorjev na trg
ATS	SI	P > 0	ATS-v-1	1. januar 2018	1. januar 2019

PRILOGA IV

Necesni preskusni cikli v ustaljenem stanju (NRSC)

Preglednica IV-1: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije NRE

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
NRE	spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo, manjšo od 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 ali C1
		Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo, večjo ali enako 19 kW in največ 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo, večjo od 560 kW	NRE-v-7	C1
	stalna	Motorji s stalno vrtilno frekvenco	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Preglednica IV-2: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije NRG

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
NRG	spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco za generatorski agregat	NRG-v-1	C1
	stalna	Motor s stalno vrtilno frekvenco za generatorski agregat	NRG-c-1	D2

Preglednica IV-3: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije NRSh

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
NRSh	spremenljiva ali stalna	Motor z referenčno močjo največ 19 kW za uporabo v ročnih strojih	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Preglednica IV-4: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije NRS

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
NRS	spremenljiva < 3 600 vrtljajev/minuto	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo največ 19 kW, namenjen za obratovanje pri < 3 600 vrtljajev/min	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
	spremenljiva, $\geq 3\ 600$ vrtljajev/min, ali stalna	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo največ 19 kW, namenjen za obratovanje pri $\geq 3\ 600$ vrtljajev/min; motor s stalno vrtilno frekvenco in referenčno močjo največ 19 kW	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	spremenljiva ali stalna	Motorji z referenčno močjo 19–30 kW in skupno delovno prostornino manj kot 1 liter	NRS-v-2a	G2
		Motorji z referenčno močjo, večjo od 19 kW, ki niso motorji z referenčno močjo 19–30 kW in skupno delovno prostornino manj kot 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Preglednica IV-5: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije IWP

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
IWP	Spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco, namenjen za pogon, ki deluje na podlagi krivulje vijakov z nespremenjenim nagibom	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	stalna	Motor s stalno vrtilno frekvenco, namenjen za pogon, ki deluje na pogon propelerja s krmiljenim nagibom ali električno povezanega propelerja	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Preglednica IV-6: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije IWA

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
IWA	Spremenljiva	Motorji s spremenljivo vrtilno frekvenco, namenjeni za pomožno uporabo na plovilih, ki plujejo po celinskih plovniht poteh	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	stalna	Motorji s stalno vrtilno frekvenco, namenjeni za pomožno uporabo na plovilih, ki plujejo po celinskih plovniht poteh	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Preglednica IV-7: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije RLL

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
RLL	Spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco za pogon lokomotiv	RLL-v-1	F
	stalna	Motor s stalno vrtilno frekvenco za pogon lokomotiv	RLL-c-1	D2

Preglednica IV-8: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije RLR

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
RLR	Spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco za pogon železniških motornih vozil	RLR-v-1	C1
	stalna	Motor s stalno vrtilno frekvenco za pogon železniških motornih vozil	RLR-c-1	D2

Preglednica IV-9: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije SMB

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
SMB	spremenljiva ali stalna	Motorji za pogon motornih sani	SMB-v-1	H

Preglednica IV-10: Preskusni cikli NRSC za motorje kategorije ATS

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	NRSC
ATS	spremenljiva ali stalna	Motorji za pogon ATV ali SbS	ATS-v-1	G1

Necestni preskusni cikli prehodnega stanja

Preglednica IV-11: Necestni preskusni cikli prehodnega stanja za motorje kategorije NRE

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	
NRE	spremenljiva	Motor s spremenljivo vrtilno frekvenco in referenčno močjo, večjo ali enako 19 kW in največ 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC

Preglednica IV-12: Necestni preskusni cikli prehodnega stanja za motorje kategorije NRS ⁽¹⁾

Kategorija	Vrtilna frekvenca	Namen	Podkategorija	
NRS	spremenljiva ali stalna	Motorji z referenčno močjo, večjo od 19 kW, ki niso motorji z referenčno močjo 19–30 kW in skupno delovno prostornino manj kot 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI-NRTC

⁽¹⁾ Uporablja se le za motorje z največjo preskusno vrtilno frekvenco $\leq 3\,400$ vrtljajev/min.

PRILOGA V

Časi trajnosti emisij (EDP) iz člena 25(1)

Preglednica V-1: EDP za kategorijo motorjev NRE

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
NRE	CI	spremenljiva	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	vsi		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	stalna	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	vsi		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Preglednica V-2: EDP za kategorijo motorjev NRG

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
NRG	vsi	stalna	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		spremenljiva		NRG-c-1	

Preglednica V-3: EDP za kategorijo motorjev NRSh

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Gibna prostornina (cm ³)	Podkategorija	EDP (v urah)
NRSh	SI	spremenljiva ali stalna	$0 < P < 19$	$SV < 50$	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				$SV \geq 50$	NRSh-v-1b	

(¹) Število ur trajnosti emisij ustreza kategorijam časa trajnosti emisij Kat. 1/Kat. 2/Kat. 3, kakor so opredeljene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe.

Preglednica V-4: EDP za kategorijo motorjev NRS

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtljna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Gibna prostornina (cm ³)	Podkategorija	EDP (v urah)
NRS	SI	spremenljiva, $\geq 3\,600$ vrtljajev/min, ali stalna	$0 < P < 19$	$80 \leq SV < 225$	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		NRS-vi-1a				
		spremenljiva, $\geq 3\,600$ vrtljajev/min, ali stalna		$SV \geq 225$	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		spremenljiva < 3 600 vrtljajev/minuto			NRS-vi-1b	
		spremenljiva ali stalna	$19 \leq P < 30$	$SV \leq 1\,000$	NRS-v-2a	1 000
				$SV > 1\,000$	NRS-v-2b	5 000
			$30 \leq P < 56$	Vsi	NRS-v-3	5 000

(¹) Število ur trajnosti emisij ustreza kategorijam časa trajnosti emisij Kat. 1/Kat. 2/Kat. 3, kakor so opredeljene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe.

Preglednica V-5: Čas trajnosti emisij (EDP) za kategorijo motorjev IWP

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtljna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
IWP	vsi	spremenljiva	$19 \leq P < 75$	IWP-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-v-3	
			$P \geq 300$	IWP-v-4	
		stalna	$19 \leq P < 75$	IWP-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWP-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWP-c-3	
			$P \geq 300$	IWP-c-4	

Preglednica V-6: EDP za kategorijo motorjev IWA

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtljna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
IWA	vsi	spremenljiva	$19 \leq P < 75$	IWA-v-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-v-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-v-3	
			$P \geq 300$	IWA-v-4	

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
		stalna	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Preglednica V-7: EDP za kategorijo motorjev RLL

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
RLL	vsí	spremenljiva	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		stalna	$P > 0$	RLL-c-1	

Preglednica V-8: EDP za kategorijo motorjev RLR

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
RLR	vsí	spremenljiva	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		stalna	$P > 0$	RLR-c-1	

Preglednica V-9: EDP za kategorijo motorjev SMB

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
SMB	SI	spremenljiva ali stalna	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ali pa je dovoljen čas trajnosti emisij 8 000 km.

Preglednica V-10: EDP za kategorijo motorjev ATS

Kategorija	Vrsta vžiga	Vrtilna frekvenca	Kategorija moči (v kW)	Podkategorija	EDP (v urah)
ATS	SI	spremenljiva ali stalna	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Število ur EDP ustreza naslednjim skupnim delovnim prostorninam motorja: $< 100 \text{ cm}^3 / \geq 100 \text{ cm}^3$.

PRILOGA VI

Mejne vrednosti emisij za motorje za posebne namene (SPE) iz člena 34(5)

Preglednica VI-1: Mejne vrednosti emisij za SPE za kategorijo motorjev NRE

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	THC	NO _x	Masa trdnih delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,6	7,5		0,4	6,0
SPE	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,5	7,5		0,6	6,0
SPE	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,0	4,7		0,4	6,0
SPE	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	vsi	5,0	4,0		0,3	6,0
SPE	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	vsi	3,5	4,0		0,2	6,0
SPE	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	vsi	3,5	6,4		0,2	6,0

Preglednica VI-2: Mejne vrednosti emisij za SPE za kategorijo motorjev NRG

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	NRG-c-1	P > 560	vsi	3,5	6,4		0,2	6,0
	NRG-v-1							

Preglednica VI-3: Mejne vrednosti emisij za SPE za kategorijo motorjev RLL

Stopnja emisij	Podkategorija motorja	Kategorija moči	Vrsta vžiga	CO	HC	NO _x	Masa trdnih delcev	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	vsi	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560 kW	vsi	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
SPE	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW in SVc ⁽¹⁾ > 5 litrov	vsi	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Delovna prostornina na cilinder.

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2016/1629 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. septembra 2016

o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, spremembi Direktive 2009/100/ES in razveljavitvi Direktive 2006/87/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa harmonizirane pogoje za izdajanje tehničnih spričeval za plovila, namenjena plovbi po celinskih plovnih poteh po vseh celinskih plovnih poteh Unije.
- (2) Tehnične zahteve za plovila, ki plujejo po reki Ren, določa Centralna komisija za plovbo po Renu (CCNR – Central Commission for Navigation on the Rhine).
- (3) Tehnične zahteve iz prilog k Direktivi 2006/87/ES vključujejo večino določb iz različice Uredbe o inšpekcijskih pregledih plovil, ki plujejo po Renu, ki jo je CCNR potrdila leta 2004. Pogoji in tehnične zahteve, ki se uporabljajo za izdajanje spričeval za plovbo po celinskih plovnih poteh v skladu s členom 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu, se redno posodablja in zanje velja, da odražajo najnovejši tehnološki razvoj.
- (4) Zaradi različnih pravnih in časovnih okvirov za postopke odločanja je težko ohranjati enakovrednost spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, izdanih v skladu z Direktivo 2006/87/ES, in spričeval, izdanih v skladu s členom 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu. Posledica tega je pomanjkanje pravne varnosti, kar lahko negativno vpliva na varnost plovbe.
- (5) Da se doseže harmonizacija na ravni Unije in se preprečijo izkrivljanje konkurence ter neenake ravni varnosti, bi bilo treba za vse celinske plovne poti Unije uporabljati enake tehnične zahteve in jih redno posodabljati.

⁽¹⁾ UL C 177, 11.6.2014, str. 58.

⁽²⁾ UL C 126, 26.4.2014, str. 48.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 16. junija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. septembra 2016.

⁽⁴⁾ Direktiva 2006/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh, in razveljavitvi Direktive Sveta 82/714/EGS (UL L 389, 30.12.2006, str. 1).

- (6) CCNR je pridobila obsežno strokovno znanje o pripravi in posodabljanju tehničnih zahtev za plovila, namenjena plovbi po celinskih plovniških poteh, zato bi bilo treba to strokovno znanje v celoti uporabiti v korist celinskih plovniških poti v Uniji. Evropski odbor za pripravo standardov za plovbo po celinskih plovniških poteh (CESNI), ki deluje pod okriljem CCNR in v katerem lahko sodelujejo strokovnjaki iz vseh držav članic, je odgovoren za pripravo tehničnih standardov na področju plovbe po celinskih plovniških poteh, na katere bi se morala sklicevati Unija.
- (7) Spričevala Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh, ki potrjujejo, da plovni objekti v celoti izpolnjujejo tehnične zahteve, bi morala veljati na vseh celinskih plovniških poteh Unije.
- (8) Pogoje, pod katerimi države članice izdajajo dodatna spričevala Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh v conah 1 in 2 (izlivi) ter v coni 4, bi bilo treba nadalje harmonizirati.
- (9) Zaradi varnosti bi bilo treba doseči visoko raven harmonizacije standardov, ne da bi se pri tem znižali varnostni standardi na celinskih plovniških poteh Unije. Vendar bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da po posvetovanju s Komisijo določijo posebne določbe glede dodatnih ali nižjih tehničnih zahtev za nekatere cone, pod pogojem, da so taki ukrepi omejeni na posebna področja iz prilog III in IV.
- (10) Države članice bi morale imeti možnost, da v nekaterih primerih, ki zadevajo plovne poti, ki niso povezane s celinskimi plovniškimi potmi drugih držav članic, ali nekatere plovne objekte, ki plujejo samo po nacionalnih plovniških poteh, odstopajo od določb te direktive, vendar bi bilo treba hkrati ohraniti ustrezno raven varnosti. Kadar takšna odstopanja zajemajo vse plovne objekte, ki plujejo v državi članici, bi bilo nesorazmerno in nepotrebno, če bi morala zadevna država članica v svojo zakonodajo prenesti vse obveznosti, določene v tej direktivi. Države članice ne morejo izdajati spričeval Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh, razen če so v svojo zakonodajo prenesle zadevne obveznosti na podlagi te direktive.
- (11) Omogočena bi morala biti odstopanja od te direktive in priznavanje enakovrednosti za posebne plovne objekte, da bi se lahko upoštevali alternativni pristopi ali spodbujale inovacije oziroma preprečili nerazumno visoki stroški, če je glede na okoliščine zagotovljena enakovredna ali ustrežna varnost. Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te direktive, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede takih odstopanj in priznavanj enakovrednosti. Komisija bi morala imeti možnost, da se glede takšnih odstopanj in priznavanj enakovrednosti sklicuje na priporočila CESNI. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (12) Zaradi upravne, tehnične in gospodarske učinkovitosti bi morale države članice imeti možnost, da imenujejo pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to direktivo in njene pravilne uporabe v skladu z nacionalno prakso.
- (13) Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh bi bilo treba izdati plovnemu objektu, ki uspešno opravi tehnični pregled, preden se začne uporabljati. S tem tehničnim pregledom bi bilo treba preveriti, ali plovni objekt izpolnjuje tehnične zahteve iz te direktive. Pristojni organi držav članic bi morali imeti možnost, da kadar koli preverijo, ali so tehnične zahteve izpolnjene in ali je na plovilu veljavno spričevalo za plovbo po celinskih plovniških poteh.
- (14) Primerno je, da se trajanje veljavnosti spričevala Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh določi za vsak primer posebej, v okviru določenih časovnih omejitev in glede na kategorijo zadevnega plovnega objekta.
- (15) Da se ohrani visoka raven varnosti plovbe po celinskih plovniških poteh, je treba določiti podrobne določbe glede nadomestitve, obnovitve, podaljšanja veljavnosti in izdajanja novih spričeval Unije za plovbo po celinskih plovniških poteh.
- (16) Da se zagotovi učinkovito izvajanje te direktive, bi bilo treba informacije o plovnem objektu za plovbo po celinskih plovniških poteh vnesti v evropsko zbirko podatkov o ladijskih trupih, da bi bile na voljo pristojnim organom. V evropski zbirki podatkov o ladijskih trupih bi moralo biti mogoče preveriti zlasti zgodovino vseh nerešenih vlog za spričevala in najti informacije o vseh veljavnih spričevalih, ki so bila že izdana za zadevni plovni objekt. Komisija bi morala voditi in prilagajati evropsko zbirko podatkov o ladijskih trupih, da bi kar najbolj koristila uporabi te direktive.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (17) Ukrepe iz Direktive 2009/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je treba še naprej uporabljati za plovila, ki jih ta direktiva ne zajema.
- (18) Da se izboljša jasnost zakonodaje Unije, bi bilo treba področje uporabe Direktive 2009/100/ES prilagoditi, tako da bi se upoštevala dopolnilno področje uporabe te direktive in razvoj dogodkov v zvezi z mednarodnimi sporazumi. Direktivo 2009/100/ES bi bilo zato treba spremeniti.
- (19) Za plovne objekte v uporabi, ki ob prvem tehničnem pregledu na podlagi revidiranih tehničnih zahtev, ki jih določa ta direktiva, še nimajo spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, bi bilo treba zagotoviti prehodno ureditev.
- (20) Zaradi boljše priprave zakonodaje in njene poenostavitve bi bilo treba omogočiti, da bi se ta direktiva sklicevala na mednarodne standarde brez njihovega podvajanja v pravnem okviru Unije.
- (21) CESNI je bil ustanovljen, da bi se olajšala harmonizacija tehničnih standardov, ki se uporabljajo v sektorju plovbe po celinskih plovnih poteh v Evropi. Za zagotovitev visoke ravni varnosti in učinkovitosti plovbe po celinskih plovnih poteh, ohranitev enakovrednosti spričeval za plovbo po celinskih plovnih poteh ter upoštevanje znanstvenega in tehničnega napredka in drugega razvoja v tem sektorju bi bilo treba sklicevanje na veljavni evropski standard o določitvi tehničnih zahtev za plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh (v nadaljnjem besedilu: standard ES-TRIN) v tej direktivi posodablјati. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi s posodabljanjem sklicevanja na najnovejšo različico standarda ES-TRIN ter določanjem datuma začetka njegove uporabe.
- (22) Kadar je to ustrezno utemeljeno na podlagi primerne analize in če ne obstajajo zadevni in posodobljeni mednarodni standardi za zagotavljanje varnosti plovbe ali kadar bi spremembe v postopku odločanja v odboru CESNI ogrozile interese Unije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spreminjanjem Priloge II k tej direktivi, tako da se določijo ustrezne tehnične zahteve, in sicer da se zaščitijo interesi Unije.
- (23) Za spreminjanje ali dopolnjevanje nekaterih nebitvenih elementov te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spreminjanjem klasifikacije plovne poti, podrobnejšo določitvijo podatkov, ki se vnesejo v evropsko zbirko podatkov o ladijskih trupih, vrst dostopa do te zbirke podatkov ter navodil glede njene uporabe in delovanja, posodabljanjem minimalnih tehničnih zahtev za plovne objekte, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, ter spreminjanjem prilog III in IV zaradi upoštevanja znanstvenega in tehničnega napredka, Priloge V zaradi posodobitve in racionalizacije njenih postopkovnih določb, Priloge VI zaradi spremembe meril za priznavanje klasifikacijskih zavodov, da se zagotovi varnost plovbe, ter spreminjanjem sklicevanj v tej direktivi na priloge II in V zaradi sprejetja delegiranih aktov.
- (24) Ko Komisija sprejema delegirane akte, je zlasti pomembno, da se pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (25) Da se upoštevajo alternativni pristopi, spodbujajo inovacije, preprečijo nerazumno visoki stroški, zagotovi učinkovit postopek izdajanja spričeval ali upoštevajo regionalne okoliščine, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za odobritev nekaterih odstopanj od tehničnih zahtev za nekatere plovne objekte, priznanje klasifikacijskih zavodov in odobritev dodatnih ali nižjih tehničnih zahtev za plovila, ki plujejo v določenih conah, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi v drugi državi članici. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o vzajemnem priznavanju dovoljenj za plovbo za plovila, ki plujejo po celinskih plovnih poteh (UL L 259, 2.10.2009, str. 8).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (26) Da bi omogočili ustrezno usklajevanje in sodelovanje z mednarodnimi organizacijami, pristojnimi za plovbo po celinskih plovnih poteh, zlasti CCNR, ter pripravo enotnih tehničnih standardov za plovbo po celinskih plovnih poteh, na katere bi se lahko sklicevale Unija in mednarodne organizacije, bi bil potreben pregled te direktive, zlasti glede učinkovitosti ukrepov, ki jih uvaja, ter mehanizmov za sodelovanje z mednarodnimi organizacijami, pristojnimi za plovbo po celinskih plovnih poteh, da bi zagotovili en sam enoten sklop tehničnih standardov.
- (27) Danska, Estonija, Irska, Grčija, Španija, Ciper, Latvija, Malta, Portugalska, Slovenija in Finska nimajo celinskih plovnih poti ali se plovba po celinskih plovnih poteh ne izvaja v velikem obsegu. Zato bi bilo nesorazmerno in nepotrebno, če bi morale te države članice to direktivo prenesti v svojo zakonodajo in jo izvajati.
- (28) Ker cilja te direktive, namreč določitev tehničnih zahtev, potrebnih za zagotovitev varnosti plovnih objektov, ki plujejo po celinskih plovnih poteh Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (29) Direktivo 2006/87/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

PODROČJE UPORABE, OPREDELITEV POJMOV IN CONE PLOVNIH POTI

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

- (a) tehnične zahteve, potrebne za zagotovitev varnosti plovnih objektov, ki plujejo po celinskih plovnih poteh iz člena 4, in
- (b) klasifikacijo teh celinskih plovnih poti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za naslednje plovne objekte:
- (a) plovila, katerih dolžina (L) je enaka ali presega 20 metrov;
- (b) plovila, katerih prostornina, izračunana na podlagi dolžine (L), širine (B) in ugreza (T), je 100 kubičnih metrov ali več;
- (c) vlačilce in potiskače, namenjene za vleko ali potiskanje bodisi plovnih objektov iz točk (a) in (b) bodisi plavajoče opreme, ali namenjene za vzdolžno premikanje takih plovnih objektov ali plavajoče opreme;
- (d) potniška plovila;
- (e) plavajočo opremo.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) trajekte;
- (b) plovila vojne mornarice;
- (c) morske ladje, vključno z morskimi vlačilci in potiskači, ki:
 - (i) plujejo ali se nahajajo v vodah v bibavičnem pasu, ali
 - (ii) začasno plujejo po celinskih plovnih poteh,

pod pogojem, da imajo vsaj:

- spričevalo, ki potrjuje skladnost z Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju iz leta 1974 (SOLAS), ali enakovredno spričevalo; spričevalo, ki potrjuje skladnost z Mednarodno konvencijo o tovornih črtah iz leta 1966, ali enakovredno spričevalo ter mednarodno spričevalo o preprečevanju onesnaževanja z oljem (IOPP), ki potrjuje skladnost z Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladj 1973/78 (MARPOL),
- v primeru morskih ladij, ki jih ne urejajo SOLAS, Mednarodna konvencija o tovornih črtah iz leta 1966 ali MARPOL, ustrezna spričevala in oznake prostega boka, ki jih določajo zakoni njihovih držav zastav,
- v primeru potniških plovil, ki jih ne ureja nobena od konvencij iz prve alinee, spričevalo o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje, izdano v skladu z Direktivo 2009/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali
- v primeru plovnih objektov za rekreacijo, ki jih ne ureja nobena od konvencij iz prve alinee, spričevalo države, pod katere zastavo plujejo, ki dokazuje ustrezno raven varnosti.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „plovni objekt“ pomeni plovilo ali del plavajoče opreme;
- (b) „plovilo“ pomeni plovilo za plovbo po celinskih plovnih poteh ali pomorsko ladjo;
- (c) „plovilo za plovbo po celinskih plovnih poteh“ pomeni plovilo, namenjeno izključno ali predvsem za plovbo po celinskih plovnih poteh;
- (d) „vlačilec“ pomeni plovilo, zgrajeno posebej za opravljanje vleke;
- (e) „potiskač“ pomeni plovilo, zgrajeno posebej za poganjanje potisnega konvoja;
- (f) „potniško plovilo“ pomeni plovilo za dnevne izlete ali plovilo s kabinami, zgrajeno in opremljeno za prevoz več kot 12 potnikov;
- (g) „plavajoča oprema“ pomeni plavajočo napravo, ki nosi delovno orodje, kot so žerjavi, oprema za izkopavanje, ovni ali dvigala;
- (h) „plavajoča naprava“ pomeni katero koli plavajočo napravo, ki običajno ni namenjena premikanju, kot so kopališče, dok, pomol ali čolnarna;
- (i) „plavajoči objekt“ pomeni splav ali drugo konstrukcijo, objekt ali sestav, ki je primeren za plovbo in ni plovilo, plavajoča oprema ali plavajoča naprava;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o varnostnih predpisih in standardih za potniške ladje (ULL 163, 25.6.2009, str. 1).

- (j) „plovni objekt za rekreacijo“ pomeni plovilo za šport ali prosti čas, ki ni potniško plovilo;
- (k) „visokohitrostno plovilo“ pomeni motorizirano plovilo, ki lahko v vodi doseže hitrost več kot 40 km/h;
- (l) „vodni izpodriv“ pomeni potopljeno prostornino plovila v kubičnih metrih;
- (m) „dolžina (L)“ pomeni največjo dolžino trupa v metrih, brez smernega krmila in poševnika;
- (n) „širina (B)“ pomeni največjo širino trupa v metrih, merjeno do zunanega roba kovinske oplata ogrodja (brez koles, ograj in podobnega);
- (o) „ugrez (T)“ pomeni navpično razdaljo v metrih med najnižjo točko trupa brez upoštevanja kobilice ali drugih nepremičnih pritrditev in črto največjega ugreza;
- (p) „povezane celinske plovne poti“ pomeni plovne poti države članice, ki so povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice po celinskih plovnih poteh, po katerih je mogoče v skladu z nacionalnim ali mednarodnim pravom pluti s plovnim objektom, ki spada v področje uporabe te direktive.

Člen 4

Klasifikacija celinskih plovnih poti

1. Za namene te direktive se celinske plovne poti Unije klasificirajo na naslednji način:
 - (a) cone 1, 2, 3 in 4:
 - (i) cona 1 in 2: plovne poti s seznama v poglavju 1 Priloge I;
 - (ii) cona 3: plovne poti s seznama v poglavju 2 Priloge I;
 - (iii) cona 4: vse druge celinske plovne poti, po katerih je mogoče v skladu z nacionalnim pravom pluti s plovnimi objekti, ki spadajo v področje uporabe te direktive;
 - (b) cona R: tiste plovne poti iz točke (a), za katere se spričevala izdajajo v skladu s členom 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu, kot se navedeni člen glasi 6. oktobra 2016.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte v zvezi s spremembami Priloge I, tako da se spremeni klasifikacija plovne poti, vključno z dodajanjem in črtanjem plovnih poti. Take spremembe Priloge I so dovoljene le na zahtevo zadevne države članice za plovne poti na njenem ozemlju.

POGLAVJE 2

SPRIČEVALA ZA PLOVBO

Člen 5

Skladnost s tehničnimi in varnostnimi zahtevami

1. Države članice zagotovijo, da so plovni objekti iz člena 2(1), ki plujejo po celinskih plovnih poteh Unije iz člena 4, zgrajeni in vzdrževani v skladu z zahtevami iz te direktive.
2. Skladnost plovnega objekta z odstavkom 1 se potrdi s spričevalom, izdanim v skladu s to direktivo.

Člen 6

Spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

1. Spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh izdajajo pristojni organi držav članic v skladu s to direktivo. Države članice ob izdaji spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh preverijo, da za zadevni plovni objekt še ni bilo izdano veljavno spričevalo iz člena 7.
2. Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se pripravi v skladu z vzorcem iz Priloge II.
3. Vsaka država članica sestavi seznam organov, pristojnih za izdajanje spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o tem, pa tudi o vseh spremembah seznama, uradno obvesti Komisijo. Komisija vodi posodobljen seznam pristojnih organov na ustrezni spletni strani.
4. Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se plovnemu objektu izda po tehničnem pregledu, opravljenem pred začetkom njegove uporabe, s katerim se preveri, ali plovni objekt izpolnjuje tehnične zahteve iz prilog II in V.
5. Skladnost plovnega objekta z dodatnimi zahtevami iz člena 23(1) in (2) se po potrebi preveri na tehničnih pregledih, določenih v odstavku 4 tega člena in v členu 29, ali na tehničnem pregledu, opravljenem na zahtevo lastnika plovnega objekta ali njegovega zastopnika.
6. Postopki za vložitev zahteve za pregled in določitev kraja in časa pregleda sodijo v pristojnost pristojnih organov, ki izdajajo spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh. Pristojni organ določi, katere dokumente je treba predložiti. Postopek se opravi tako, da se zagotovi, da se pregled lahko opravi v razumnem času po vložitvi zahteve.
7. Pristojni organi držav članic na zahtevo lastnika plovnega objekta ali njegovega zastopnika izdajo spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh plovnemu objektu, za katerega se ta direktiva ne uporablja, če ta plovni objekt izpolnjuje zahteve, določene v tej direktivi.

Člen 7

Obveznost spričevala na krovu

Plovni objekt, ki pluje po celinskih plovnih poteh Unije iz člena 4, ima na krovu naslednje izvornike:

- (a) za plovbo po plovnih poteh v coni R bodisi:

— spričevalo, izdano na podlagi člena 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu, bodisi

— spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki potrjuje popolno skladnost plovnega objekta – kadar je ustrezno, na podlagi prehodnih določb iz Priloge II k tej direktivi za plovne objekte, ki plujejo po Renu (cona R) –, s tehničnimi zahtevami iz prilog II in V k tej direktivi, katerih enakovrednost s tehničnimi zahtevami, določenimi na podlagi Revidirane konvencije o plovbi po Renu, je bila potrjena v skladu z veljavnimi pravili in postopki;

- (b) za plovbo po drugih vodnih poteh: spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh ali spričevalo, izdano v skladu s členom 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu, vključno, in kadar je ustrezno, z vsemi dodatnimi spričevali Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh v skladu s členom 8 te direktive.

Člen 8

Dodatna spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

1. Plovni objekt z veljavnim spričevalom Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh ali spričevalom, izdanim v skladu s členom 22 Revidirane konvencije o plovbi po Renu, ima dodatno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh v skladu s členom 23 te direktive.
2. Dodatno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se pripravi v skladu z vzorcem iz Priloge II, izdajo pa ga pristojni organi pod pogoji, določenimi za zadevne plovne poti.

Člen 9

Začasna spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

1. Pristojni organi držav članic lahko izdajo začasno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh:
 - (a) za plovne objekte, ki so namenjeni potovati v določen kraj z dovoljenjem pristojnega organa, da bi pridobili spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh;
 - (b) za plovne objekte, katerih spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh je bilo izgubljeno, poškodovano ali začasno odvzeto, kot je navedeno v členih 13 in 15 ali prilogah II in V;
 - (c) za plovne objekte, za katere se pripravlja spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh po uspešno opravljenem pregledu;
 - (d) za plovne objekte, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, potrebnih za pridobitev spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh v skladu s prilogama II in V;
 - (e) za plovne objekte, ki so tako poškodovani, da niso več skladni s spričevalom Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh;
 - (f) za plavajoče naprave ali plavajoče objekte v primerih, kadar organi, odgovorni za poseben prevoz, določijo, da je za dovoljenje za opravljanje posebnega prevoza treba pridobiti tako začasno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, kot to določajo veljavni predpisi organa za plovbo držav članic;
 - (g) za plovne objekte, ki uživajo odstopanje od priloge II in V v skladu s členoma 25 in 26 te direktive, dokler niso sprejeti ustrezni izvedbeni akti.
2. Začasno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se izda le, kadar se zdi, da je plovnost plovnega objekta, plavajoče naprave ali plavajočega objekta ustrezno zagotovljena. Pripravi se v skladu z modelom iz Priloge II.
3. Začasno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh vključuje pogoje, za katere pristojni organ meni, da so nujni, in je veljavno:
 - (a) v primerih, navedenih v točkah (a), (d), (e) in (f) odstavka 1, za eno določeno potovanje, ki se opravi v ustreznem obdobju, ki ne presega enega meseca;
 - (b) v primerih, navedenih v točkah (b) in (c) odstavka 1, za ustrezno obdobje;
 - (c) v primerih, navedenih v točki (g) odstavka 1, za šest mesecev; začasno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se lahko večkrat podaljša za šest mesecev, dokler ni sprejet ustrezen izvedbeni akt.

Člen 10

Veljavnost spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

1. Obdobje veljavnosti spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki se izdajo za na novo zgrajeni plovni objekt, določi pristojni organ in ne presega:

- (a) petih let za potniška in visokohitrostna plovila;
- (b) desetih let za vse druge plovne objekte.

Obdobje veljavnosti se navede v spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

2. Za plovni objekt, ki obratuje že pred izvedbo tehničnega pregleda, pristojni organ določi obdobje veljavnosti spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh za vsak primer posebej glede na rezultate pregleda. Vendar pa obdobje veljavnosti ne presega obdobja iz odstavka 1.

Člen 11

Izjemno podaljšanje veljavnosti spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

Pristojni organ, ki je izdal ali obnovil spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, lahko izjemoma podaljša njegovo veljavnost brez tehničnega pregleda za največ šest mesecev v skladu s prilogama II in V. Podaljšanje se zabeleži v navedenem spričevalu.

Člen 12

Obnovitev spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

1. Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se obnovi ob izteku njegovega obdobja veljavnosti v skladu s pogoji iz člena 6, po tehničnem pregledu, s katerim se preveri, ali plovni objekt izpolnjuje tehnične zahteve iz prilog II in V. Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh lahko obnovi kateri koli pristojni organ, o katerem je bila Komisija uradno obveščena v skladu s členom 6(3).

2. Kadar se spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh obnovijo, se za plovne objekte uporabljajo prehodne določbe iz Priloge II v skladu s pogoji, določenimi v navedeni prilogi.

Člen 13

Nadomestitev spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh

Vsaka država članica določi pogoje, pod katerimi se lahko veljavno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki je bilo izgubljeno ali poškodovano, nadomesti. V teh pogojih se od plovnega objekta, ki zaprosi za nadomestitev, v primeru izgube zahteva izjava o izgubi spričevala, v primeru poškodbe pa vrnitev poškodovanega spričevala. Na nadomestnem spričevalu se navede, da gre za dvojnik.

*Člen 14***Večje spremembe ali večja popravila plovnega objekta**

Ob večjih spremembah ali večjih popravilih, ki vplivajo na skladnost plovnega plovila s tehničnimi zahtevami iz prilog II in V glede strukturne trdnosti, plovnosti, manevrske sposobnosti ali posebnih lastnosti, plovni objekt pred kakršno koli nadaljnjo plovo opravi tehnični pregled iz člena 6.

Po tem pregledu se obstoječe spričevalo Unije za plovo po celinskih plovnih poteh spremeni, tako da odraža spremenjene tehnične lastnosti plovnega objekta, ali pa se obstoječe spričevalo odvzame in se izda novo. Če je novo spričevalo izdano v državi članici, ki ni izdala ali obnovila prvotnega spričevala, se o tem v 30 dneh od datuma izdaje novega spričevala obvesti pristojni organ, ki je izdal ali obnovil spričevalo.

*Člen 15***Zavrnitev izdaje ali obnovitve in odvzem spričeval Unije za plovo po celinskih plovnih poteh**

1. Za vsako odločitev o tem, da se ne izda ali obnovi spričevalo Unije za plovo po celinskih plovnih poteh, se navedejo utemeljeni razlogi. Lastnika plovnega objekta ali njegovega zastopnika se o tem uradno obvesti ter se ga obvesti o pravnih sredstvih in rokih za njihovo vložitev v zadevni državi članici.
2. Vsako veljavno spričevalo Unije za plovo po celinskih plovnih poteh lahko pristojni organ, ki ga je izdal ali obnovil, odvzame, če plovni objekt ne izpolnjuje več tehničnih zahtev, navedenih v spričevalu.

*Člen 16***Priznavanje spričeval za plovo plovnih objektov iz tretjih držav**

Dokler ne začnejo veljati sporazumi o vzajemnem priznavanju spričeval za plovo med Unijo in tretjimi državami, lahko pristojni organi posamezne države članice priznavajo spričevala za plovo plovnih objektov iz tretjih držav za plovo na ozemlju te države članice.

*Člen 17***Registri spričeval**

Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi vodijo register vseh spričeval, ki so jih izdali ali obnovili v skladu s členi 6, 8, 9 in 12. Ta register vključuje informacije, ki jih vsebuje vzorec spričevala iz Priloge II.

POGLAVJE 3

IDENTIFIKACIJA PLOVILA, PREGLEDI IN SPREMENJENE TEHNIČNE ZAHTEVE

Člen 18

Enotna evropska identifikacijska številka za plovila

1. Države članice zagotovijo, da se vsakemu plovilu dodeli enotna evropska identifikacijska številka za plovila (ENI – European Number of Identification) v skladu s prilogama II in V.
2. Vsako plovilo ima samo eno ENI, ki ostane nespremenjena v vsej življenjski dobi tega plovila.
3. Ko pristojni organ izda spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, vanj vključi ENI.
4. Vsaka država članica sestavi seznam organov, pristojnih za dodeljevanje ENI, in o tem, pa tudi o vseh spremembah seznama, uradno obvesti Komisijo. Komisija vodi posodobljen seznam pristojnih organov na ustreznem spletnem mestu.

Člen 19

Evropska zbirka podatkov o ladijskih trupih

1. Komisija vodi evropsko zbirko podatkov o ladijskih trupih ter tako podpira upravne ukrepe za ohranjanje varne in udobne plovbe in zagotavlja uporabo te direktive.

Države članice obdelavo osebnih podatkov izvajajo v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Komisija obdelavo osebnih podatkov izvaja v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi v evropsko zbirko podatkov o ladijskih trupih za vsak plovni objekt nemudoma vnesejo:
 - (a) podatke, s katerimi je mogoče plovni objekt identificirati in ki plovni objekt opisujejo v skladu s to direktivo;
 - (b) podatke v zvezi z izdanimi, obnovljenimi, nadomeščenimi in odvzetimi spričevali ter v zvezi s pristojnim organom, ki je izdal spričevalo, v skladu s to direktivo;
 - (c) digitalno kopijo vseh spričeval, ki jih pristojni organi izdajo v skladu s to direktivo;
 - (d) podatke o vseh zavrženih ali še nerešenih vlogah za spričevala v skladu s to direktivo in
 - (e) vse spremembe podatkov iz točk (a) do (d).

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 96/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

3. Pristojni organi držav članic, pogodbenice Revidirane konvencije o plovbi po Renu in tretje države, ki so jim zaupane naloge v zvezi z uporabo te direktive in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/44/ES ⁽¹⁾, lahko podatke iz odstavka 2 obdelujejo za naslednje namene:

- (a) uporabo te direktive in Direktive 2005/44/ES;
- (b) upravljanje prometa na plovni poti in infrastrukture;
- (c) ohranjanje ali zagotavljanje varnosti plovbe;
- (d) zbiranje statističnih podatkov.

4. Pristojni organ države članice lahko osebne podatke posreduje tretji državi ali mednarodni organizaciji, pod pogojem, da to stori le za vsak primer posebej in če so izpolnjene zahteve iz Uredbe (EU) 2016/679, zlasti poglavja V navedene uredbe. Države članice zagotovijo, da je posredovanje potrebno za namene iz odstavka 3 tega člena. Države članice zagotovijo, da tretja država ali mednarodna organizacija ne posreduje podatkov drugi tretji državi ali mednarodni organizaciji, razen če ima za to izrecno pisno dovoljenje in če upošteva pogoje, ki jih določi pristojni organ države članice.

5. Komisija lahko za vsak primer posebej organu tretje države ali mednarodni organizaciji posreduje osebne podatke ali zagotovi dostop do evropske zbirke podatkov o ladijskih trupih, pod pogojem, da je prenos ali dostop potreben za namene iz odstavka 3 tega člena ter da so izpolnjene zahteve iz člena 9 Uredbe (ES) št. 45/2001. Komisija zagotovi, da je posredovanje ali dostop potreben za namene iz odstavka 3 tega člena. Komisija zagotovi, da tretja država ali mednarodna organizacija ne posreduje podatkov drugi tretji državi ali mednarodni organizaciji, razen če ima za to izrecno pisno dovoljenje in če upošteva pogoje, ki jih določi Komisija.

6. Pristojni organ zagotovi, da se ob izločitvi plovnega objekta podatki v zvezi z njim črtajo iz zbirke podatkov iz odstavka 1.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte, s katerimi se podrobneje določijo:

- (a) podatki, ki jih v zbirko podatkov vnesejo države članice;
- (b) vrste dovoljenega dostopa, pri čemer se upoštevajo kategorije prejemnikov podatkov in nameni, za katere so taki podatki obdelani, iz odstavka 3 tega člena;
- (c) navodila glede uporabe in delovanja zbirke podatkov, zlasti v zvezi z ukrepi za varnost podatkov, šifriranjem in obdelavo podatkov ter medsebojno povezavo zbirke podatkov z registri iz člena 17.

Člen 20

Izvajanje tehničnih pregledov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi iz odstavka 3 izvajajo začetne, redne, posebne in prostovoljne preglede iz te direktive.

2. Ti pristojni organi lahko plovni objekt v celoti ali delno oprostijo tehničnega pregleda, če je iz veljavnega spričevala, ki ga je izdal priznan klasifikacijski zavod v skladu s členom 21, razvidno, da plovni objekt v celoti ali delno izpolnjuje tehnične zahteve iz prilog II in V.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/44/ES z dne 7. septembra 2005 o usklajenih rečnih informacijskih storitvah (RIS) na celinskih plovnih poteh v Skupnosti (UL L 255, 30.9.2005, str. 152).

3. Vsaka država članica sestavi seznam svojih pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje tehničnih pregledov, in o tem, pa tudi o vseh spremembah seznama, uradno obvesti Komisijo. Komisija vodi posodobljen seznam pristojnih organov in inšpekcijskih organov na ustreznem spletnem mestu.
4. Vsaka država članica poskrbi za skladnost s posebnimi zahtevami v zvezi z inšpekcijskimi organi in v zvezi z zahtevami za pregled, kot je določeno v prilogah II in V.

Člen 21

Priznavanje klasifikacijskih zavodov

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi prizna klasifikacijske zavode, ki izpolnjujejo merila iz Priloge VI, ali preklične priznanje, in sicer v skladu s postopkom iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).
2. Prošnjo za priznanje v skladu s to direktivo Komisiji predloži država članica, v kateri ima sedež klasifikacijski zavod ali podružnica, ki je pristojna za izdajanje potrdil, da plovni objekt izpolnjuje zahteve iz prilog II in V. Prošnji se priložijo vse potrebne informacije in dokumentacija, da se preveri, ali so merila za priznanje izpolnjena.
3. Katera koli država članica lahko Komisiji predloži prošnjo za preklic priznanja, če meni, da klasifikacijski zavod ne izpolnjuje več meril iz Priloge VI. Prošnji za preklic se priložijo dokazila.
4. Klasifikacijski zavodi, ki so bili do 6. oktobra 2016 priznani v skladu z Direktivo 2006/87/ES, to priznanje obdržijo.
5. Komisija na ustreznem spletnem mestu prvič do 7. oktobra 2017 objavi seznam klasifikacijskih zavodov, priznanih v skladu s tem členom, in ga posodablja. Države članice obvestijo Komisijo o vseh spremembah imena ali naslova klasifikacijskih zavodov, za katere so zaprosile za priznanje.

Člen 22

Preverjanje skladnosti

1. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi kadar koli preverijo, ali ima plovni objekt veljavno spričevalo v skladu s členom 7 in ali izpolnjuje zahteve, na podlagi katerih je bilo takšno spričevalo izdano.

V primeru neskladnosti z zahtevami pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe v skladu z odstavki 2 do 5 tega člena. Zahtevajo tudi, da lastnik plovnega objekta ali njegov zastopnik sprejme vse potrebne ukrepe, da v roku, ki ga določijo pristojni organi, odpravi neskladnost.

Pristojni organ, ki je izdal spričevalo, ki je na krovu plovnega objekta, se v sedmih dneh po pregledu obvesti o takšni neskladnosti.

2. Če na krovu ni veljavnega spričevala, se plovnemu objektu lahko prepreči nadaljnja plovba.

3. Če pristojni organi med preverjanjem ugotovijo, da plovni objekt predstavlja očitno nevarnost za osebe na krovu, okolje ali varnost plovbe, lahko plovnemu objektu preprečijo nadaljnjo plovbo do sprejetja potrebnih ukrepov za odpravo neskladnosti.

Pristojni organi lahko predpišejo tudi sorazmerne ukrepe, ki bodo plovnemu objektu po končanem prevozu po potrebi omogočili varno nadaljevanje plovbe do kraja, v katerem bo opravljen pregled ali popravilo.

4. Država članica, ki je plovnemu objektu preprečila nadaljevanje plovbe ali je lastnika plovnega objekta ali njegovega zastopnika uradno obvestila o namenu, da bo to storila, če ugotovljenih pomanjkljivosti ne odpravi, pristojni organ države članice, ki je spričevalo za ta plovni objekt izdal ali nazadnje obnovil, v sedmih dneh obvesti o sprejetem ali nameravanem ukrepu.

5. Vsaka odločitev o prekinitvi plovbe plovnega objekta, sprejeta na podlagi izvajanja te direktive, se natančno obrazloži. Takšna odločitev se nemudoma uradno sporoči zadevni stranki, ki je hkrati obveščena o pravnih sredstvih, ki so na voljo v veljavni zakonodaji zadevne države članice, in o rokih za njihovo vložitev.

Člen 23

Spremenjene tehnične zahteve za nekatere cone

1. Države članice lahko ob upoštevanju zahtev Revidirane konvencije o plovbi po Renu poleg tehničnih zahtev iz prilog II in V po potrebi sprejmejo dodatne tehnične zahteve za plovne objekte, ki plujejo po plovnih poteh v conah 1 in 2 na njihovem ozemlju. Takšne dodatne zahteve se nanašajo le na področja iz Priloge III.

2. Posamezna država članica lahko za potniška plovila, ki plujejo v coni 3 po celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice, poleg tehničnih zahtev iz prilog II in V ohrani dodatne tehnične zahteve. Takšne dodatne zahteve se nanašajo le na področja iz Priloge III.

3. Če bi uporaba prehodnih določb iz Priloge II povzročila znižanje obstoječih nacionalnih varnostnih standardov, lahko država članica preneha uporabljati omenjene prehodne določbe za potniška plovila, ki plujejo po njenih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice. V tem primeru lahko zadevna država članica zahteva, da od 30. decembra 2008 dalje taka potniška plovila, ki plujejo po njenih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice, v celoti izpolnjujejo tehnične zahteve iz prilog II in V.

4. Države članice lahko za plovne objekte, ki plujejo izključno po plovnih poteh v conah 3 in 4 na njihovem ozemlju, odobrijo delno uporabo tehničnih zahtev ali določijo tehnične zahteve, ki so manj stroge kot tiste iz prilog II in V. Manj stroge tehnične zahteve ali delna uporaba tehničnih zahtev se nanaša le na področja iz Priloge IV.

5. Če država članica uporablja odstavek 1, 2, 3 ali 4, o tem uradno obvesti Komisijo vsaj šest mesecev pred načrtovanim datumom začetka uporabe. Komisija o tem ustrezno obvesti druge države članice.

V primerih iz odstavkov 1 in 2 tega člena Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se odobrijo dodatne tehnične zahteve. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

6. Skladnost s spremenjenimi tehničnimi zahtevami v skladu z odstavki 1, 2, 3 in 4 se navede v spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh ali v dodatnem spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

Člen 24

Odstopanja za nekatere kategorije plovnih objektov

1. Ob vzdrževanju ustrezne ravni varnosti lahko države članice odobrijo odstopanja od celotne Direktive ali njenega dela za:
 - (a) plovne objekte, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice;
 - (b) plovne objekte, katerih nosilnost ne presega 350 ton, ali plovne objekte, ki niso namenjeni prevozu blaga, imajo vodni izpodriv manjši od 100 kubičnih metrov in katerih kobilice so bile položene pred 1. januarjem 1950 ter plujejo izključno po svojem ozemlju.
2. Brez poseganja v Revidirano konvencijo o plovbi po Renu lahko države članice za plovbo po svojem ozemlju odobrijo odstopanja od te direktive za plovne objekte, ki opravljajo omejene krajevne prevoze ali prevoze v pristaniških območjih. Ta odstopanja in prevozi ali območja, za katera veljajo, se navedejo v spričevalu plovnega objekta.
3. O odstopanjih, odobrenih na podlagi odstavkov 1 in 2, država članica uradno obvesti Komisijo. Komisija o tem ustrezno obvesti druge države članice.

Člen 25

Uporaba novih tehnologij in odstopanja za posebne plovne objekte

1. Da bi spodbujali inovacije in uporabo novih tehnologij v plovbi po celinskih plovnih poteh, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov, s katerimi se odobrijo odstopanja ali se prizna enakovrednost tehničnih specifikacij za določen plovni objekt v zvezi z:
 - (a) izdajanjem spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, s katerim se prizna uporaba ali prisotnost drugih materialov, naprav ali delov opreme na krovu plovnega objekta, ali sprejetjem ureditev ali projektnih lastnosti, drugačnih od tistih iz prilog II in V, pod pogojem, da je zagotovljena enaka raven varnosti;
 - (b) izdajanjem spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh za poskusne namene in omejeno obdobje, ki vključujejo nove tehnične specifikacije, ki odstopajo od zahtev iz prilog II in V, pod pogojem, da je zagotovljena ustrežna raven varnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

2. Pristojni organi države članice vsa zadevna odstopanja in priznanja enakovrednosti iz odstavka 1 navedejo v spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

Člen 26

Otežene okoliščine

1. Po prenehanju veljavnosti prehodnih določb glede tehničnih zahtev iz Priloge II lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se dovolijo odstopanja od tehničnih zahtev iz navedene priloge, za katere so veljale navedene prehodne določbe, kadar je uporaba teh zahtev tehnično zahtevna ali bi povzročila nesorazmerne stroške.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

2. Pristojni organi države članice vsa zadevna odstopanja iz odstavka 1 navedejo v spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

Člen 27

Register homologirane opreme

Komisija na ustreznem spletnem mestu objavi register opreme, ki je bila homologirana v skladu s prilogama II in V.

POGLAVJE 4

KONČNE DOLOČBE

Člen 28

Prehodne določbe o uporabi dokumentov

Dokumenti, ki spadajo na področje uporabe te direktive in so jih pristojni organi v državah članicah izdali na podlagi Direktive 2006/87/ES pred 6. oktobrom 2016, ostanejo veljavni do konca datuma veljavnosti.

Člen 29

Plovni objekti, izključeni iz področja uporabe Direktive 82/714/EGS

1. Spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh se izda plovnim objektom, ki so bili izključeni iz področja uporabe Direktive Sveta 82/714/EGS⁽¹⁾, a so zajeti s to direktivo v skladu s členom 2(1) te direktive, po tehničnem pregledu, s katerim se preveri, ali plovni objekt izpolnjuje tehnične zahteve iz prilog II in V k tej direktivi. Ta tehnični pregled se opravi ob izteku veljavnosti obstoječega spričevala plovnega objekta, v vsakem primeru pa najpozneje 30. decembra 2018.

2. Vsako neizpolnjevanje tehničnih zahtev iz prilog II in V se navede v spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh. Če pristojni organi menijo, da te pomanjkljivosti ne predstavljajo očitne nevarnosti, lahko plovni objekti iz odstavka 1 tega člena plujejo, dokler sestavni deli ali področja plovnih objektov, za katere je bilo ugotovljeno neizpolnjevanje zahtev, niso zamenjani ali spremenjeni, po čemer morajo ti sestavni deli izpolnjevati tehnične zahteve iz prilog II in V.

3. Zamenjava obstoječih delov z identičnimi deli ali deli, proizvedenimi z enakovredno tehnologijo in zasnovo, med rednimi pregledi in vzdrževanjem ne šteje za zamenjavo ali spremembo v smislu odstavka 2.

4. Očitna nevarnost v smislu odstavka 2 tega člena se domneva zlasti ob neizpolnjevanju zahtev glede strukturne trdnosti, plovnosti ali manevrske sposobnosti ali posebnih lastnosti plovnega objekta v skladu s tehničnimi zahtevami iz prilog II in V. Odstopanja, dovoljena v skladu s tehničnimi zahtevami iz prilog II in V, ne štejejo za pomanjkljivosti, ki predstavljajo očitno nevarnost.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 82/714/EGS z dne 4. oktobra 1982 o tehničnih predpisih za plovila, namenjena za plovbo po celinskih plovnih poteh (UL L 301, 28.10.1982, str. 1).

Člen 30

Prehodne določbe glede začasnih zahtev v skladu z Direktivo 2006/87/ES

Začasne zahteve, sprejete v skladu s členom 1.06 Priloge II k Direktivi 2006/87/ES, ostanejo veljavne do datuma prenehanja veljavnosti.

Člen 31

Prilagajanje prilog

1. Komisija v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte za prilagoditev Priloge II, s katerimi se brez odlašanja posodobi sklicevanje na najnovejšo različico standarda ES-TRIN in se določi datum začetka njegove uporabe.
2. Kadar je to ustrezno utemeljeno na podlagi primerne analize ter če ne obstajajo zadevni in posodobljeni mednarodni standardi za zagotavljanje varnosti plovbe ali kadar bi spremembe v postopku odločanja v odboru CESNI ogrozile interese Unije, se z odstopanjem od odstavka 1 na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte za spremembo Priloge II, s katerimi se določijo ustrezne tehnične zahteve.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte v zvezi s prilagoditvijo prilog III in IV znanstvenemu in tehničnemu napredku.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte v zvezi s prilagoditvijo Priloge V, s katerimi se posodobijo in racionalizirajo upravne določbe.
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte v zvezi s prilagoditvami Priloge VI, s katerimi se spremenijo merila za priznavanje klasifikacijskih zavodov za zagotavljanje varnosti plovbe.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte, s katerimi se posodobijo sklicevanja v tej direktivi na nekatere določbe prilog II in V, da bi se upoštevale spremembe teh prilog.

Člen 32

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4, 19 in 31 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 6. oktobra 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 4, 19 in 31 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica, v skladu z načeli Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 4, 19 in 31, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 33

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 7 Direktive Sveta 91/672/EGS ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: odbor). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, ko se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora.

Člen 34

Pregled

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu pred 7. oktobrom 2021 predloži poročilo o pregledu učinkovitosti ukrepov, uvedenih s to direktivo, zlasti pri harmonizaciji tehničnih zahtev in razvoju tehničnih standardov za plovbo po celinskih plovnih poteh. Poročilo vsebuje tudi pregled mehanizmov sodelovanja z mednarodnimi organizacijami, pristojnimi za plovbo po celinskih plovnih poteh. Poročilo po potrebi spremlja zakonodajni predlog za dodatno racionalizacijo usklajevanja in sodelovanja pri določanju standardov, na katere se lahko sklicujejo pravni akti Unije. Komisija podobno poročilo predloži po vseh pomembnejših spremembah na področju prometa po celinskih plovnih poteh.

Člen 35

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/672/EGS z dne 16. decembra 1991 o vzajemnem priznavanju nacionalnih potrdil o usposobljenosti za voditelja čolna za tovorni in potniški promet po celinskih plovnih poteh (UL L 373, 31.12.1991, str. 29).

Člen 36

Sprememba Direktive 2009/100/ES

Direktiva 2009/100/ES se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Ta direktiva se uporablja za plovila, namenjena prevozu blaga po celinskih plovnihih poteh, katerih nosilnost je 20 metričnih ton ali več in:

- (a) katerih dolžina je manjša od 20 metrov in
- (b) katerih prostornina, izračunana na podlagi dolžine (L), širine (B) in ugreza (T), je manjša od 100 kubičnih metrov.

Ta direktiva ne posega v uredbe o inšpekcijskih pregledih plovil, ki plujejo po Renu, in v Evropski sporazum o mednarodnem prevozu nevarnega blaga po celinskih vodah (ADN).“;

2. člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice lahko zahtevajo, da plovila, ki prevažajo nevarne snovi, kakor je opredeljeno v ADN, izpolnjujejo zahteve iz tega sporazuma. Kot dokaz lahko zahtevajo predložitev dovoljenja, izdanega na podlagi tega sporazuma.“;

(b) drugi pododstavek odstavka 5 se nadomesti z naslednjim:

„Šteje se, da so posebni pogoji za prevoz nevarnih snovi izpolnjeni na vseh plovnihih poteh Skupnosti, če plovilo izpolnjuje zahteve ADN. Ustrezní dokaz za izpolnjevanje teh zahtev je lahko dovoljenje iz odstavka 4.“

Člen 37

Prenos

1. Brez poseganja v člen 40 države članice najpozneje do 7. oktobra 2018 uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, ki se uporabljajo od tega datuma. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo določb predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Državam članicam, ki zaradi odstopanj, odobrenih v skladu s členom 24(1) in (2), nimajo plovnihih objektov, ki plujejo po njenih plovnihih poteh, za katere bi veljale določbe te direktive, ni treba prenesti določb poglavja 2, člena 18(3) ter členov 20 in 21.

*Člen 38***Razveljavitev**

Direktiva 2006/87/ES se razveljavi z učinkom od 7. oktobra 2018.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VII.

*Člen 39***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 40***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice, razen Danske, Estonije, Irske, Grčije, Španije, Cipra, Latvije, Malte, Portugalske, Slovenije in Finske.

V Strasbourgu, 14. septembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

SEZNAM PRILOG

- Priloga I: Seznam celinskih plovnih poti Unije, razvrščenih v geografske cone 1, 2 in 3
- Priloga II: Minimalne tehnične zahteve za plovne objekte, ki plujejo po celinskih plovnih poteh v conah 1, 2, 3 in 4
- Priloga III: Področja možnih dodatnih tehničnih zahtev za plovne objekte, ki plujejo po celinskih plovnih poteh v conah 1 in 2 ter celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s celinskimi plovnimi potmi druge države članice, v coni 3
- Priloga IV: Področja možnih nižjih tehničnih zahtev za plovne objekte, ki plujejo po celinskih plovnih poteh v conah 3 in 4
- Priloga V: Podrobne postopkovne določbe
- Priloga VI: Klasifikacijski zavodi
- Priloga VII: Korelacijska tabela
-

PRILOGA I

SEZNAM CELINSKIH PLOVNIH POTI UNIJE, RAZVRŠČENIH V GEOGRAFSKE CONE 1, 2 IN 3

POGLAVJE 1

Cona 1*Nemčija*

Ems	od črte, ki povezuje nekdanji svetilnik Greetsiel in zahodni pomol vhoda v pristanišče Eemshaven proti odprtemu morju do zemljepisne širine 53° 30' S in zemljepisne dolžine 6° 45' V, to je nekoliko v smeri proti morju od območja iztovarjanja za plovila za prevoz suhega tovora v Alte Ems ⁽¹⁾
-----	--

(¹) V primeru plovil, ki imajo matično pristanišče drugje, je treba upoštevati člen 32 Pogodbe Ems-Dollart z dne 8. aprila 1960 (BGBl. 1963 II, str. 602).

Poljska

Del zaliva Pomorska južno od črte, ki povezuje Nordperd na otoku Rügen in svetilnik Niechorze.

Del zaliva Gdańska južno od črte, ki povezuje svetilnik Hel in vhodno bojo v zaliv Baltijsk.

Švedska

Jezero Vänern, na jugu omejeno z vzporednico zemljepisne širine skozi obalno luč Bastugrunds.

Göta älv in Rivöfjorden, na vzhodu omejena z mostom Älvsborg, na zahodu z vzporednico zemljepisne dolžine skozi svetilnik Gäveskär ter na jugu z vzporednico zemljepisne širine skozi svetilnik Smörbådan.

Združeno kraljestvo

ŠKOTSKA	
Blue Mull Sound	med Gutcherjem in Belmontom
Yell Sound	med Tofts Voejem in Ulstom
Sullom Voe	znotraj črte, ki poteka od severovzhodne točke Gluss Island do severne točke Calback Ness
Dales Voe	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od severne točke Kebister Ness do obale Breiwicka na zemljepisni dolžini 1° 10,8' Z
Dales Voe	Poleti: kot za Lerwick
Lerwick	Pozimi: znotraj območja, ki ga na severu omejuje črta, ki poteka od Scottle Holma do Scarfi Tainga na reki Bressay, na jugu pa črta, ki poteka od svetilnika Twageos Point do Whalpa Tainga na reki Bressay
Lerwick	Poleti: znotraj območja, ki ga na severu omejuje črta, ki poteka od Brim Nessa do severovzhodnega kota Inner Scora, na jugu pa črta, ki poteka od južnega konca Ness of Sounda do Kirkabisternessa

Kirkwall	med Kirkwallom in Rousayem, vendar ne vzhodno od črte med Point of Graandom (Egilsay) in Galt Nessom (Shapinsay) ali med Head of Workom (Mainland) skozi signalno luč Helliar Holm do obale Shapinsaya; ne severozahodno od jugovzhodnega roba otoka Eynhallow, ne proti odprtemu morju in črta med obalo Rousay na 59° 10,5' S 002° 57,1' Z in obalo Egilsay na 59° 10' S 002° 56,4' Z
Stromness	do Scapa, vendar ne zunaj Scapa Flowa
Scapa Flow	znotraj območja, ki ga omejujejo črte, ki potekajo od Point of Clettsa na otoku Hoy do triangulacijske točke Thomson's Hill na otoku Fara in od tam do Gibraltar Piera na otoku Flotta; od St Vincent Piera na otoku Flotta do najbolj zahodne točke Calf of Flotta; od najbolj vzhodne točke Calf of Flotta do Needle Pointa na otoku South Ronaldsay in od Ness on Mainland do svetilnika Point of Oxan na otoku Graemsay ter od tam do Bu Pointa na otoku Hoy; v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Balnakiel Bay	med Eilean Dubhom in A'Chleitom
Cromarty Firth	znotraj črte, ki poteka od North Sutora do valoloma Nairn in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Inverness	znotraj črte, ki poteka od North Sutora do valoloma Nairn in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Tay – Dundee	znotraj črte, ki poteka od Broughty Castla do Tayporta in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Firth of Forth in reka Forth	znotraj črte, ki poteka od Kirkcaldyja do reke Portobello in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Solway Firth	znotraj črte, ki poteka od Southernness Pointa do Sillotha
Loch Ryan	znotraj črte, ki poteka od Finnart's Pointa do Milleur Pointa in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
The Clyde	Zunanja meja: črta, ki poteka od Skipnessa do mesta, ki je eno miljo južno od Garroch Heada in od tam do Farland Heada Notranja meja pozimi: črta, ki poteka od svetilnika Cloch do pomola Dunoon Notranja meja poleti: črta, ki poteka od Bogany Pointa, Isle of Bute do Skelmorlie Castla, in črta, ki poteka od Ardlamont Pointa do najbolj južne meje zaliva Ettrick Bay znotraj Kyles of Bute <i>Opomba:</i> Navedena poletna notranja meja se od vključno 5. junija do vključno 5. septembra razširi s črto, ki poteka od točke, ki se nahaja dve milj od obale Ayrshire pri Skelmorlie Castlu do Tomont Enda, Cumbrae, in črto, ki poteka od Portachur Pointa, Cumbrae, do Inner Brigurd Pointa, Ayrshire.

Oban	znotraj območja, ki ga na severu omejuje črta, ki poteka od svetilnika Dunollie Point do Ard na Chruidh, na jugu pa črta, ki poteka od Rudha Seanach do Ard na Cuile
Kyle of Lochalsh	skozi Loch Alsh do konca Loch Duicha
Loch Gairloch	Pozimi: nič Poleti: južno od črte, ki poteka vzhodno od Rubha na Moine do Eilan Horrisdale in od tam do Rubha nan Eanntag
SEVERNA IRSKA	
Belfast Lough	Pozimi: nič Poleti: znotraj črte, ki poteka od Carrickfergusa do Bangora ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Loch Neagh	v razdalji več kot 2 milj od obale
VZHODNA OBALA ANGLIJE	
Reka Humber	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od New Hollanda do Paulla Poleti: znotraj črte, ki poteka od pomola Cleethorpes do cerkve Patrington ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
WALES IN ZAHODNA OBALA ANGLIJE	
Reka Severn	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Blacknore Pointa do Caldicot Pilla, Portskewett Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Dock Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Wye	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Blacknore Pointa do Caldicot Pilla, Portskewett Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Dock Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Newport	Pozimi: nič Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Dock Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2

Cardiff	<p>Pozimi: nič</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Dock Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
Barry	<p>Pozimi: nič</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Dock Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
Swansea	znotraj črte, ki povezuje proti morju obrnjene konce valolomov
Menai Straits	znotraj ožin Menai Straits od črte, ki povezuje signalno luč na Llanddwyn Islandu z Dinas Dinlleujem, in črt, ki povezujejo južni konec otoka Puffin s Trwyn DuPointom in železniško postajo Llanfairfechan ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Dee	<p>Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Hilbre Pointa do Point of Air</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Formby Pointa do Point of Air ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
Reka Mersey	<p>Pozimi: nič</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Formby Pointa do Point of Air ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
Preston in Southport	znotraj črte, ki poteka od Southporta do Blackpoola znotraj bregov ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Fleetwood	<p>Pozimi: nič</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Rossal Pointa do Humphrey Heada ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
Reka Lune	<p>Pozimi: nič</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Rossal Pointa do Humphrey Heada ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>

Heysham	Pozimi: nič Poleti: znotraj črte, ki poteka od Rossal Pointa do Humphrey Heada
Morecambe	Pozimi: nič Poleti: znotraj črte, ki poteka od Rossal Pointa do Humphrey Heada
Workington	znotraj črte, ki poteka od Southernness Pointa do Sillotha ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
JUŽNA ANGLIJA	
Reka Colne, Colchester	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Colne Pointa do Whitstabla Poleti: znotraj črte, ki poteka od Clacton Piera do Reculvra
Reka Blackwater	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Colne Pointa do Whitstabla Poleti: znotraj črte, ki poteka od Clacton Piera do Reculvra ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Crouch in reka Roach	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Colne Pointa do Whitstabla Poleti: znotraj črte, ki poteka od Clacton Piera do Reculvra ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Temza in njeni pritoki	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Colne Pointa do Whitstabla Poleti: znotraj črte, ki poteka od Clacton Piera do Reculvra ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Medway in Swale	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Colne Pointa do Whitstabla Poleti: znotraj črte, ki poteka od Clacton Piera do Reculvra ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Chichester	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2

Pristanišče Langstone	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Portsmouth	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Bembridge, Isle of Wight	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Cowes, Isle of Wight	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Southampton	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Beaulieu	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Keyhaven Lake	znotraj Isle of Wight na območju, ki ga omejujejo črte, ki potekajo na vzhodu od zvonika cerkve v West Witteringu do Trinity Church v Bembridgeu, na zahodu pa med Needlesem in Hurst Pointom ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Weymouth	znotraj Portland Harbourja ter med reko Wey in Portland Harbourjem
Plymouth	znotraj črte, ki poteka od Cawsanda do Breakwatra in Staddona ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Falmouth	Pozimi: znotraj črte, ki poteka od St. Anthony Heada do Rosemulliona Poleti: znotraj črte, ki poteka od St. Anthony Heada do Nare Pointa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Reka Camel	znotraj črte, ki poteka od Stepper Pointa do Trebetherick Pointa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2
Bridgewater	znotraj sipine in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2

Reka Avon (Avon)	<p>Pozimi: znotraj črte, ki poteka od Blacknore Pointa do Caldicot Pilla, Porstkewett</p> <p>Poleti: znotraj črte, ki poteka od Barry Piera do Steepholma in od tam do Brean Downa ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 2</p>
------------------	---

Cona 2

Češka

Umetno jezero Lipno

Nemčija

Ems	od črte, ki poteka prek Emsa blizu vhoda v pristanišče Papenburg med nekdanjo črpalno postajo Diemen in odprtino nasipa pri Halteju, do črte, ki povezuje nekdanji svetilnik Greetsiel in zahodni pomol vhoda v pristanišče Eemshaven
Jade	znotraj črte, ki povezuje nekdanjo signalno luč Schillig in cerkveni stolp Langwarden
Weser	od severozahodnega roba železniškega mosta v Bremnu do črte, ki povezuje cerkvena stolpa Langwarden in Cappel, vključno s stranskimi rokavi Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebenarm in Schweiburg
Laba z Bützfletcher Süderelbe (od 0,69 km do ustja v Labi), Ruthenstrom (od 3,75 km do ustja v Labi), Wischhafener Süderelbe (od 8,03 km do ustja v Labi)	od spodnje meje pristanišča Hamburg do črte, ki povezuje obalno luč Döse in zahodni rob nasipa Friedrichskoog (Dieksand), vključno s Spodnjo Labo in pritoki Este, Lühe, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückau in Stör (vedno od ustja do jeza)
Meldorfer Bucht	znotraj črte, ki povezuje zahodni rob nasipa Friedrichskoog (Dieksand) in zahodno konicu pomola Büsum
Eider	od ustja kanala Gieselau (22,64 km) do črte, ki poteka med sredino trdnjave (Tränke) in cerkvenim stolpom Vollerwiek
Kanal Gieselau	od ustja v reki Eider do ustja v kanalu med Severnim in Baltskim morjem
Flensburger Förde	znotraj črte, ki povezuje svetilnik Kegnäs in Birknack, ter severno od nemško-danske meje v Flensburger Förde
Schlei	znotraj črte med konicami pomolov v Schleimünde
Eckernförder Bucht	znotraj črte, ki povezuje Boknis-Eck in severovzhodno točko celine blizu Dänisch Nienhofs
Kieler Förde	znotraj črte, ki povezuje svetilnik Bülk in pomorski spomenik Laboe

Kanal med Severnim in Baltiskim morjem, vključno z Audorfer See in Schirnauer See	od črte, ki povezuje konice pomola Brunsbüttel, do črte, ki povezuje vhodne luči v Kiel-Holtenau, vključno z Obereidersee in Enge, Audorfer See, Borgstedter See z Enge, Schirnauer See, Flemhuder See in kanal Achterwehrer
Trave	od severozahodnega roba železniškega mostu v Lübecku s Pötenitzer Wiek in Dassower See do črte, ki povezuje južno notranjo in severno zunanjo konico pomola v Travemündeju
Leda	od vhoda v zunanje pristanišče morske zapornice Leer do ustja v reki Eems
Hunte	od pristanišča Oldenburg in 140 m navzdol od mostu Amalienbrücke v Oldenburgu do ustja v reki Weser
Lesum	od sotočja rek Hamme in Wümmer (0,00 km) do ustja v reki Weser
Este	od mirnega toka reke pri zapornici Buxtehude (0,25 km) do ustja v Labi
Lühe	od mirnega toka reke pri Au-Mühle v Horneburgu (0,00 km) do ustja v Labi
Schwinge	od severnega roba zapornice Salztor v Stadeju do ustja v Labi
Oste	od 210 m nad središčno črto prometnega mostu nad zapornico Oste (69,360 km) do ustja v Labi
Pinnau	od severozahodnega roba železniškega mostu v Pinnebergu do ustja v Labi
Krückau	od jugozahodnega roba mostu, ki vodi v Wedenkamp v Elmshornu ali iz njega, do ustja v Labi
Stör	od plimomera Rensing do ustja v Labi
Freiburger Hafenpriel	od vzhodnega roba zapornice v Freiburgu na Labi do ustja v Labi
Wismarbucht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff in pristaniško območje Wismar	v smeri proti odprtemu morju do črte, ki povezuje Hoher Wieschendorf Huk in signalno luč Timmendorf, in črte, ki povezuje signalno luč Gollwitz na otoku Poel in južno točko polotoka Wustrow
Warnow, vključno z Breitlingom in stranskimi rokavi	navzdol od jeza Mühlendamm od severnega roba Geinitzbrücke v Rostocku proti morju do črte, ki povezuje severne točke zahodnega in vzhodnega pomola v Warnemündeju
vode, ki jih obkroža kopno, polotoka Darß in Zingst ter otoka Hiddensee in Rügen (vključno s pristaniškim območjem Stralsund)	v smeri proti morju med polotokom Zingst in otokom Bock: do zemljepisne širine 54° 26' 42" S otokoma Bock in Hiddensee: do črte, ki povezuje severno točko otoka Bock in južno točko otoka Hiddensee otokom Hiddensee in otokom Rügen (Bug): do črte, ki povezuje jugovzhodno točko Neubessin in Buger Haken

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	Bodden v smeri proti morju do črte, ki poteka od vzhodne točke Thiessower Haken (Südpard) do vzhodne točke otoka Ruden in se nadaljuje do severne točke otoka Usedom (54° 10' 37" S, 13° 47' 51" V)
Ryck	vzhodno od mostu Steinbecker v Greifswaldu do črte, ki povezuje konice pomolov
vode, ki jih obkroža kopno in otok Usedom (Peenestrom, vključno s pristaniškim območjem Wolgast, Achterwasser in Oder Haff)	v smeri proti vzhodu do meje z Republiko Poljsko v Stettiner Haffu
Uecker	od jugozahodnega roba prometnega mostu v Uekermündeju do črte, ki povezuje konice pomolov

Opomba: V primeru plovil, ki imajo matično pristanišče v drugi državi, je treba upoštevati člen 32 Pogodbe Ems-Dollart z dne 8. aprila 1960 (BGBl. 1963 II, str. 602).

Francija

Gironde od točke 48,50 km do spodnje točke Ile de Patiras do prečne meje na morju, ki jo določa črta, ki povezuje Pointe de Grave in Pointe de Suzac;

Loara od Cordemaisa (točke 25 km) do prečne meje na morju, ki jo določa črta, ki povezuje Pointe de Mindin in Pointe de Penhoët;

Sena od začetka kanala Tancarville do prečne meje na morju, ki jo določa črta, ki povezuje Cape Hode na desnem bregu in točko na levem bregu, kjer se načrtovani nasip stika z obalo pod Bervillom;

Vilaine od jezua Arzal do prečne meje na morju, ki jo določa črta, ki povezuje Pointe du Scal in Pointe du Moustoir;

Ženevsko jezero.

Madžarska

Blatno jezero

Nizozemska

Dollard

Eems

Waddenzee: vključno s povezavami s Severnim morjem

IJsselmeer: vključno z Markermeerjem in IJmeerjem, vendar brez Gouwezeeja

Nieuwe Waterweg in Scheur

Caland Kanaal zahodno od pristanišča Benelux

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal in povezana pristanišča

Haringvliet in Vuile Gat: vključno s plovnimi potmi med Goeree-Overflakkeejem na eni strani in Voorne-Puttenom ter Hoeksche Waardom na drugi strani

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer in Brouwershavensche Gat: vključno z vsemi plovnimi potmi med Schouwen-Duivelandom in Goeree-Overflakkeejem

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Vzhodna Šelda in Roompot: vključno s plovnimi potmi med Walcherenom, Noord-Bevelandom in Zuid-Bevelandom na eni strani in Schouwen-Duivelandom ter Tholenom na drugi strani, razen kanala Šelda-Ren

Šelda in Zahodna Šelda: vključno s plovnimi potmi med Zeeland Flanders na eni strani in Walcherenom ter Zuid-Bevelandom na drugi strani, razen kanala Šelda-Ren

Poljska

Laguna Szczecin

Laguna Kamień

Laguna Wisła

Zaliv Puck

Zbiralni bazen Włocławski

Jezero Śniardwy

Jezero Niegocin

Jezero Mamry

Švedska

Göta älv, ki ga na vzhodu omejuje most Göta älv, na zahodu pa most Älvsborg

Združeno kraljestvo

ŠKOTSKA

Scapa Flow

znotraj območja, ki ga omejujejo črte, ki potekajo od Whartha na otoku Flotta do Martello Towra na South Wallsu in od Point Clettsa na otoku Hoy do triangulacijske točke Thomson's Hill na otoku Fara in od tam do Gibraltar Piera na otoku Flotta

Kyle of Durness

južno od Eilean Dubha

Cromarty Firth	znotraj črte, ki poteka med North Sutorom in South Sutorom
Inverness	znotraj črte, ki poteka od Fort Georgea do Chanonry Pointa
Findhorn Bay	znotraj rta
Aberdeen	znotraj črte, ki poteka od pomola South Jetty do pomola Abercromby Jetty
Porečje Montrose Basin	zahodno od črte, ki poteka od severa proti jugu čez vhod v pristanišče pri svetilniku Scurdie Ness
Reka Tay – Dundee	znotraj črte od plimovalnega zaliva (ribiški dok) Dundee do Craig Heada, East Newport
Firth of Forth in reka Forth	znotraj Firth of Fortha, vendar ne vzhodno od železniškega mostu Forth
Dumfries	znotraj črte, ki poteka od Airds Pointa do Scar Pointa
Loch Ryan	znotraj črte, ki poteka od Cairn Pointa do Kircolm Pointa
Pristanišče Ayr	znotraj sipine
The Clyde	nad vodami cone 1
Kyles of Bute	med Colintrave in Rhubodachom
Pristanišče Campbeltown	znotraj črte, ki poteka od Macringan's Pointa do Ottercharach Pointa
Loch Etive	znotraj Loch Etive nad slapovi Lore
Loch Leven	nad mostom pri Ballachulishu
Loch Linnhe	severno od signalne luči Corran Point
Loch Eil	celo jezero
Caledonian Canal	Loch Lochy, Loch Oich in Loch Ness
Kyle of Lochalsh	znotraj Kyle Akina, ne zahodno od signalne luči Eilean Ban ali vzhodno od Eileanan Dubha
Loch Carron	med Stromemorejem in Strome Ferryjem
Loch Broom, Ullapool	znotraj črte, ki poteka od signalne luči Ullapool Point do Aultnaharrija
Kylesku	čez Loch Cairnbawn na območju med najvzhodnejšo točko Garbh Eilean in najzahodnejšo točko Eilean na Rainich
Pristanišče Stornoway	znotraj črte od Arnish Pointa do svetilnika Sandwick Bay, severozahodna stran

Sound of Scalpay	ne vzhodno od Berry Cove (Scalpay) in ne zahodno od Croc a Loin (Harris)
North Harbour, Scalpay in pristanišče Tarbert	znotraj ene milje od obale otoka Harris
Loch Awe	celo jezero
Loch Katrine	celo jezero
Loch Lomond	celo jezero
Loch Tay	celo jezero
Loch Loyal	celo jezero
Loch Hope	celo jezero
Loch Shin	celo jezero
Loch Assynt	celo jezero
Loch Glascarnoch	celo jezero
Loch Fannich	celo jezero
Loch Maree	celo jezero
Loch Gairloch	celo jezero
Loch Monar	celo jezero
Loch Mullardach	celo jezero
Loch Cluanie	celo jezero
Loch Loyne	celo jezero
Loch Garry	celo jezero
Loch Quoich	celo jezero
Loch Arkaig	celo jezero
Loch Morar	celo jezero
Loch Shiel	celo jezero
Loch Earn	celo jezero
Loch Rannoch	celo jezero

Loch Tummel	celo jezero
Loch Ericht	celo jezero
Loch Fionn	celo jezero
Loch Glass	celo jezero
Loch Rimsdale/nan Clar	celo jezero
SEVERNA IRSKA	
Strangford Lough	znotraj črte, ki poteka od Cloghy Pointa do Dogtail Pointa
Belfast Lough	znotraj črte, ki poteka od Holywooda do Macedon Pointa
Larne	znotraj črte, ki poteka od Larne Piera do trajektnega pomola na otoku Magee
Reka Bann	od proti morju obrnjenih koncev valolomov do mostu Toome
Lough Erne	zgornji in spodnji Lough Erne
Lough Neagh	znotraj dveh milj od obale
VZHODNA OBALA ANGLIJE	
Berwick	znotraj valolomov
Warkworth	znotraj valolomov
Blyth	znotraj zunanjih konic pomolov
Reka Tyne	od Dunston Staithes do konic pomola Tyne
Reka Wear	od Fatfielda do konic pomola Sunderland
Seaham	znotraj valolomov
Hartlepool	znotraj črte, ki poteka od pomola Middleton Jetty do konice pomola Old Pier znotraj črte, ki povezuje konico pomola North Pier s konico pomola South Pier
Reka Tees	znotraj črte, ki poteka proti zahodu od pomola Government Jetty do jeza Tees
Whitby	znotraj konic pomola Whitby
Reka Humber	znotraj črte, ki poteka od North Ferribyja do South Ferribyja
Grimsby Dock	znotraj črte, ki poteka od zahodnega pomola plimovalnega zaliva do vzhodnega pomola ribiških dokov, severno nabrežje

Boston	znotraj New Cuta
Reka Dutch	cel kanal
Reka Hull	od Beverley Becka do reke Humber
Kielder Water	celo jezero
Reka Ouse	pod zapornico Naburn
Reka Trent	pod zapornico Cromwell
Reka Wharfe	od stičišča z reko Ouse do mostu Tadcaster
Scarborough	znotraj konic pomola Scarborough
WALES IN ZAHODNA OBALA ANGLIJE	
Reka Severn	severno od črte, ki poteka proti zahodu od Sharpness Pointa (51° 43,4' S) do Llanthonyja in Maisemore Weirs ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 3
Reka Wye	pri Chepstowu, severno od zemljepisne širine 51° 38,0' S do Monmoutha
Newport	severno od nadzemnih električnih kablov, ki prečkajo Fifoots Points
Cardiff	znotraj črte, ki poteka od pomola South Jetty do Penarth Heada in zaprtih vod zahodno od jeza Cardiff Bay
Barry	znotraj črte, ki povezuje proti morju obrnjene konce valolomov
Port Talbot	znotraj črte, ki povezuje proti morju obrnjene konce valolomov na reki Afran zunaj zaprtih dokov
Neath	znotraj črte, ki poteka proti severu od proti morju obrnjenega konca pomola za tankerje v zalivu Baglan (51° 37,2' S, 3° 50,5' Z)
Llanelli in Burry Port	znotraj območja, ki ga omejuje črta, ki poteka od zahodnega pomola v Burry Portu do Whiteford Pointa
Milford Haven	znotraj črte, ki poteka od South Hook Pointa do Thorn Pointa
Fishguard	znotraj črte, ki povezuje proti morju obrnjene konce severnih in vzhodnih valolomov
Cardigan	znotraj ožin pri Pen-Yr-Ergydu
Aberystwyth	znotraj proti morju obrnjenih koncev valolomov

Aberdyfi	znotraj črte, ki poteka od železniške postaje Aberdyfi do obalne luči Twyni Beach
Barmouth	znotraj črte, ki poteka od železniške postaje Barmouth do Penrhyn Pointa
Portmadoc	znotraj črte, ki poteka od Harlech Pointa do Graig Dduja
Holyhead	znotraj območja, ki ga omejujeta glavni valolom in črta, ki poteka od konca valoloma do Brynglas Pointa, zaliv Towyn
Menai Straits	znotraj ožin Menai med črto, ki povezuje Aber Menai Point in Belan Point, in črto, ki povezuje pomol Beaumaris in Pen-y-Coed Point
Conway	znotraj črte, ki poteka od Mussel Hilla do Tremlyd Pointa
Llandudno	znotraj valoloma
Rhyl	znotraj valoloma
Reka Dee	nad Connah's Quayjem do točke vodnega črpališča Barrelwell Hill
Reka Mersey	znotraj črte, ki poteka med svetilnikom Rock Lighthouse in severozahodnim dokom Seaforth, vendar brez drugih dokov
Preston in Southport	znotraj črte, ki poteka od Lythama do Southporta in znotraj dokov v Prestonu
Fleetwood	znotraj črte, ki poteka od Low Lighta do Knotta
Reka Lune	znotraj črte, ki poteka od Sunderland Pointa do Chapel Hilla do vključno doka Glasson
Barrow	znotraj črte, ki povezuje Haws Point, Isle of Walney in Roa Island Slipway
Whitehaven	znotraj valoloma
Workington	znotraj valoloma
Maryport	znotraj valoloma
Carlisle	znotraj črte, ki povezuje Carlisle Point s Torduffom
Coniston Water	celo jezero
Derwentwater	celo jezero
Ullswater	celo jezero
Windermere	celo jezero

JUŽNA ANGLIJA	
Blakeney in pristanišče Morston ter dostopi	vzhodno od črte, ki poteka južno od Blakeney Pointa do vhoda reke Stiffkey
Reka Orwell in reka Stour	reka Orwell znotraj črte, ki poteka od valoloma Blackmanshead do Landguard Pointa in v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 3
Reka Blackwater	vse plovne poti znotraj črte, ki poteka od jugozahodnega konca otoka Mersea do Sales Pointa
Reka Crouch in reka Roach	reka Crouch znotraj črte, ki poteka od Holliwell Pointa do Foulness Pointa, vključno z reko Roach
Reka Temza in njeni pritoki	reka Temza nad črto, ki poteka od severa proti jugu čez najbolj vzhodni konec pomola v pristanišču Denton, Gravesend do zapornice Teddington
Reka Medway in Swale	reka Medway od črte, ki poteka med Garrison Pointom in Grain Towrom do zapornice Allington, in Swale od Whitstabla do Medwaya
Reka Stour (Kent)	reka Stour nad ustjem do pristajališča pri Flagstaff Reachu
Pristanišče Dover	znotraj črt, ki potekajo čez vzhodni in zahodni vhod v pristanišče
Reka Rother	reka Rother nad signalno postajo za plimovanje v Camberju do zapornice Scots Float in do vhodne zapornice na reki Brede
Reka Adur in kanal Southwick	znotraj črte, ki poteka čez vhod v pristanišče Shoreham do zapornice kanala Southwick in do zahodnega konca Tarmac Wharfa
Reka Arun	reka Arun nad pomolom Littlehampton do marine Littlehampton
Reka Ouse (Sussex) Newhaven	reka Ouse od črte, ki poteka čez vhodne pomole pristanišča Newhaven do severnega konca North Quayja
Brighton	zunanje pristanišče marine Brighton znotraj črte, ki poteka od južnega konca West Quayja do severnega konca South Quayja
Chichester	znotraj črte, ki poteka med Eastoke Pointom in zvonikom cerkve v West Witteringu ter v smeri proti odprtemu morju od vod v coni 3
Pristanišče Langstone	znotraj črte, ki poteka med Eastney Pointom in Gunner Pointom
Portsmouth	znotraj črte, ki poteka čez vhod v pristanišče od Port Blockhousa do Round Towra
Bembridge, Isle of Wight	znotraj pristanišča Brading
Cowes, Isle of Wight	reka Medina znotraj črte, ki poteka od signalne luči valoloma na vzhodnem bregu do House Lighta na zahodnem bregu

Southampton	znotraj črte, ki poteka od Calshot Castla do obalne luči Hook
Reka Beaulieu	znotraj reke Beaulieu, vendar ne vzhodno od črte, ki poteka od severa proti jugu čez Inchmery House
Keyhaven Lake	znotraj črte, ki poteka proti severu od spodnjega svetilnika Hurst Point do Keyhaven Marshes
Christchurch	The Run
Poole	znotraj črte Chain Ferry med Sandbanks in South Haven Pointom
Exeter	znotraj črte, ki poteka od vzhoda proti zahodu od Warren Pointa do priobalne postaje za rešilne čolne nasproti Checkstone Ledgea
Teignmouth	znotraj pristanišča
Reka Dart	znotraj črte, ki poteka od Kettle Pointa do Battery Pointa
Reka Salcombe	znotraj črte, ki poteka od Splat Pointa do Limebury Pointa
Plymouth	znotraj črte, ki poteka od pomola Mount Batten do Raveness Pointa čez otok Drake; reka Yealm znotraj črte, ki poteka od Warren Pointa do Misery Pointa
Fowey	znotraj pristanišča
Falmouth	znotraj črte, ki poteka od St. Anthony Heada do Pendennis Pointa
Reka Camel	znotraj črte, ki poteka od Gun Pointa do Brea Hilla
Reki Taw in Torridge	znotraj črte, ki vodi 200° od svetilnika Crow Point do obale pri Skern Pointu
Bridgewater	južno od črte, ki poteka proti vzhodu od Stert Pointa (51° 13,0' S)
Reka Avon (Avon)	znotraj črte, ki poteka od pomola Avonmouth do Wharf Pointa in Netham Dama

POGLAVJE 2

Cona 3*Belgija*

Pomorska Šelda (v smeri toka od odprtega sidrišča Antwerpen)

Bolgarija

Donava: od rečnega kilometra 845,650 do rečnega kilometra 374,100

Češka

Umetna jezera: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechanice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice in Nové Mlýny III

Jezera, nastala z izkopom peščenega gramoza: Ostrožná Nová Ves in Tovačov

Nemčija

Donava	od Kelheima (2 414,72 km) do nemško-avstrijske meje pri Jochensteinu
Ren z rokavoma Lampertheimer Altrhein (od 4,75 km do Rena), Altrhein Stockstadt-Erfelden (od 9,80 km do Rena)	od nemško-švicarske meje do nemško-nizozemske meje
Laba (Norderelbe), vključno s Süderelbe in Köhlbrand	od ustja kanala Laba-Seiten do spodnje meje pristanišča Hamburg
Müritz	

Francija

Adour od točke Bec du Gave do morja;

Aulne od zapornice pri Châteaulinu do prečne meje na morju, ki jo določa prehod de Rosnoën;

Blavet od Pontivyja do mostu Pont du Bonhomme;

kanal Calais;

Charente od mostu pri Tonnay-Charentu do prečne meje na morju, ki jo določa črta, ki poteka skozi sredino spodnje signalne luči na levem bregu in skozi sredino utrdbe Fort de la Pointe;

Dordogne od sotočja z reko Lidoire do Bec d'Ambès;

Garonne od mostu pri Castet en Dorthe do točke Bec d'Ambès;

Gironde od točke Bec d'Ambès do prečne črte pri točki 48,50 km in preko spodnjega dela Ile de Patiras;

Hérault od pristanišča Bessan proti morju največ do bibavičnega pasu;

Isle od sotočja z reko Dronne do sotočja z reko Dordogne;

Lora od sotočja z reko Maine do Cordemaisa (točka 25 km);

Marne od mostu pri Bonneuilu (točke 169 do 900 km) in zapornice pri kraju St Maur do sotočja s Seno;

Ren

Nive od jezua Haitze pri Utaritzu do sotočja z reko Adour;

Oise od zapornice Janville do sotočja s Seno;

Orb od Sérignana proti morju največ do bibavičnega pasu;

Rona od meje s Švico proti morju, z izjemo Petit Rhône;

Saône od mostu Pont de Bourgogne pri kraju Chalon-sur-Saône do sotočja z Rono;

Sena od zapornice pri kraju Nogent-sur-Seine do začetka kanala Tancarville;

Sèvre Niortaise od zapornice pri Maransu na prečni meji morja nasproti stražarnice do ustja;

Somme od spodnje strani mostu Pont de la Portelette bridge pri Abbevillu do viadukta pri Noyellesu do železnice Saint-Valéry-sur-Somme;

Vilaine od Redona (točka 89,345 km) do jezua Arzal;

jezero Amance;

jezero Annecy;

jezero Biscarosse;

jezero Bourget;

jezero Carcans;

jezero Cazaux;

jezero Der-Chantecoq;

jezero Guerlédan;

jezero Hourtin;

jezero Lacanau;

jezero Orient;

jezero Pareloup;

jezero Parentis;

jezero Sanguinet;

jezero Serre-Ponçon;

jezero Temple.

Hrvaška

Donava: od rečnega kilometra 1 295 + 500 do rečnega kilometra 1 433 + 100

Reka Drava: od rečnega kilometra 0 do rečnega kilometra 198 + 600

Reka Sava: od rečnega kilometra 210 + 800 do rečnega kilometra 594 + 000

Reka Kolpa: od rečnega kilometra 0 do rečnega kilometra 5 + 900

Reka Una: od rečnega kilometra 0 do rečnega kilometra 15

Madžarska

Donava: od rečnega kilometra 1 812 do rečnega kilometra 1 433

Donava Moson: od rečnega kilometra 14 do rečnega kilometra 0

Donava Szentendre: od rečnega kilometra 32 do rečnega kilometra 0

Donava Ráckeve: od rečnega kilometra 58 do rečnega kilometra 0

Reka Tisa: od rečnega kilometra 685 do rečnega kilometra 160

Reka Drava: od rečnega kilometra 198 do rečnega kilometra 70

Reka Bodrog: od rečnega kilometra 51 do rečnega kilometra 0

Reka Kettős-Körös: od rečnega kilometra 23 do rečnega kilometra 0

Reka Hármas-Körös: od rečnega kilometra 91 do rečnega kilometra 0

Kanal Sió: od rečnega kilometra 23 do rečnega kilometra 0

*Jezero Velence**Jezero Fertő**Nizozemska**Ren*

Sneekmeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afgesloten IJ, Noordzeekanaal, pristanišče IJmuiden, pristaniško območje Rotterdam, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, kanal Bijlandsch, Boven Rijn, kanal Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, kanal Amsterdam-Ren, Veerse Meer, kanal Šelda-Ren od državne meje do ustja v Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Meuse navzdol od Venla, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (vzhodno od pristanišča Beneluks), Hartelkanaal

Avstrija

Donava: od nemške meje do slovaške meje

Inn: od ustja do elektrarne Passau-Ingling

Traun: od ustja do 1,80 km

Enns: od ustja do 2,70 km

March: do 6,00 km

Poljska

— Reka Biebrza od izliva kanala Augustowski do izliva v reko Narwia

— Reka Brda od povezave s kanalom Bydgoski v Bydgoszczu do izliva v reko Vislo

- Reka Bug od izliva reke Muchawiec do izliva v reko Narwio
- Jezero Dąbie do meje z notranjimi morskimi vodami
- Kanal Augustowski od povezave z reko Biebrzo do državne meje, skupaj z jezeri, ki se nahajajo vzdolž tega kanala
- Kanal Bartnicki od jezera Ruda Woda do jezera Bartężek, skupaj z jezerom Bartężek
- Kanal Bydgoski
- Kanal Elbląski od jezera Druzno do jezera Jeziorak in jezera Szelał Wielki, skupaj s temi jezери in jezери vzdolž kanala, in stranski kanal v smeri Zalewa od jezera Jeziorak do jezera Ewingi, vključno s tem jezerom
- Kanal Gliwicki skupaj s kanalom Kędzierzyński
- Kanal Jagielloński od povezave z reko Elblągo do reke Nogat
- Kanal Łaczański
- Kanal Ślesiński skupaj z jezeri, ki se nahajajo vzdolž tega kanala, in jezero Gopło
- Kanal Żerański
- Reka Martwa Wisla od reke Visle v Przegalinu do meje z notranjimi morskimi vodami
- Reka Narew od izliva reke Biebrza do izliva reke Visle, skupaj z jezerom Zegrzyński
- Reka Nogat od reke Visle do izliva v laguno Visle
- Reka Noteć (zgornji tok) od jezera Gopło do povezave s kanalom Górnonotecki in kanal Górnonotecki ter reka Noteć (spodnji tok) od povezave s kanalom Bydgoski do izliva v reko Warta
- Reka Nysa Łużycka od Gubina do izliva v reko Odro
- Reka Odra od mesta Racibórz do povezave z vzhodno Odro, ki postane reka Regalica od prekopa Klucz-Ustowo, skupaj s to reko in njenimi stranskimi pritoki do jezera Dąbie, kakor tudi stranski toki reke Odre od zapornice Opatowice do zapornice v mestu Wrocław
- Zahodna Odra od jezera v Widuchowau (704,1 km reke Odre) do meje z notranjimi morskimi vodami, skupaj s stranskimi pritoki, kakor tudi prekopom Klucz-Ustowo, ki povezuje Vzhodno in Zahodno Odro
- Reka Parnica in prekop Parnicki od Zahodne Odre do meje z notranjimi morskimi vodami
- Reka Pisa od jezera Roś do izliva reke Narew
- Reka Szarpawa od reke Visle do izliva v laguno Visle
- Reka Warta od jezera Ślesiński do izliva reke Odre
- Omrežje Wielkie Jeziora Mazurskie, ki obsega jezera, povezana z rekami in kanali, ki predstavljajo glavno povezavo od jezera Roś (vključno z njim) v Pisci do kanala Węgorzewski (vključno s kanalom) v Węgorzewou, skupaj z jezeri: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty in Święcajty, skupaj s kanalom Giżycki in kanalom Niegociński ter kanalom Piękna Góra, in stranska pot jezera Ryńskie (vključno z njim) v Rynu do jezera Nidzkie (do 3 km, kar ustvarja mejo z naravnim rezervatom „jezero Nidzkie“), skupaj z jezeri: Beldany, Guzianka Mała in Guzianka Wielka
- Reka Wisla od izliva reke Przemsza do povezave s kanalom Łaczański, kakor tudi od izliva tega kanala v Skawino do izliva Visle v Gdanski zaliv, izključujoč rezervoar Włocławski

Romunija

Donava: od srbsko-romunske meje (1 075 km) do Črnega morja vzdolž kanala Sulina

kanal Donava–Črno morje (dolžina 64,410 km): od stika z reko Donavo na 299,300 km Donave pri kraju Cernavodă (tj. 64,410 km kanala) do pristanišča Konstanca jug–Agigea („0“ km kanala)

kanal Poarta Albă–Midia Năvodari (dolžina 34,600 km): od stičišča s kanalom Donava–Črno morje pri 29,410 km pri Poarta Albă (tj. 27,500 km kanala) do pristanišča Midia („0“ km kanala)

Slovaška

Donava: od rečnega kilometra 1 880,26 do rečnega kilometra 1 708,20

Kanal Donava: od rečnega kilometra 1 851,75 do rečnega kilometra 1 811,00

Reka Váh: od rečnega kilometra 0,00 do rečnega kilometra 70,00

Reka Morava: od rečnega kilometra 0,00 do rečnega kilometra 6,00

Reka Bodrog: od rečnega kilometra 49,68 do rečnega kilometra 64,85

Umetna jezera: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Švedska

Kanal Trollhätte in Göta älv od vzporednika zemljepisne širine skozi obalno luč Bastugrunds do mostu Göta älv

Jezero Mälaren

Pristanišča v Stockholmu, omejena na severozahodu z mostom Lidingö, na severovzhodu s črto, ki poteka skozi svetilnik Elfviksgrund v smeri 135-315 stopinj, in na jugu z mostom Skuru

Kanal Södertälje in pristanišča v Södertäljeu, omejena na severu z zapornico Södertälje in na jugu z vzporednikom zemljepisne širine 59° 09' 00" S

Združeno kraljestvo

ŠKOTSKA	
Leith (Edinburgh)	znotraj valolomov
Glasgow	Strathclyde Loch
Crinan Canal	od Crinana do Ardrishaiga
Caledonian Canal	deli kanala
SEVERNA IRSKA	
Reka Lagan	od Lagan Weira do Stranmillisa
VZHODNA ANGLIJA	
reka Wear (kjer ni plimovanja)	od starega železniškega mostu, Durham, do mostu Prebends, Durham
Reka Tees	po reki navzgor od jeza Tees

Grimsby Dock	znotraj zapornic
Immingham Dock	znotraj zapornic
Hull Docks	znotraj zapornic
Dok Boston	znotraj vrat zapornice
Aire and Calder Navigation	od Goole Docksa do Leedsa; stičišče s kanalom Leeds- Liverpool; stičišče Bank Dole do Selbyja (zapornica na reki Ouse); stičišče Castleford do Wakefielda (spodnja zapornica)
Reka Ancholme	odtočni kanal Ferriby do Brigga
Calder and Hebble Canal	Wakefield (zapornica Falling) do zapornice Broadcut Top
Reka Foss	od stičišča (Blue Bridge) z reko Ouse do Monk Bridgea
Fosdyke Canal	stičišče z reko Trent do Brayford Poola
Goole Dock	znotraj vrat zapornice
Hornsea Mere	cel kanal
Reka Hull	od zapornice Struncheon Hill do Beverley Becka
Market Weighton Canal	zapornica na reki Humber do zapornice Sod Houses
New Junction Canal	cel kanal
Reka Ouse	od zapornice Naburn do Nun Monktona
Sheffield and South Yorkshire Canal	zapornica Keadby do zapornice Tinsley
Reka Trent	zapornica Cromwell do Shardlowa
Reka Witham	zapornica Boston do Brayford Poola (Lincoln)
WALES IN ZAHODNA ANGLIJA	
Reka Severn	nad Llanthonyjem in jezom Maisemore
Reka Wye	nad Monmouthom
Cardiff	Jezero Roath Park
Port Talbot	znotraj zaprtih dokov

Swansea	znotraj zaprtih dokov
Reka Dee	nad vodnim črpališčem Barrelwell Hill
Reka Mersey	doki (razen Seaforth Docka)
Reka Lune	nad dokom Glasson
Reka Avon (Midland)	zapornica Tewkesbury do Eveshama
Gloucester	mestni doki v Gloucestru, kanal Gloucester/Sharpness
Hollingworth Lake	celo jezero
Manchester Ship Canal	cel kanal in doki Salford, vključno z reko Irwell
Pickmere Lake	celo jezero
Reka Tawe	med morskim jezom/marino in športnim stadionom Morfa
Rudyard Lake	celo jezero
Reka Weaver	pod Northwichem
JUŽNA ANGLIJA	
Reka Nene	Wisbech Cut in reka Nene do zapornice Dog-in-a-Doublet Lock
Reka Great Ouse	Kings Lynn Cut in reka Great Ouse pod cestnim mostom West Lynn
Yarmouth	izliv reke Yare od črte, ki poteka med konci pomolov severnega in južnega vhoda, vključno z Breydon Water
Lowestoft	pristanišče Lowestoft pod zapornico Mutford Lock do črte, ki poteka med zunanji pomoli vhoda v pristanišče
Reki Alde in Ore	nad vhodom v reko Ore do Westrow Pointa
Reka Deben	nad vhodom v reko Deben do Felixstowe Ferryja
Reka Orwell in reka Stour	od črte, ki poteka od Fagbury Pointa do Shotley Pointa na reki Orwell do doka Ipswich; in od črte, ki poteka od severa proti jugu čez Erwarton Ness na reki Stour do Manningtreeja
Chelmer and Blackwater Canal	vzhodno od zapornice Beeleigh
Reka Temza in njeni pritoki	reka Temza nad zapornico Teddington do Oxforda

Reka Adur in kanal Southwick	reka Adur nad zahodnim koncem Tarmac Wharfa in znotraj kanala Southwick
Reka Arun	reka Arun nad marino Littlehampton
Reka Ouse (Sussex), Newhaven	reka Ouse nad severnim koncem severnega North Quayja
Bewl Water	celo jezero
Grafham Water	celo jezero
Rutland Water	celo jezero
Thorpe Park Lake	celo jezero
Chichester	vzhodno od črte, ki povezuje Cobnor Point in Chalkdock Point
Christchurch	znotraj pristanišča Christchurch, razen Run
Exeter Canal	cel kanal
Reka Avon (Avon)	mestni doki v Bristolu jez Netham do Pulteney Weira

PRILOGA II

MINIMALNE TEHNIČNE ZAHTEVE ZA PLOVILA NA CELINSKIH PLOVNIH POTEH CON 1, 2, 3 IN 4

Tehnične zahteve za plovne objekte so tiste iz standarda ES-TRIN 2015/1.

PRILOGA III

PODROČJA MOŽNIH DODATNIH TEHNIČNIH ZAHTEV ZA PLOVNE OBJEKTE, KI PLUJEJO PO CELINSKIH PLOVNIH POTEH V CONAH 1 IN 2 TER CELINSKIH PLOVNIH POTEH, KI NISO POVEZANE S CELINSKIMI PLOVNIMI POTMI DRUGE DRŽAVE ČLANICE, V CONI 3

Katere koli dodatne tehnične zahteve, ki jih država članica sprejme v skladu s členom 23(1) in (2) te direktive v zvezi s plovnim objektom, ki pluje na ozemlju zadevne države članice, so omejene na naslednje:

1. Opredelitev pojmov
 - Potrebno za razumevanje dodatnih zahtev
2. Stabilnost
 - Okrepitev konstrukcije
 - Certifikat/potrdilo priznanega klasifikacijskega zavoda
3. Varnostna razdalja in prosti bok
 - Prosti bok
 - Varnostna razdalja
4. Vodotesnost odprtih v trupu in nadgradenj
 - Nadgradnje
 - Vrata
 - Okna in palubna okna
 - Žrela skladišč
 - Druge odprtine (prezračevalne cevi, izpušne cevi itd.)
5. Oprema
 - Sidra in sidrne verige
 - Navigacijske luči
 - Zvočni signali
 - Kompas
 - Radar
 - Naprave za oddajanje in sprejemanje
 - Reševalna oprema
 - Razpoložljivost pomorskih kart
6. Dodatne določbe za potniška plovila
 - Stabilnost (jakost vetra, merila)
 - Reševalna oprema
 - Prosti bok
 - Varnostna razdalja
 - Vidljivost iz prostora za krmiljenje

7. Konvoji in prevoz v zabojnikih

- Zvezno potisno plovilo – maona
 - Stabilnost plovnih objektov ali maon, ki prevažajo zabojnike
-

PRILOGA IV

PODROČJA MOŽNIH NIŽJIH TEHNIČNIH ZAHTEV, KI VELJAJO ZA PLOVNE OBJEKTE, KI PLUJEJO PO CELINSKIH PLOVNIH POTEH V CONAH 3 IN 4

Katere koli nižje tehnične zahteve, ki jih država članica v skladu s členom 23(4) te direktive dovoli za plovila, ki plujejo izključno po plovnih poteh v coni 3 ali coni 4 na ozemlju zadevne države članice, so omejene na naslednje:

Cona 3

- Sidrna oprema, vključno z dolžino sidrnih verig
- Hitrost (naprej)
- Skupinske reševalne naprave
- Dvoodelčni status
- Vidljivost iz prostora za krmiljenje

Cona 4

- Sidrna oprema, vključno z dolžino sidrnih verig
 - Hitrost (naprej)
 - Reševalna oprema
 - Dvoodelčni status
 - Vidljivost iz prostora za krmiljenje
 - Drugi neodvisni pogonski sistem
-

PRILOGA V

PODROBNE POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 2.01

Inšpekcijski organi

1. Države članice ustanovijo inšpekcijske organe.
2. Inšpekcijske organe sestavljajo predsednik in strokovnjaki.

V vsakem organu so vsaj naslednji strokovnjaki:

- (a) uradnik iz uprave, ki je odgovoren za plovbo;
 - (b) strokovnjak za projektiranje plovil, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, in njihovih motorjev;
 - (c) navtični strokovnjak z dovoljenjem za voditelja čolna na celinskih plovnih poteh, ki pooblasti imetnika za vožnjo plovila, namenjenega za pregled.
3. Predsednika in strokovnjake vsakega organa imenujejo organi v državi članici, kjer je organ ustanovljen. Predsednik in strokovnjaki pri prevzetju svojih nalog predložijo pisno izjavo, da jih bodo izvajali popolnoma neodvisno. Od uradnikov se ne zahteva nikakršna izjava.
 4. Inšpekcijskim organom lahko pomagajo posebni strokovnjaki v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami.

Člen 2.02

(prazno)

Člen 2.03

Predstavitev plovnega objekta za pregled

1. Lastnik ali njegov zastopnik predstavi plovni objekt v raztovorjenem, očiščenem in opremljenem stanju. Med pregledom zagotovi kakršno koli potrebno pomoč, kot so zagotovitev ustreznega čolna in osebja ter odkritje kakršnih koli delov ladijskega trupa ali opreme, ki niso neposredno dostopni ali vidni.
2. Inšpekcijski organ prvič zahteva suh pregled. Tak suh pregled pa ni potreben, če je mogoče predložiti klasifikacijsko spričevalo ali spričevalo priznanega klasifikacijskega zavoda, da konstrukcija izpolnjuje zahteve, ali če se predloži spričevalo, ki dokazuje, da je pristojni organ že opravil suh pregled v druge namene. Pri rednem pregledu ali pregledu, določenem v členu 14 te direktive, lahko inšpekcijski organ zahteva pregled zunaj vode.

Inšpekcijski organ opravi poskusno vožnjo ob prvem pregledu motornih plovil ali konvojev ali ob večjih spremembah pogona ali krmilne opreme.

3. Inšpekcijski organ lahko zahteva nadaljnje preskuse obratovanja ter druga dokazila. Ta določba se uporablja tudi med gradnjo plovnega objekta.

*Člen 2.04**(prazno)**Člen 2.05**(prazno)**Člen 2.06**(prazno)**Člen 2.07***Podrobnosti in spremembe spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh**

1. Lastnik plovnega objekta ali njegov zastopnik pristojni organ seznaniti s kakršno koli spremembo imena ali lastništva plovnega objekta, dimenzije, registracije ali matičnega pristanišča in mu pošlje spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh za vpis te spremembe.
2. Kateri koli pristojni organ lahko v spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh vnese kakršne koli podatke ali spremembe.
3. Kadar pristojni organ v spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh vnese kakršno koli spremembo ali podatek, o tem obvesti pristojni organ, ki je izdal spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

*Člen 2.08**(prazno)**Člen 2.09***Redni pregled**

1. Plovni objekt opravi redni pregled pred iztekom veljavnosti spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.
2. Pristojni organ določi novo obdobje veljavnosti spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh glede na rezultate tega pregleda.
3. Obdobje veljavnosti se vpiše v spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh in sporoči organu, ki je to spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh izdal.
4. Če se namesto podaljšanja veljavnosti spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh zamenja z novim spričevalom, se prejšnje spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh vrne pristojnemu organu, ki ga je izdal.

*Člen 2.10***Prostovoljni pregled**

Lastnik plovnega objekta ali njegov zastopnik lahko kadar koli prostovoljno zahteva pregled.

Taki zahtevi za pregled se ugotovi.

Člen 2.11

(prazno)

Člen 2.12

(prazno)

Člen 2.13

(prazno)

Člen 2.14

(prazno)

*Člen 2.15***Stroški**

Lastnik plovnega objekta ali njegov zastopnik nosi vse stroške, ki nastanejo zaradi pregleda plovnega objekta in izdaje spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh v skladu s posebnim sklopom pristojbin, ki ga sestavi vsaka država članica.

*Člen 2.16***Obveščanje**

Pristojni organ lahko osebam, ki dokažejo utemeljen interes, dovoli, da se seznanijo z vsebino spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, in lahko tem osebam izda izpiske ali kopije spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki so overjeni in označeni kot taki.

*Člen 2.17***Register spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh**

1. Pristojni organi hranijo izvornike ali kopije vseh spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, ki so jih izdali, in vanje vnesejo vse podatke in spremembe ter preklice in zamenjave spričeval Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh. Register iz člena 17 te direktive ustrezno posodablja.

2. Za izvajanje upravnih ukrepov za ohranjanje varne in udobne plovbe ter izvajanje členov 2.02 do 2.15 te priloge in členov 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 in 22 te direktive bo dostop do registra, ki je omejen na branje, v skladu z vzorcem iz Priloge II odobren pristojnim organom drugih držav članic, pogodbenicam Mannheimske konvencije ter, če bo zagotovljena enakovredna raven zasebnosti, tudi tretjim državam na podlagi upravnih sporazumov.

Člen 2.18

Enotna evropska identifikacijska številka za plovila

1. Enotna evropska identifikacijska številka za plovila (ENI) je sestavljena iz osmih arabskih števil v skladu s Prilogo II k tej direktivi.
2. Če plovni objekt ob izdaji spričevala Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh še nima ENI, jo zadevnemu plovnemu objektu dodeli pristojni organ države članice, v kateri je plovni objekt registriran ali ima matično pristanišče.

Če plovnemu objektu ENI ni mogoče dodeliti, ENI, ki se vnese v spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, dodeli pristojni organ, ki je izdal zadevno spričevalo Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh.

3. Lastnik plovnega objekta ali njegov zastopnik pristojni organ zaprosi za dodelitev ENI. Lastnik ali njegov zastopnik je odgovoren tudi za pritrnitev ENI, ki je navedena na spričevalu Unije za plovbo po celinskih plovnih poteh, na plovni objekt.

Člen 2.19

(prazno)

Člen 2.20

Uradna obvestila

Države članice ali njihovi pristojni organi Komisijo in druge države članice ali druge pristojne organe uradno obvestijo o:

- (a) nazivih in naslovih tehničnih služb, ki so skupaj z njihovimi nacionalnimi pristojnimi organi odgovorne za uporabo Priloge II;
- (b) podatkih, ki so prikazani v Prilogi II, o tipih naprav za čiščenje odplak na plovilu, za katere je bila izdana homologacija v času od zadnjega uradnega obvestila;
- (c) priznanih homologacijah za sisteme za čiščenje odplak na plovilu, ki temeljijo na drugačnih standardih od tistih, ki so opredeljeni v Prilogi II, za uporabo na nacionalnih plovnih poteh držav članic;
- (d) vseh preklicih homologacij za sisteme za čiščenje odplak na plovilu in razlogih zanje, in sicer najpozneje en mesec po preklicu;
- (e) vseh odobrenih posebnih sidrih po predloženi vlogi za zmanjšanje mase sidra, pri čemer se navede njegova tipska oznaka in odobreno zmanjšanje mase sidra. Pristojni organ vlagatelju dovoljenja ne izda prej kot tri mesece po priglasitvi Komisiji, če slednja ne vloži ugovora;

- (f) opremi za radarsko krmiljenje in kazalnikih stopnje obratov, za katere so izdali homologacijo. Na zadevnem uradnem obvestilu se navedejo dodeljena številka homologacije, oznaka tipa, proizvajalčevo ime, ime imetnika homologacije in datum homologacije;
 - (g) pristojnih organih, ki so odgovorni za odobritev specializiranih podjetij, ki lahko vgrajujejo, zamenjujejo, popravljajo ali vzdržujejo opremo za radarsko krmiljenje in kazalnike stopnje obratov.
-

PRILOGA VI

KLASIFIKACIJSKI ZAVODI

Merila za priznanje klasifikacijskih zavodov

Klasifikacijski zavodi, ki zaprosijo za priznanje v skladu s členom 21 te direktive, izpolnjujejo vsa naslednja merila:

1. Klasifikacijski zavod je zmožen dokazati obsežne izkušnje pri ocenjevanju zasnove in konstrukcije plovil za plovbo po celinskih plovnih poteh. Klasifikacijski zavod ima izčrpna pravila in predpise za projektiranje, izdelavo in redni pregled plovil za plovbo po celinskih plovnih poteh, zlasti za izračunavanje stabilnosti v skladu z delom 9 pravil, priloženih k Evropskemu sporazumu o mednarodnem prevozu nevarnega blaga po celinskih vodah (ADN), kakor so navedena v Prilogi II. Ta pravila in predpisi se objavijo vsaj v angleškem, francoskem, nemškem ali nizozemskem jeziku ter se stalno posodablajo in izboljšujejo na podlagi raziskovalnih in razvojnih programov. Pravila in predpisi ne smejo biti v nasprotju z določbami prava Unije ali veljavnimi mednarodnimi sporazumi.
2. Klasifikacijski zavod vsako leto objavi svoj register plovil.
3. Klasifikacijskega zavoda ne nadzorujejo lastniki ali graditelji ladij ali drugi, ki so komercialno vključeni v projektiranje, gradnjo, opremljanje, popravilo, obratovanje ali zavarovanje ladij. Klasifikacijski zavod glede prihodka ni odvisen od enega samega trgovskega podjetja.
4. Sedež klasifikacijskega zavoda ali podružnica, ki je pooblaščen za odločanje in delovanje na vseh področjih, za katera je zadolžena v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz po celinskih plovnih poteh, je v eni od držav članic.
5. Klasifikacijski zavod in njegovi strokovnjaki uživajo velik ugled na področju prevoza po celinskih plovnih poteh; strokovnjaki so zmožni predložiti dokazila o svoji poklicni usposobljenosti. Strokovnjaki delujejo po pooblastilu klasifikacijskega zavoda.
6. Klasifikacijski zavod ima sorazmerno ustrezno število tehničnega, vodstvenega, podpornega, inšpekcijskega in raziskovalnega osebja glede na naloge in klasificirana plovila ter skrbi tudi za razvojne zmogljivosti in posodabljanje predpisov. Inšpektorje ima v najmanj eni državi članici.
7. Klasifikacijski zavod deluje v skladu z etičnim kodeksom.
8. Klasifikacijski zavod se vodi in upravlja tako, da je zagotovljena zaupnost informacij, ki jih zahteva država članica.
9. Klasifikacijski zavod je pripravljen državi članici predložiti ustrezne informacije.
10. Vodstvo klasifikacijskega zavoda opredeli in dokumentira svojo politiko, cilje in zavezanost glede kakovosti ter zagotovi, da se ta politika razume, izvaja in vzdržuje na vseh ravneh klasifikacijskega zavoda.
11. Klasifikacijski zavod razvije in izvede ter vzdržuje učinkovit notranji sistem kakovosti, ki temelji na ustreznih delih mednarodno priznanih standardov kakovosti in je v skladu s standardom EN ISO/IEC 17020:2004, kot je razloženo v zahtevah sheme IACS o certificiranju sistema kakovosti. Sistem kakovosti mora potrditi neodvisen organ revizorjev, ki ga odobri uprava države, kjer ima klasifikacijski zavod svoj sedež ali izpostavo, kot je določeno v točki 4, in ki med drugim zagotavlja, da:
 - (a) se pravila in predpisi klasifikacijskega zavoda določijo in vzdržujejo na sistematičen način;
 - (b) se pravila in predpisi klasifikacijskega zavoda upoštevajo;
 - (c) so izpolnjene zahteve o predpisanih dejavnostih, za katere je klasifikacijski zavod pooblaščen;
 - (d) so odgovornosti, pooblastila in medsebojna razmerja med osebami, katerih delo vpliva na kakovost storitev klasifikacijskega zavoda, opredeljena in dokumentirana;

- (e) celotno delo poteka v nadzorovanih pogojih;
 - (f) je uveljavljen nadzorni sistem, s katerim se spremljajo dejavnosti in delo nadzornikov ter tehničnega in upravnega osebja, neposredno zaposlenega pri klasifikacijskem zavodu;
 - (g) zahteve o predpisanih dejavnostih, za katere je klasifikacijski zavod pooblaščen, izvajajo ali neposredno nadzirajo samo njegovi izključni nadzorniki ali izključni nadzorniki drugih priznanih klasifikacijskih zavodov;
 - (h) je uveljavljen sistem izobraževanja nadzornikov in stalnega dopolnjevanja njihovega znanja;
 - (i) se beleži doseganje zahtevanih standardov na področjih, ki jih pokrivajo izvedene storitve, in učinkovito delovanje sistema kakovosti ter
 - (j) obstaja obširen sistem načrtovanih in zabeleženih notranjih pregledov s kakovostjo povezanih dejavnosti na vseh lokacijah.
12. Sistem kakovosti mora potrditi neodvisen organ revizorjev, ki ga odobri uprava države članice, kjer ima klasifikacijski zavod svoj sedež ali izpostavo, kot je določeno v točki 4.
13. Klasifikacijski zavod se obveže, da bo svoje zahteve uskladil z ustreznimi direktivami Unije in Komisiji pravočasno zagotovil vse potrebne informacije.
14. Klasifikacijski zavod se obveže, da se bo redno posvetoval z že priznanimi klasifikacijskimi zavodi, da bi zagotovil enakovrednost tehničnih standardov in njihovega izvajanja, ter bi moral predstavnikom države članice in drugim zadevnim strankam omogočiti udeležbo pri razvijanju svojih pravil in predpisov.
-

PRILOGA VII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2006/87/ES	Ta direktiva
—	Člen 1
Člen 2	Člen 2
—	Člen 3
Člen 1	Člen 4
—	Člen 5
Člen 9	Člen 6(1) in (3)
Člen 8(1)	Člen 6(2) in (4)
Člen 8(4)	Člen 6(5)
Člen 3	Člen 7
Člen 4	Člen 8
Člen 11(2)	Člen 9
Člen 11(1)	Člen 10
Člen 14	Člen 11
Člen 13	Člen 12
Člen 12	Člen 13
Člen 15	Člen 14
Člen 16	Člen 15
Člen 18	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
—	Člen 19
Člen 10	Člen 20
—	Člen 21
Člen 17	Člen 22
Člen 5	Člen 23
Člen 6 je bil črtan z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾	—
Člen 7(1) do (3)	Člen 24
—	Člen 25
—	Člen 26
—	Člen 27
—	Člen 28

Direktiva 2006/87/ES	Ta direktiva
Člen 8(2) in (3)	Člen 29
—	Člen 30
Člen 20(1)	Člen 31
Člen 20(2)	—
Člen 22	—
—	Člen 32
Člen 19	Člen 33
—	Člen 34
Člen 24	Člen 35
Člen 21	Člen 36
Člen 23	Člen 37(1) in (2)
Člen 7(4)	Člen 37(3)
—	Člen 38
—	Člen 39
Člen 25	—
Člen 26	—
Člen 27	Člen 40

(¹) Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL